

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MATING SEASON: BOOK TWO

ALPHA GAMES

HEATHER K. CARSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

'%LPHA GñMES
ÇİFTLEŞME SEZONU:
İKİNCİ KİTAP

HEATHER K. CARSON

Telif Hakkı © 2024 Heather K. Carson
www.heatherkcarson.com
Mavi Salı Kitapları'nın izniyle

Kapak Tasarımı Fay Lane tarafından

faylane.com adresinde ISBN: 9798328753401

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni alınmaksızın, kısa süreli kullanım dışında, çoğaltılamaz, kopyalanamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz. alıntılar.

Lütfen telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığını teşvik etmeyin veya korsanlığa katılmayın. Korsanlık hırsızlıktır.

İçindekiler

Kitap Özeti

[Birinci Bölüm - Aspen İkinci](#)
[Bölüm - Ranger - Üçüncü](#)
[Bölüm Aspen Beşinci Aspen](#)
[Aspen Dördüncü Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm - Bölüm - Bölüm -](#)
[Ranger Bölüm - Bölüm -](#)
[Ranger - Ondördüncü Bölüm](#)
[Ranger Ranger Bölüm -](#)
[Ranger - - Ranger - Ranger](#)
[Bölüm Altıncı Yedinci Sekizinci](#)
[Dokuzuncu Aspen Aspen](#)
[Aspen - - Aspen Aspen](#)
[Onuncu Onbirinci Bölüm](#)
[Bölüm - AspenOnikinci](#)
[Onüçüncü Onyedinci](#)
[BölümOnbeşinci Onaltı -](#)
[Bölüm - Bölüm - Bölüm - Yirmi](#)
[Bölüm - Ranger Yirmibirinci](#)
[Bölüm Onsekizinci Ranger](#)
[Ondokuzuncu Aspen](#)
[Bölüm Yirmi İki - Ranger](#)
[BölümAspen Yedi Yirmi Üç -](#)
[Aspen Bölüm Yirmi Yirmi Dört -](#)
[Ranger Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Yirmi Aspen Bölüm Yirmi Bölüm](#)
[Yirmi Dokuz Aspen Aspen Beş -](#)
[Yirmi Sekiz Altı - Ranger - -](#)
[Ranger - Otuz - Ranger Bölüm](#)
[Otuz - Otuz Otuz Bölüm Bölüm İki](#)
[- Ranger Bir Bölüm Üç - Aspen](#)

Yazarın Notu

Hâlâ bu seriye yatırım yapan canavar severlerim için işler biraz daha ilginçleşmek üzere. Şimdiye kadar ince tatları almadıysanız, bu lezzetli bir şekilde içeren daha sapkın bir ilişkinin başlangıcıdır. Büyümüş ve baskın, ahlaken gri Alfa kurt şekil değiştiren. İkinci kitapta alay daha da güçleniyor.

Sadece olacaklara "hazırlıklı" olduğunuzdan emin olmak için...

(Oh, ve böylece kimse körü körüne gitmez. Önceki kitapta uyuşturucu bağımlılığından bahsetmiştik, ancak bu hikayede daha güçlü bir tema oluşturuyor. Siz veya sevdiğiniz biri bağımlılıkla mücadele ediyorsa, lütfen yardım için yerel veya ulusal madde bağımlılığı yardım hatlarına ulaşın).

Bölüm/Birinci Kitap Özeti:

Son kitapta ana karakterimiz Aspen, Alfa'sı tarafından 7(ÜÇ)Yıllık *Çiftleşme Sezonu* reality TV şovuna katılmaya zorlanmıştı. Ülkenin dört bir yanından gelen Alfalar ve Lunalar, seçtikleri Eşi.

Sürü alfası Derek Nuva, yaşlanmasına izin vermeyi reddetti. Aspen Luna Denemelerini geçmediği sürece büyükbabası oğlu Trenton'ın Alfa Oyunlarını geçmesine yardım etti.

Luna Denemeleri sırasında Aspen ülkenin dört bir yanından gelen diğer yarışmacılarla tanıştı ve birkaç seçkin karakterle dostluk kurdu. Bunlar; stilisti Jesse adındaki çita şekil değiştiren, Aspen'e yönelik bir tehdidi üstlenen Omega Opal ve Ranger'ın kız kardeşi Fallon.

Ranger, McCaw Sürüsü'nün Alfa'sı olan karanlık ve düşünceli baş erkek karakterimiz. Diziye Alfa Oyunları'nda yarışmak için geldi ve Aspen ya da başka bir Luna ile karşılaşmayı beklemiyordu. Kurdu, Aspen'i kader arkadaşı ilan ederek ona sahip çıktı ama Aspen henüz bunu bilmiyor.

Aspen ayrıca Ranger'ın onun sponsoru gibi davrandığını, stilisti aracılığıyla ihtiyacı olan her şeyi gönderdiğini de bilmiyor ve o sadece Holton Hapishanesi'ndeki kankası Clara'dan Ranger'ın geçmişiyle ilgili karanlık bir sır öğrendi.

Dedikoduların ne olduğunu öğrenmek için okumaya devam edin...

"Benim kızım bir Luna olacak." Babamın sesindeki gururu duymak gözlerimi yaşarttı.

"Kendimizi aşmayalım." Yutkundum

Utanç. "Ben sadece resmi bir yarışmacıyım ve çiftleşme sezonuna girmeden önce Trenton'ı Alfa Oyunları'ndan geçirmem gerekiyor."

Ve çiftleşme mevsimi, henüz işlemeye hazır olmadığım bambaşka bir solucan kutusuydu.

Keşke ona gerçeği söyleyebilseydim ve o da meseleleri kendi ellerine aldı. Alfa Derek beni burada olmaya zorluyordu. Biri beni tehdit ettiği için önümüzdeki birkaç hafta hayatta kalabileceğimden bile emin değildim.

Kahrolası keklerle.

Ne tür bir canavar bunu yapar?

"Benim gördüğüm bu değil. Ranger seni öptü. Bütün dünya da gördü. Sakın bana korktuğunu söyleme. O Alfa'ya numaramı ver, ben de..."

Anahtar kartının kapının kilidinde kayması rahatlatıcı oldu.

"Gitmem gerekiyor. Trenton burada."

"Tamam," diye homurdandı babam. "Beni sonra ara."

"Ararım. Seni seviyorum." Eski telefonumu yatağın üzerine fırlattım ve otel odamın oturma alanında Trenton'la buluşmaya gittim.

Bana dik dik bakıyordu. "Bir saat içinde sahnede olmam gerekiyor.

Bu da ne demek oluyor?"

"Oturmalısın." Büyük boy elbisemin kollarını çekiştirdim.

kazak.

Trenton ayakta kaldı. "Sen değil miydin yapımcılar daha fazla çaba göstermemizi mi istedi? Alfa Oyunları'nın başlangıcına geç kalmak aptalca bir fikir gibi görünüyor."

"Çabucak hallederim." Bunu yapabilirdim, değil mi? Clara'nın bana verdiği bilgiler hakkında ne düşünmem gerektiğinden hâlâ emin değildim.

Çok fazla endişeleniyorsun. Kurdum iç çekti.

Ya da yeterince endişelenmiyorsun.

"Ranger hakkında ne biliyorsun?"

Trenton hırlarken ağzından bir hırıltı çıktı. "Son bölümde seni öpmesi ve bunun her yerde yayınlanması dışında mı?"

"Şimdi kıskançlık yapmanın sırası değil," diye tersledim.

"Soruya odaklanın. Ranger'ın bölgesi hakkında ne biliyoruz ve onun geçmiş?"

"Fazla değil." Trenton omuzlarını dikleştirerek duruşunu bozmadı. "O en az yirmi yıldır en genç Alfa ya da on yedi yaşında McCaw Sürüsü'nün başına geçtiğinde öyleydi. İyi bir geçmişi var. yatırımlar devam ediyor. Bölge, eski para paketlerine rakip olacak kadar büyüktür, ancak kendi başına onları. Ve çiş hepimizden daha güçlüymüş gibi ortalıkta dolaşıyor."

Öyledir. Kurdum gülümsedi.

Muhtemelen öyleydi ama Trenton'la bunu belirtmemem gerektiğini bilecek kadar uzun süre uğraşmıştım.

Cazip gelmişti.

Ama daha acil meselelerimiz vardı. "Lester Norman'ın akrabası."

İşte. Sonunda tükürdüm.

Omzumun üzerinden baktım, ön kapının tamamen kapanmadığından endişelendim. Kurt hislerim artık yardımcı olmuyordu. Neredeyse kalp gözlüğü takmıştı ve hiçbir şeye karşı bağıışıklığı yoktu. Ranger'la ilgili.

"Lester..." Trenton'ın gözleri büyüdü.

"Kahretsin." Başımı salladım.

Bu büyük bir pislik yığınıydı. Ranger'ın yürüyen bir kırmızı bayrak olduğunu biliyordum ama Clara en kötü şüphelerimi doğruladı. Lester Norman bir mil uzunluğunda sabıka kaydı olan soğukkanlı bir katildi.

Ve Ranger onunla akrabaydı.

Güçlü bir kan bağı. Hoşuma gitti.

Lütfen çeneni kapatır mısın?

"Lester'ın nerede olduğunu biliyor mu?" Trenton fısıldadı. sorusunu sorarak, duvarların yıkılabileceğini düşünerek kendimi biraz daha az deli hissetmemi sağladı.

Bizi duy.

Yine de aptalca bir soruydu. "Herkes Lester'ın nerede olduğunu biliyor. Yakalandığında ulusal haber olmuştu."

Bu olay olduğunda gençtim, ama on yıl öncesini hatırlıyordum. Lester'ı minibüsten çıkarmak için vardiyacılar gerekti. Hedef aldığı hükümet bürosundaki kurbanlarının yarısının hala tam olarak iyileşemediğini söylüyorlar. Ortaokuldayken, söylentiye göre onları yemiş. Ben hala

Maksimum güvenli kapı hücrelerinin önünden geçerken, içeride tutulan kurt şekil değiştireni düşünerek ürperdim.

"Bunu basından nasıl sakladı?" Trenton tüm bunları düşünürken hâlâ gözlerini kırıştırıyordu. Biraz yavaş olduğu için onu suçlamadım. Clara'nın söylediklerini kabullenmem neredeyse iki günümü almıştı.

"Ailenin o tarafını sahiplendiğini sanmıyorum." Eğer Clara'nın kaynakları doğruysa, Lester Ranger'ın annesiyle akrabaydı. Ve mafya bağlantıları olan uzak kuzenlerle ilgili söylentiler vardı. Ben de soy ağacının o tarafıyla ilişki kurmak istemezdim.

"Bekle. Bu iyi bir şey." Trenton'ın dişlileri sanki yağlanmış gibi dönmeye başladı. "Onunla ilgili bazı kirli çamaşırlarımız var."

Tanrıça, aptalın tekiydi. "Bu, mezarına serpilmesini istemediğin sürece birinin üzerinde tutacağın türden bir pislik değil."

"Henüz kimseye söylemek zorunda değiliz." Trenton çenesini kaşıdı, hâlâ düşünüyordu.

Kolundan tutup onu Stefanie'nin eski odasına sürükledim, daha ne kadarını açıklamam gerektiğinden emin değildim. Clara, Lester'ın yakalandığında Ranger'ın annesine olanlardan dolayı intikam aldığına dair söylentiler olduğunu söyledi. Dahası da varmış. Ranger yeraltı şekil değiştiren halkalarında devrelerle savaşarak büyüdü. Ama

konusurken

Çocukluğu hakkında konuşmak, ailesinde gerçek psikopatlar olduğunu açıklamaktan daha kişisel görünüyordu.

Yine de Trenton'a ve muhtemelen dünyanın geri kalanına her şeyi anlatmak nedense ihanet gibi geliyordu.

Belki de sessizlik beni paranoyak yapıyordu ama odaların dinlendiğine yemin edebilirdim. Yapımcılar yarışmacıları dinliyorsa Stef'in mikrofonlarının şimdiye kadar kapatılmış olması gerektiğini düşündüm.

Ve söyleyeceklerimi kimsenin duymasını gerçekten istemiyordum.

Çünkü büyük sürülerle kıyaslandığımızda zaten yeterince güçsüzdük. Trenton'ın şaşkın ifadesini görmezden gelerek kapıyı arkamızdan kapattım. Muhtemelen sürü bağlantımız aracılığıyla konuşabilirdim ama artık kafam yerinde değildi. Ayrıca, ya Alfa Derek bizi bir şekilde duyabiliyorsa?

Evet. Resmen aklımı kaçırmıştım.

"Alfa Oyunları sırasında senin için endişeleniyorum," diye fısıldadım. Trenton da sesini alçaltarak etrafına bakındı, "Neden?"

"Çünkü seni koca moron, bu yıl nasıl olacaklarını bilmiyoruz." Göğsünü şişirirken gözlerimi devirdim. "Stef gittikten sonra Ranger'ın beni eve göndermeye çalıştığını biliyor musun?"

"Tamam," dedi Trenton.

Gerçekten de onun bu kadar aptal olduğunu hatırlamıyordum.

Ben hatırlıyordum. Kurdum güldü.

"Ya senin yalnız kalmanı istediye?" Ağladım. "Ya bir meydan okuma isterse ya da Alfa Oyunları sırasında çocuklar her ne yapıyorsa ve bu hapishaneyle ilgili bir şey içeriyorsa? Seni öldürebilir, Trenton."

O zaman ben nerede olurdum?

Alfa Derek tahliyemi asla imzalamazdı. Babam Nuva Sürüsü topraklarında heba olup giderdi.

"Ciddi misin? Akıllı olduğunu sanıyordum. Bu, Alfaların daha fazla bölgeyi ele geçirmek için birbirlerini öldürdüğü eski günlerdeki gibi değil." Trenton başını salladı. "Sana kafayı takmış. Hepsi bu."

"Bana takıntılı mı?" Çenem düştü ve kurdum onaylarcasına mırıldandı.

Trenton hayal görüyordu.

Ölmüş sayılırdı.

Birinin beni öldürmek istediğini zaten biliyorduk.

Çiftleşme Mevsimi’nde ikimizi de nasıl hayatta tutacaktım?

Dizüstü bilgisayarımdaki video yayınından çıktım ve Ivan'a hızlı bir mesaj göndererek benimle daha sonra buluşmasını söyledim. Biz koymamıştık ikinci yatak odasında kameralar vardı ve bu benim bir parçası. Neyse ki kolay bir çözümdü.

Elimi yüzümde gezdirdim, diğer her şeyin beni bu kadar huzursuz etmesinden hoşlanmamıştım. Her zaman bir plan vardı. Fredrick'in kanatları altına girdiğimde genç ve yanlış yönlendirilmiş olsam bile

Annemin vefatından yıllar sonra, hayatta kalmaya ve kız kardeşimi içinde bulunduğumuz durumdan kurtarmaya odaklanmıştım.

Planlar değişti. Bunu biliyordum. Bu yüzden uyum sağlayabildim ve bu yüzden McCaw Sürüsü için Alfa Ripley'e meydan okudum.

bir zamanlar liderlik etme arzusu yoktu. Bu bile dikkatli bir planlama gerektiriyordu. Eğitim almadan asla bir dövüşe girmedim.

Kontrol eksikliği kurtları öldürür.

Aspen'i öpmek aceleci ve düşüncesizceydi.

Beni hiç sevmedi. Ama Chad ona dokunduğunda, çocukluk anılarından o kadar insan arasında ona bahsettiğinde, canavar elimi zorladı.

Sen de istedin.

İç çekerek sandalyemde arkama yaslandım.

Dudaklarımda hâlâ onun tadı vardı. O yumuşak, nefessiz, alaycı ağız benim felaketim olacaktı. Onu bu gösteriden çıkarmam gerekiyordu.

Fallon'un burada olması yeterince kötüydü, kız kardeşimin kendini koruyabileceğini bilsem bile, ama şimdi Bölge, isterlerse beni nasıl hedef alacaklarını çok iyi biliyordu.

Aspen'i bir zayıflık olarak görmeyi reddediyordum. O lezzetli dişi kurt için planlarım varken olmazdı. O güçlüydü ama bu şekil değiştirenler oyun oynuyordu ve ben onun onların yakınında olmasını istemiyordum.

Onu koruyacağız.

Sürü de öyle. İkimizi de rahatlatmaya çalıştım.

Ellerimi başımın arkasında birleştirdim ve tavana baktım. Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Aspen benimdi. Benim eşim.

Kurdum mırıldanarak onayladı.

Ama onu buna ikna etmek için iki haftadan az zamanım vardı.

Kızgınlık döneminin başlamasına ve çiftleşme mevsiminin ciddileşmesine on iki gün kadar vardı. Bu da gösterideki işimi halledip onu buradan çıkarmak için daha da az zamanım olduğu anlamına geliyordu.

Şimdi gidebiliriz.

Kurdumun karanlık düşüncelerine kıkırdadım. Onu omzuma atıp uzaklaşmak ne kadar çekici olsa da, daha önce yaşadığımız etkileşimler bana onun ne kadar mücadele edeceğini göstermişti.

Onun şımarık tavırlarını ve bir gün ellerimi tatlı kıcında nasıl hissedeceğini düşündükçe sikim kasılıyordu.

Ama o gerçek bir itaatkâr değildi. Sınırsız egemenliğini göstermek sadece daha fazla savaşmasına neden olacaktı.

Yine de buna değerci. Bunun doğruluğunu içimde hissediyordum.

Kemikler. Ona daha fazla zaman tanıyabilir, neden birlikte olmamız gerektiğini gösterebilirdim. Meydan okuma ve çiftleşme avı beni çağırıyordu. Canavarım heyecanla uluyordu.

Bunu yavaştan alabiliriz. Ve eğer önümüzdeki birkaç gün içinde işe yaramazsa, onu başka bir şekilde ikna edebilirdim. İlk başta benden nefret edebilirdi ama daha sonra bunu telafi edecektim.

Birkaç gün daha, diye homurdandı kurdum yerleşirken beklemek için.

*

"Bugün uyanmayı mı planlıyorsun prenses?" Kapıyı çaldım Fallon'un kapısını açtım, kafasının içindeki sesimin sabahki davetsiz misafiri karşısında attığı çığlığı dinledim.

"Sen bir pisliksin, bunu biliyor musun?" Diğer taraftan kapıya bir yastık çarptı.

Hâlâ sırtıarak gitmek için döndüm. *"Güvenliğin geri kalanı hazırlanana kadar Aspen'e yakın dur."*

"Sanki kıymetli Luna'mıza bir şey olmasına izin verecekmişim gibi," diye inledi ayakları halı kaplı zemine vururken. "Sana haddini bildirmesini görmek için sabırsızlanıyorum."

Kurdum bunun ne anlama geldiğini merak ederek başını yana eğdi ama ben kardeşimi görmezden geldim. Sabahları pek de nazik bir yaratık sayılmazdı.

Tam Chad odasından çıkarken koridora adım attım. Bu koridorda her iki çatı katı süitine açılan sadece iki kapı vardı ve sondaki daha büyük ortak asansöre yürümek yerine aynı özel asansörü paylaşıyorduk.

Konumuma rağmen, diğer yarının nasıl yaşadığı hâlâ aklımı başımdan alıyordu. Para çok fazla yer satın alabilirdi. Benim daha fazla

Yeterince. Çatı katı suitleri gibi anlamsız şeylere harcamak beni rahatsız ediyordu. Ama bunların hepsi şovda ihtiyaç duyduğum imajın bir parçasıydı.

"Nasıl gidiyor dostum?" Chad bana bakarken esnedi.

"Rüyayı yaşıyorum." Sırıttım, gülümsememin yanlışlığını hissediyordum. İki haftayı aşkın süredir buradaydık ve artık oyalanmayı bırakmaya hazırdım.

Sadece birkaç gün daha...

"Bugün için hazır mısınız?" Asansörün kapıları açılıp içeri adım attığımızda Chad polo tişörtünün yakasını kaldırdı.

"Ben hazır doğdum." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, içerideki aynaya yaslanmış ve lobinin düğmesine basmasını bekliyordu.

Düğmeye uzandığında neler olduğunu fark etti ve tereddüt etti.

Parmağı L'nin birkaç santim uzağında gezinirken gerildiği için havada belli belirsiz bir değişim oldu. Çocukça bir güç oyunuydu ama o kadar kolay kabullenmişti ki kazanmayı istemekten kendimi alamadım.

Chad ne kadar aptal görüldüğünü fark etti ve biraz kıkırdadı, aynadan gözlerine yansıyan öfkeyi görebilmeme rağmen meydan okumanın omuzlarından yuvarlanmasına izin verdi. "Alfa Oyunları başlasın."

Sonunda hem kurdum hem de ben kabul ettik. Kapılar kapanırken Chad'in sırtını gereğinden biraz daha sertçe sıvazladım.

"Bu
neden buradayız."

"Bu koltuk dolu mu?" Fallon kongre merkezinde yanıma otururken cevabımı beklemedi. Biraz kaskatı kesildim ama oraya başka biri oturacak gibi değildi. Luna Denemeleri sona erdikten sonraki birkaç gün sessiz geçti. Bizden geçenler Kendi içlerine ya da oluşturdıkları küçük gruplara sıkışıp kalmışlardı. Kendimi bir yabancı gibi hissediyordum. Ve olanlardan sonra paranoyak olmuştum.

Beni kimin tehdit etmek istediğini hâlâ bilmiyordum. Not yoktu. Başka bir girişim yoktu. Sanki yapımcılar reytingleri artırmak için filme hiçbir şey almadıkları için olayı halının altına süpürmüşlerdi, bu da beni huzursuz ve gergin bırakmıştı. Kime güvенеbileceğimi bilmiyordum.

Fallon'un Lester ile akraba olduğunu öğrenmek endişelerimi yatıştırmaya yardımcı olmadı. Yine de yalnız kalmaya alışmıştım, bu yüzden gardımı düşürmedim. Her zamanki gibi.

"Opal'dan haber aldın mı?" İkimiz de sahnenin kurulmasını izlerken Fallon kâğıt kahve fincanının kapağını kaldırdı.

Niyetini anlamaya çalışarak göz ucuyla ona baktım. "Vücudundaki tüm gümüşü aldılar ve dün gece hastaneden taburcu edildi. Dinlenmek için eve gidiyor ama gelecek sezon geri gelmesine izin veriyorlar."

"Şanslı bir mola." Fallon buharını üfledi
Kahve.

"Şanslı mı?" Sırıttım. "Biliyorsun o kekler
Benim için, değil mi?"

"Ben de öyle düşünmüştüm." Yavaşça bir yudum aldı.

Dikkatimi sahneye geri verdim ve pençelerimi kontrol altında tutmaya çalıştım. Muhtemelen sahnedekilere hırlamak pek de akıllıca bir fikir değildi.

suçlu bir savaş lordunun ailesi. Bu berbattı. Fallon'dan hoşlanmak istiyordum. Şimdi beni uykumda bıçaklayacağından endişeleniyordum.

Ya da kardeşinin Trenton'ı öldüreceğinden. Sürümü ele geçirecekti.

Bir an paniğe kapıldım.

bu gerçekleşmeden önce. Babamı Nuva Bölgesi'nden çıkarmama izin verecek miydi?

"Ne yapacağız?" Fallon sordu.

"Biz mi?" Ona tekrar baktım. Bu dizide ya da hayatımın başka hiçbir yerinde *biz* diye bir şey yoktu.

"İntikam için her zaman hazırım." Tek omzuyla omuz silkti. "Sana kimin zarar vermek istediğine dair bir ipucun var mı?"

Nefesim ciğerlerimden fırladı ve durumu tamamen yanlış anlayıp anlamadığımı merak ederek hafifçe güldüm. Fallon ciddi görünüyordu ve herhangi bir yalan iması algılayamadım.

O bizim tarafımızda. Canavarım gözlerini devirdi.

Her zaman iyi bir karakter yargıcı değildim ama genellikle çok yanlış. Fallon hâlâ arkadaşım, belki de bu Ranger'ın tüm Nuva Sürüsü'nü öldürmeyi planlamadığı anlamına geliyordu. Ya da belki de politikada berbattım ve her şeyi yanlış anlıyordum.

Başımı **ağrıyorsun**, diye inledi kurdum.

"Bunun liderlik konusunda hayır demek olduğunu varsayıyorum?" Fallon bir kaşını kaldırdı.

Başımı sallarken hâlâ gülümsüyordum. "Hiçbir şeyim yok. Burada olup olmadığının neden kimsenin umurunda olduğunu anlamıyorum. Bu hiç mantıklı değil."

Fallon'un gözleri kısıldı ve elindekinden bir yudum daha aldı. Kahve. Tekrar konuşmadan önce yutkundu: "Burnumu yere değıdirmeyeceğim. Yakında bir şeyler çıkacaktır. Bu arada ayakkabıların güzelmiş. Sponsorlar geliyor mu?"

Ayağımdaki kahverengi botlara baktım. Sonra Jesse'ye topuklu ayakkabı giyersem boynumu kıracağımı söylediğimde, birlikte çalıştığı sponsorla konuşmuş ve birkaç pratik çift ayakkabı göndermişlerdi. şık botlar.

"Öyle görünüyor." Bunların hangi marka olduğundan emin değildim ama derinin çoktan aşınmış gibi görünmesine bayılmıştım. Parmaklarım, gösteri bittikten sonra da onları saklayabilmem için çarpı işareti yaptı.

"Ee... Kardeşimle öpüşmemiz hakkında," diye başladı Fallon spot ışıkları sahneyi aydınlatırken.

Yüzümde beliren kızarıklığı gizlemek için oda tam zamanında karardı.

"Oh, bakın. İşte Jay geliyor," dedim. Yapım asistanı elinde iki dakika uyarısını gösteren işaret kartıyla koltuklarımızın önünde durdu.

"Pekâlâ." Fallon kahvesinin kapağını kapattı. "Başka bir şey hakkında konuşabiliriz."

Evet. Lütfen.

Sanki havadan başka bir konu çıkacakmış gibi etrafıma bakındım. "Kameraların bu tarafında olmak... um... garip."

"Benim için sorun değil." Fallon güldü. "Değişiklik olsun diye acı çekmelerini izlemek güzel olacak."

"Oy veremeyecek olmamızın biraz haksızlık olduğunu düşünmüyor musun?

Kimin kalacağı konusunda?" Eşit haklar gerçekten de şekil değiştirenleri kapsamıyordu. İnsanların feminizmi vardı ama biz temel içgüdülerimiz ve daha vahşi zamanlarımızda bizi kontrol altında tutacak Alfalara ihtiyaç duyan canavarlarla sıkışıp kalmıştık.

Bana sorarsanız Alfaların iyi olduğu tek şey de buydu. Yine de genelde kimse bana sormazdı.

Fallon'un sesinde beni ürperten bir uyarı notu vardı: "Başlarına gelecekleri yaşamaktansa halk oylamasıyla uğraşmayı tercih ederim."

"Gerçekten o kadar kötü mü?" Trenton'ı düşündüm ve onun da aynı şeyi yapıp yapmayacağını merak ettim. Ranger onu öldürmeye çalışmasa bile, Alfa Derek değerli oğluna bir şey olursa yine de kellemi isterdi.

"Oyunları hiç izledin mi?" Fallon sordu.

"Önemli anları yakaladım." Alt dudağımı çiğneyerek Jay'in sahneye çıkışını izledim. Bu tur için biraz daha fazla çalışmıştım ama hiçbir zaman yeterli gelmiyordu ve hep yetismeye çalışıyordum.

Fallon kardeş şefkatiyle dizimi okşarken kıkırdadı. "Bir ikram içindesin."

*

"5, 4, 3, 2, 1..."

"İyi akşamlar, izleyiciler." Jay kameraya gülümsedi.

"İyi akşamlar," diye seslendik tribünlerden, sabah olmasına rağmen, ama evde izleyenler bunu bilmiyordu. Gösteri televizyonda yayınlandığında gece olacaktı.

"Yirmi Luna yarışmacısı seçmeleri geçti ve seçmenlerimiz sayesinde *Çiftleşme Sezonu*'nda yer almaya hak kazandı." Resimlerimiz arkasındaki açılır ekranı doldururken Jay isim listesini okudu.

Koltuğumda dönüp durdum ve yarışmayı kazanan kadınlara baktım.

Alpha Games galasının çekimlerine geldim. Kadınların yarısından fazlası gidince oda çok boş geldi. İlk birkaç günün gürültüsünü ve kahkahalarını neredeyse özlüyordum. Bir an için nasıl olduğunu merak ettim. Stef eve dönmüştü. Muhtemelen benden nefret ediyordu ama bu yeni bir şey değildi.

"Ve şimdi hepinizin beklediği an geldi." Kameralar yerlerini alırken spot ışıkları Jay'in üzerinde parladı ve sahneyi kararttı. "Sizlere bu yılın Alfa kadrosunu büyük bir saygıyla takdim ediyorum."

Sahne ışığı sola doğru kayarken ve Alfalar perdelerin arkasından kasıla kasıla çıkarken biz de alkışladık. Fallon iki parmağıyla ısıklık çaldığında çenem yere düştü.

İlk gelen Chad Tulia'ydı, üzerinde içindeki paketi zar zor saklayan bebek mavisi bir speedo ve kaslı göğsüne sürülmüş yağdan başka bir şey yoktu.

Daha sonra Landon North parlak kırmızı bir speedo ile çıkıp kameralar için pazularını esnettiğinde kahkahalarla iniyor, daha çok tezahürat yapıyordum.

Bütün kızlar çığlık çığlığa bağıyordu.

Ranger yalınayak ve siyah şortuyla çıkageldiğinde ellerim alkışın ortasında dondu kaldı. Aletinın büyüklüğüne bakılırsa Malzemenin içinde sallanırken, neden speedo giyemediğini anlayabiliyordum. Siyah dövmelele spot ışığında bronz teninde gölgeler gibi dalgalanıyor ve karanlık bir parıltı etrafını sarıyordu.

Ağzım kurudu. Dudaklarımı yaladım.

Bakışları kalabalığın üzerinde gezindi ve sanki doğrudan bana yöneldi. Göz kırptı.

Kalbim göğsümde durdu.

Ancak dişilerden biri bir kedi çağırma ısılığı çıkardığında yeniden harekete geçti.

Öldürün **şu kaltağı, diye** hırlamaya başladı kurdum.

Onu dizginle, onu geri çektim. Onun için burada değiliz.

Gelmedik.

Değil

miydik?

Ranger sahnedeki yerini alıp diğer Alfalar için tezahürat yapmaya devam ederken bakışlarımı ondan ayırdım.

"Ve son olarak, Nuva Sürüsü'nden Trenton var," diye tanıttı Jay onu.

Gülmemek için dudaklarımı ısırdım.

"Harika gidiyorsun," diye zihnimi ona bağladım. "Çene yukarı. Pecs out."

Beyaz speedo'su ve tüm dişlerini kalabalığa göstermesiyle gerçekten de o güzel çocuk tamirci görünümüne sahipti. *"Tek kelime daha etme."*

"Tamam." Kıkırdadım, sahnedeki yerini alışını izledim ve gözlerimin Ranger'a kaymasına izin vermemeye çalıştım.

Luna Denemeleri'nin kötü olduğunu düşünürdüm ama en azından bizi güzellik yarışması gibi bikinili göstermiyorlardı.

"Bunlar, iki haftadan kısa bir süre içinde oyunları bitirdiğimizde şanslı Luna'larımızın çiftleşme şansı bulacağı erkekler. Yıllık 7^{inci} *Çiftleşme Sezonunun* Alfaları için son bir kez alkışlayın."

Yüksek sesle tezahürat yaptım ama Jay'in sözlerinin yankısını kafamda tekrarlarken kalbim buna hazır değildi.

İki haftadan az bir süre.

Bir noktada saymayı bırakmıştım. En son ne zaman bir takvim gördüğümü hatırlayamıyordum. Ateşim geliyordu. Hissettim Biyolojik çekim bir saatin tik takları gibiydi, ama bitene kadar dakikaları umursamayı bırakmıştım.

Bunun nasıl olduğundan emin
değildim. Ya da neden
oldüğundan.

Çünkü bunu ben aldım. Ranger'ın sahnede durduğu yere dönüp bakarken kurdum durgun bir şekilde gerindi ve pençesini yaladı. Duruşu bile güçlüydü ve onu diğer kurt şekil değiştirenlerden ayırıyordu. Diğer adamlar onun yanında daha küçük görünüyordu. Varlığını. Ya da gözüme daha büyük görünmüş olabilir. Daha korkutucu. Gerçek bir yırtıcı.

Işıklar karardığında ve kameralar dışarı çıktığında kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Yönetmen koltuğundan kalktı ve "Kes!" diye bağırdı.

Solucan Ay'ın varlığıyla bizi şereflelendirmesine ve çiftleşme mevsiminin resmen başlamasına iki haftadan az bir süre kaldı. kuzey yarımkürede. Daha şimdiden, kızgınlığın çekiciliğinin bazı temel içgüdülerimi ortaya çıkardığını hissedebiliyordum. Aspen'i düşünmek bende sürekli bir yarı hissi uyandırıyor ve kaslarım esnemem gerekiyormuş gibi geriliyordu.

Geri sayım devam ediyordu ve bana eşimin yanında geçirmediğim her saniyeyi hatırlatarak onu benimle birlikte gitmeye ikna ediyordu.

Çoktan uyumuştum. Kıvrılıp yatışını izlemek eğlenceliydi.

Her gece erken yatmak. Kur yapma çabalarımızı

Bu şekilde devam ederse gün ışığı saatleri. Normalde bu günler, hayvani ihtiyaçları kontrolü ele geçirmeden önce endişeli genç şekil değiştirenlerin birbirleriyle konuşmalarıyla geçirdi. Kurdum ve ben çoğu zaman aynı takımda olduğumuz için yaklaşan kızgınlık konusunda hiç endişelenmemiştim ama hayvanım şimdi daha önce hiç olmadığı kadar endişeliydi.

Derme çatma kamplarında takıldıkları sırada sürümü kontrol etmek için ormana gelmenin onun bitmek bilmeyen

Homurdanıyordu ama ateşin yanına oturduğumdan beri sesi daha da

yükselmmişti. "Diğer Alfaların çoğunun burada takımları var. Sanki bir

Mattox beni bilgilendiriyordu." "Eğer yapmasaydım daha iyi bilseydim, savaşa hazırlandığımızı söylerdim."

Etrafımdaki bir avuç dolusu diğer şekil değiştirene ve onların ateşin gölgesinde kalan asık suratlarına baktım. Beau buradaydı. Benim iki katım yaşında, sabah gösterinin güvenlik birimine rapor verecek olan bir şekil değiştiriciydi. Yanında Foster ve Jones oturuyordu. Dövüş devrelerinden ayrıldıktan sonra Seattle'ın doğu yakasından benimle birlikte gelen iki genç şekil değiştiren. Onlar da

Endişeliydiler ama ikisi de birbiriyle çiftleşmişti, yani saldırganlıklarının nedeni yaklaşan kızgınlık değildi.

"Hepsi bir sidik yarışı," diye onları rahatlattım. "Anlaşma bu dağları tarafsız bölge olarak ilan ediyor. Eski günlerde bile akli başında hiçbir Alfa oyunların dışında bir saldırı düzenleyemezdi. Sürüler sadece bir güç ve prestij gösterisi olarak buradalar ve bize çizginin dışına çıkmamamız gerektiğini hatırlatıyorlar."

Dramın yoğunlaştığı tek yer gösteri dünyası değildi. Etrafımızı çevreleyen orman, oyun için kullanılan bir sahneydi.

Geçtiğimiz birkaç yüz yıl boyunca Alfaların çiftleşme mevsiminde yavrularını getirdikleri bir yerdi. Burası her zaman sürülerin soylarını güçlendirmek için çeşitlilik gösterdikleri tarafsız bir bölgeydi. İttifaklar.

Modern dünyamızdaki diğer her şey gibi, Hollywood da kâr elde etmek için kutsal bir şeyi ele geçirdi. İnsanların tatil köyünü satın almışlar ve film çekimi için bu dağları tutmuşlar, bu süreçte doğal yaşam alanlarını yok etmişlerdi.

Şekil değiştirenler teşhirden yararlandıkları için, işlerin yakın zamanda değişeceğini düşünmüyordum. Ama bu böyle devam edemezdi. İnsan yapımı hiçbir şey kalıcı olmadı.

Mattox kollarını kavuşturdu ve bana sadece bir annenin bakabileceği bir bakış attı. Kendi annem değildi ama nereden geldiğini bilecek kadar sık görmüştüm.

"Ne?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Neden geride kalmamızın emredildiğini bana tekrar hatırlatır mısın?"

dedi. "Oturduğum yerden, buraya yanında bir ekip getirmeyen tek Alfa senmişsin gibi görünüyor."

"Çünkü kardeşim aptalın teki." Fallon ellerini ateşe doğru uzattı.

"Ve yardım isteyemeyecek kadar kibirli."

Sürünün geri kalanı sessizce kıs kıs gülerken ben ona ters ters baktım.

Fallon her zaman saygısızlık sınırını aştı. Birçok kez ona karşı

Şansıma lanet ettim, başka bir Alfa'nın kontrolü altında solup gideceğini biliyordum. Sürü de bunu biliyor ve bundan keyif alıyor gibiydi.

Yine de işimi kolaylaştırmadı.

"Söylediğim gibi, bir hata yaptım," diye homurdandım.

"Sadece tekrar duymak istedim." Fallon gülümsedi. "Yardımdan bahsetmişken, bir oyun planına ihtiyacımız var.

Aspen'in ayakları önümüzdeki iki hafta içinde yerden kesilecek. Onu öptüğüm için mi bilmiyorum ama senden bahsederken çok ürkek davranıyor."

"Muhtemelen onun kız kardeşi olduğun içindir." Mattox ona dirsek attı. "Siktir git," diye homurdandı Fallon. "Ben kadınları tanırım."

Ben de tanıyordum ve Aspen'in yatak odası dışında benimle ilgili gergin olması fikri hoşuma gitmiyordu. Dönüp ağaçların arasından yarı eğimli, yarı düz çatısıyla yapay ışıklarla çevrili vadinin içine sıkışmış tatil köyüne baktım.

Ivan hâlâ aşağıda nöbet tutuyordu ama gecenin bu saatinde odasından hiç çıkmazdı. Onun programını öğreniyordum. Bu değildi. Yeterince. Onunla daha fazla zaman geçirmeliydim ki neye ihtiyacı olduğunu anlayabileyim ve bunu ona verebilecek kişi ben olayım.

"Bir oyun planına ihtiyacım yok." Bu *plan* tamamen Aspen tarafından özel olarak tasarlanacaktı. Onun arzularına göre hareket etmem ve uyum sağlamam gerekiyordu.

"Ah, özür dilerim. Yaptığın şey çok iyi işliyor." Fallon gözlerini devirdi.

"Onun senin kaderin olduğunu sanıyordum." Mattox sakalını kaşıdı. "Nasıl oluyor bu?"

"Evet," diye araya girdi Foster. "Siz ikinizin sadece biliyor musun?"

Ben biliyorum. Kurdum iç çekti.

"Tüm detaylardan emin değilim." Omuz silktim. kuşkuya kapıldım. "Onun benim olduğunu biliyorum ve hepsi bu kadar."

Fallon kahkahalara boğuldu ve hepimiz sinirli bir sabırla o nefesini tutana kadar bekledik.

"Tamam, mağara adamı. Aşk böyle bir şey değil," dedi. sonunda dedi ki. "Geri dönelim. O senin kaderin olmasa bile, sen ve kurdun ikiniz de onu istiyorsunuz, değil mi?"

"Doğru." Hem ben hem de kurdum aynı fikirdeydik.

Fallon dirseklerinin üzerinde geriye yaslandı. "Bu kavramın sana yabancı gelebileceğini biliyorum sevgili Alfa, ama biraz daha az gergin olmaya çalışman gerekebilir."

Yaptığım şeylerin listesini tekrar gözden geçirdim. Yaptığım şeyler

Giysiler. Stilistini borçtan kurtarmak. Koruma. Hatalı olduğumu kabul etmek ve çantamın son dakika haberiyle buraya gelmesini sağlamak.

"Ben o kadar gergin değilim," dedim, çantama bakarak.

Onay. Hiçbiri gözlerime bakmıyordu ama Alfa olmanın bu kısmına alışmıştım. En güçlüler hariç herkes için zordu.

baskın şekil değiştirenlerin göz temasını uzun süre sürdürmesi. Rahatsız olsalar bile yine de teşvik ettim. Hayattaki her şey bir dersti.

ve özellikle gençlerin kendilerini savunmayı öğrenmeleri gerekiyordu.

"Bu iş iyi gidecek." Kız kardeşim bakışlarımı karşıladı ve sonra gözlerini devirdi. "Yarınki hızlı buluşmayı nasıl idare edeceğini görmek için sabırsızlanıyorum."

"Hobileriniz nelerdir?" Küçük yemek masasının karşısına oturdum.

Trenton'dan gelen masayı otel odamda buldum ve burada olmak istiyormuşum gibi davranmaya çalıştım.

Hayal kırıklığı içinde homurdandı. "Ne yapmaktan hoşlandığımı biliyorsun."

Yüzüme yapıştırdığım sahte gülümsemeyle dişlerimi sıkarak tekrar denedim. "Nuva Sürüsü'ndeki herkes senin hobilerinden haberdar, ama artık Nuva'da değiliz. Bunu ciddiye almazsan sürüye eşin olmadan dönersin, o yüzden çeneni kapa ve soruya cevap ver."

"Aynı anda hem susup hem de nasıl konuşabilirim ki?

zaman
?"

Tanrıça, bana yardım et. O umutsuzdu.

Bunu sana söyleyebilirdim.

Derin bir nefes daha aldım. "Yani-"

"Ne demek istediğini biliyorum." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

göğsüne baktı, uzaklara bakarken suratını astı. "Arabaları falan seviyorum."

"Bu bir ilerleme." Zen benzeri öğretmenlik becerilerimi konuşturdum. "Kakanın sana neden bu kadar çekici geldiğini açıklamak ister misin?"

Trenton gözlerini devirdi. "Çok komik."

"Pek sayılmaz." Omuz silktilim. "Senin bedensel dışkılara olan hayranlığından etkilenecek bir kadın tanımıyorum."

"Cidden, Aspen. Bunu gerçekten yapmak zorunda mıyız? Hızlı buluşma bu. Bırakayım da konuşmayı kızlar yapsın ve diğerlerine geçelim."

Alnıma masaj yaptım. "İşte tam da bu yüzden Pratik yapıyorum. Molly senin bir fiyasko olarak görünmeni istemiyor, bu yüzden cazibe faktörünü bir kademe daha yükseltmemiz gerekiyor."

"Çekici olmadığımı mı söylüyorsun?" Kollarını masaya dayamış, gamzeli bir sırıtışla gülümsüyordu.

İğrenç. Kurdum geri çekildi. "Boktan hoşlanıyorsan değilsin."

"Peki." Çenesini sıkı. "Klasik arabalar üzerinde çalışmayı ve futbol oynamayı seviyorum."

"Bu çok daha iyi. Luna'lardan birinin ilgisini çekebilecek, yapmaktan hoşlandığın bir şey var mı? Biraz daha yumuşak ve romantik bir şeyler?"

Masanın üzerindeki bir şeyi inceliyordu ve ben onu fazla zorladığımdan endişelendim. Bütün sabah bunu konuşmuştuk ve hızlı buluşma

Tur bu öğleden sonraydı. Hazır olmasını istedim ama bir boku parlatmak için yapabileceğim çok şey vardı.

Yeterince iyi demek zorunda kalabiliriz.

"Şenlik ateşlerini severim," diye mırıldandı, "ve güneşin altında takılmayı yıldızlar."

Gözlerim büyüdü. "Bu mükemmel. Bunu her zaman kullanabilirsin

"Romantik bir randevudan ne anladığınızı sorarlarsa cevap verin."

Şu halime bak. Harika bir öğretmendir, onu yumuşattım ve... bok.

Trenton kaşlarını çatı. "Kurdun böyle şeyler mi isterdi?"

Senden değil. Kıs kıs güldü.

Gözlerimi kapadım, tekrar iç huzura kavuştum. "Hayır."

Gerçekten bu konuya girmek istemiyordum. Dört yıl önce, on sekiz yaşımıdayken ilk kızgınlık ve çiftleşme dönemimdeydi. Belki de ben

başka bir şekilde halledebilirdim ama cevabım yine aynı olurdu.

"Senin üzerinde işe yaramayacaksa neden bana bunu yaptırıyorsun?" Bu raundu kazanmış gibi kendini beğenmiş bir sırıtma yaptı.

Kolunu okşadım. "Çünkü bu kadınların geri kalanı seninle büyümeme lüksüne sahipler, bu yüzden onlarla hala bir şansın var."

*

Trenton kendi stilistiyle hazırlanmak için aşağı inerken Jesse odama girdi.

"Bu kas da neyin nesi?" Jesse yanağıma bir öpücük kondururken başparmağını omzuna attı.

Ivan'ın orada durduğunu görmek için açık kapıya doğru eğildim. "Katil cupcake girişiminden sonra şov artık birini koridorda tutuyor."

Çoğunlukla Ivan'ı görevlendirmişlerdi ve ben de o iri yarı adamı konuşturmaya çalışıyordum, ama o katı bir heykel gibiydi. Ben de onu Eve gitmeden önce önümüzdeki iki hafta içinde onun sınırlarını aşındırmak yan görevimdi.

Jesse, kapımda sessizce duran kel, 1.80 boyunda, iri yarı bir kurt adam olması gayet normalmiş gibi başını salladı. Makyaj alet kemerini taşıdı ve tekerlekli çantasını odamın içine sürükledi. "Bavulumu buraya bırakacağım."

"Tek müşterin ben miyim?" Hazırlanışını izlerken sordum. "Artık öylesin." Çantanın fermuarını açtı.

Kaşlarımı çatarak masadaki sandalyeyi aldım ve banyoya taşıdım. Bu dizi ekstra önlemleri biraz fazla abartıyordu. Bunun için minnettardım ama kendimi koruyabilirdim ve Benim yüzümden kimsenin acı çekmesini istemiyorum. "Özür dilerim. Bu işinizi engelliyor mu?"

Hayatı hakkında fazla bilgi edinememiştım ama para sorunları olduğunu öğrendim. Mecbur kalsaydım, ona borcumu öderdim.

"Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok." Jesse gülerek beni sandalyeye itti. "İçimden bir ses bu sezonun

Yıllarca konuşulacak ve hepsi benim çalışmalarım sayesinde olacak. Şimdi orada otur ve benim için güzel görün ki sponsorları mutlu edebilelim."

*

Gergin olmamak için kendimi zor tutuyordum. Luna Denemeleri sona ermişti ve şovdaki yerimi hak etmiştim. *Çiftleşme Sezonu* final bölümleri başlayana kadar önümüzdeki iki hafta boyunca Alfaları çekeceklerdi. Hâlâ Alfaların oylanamamasının biraz can sıkıcı olduğunu düşünüyordum ama bu benim vajinamın konuşmasıydı- Çünkü henüz *yerini* tam olarak öğrenememişti.

Gülümseyerek ve daha fazla ilgi göstererek, Trenton'ı "açık" tutarak ve zehirli kek yemeyerek ya da ölmemeye çalışarak üzerime düşeni yaptığım sürece...

Gergin olmamak biraz zordu.

Anons cihazı mikrofonumu takmayı bitirdi ve ben de bahçeye kurulmuş olan ferforje bistro masalardan birine oturdum. Diğer Luna yarışmacıları kendi masalarını buldular. Fallon geç kalmış olmalıydı çünkü onu hiçbir yerde göremedim. Diğer kadınları pasif bir şekilde izledim, hala Birinin kendini düşmanım olarak göstermesini bekliyordum. Ama tıpkı Son birkaç gündür, çoğu gözüme çarpmıyordu. Opal'a bilerek bir şey yaptığıma dair söylentiler olup olmadığını merak ediyordum.

Her neyse. Bırak istediklerini düşünsünler. Ben gerçeği biliyordum.

Baharın gelmesiyle birlikte günler biraz daha ısınmaya başlamıştı ve gül çitlerinin etrafına dikilmiş kiraz ağaçları ciddi ciddi çiçek açıyordu. Yumuşak pembeler ve tozlu beyaz yapraklar yukarıdaki masmavi gökyüzüyle tam bir tezat oluşturuyordu.

Masanın altında ayak bileklerimi çaprazlarken Jesse'nin seçtiği elbisenin pilelerini düzelttim, boncuk boncuk dökülen teri görmezden geldim sütyenimde toplanıyordu. Kurdum volta atıyordu. Yavaşça nefes almaya çalıştım.

Bahar esintisi ağaçların arasından süzülürken onu sakinleştirdim ve saçlarım kıvrık bir at kuyruğu şeklinde büküldüğü için boynumu serinlettim.

"Mikrofon kontrolü." Başka bir asistan cihazıma dokunurken bana bir şişe su uzattı. O yoluna devam etti ve ben de açılmadığından emin olmak için mührü kontrol ettim. Ivan bahçenin ötesindeki ağaçların yanında birkaç adım geride durdu. Uzaklara baktım ve kazara

Müdürle konuşmak için acele ederken Molly'nin bakışlarını yakaladı.

Kişisel olarak algılama. Sadece meşgul.

En azından öyle olmasını umuyordum. İsteddiği her şeyi yapmış, Trenton'ı kabuğundan çıkması için cesaretlendirmiştim ve Luna Denemeleri öpücüğünden sonra reytinglerin hâlâ yüksek olduğunu biliyordum.

Teknik olarak, bunu yapmamı o söylememişti. Ama sonuçları o bile inkâr edemezdi.

"Alfa Oyunları'nın hızlı randevu bölümüne hoş geldiniz." Jay kiraz ağaçlarını fon olarak kullanarak kameraların önünde durdu.

Birkaç kadın ıslık çalarken ben ellerimi kucağıma alıp kıpırdandım.

Jay kameralara göz kırptı. "Bugünkü bölümde roller tersine döndü. Yakışıklı Alfalarımız her Luna yarışmacısıyla beş dakika geçirerek onları tanıyacak ve kalplerini kazanma şansı yakalayacak. Koltuk değiştirme zamanı geldiğinde zil çalacak.

Sözü daha fazla uzatmadan, sizlere yedinci sezonun Alfalarını takdim ediyorum."

Prodüksiyon işaret kartlarından rahatsız olmaya başlamıştım. Anlamıştık.

Alkışlamamız gerekiyordu.

Alkışlara katıldım ve Alfalar ormandan gelen patikadan geçit töreni yaparken bahçenin arka tarafındaki masamdan daha iyi görebilmek için zorlandım. Kurdum hâlâ içimde volta atıyordu, tedirgindi. ve huzursuzdu.

"Harika olacaksın," diye zihnimden Trenton'a takıldım, o çizgide tavus kuşu gibi kasıla kasıla yürürken mükemmel bir amigo kız oldum.

Masamın üzerine bir gölge düştü ve esen rüzgâr tenimde tüylerimi diken diken etti.

Nihayet. Rüyalarımın giren koyu kahverengi gözlerine bakarken kurdum memnun bir iç çekişle yerine yerleşti.

Sandalyeyi çekti ve avcı yeşili gömleğinin kollarını sıvadı, kalbim küt küt atarken acele etmedi kaburgalarımın karşı. Zil çaldı ve Molly seslendi, "Beş dakika sonra saat."

Ranger yerine otururken dudakları yana doğru kıvrıldı. "Beni özledin mi güzelim?"

Orada tembel tembel otururken çok şık ve mükemmel görünüyordu.

öğleden sonra güneşi altında, ayak bileklerini beyaz yazlık elbisesinin pilili kıvrımlarının altında çaprazlamıştı. Pembe dudakları nefes nefese bir "O" ile ayrılmıştı ve kalbi daha hızlı atarken kokusu ısınıyordu.

Çita değiştiricinin elbiseyi bizimle eve gelmesi için paketlemesini aklıma not ettim. Bir gün o elbiseyi giyerken onu domaltacaktım.

Kendimi masanın altına ayarlayıp çok küçük sandalyeye yaslandığımda Aspen iri kahverengi gözlerini kırıştırtarak bana baktı. Kurdum uzun bir iç geçirdi ve bugün ilk kez rahatladı.

"Bana sormak istediğin sorular var mı?" Önündeki sayfaya başımı salladım ve ona odaklanabileceği başka bir şey vermeye çalıştım. Nabızı yavaşlamıyordu. Onu duyabiliyordum. Dokunmak onu rahatlatacak ve endişelerini yatıştıracaktı ama ellerimi sayfanın bu tarafında tuttum.

Ona bu deneyimi yaşatacak bir masa.

Hızlı buluşma.

Kulağa saçma geliyordu.

Zaman ayırmaktan hoşlanıyordum.

"Sorular. Doğru." Boğazını temizlemek için öksürdü ve dudaklarına baktı. "Eğlenmek için ne yapmaktan hoşlanırsın?"

"Bununla başlamayalım." Sırıttım. Geçen gün güvenli kelime konusunu açtığımda verdiği tepkiden sonra, onu doğrudan derinlere atmak istemiyordum. Eğer denemek isterlerse kadınları bu hayata nasıl alıştıracağımı biliyordum. Gerçi onunla tanıştıktan sonra tek bir itaatkârın yüzünü hatırlamakta zorlanıyordum.

Aspen.

"Bu güvenli bir soru." Listesine bakarak kaşlarını çattı. Öyle olmadığını bildiğim için gülümsedim. "Ne yapmaktan hoşlanırsın?"

Eğlen
celi
mi?"

Bana bakarken yanakları kızarmıştı ve ben de Eğer onun eğlence anlayışı bir şeyi öldürmekse, ani ve mantıksız bir dürtü

benimki gibi bir şey. Yine de bunun çifte standart olduğunu biliyordum, bu yüzden canavarımı kontrol altında tuttum.

"Ben sıkıcıyım." Aspen'in bakışları kameraların olduğu yöne kaydı. "Uyumayı, kitap okumayı ve babamla takılmayı seviyorum."

Son cümleyi söylerken alt dudağı titriyordu ve ben de elimi yumruk yapıp başparmağımı üzerine sürmemek için uzanmadım. Vücudum genellikle uyaranlara bu kadar tepki vermezdi ama bu normal bir çiftleşme çifti değildi, bunu öğreniyordum.

"Bana babandan bahset. Ondan sevgiyle bahsediyorsun."

Aspen iç çekti. "Geriye kalan tek ailem o. Sürü ve hapishane için bir tuzak hattı işletiyor, bu yüzden ben ve birkaç içki arkadaşı dışında bir tür yalnız kurt. Fazla bir şeyimiz yok ama o asla büyürken acı çekmeme izin verdi. Geçen yaz bir dağ aslanı ağaçtan atladığında onu şaşırtarak bacağını kopardı ve bacağı hala iyileşmedi. Onun için çok endişeleniyorum."

Gözleri yaşla dolunca hayvanım hırlamaya başladı. "Bana şekil değiştirenin adını ver, ben de icabına bakayım."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak gergin bir şekilde güldü. "Dağ aslanı bir şekil değiştiren olsa bile, senin gibi birinden böyle bir iyilik isteyeceğimi sanmıyorum."

"Benim gibi birinden mi?" Başımı yana eğdim ve yüzündeki rengin kayboluşunu izledim.

Zil çaldı.

"Alfalar, lütfen yer değiştirin."

Aspen bana gergin bir gülümseme verdi. "Süreniz doldu."

Sanki bu dansı daha önce yapmışız gibiydi. Tucker masaya doğru yürüdü. Bir bakışıyla koşarak uzaklaştı.

Kızgın bakışlarını bana çevirdiğinde Aspen'in derisinin altında öfke kaynıyordu. "Kuralları çiğniyorsun."

Bu çok şirindi.

Kollarımı masanın üzerine koydum. "Seninle vakit geçirmek için aptal bir dizinin kurallarını çiğnemekten çok daha fazlasını yaparım."

Tam olarak yumuşak olmaya çalışmıyordum ama yüz ifadesinin tamamen kapanmasını da beklemiyordum.

"Özür dilerim Alfa. Biz diğer kurtlar gibi kurallara bağlı kalmamak güzel olmalı."

Gözlerimi kırptırdım, şaşırmıştım. Benim hakkımda böyle düşünebilirdi. Pozisyonumu almadan önceki sınıf ayrımını hatırlıyordum ve bu durum hâlâ canımı sıkıyordu.

Önümüzdeki beş dakikayı işaret eden zil çaldı ve prodüksiyon ekibinden birkaç kişi bize doğru baktı.

"Size kuralların nasıl çiğnenmek için yapıldığını anlatırdım ama burada olan bu değil. Sadece ilk randevumuzda daha fazla zaman istiyorum."

Neden birden gerildim?

Çünkü bunu mahvediyorsun.

O iri kahverengi gözler beni olduğum yerde sabitlemiş, sanki ruhumun derinliklerini görüyor gibiydi. "İlk randevu mu? Sanırım ilk buluşmamızda Bugün yirmi ilk randevu var."

Gözlerimde kurt parladı ve kontrolü elimde tutarak onu geri çektim. "Böyle bir şey olmayacak."

"Gerçekten mi?" Sesi alaycıydı, bir meydan okumaydı. "Diyor ki Kim?"

"Arkadaşın söylüyor." Kelime seçimimden anında pişman oldum. Yüzündeki korkuyu gördüğümde.

Çok mu sert çıktım?

Hayır. Daha güçlü ol.

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler." Aspen ayağa kalkmak için hamle yaptı.

Durdur onu.

Panikledim ve eline uzandım.

Parmaklarımızın birleşmesi içimde hem yatıştırıcı hem de canavarımın koruyuculuğunu ateşleyen bir akım yarattı.

"Otur. Lütfen." Sesim amaçladığımdan daha boğuk çıkmıştı.

"Henüz randevumuzu bitirmedik."

Yapışık ellerimize baktı ama oturmadı. İçindeki savaşı hissettim. Kendisi için ayağa kalkma, savaşıma arzusu Bu dürtülere ve teslim olma arzusuna karşı.

Bu konuda yardımcı olabilirim. "Neye ihtiyacın var?"

"Ben... Bilmiyorum." Sandalyeye çöktü ve elini kucağına götürdü. Bir an için teması kaybetmenin yasını tuttum, ta ki o

o ateşli gözlerini bana çevirdi. "Bana dokunduğunda neden böyle hissediyorsun?"

"Ne gibi hissettiriyor?" Onun yerine cevap verebilirdim ama bana kendi kelimelerini kullanacak kadar güvenmesini istiyordum. Ve ben onu çoktan zorlamıştım.

"Hiçbir şey." Yanaklarına renk gelmişti. "Söylediklerimi unut."

"Asla." Bu oyunu nasıl oynayacağımı biliyordum. "Bana karşı dürüst ol.

Bana dokunduğumuzda nasıl hissettiğini söyle."

Yüzünde yine meydan okumanın kıvılcımı parlıyordu. O hafif gülümseme doğrudan canavarıma giden bir bağdı.

"Çok patronluk taslıyorsun," dedi.

Avucumu masanın üzerine koydum. "Güzelim, ne kadar otoriter olabileceğimi tahmin bile edemezsin."

"İnanılmazsın." Gözlerini devirdi, sandalyeye yaslanırken gülümsemek için kendini zor tuttu. "Bu da ne böyle? Aylaklık mı ediyorsun? Beni kovalayarak Alfa meydan okuma dürtünü mü tatmin etmeye çalışıyorsun? Önümüzdeki beş dakika başlamak üzere."

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim, bu imadan nefret ediyordum. "Pozisyonum için doğmadım ya da bu çocukların çoğu gibi gümüş tepside sunulmadı."

"Bunu biliyorum, Korucu McCaw." Güldü. "Senin hakkında her şeyi biliyorum."

Adımın dudaklarından dökülüştünü dinlemekle o kadar meşguldüm ki, yarım saniye sonrasına kadar sözlerinin ardındaki anlamı yakalayamadım.

Zil çaldı.

Molly aceleyle masaya geldi. "Bay McCaw, yer değiştirme vakti geldi."

"Burada işim bitmedi," diye Molly'ye homurdandım, hâlâ bana bilmiş bilmiş sırıtan Aspen'i izliyordum.

Molly burnunun kenarını sıktı ve dudaklarını büzerek konuştu kulaklıklı mikrofon setini taktı. "Kamera yedi geniş bir çekim için dışarı kaydırın ve bu masayı yayından kesip kesemeyeceğinize bakın."

Aspen gözlerindeki o meydan okuma kıvılcımıyla bana bakıyordu. "Bana nasıl diğer kurtlar gibi olduğunu tekrar anlat.

kurallara uymak zorundasınız."

Bu alfahole ve onun devasa, büyük dick enerjisine cesaret. Kuşkusuz, söz konusu uzvu daha önce hiç görmemiştim ama Sanki pantolonundaki şişkinlik Tanrıça'nın yeryüzüne bir armağanıymış gibi sakın ve kendinden emin bir şekilde orada oturuyordu.

Aletini hayal ettiğimden falan değil.

Bahse girerim düğümü çok büyüktür.

Kalçalarımı sıktım.

Bekle... Biz ne hakkında konuşuyorduk?

İçimizden birinin -benim- kurallara uymaya çalıştığının farkında olduğunu umarak endişeyle Molly'ye baktım. Masadan kalkmayı reddeden Ranger'dı ve şimdi zilin dokuzuncu raundundundundaydık. Yüzükler.

Ama kızın ona verdiği tepkiye bakılırsa, programda kalmakta bir sorun yaşamayacağını düşünmüştüm. Unvanı ve parasıyla değil ve mafya bağlantıları ve büyük, kalın..

Sertçe yutkundum ve dikkatimi tekrar yüzüne yönelttim.

"Listene bir bakayım." Ranger jenerik listeyi işaret etti En azından bu hızlı buluşma olayıyla biraz ilgileniyormuş gibi görünebilmek için hazırladığım sorular.

"Hayır." Sayfayı göğsüme bastırdım. Bir parçam, bir Alfa'nın lezzetli ve tehlikeli kırmızı bayrağına meydan okumamam gerektiğini fark etmişti ama kendimi savunmam gerekirse, bunu yapmamak gerçekten zordu.

"Hayır mı?" İşte yine kaşlarını kaldırdı. Mükemmel dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi ve kurdum mırıldandı.

"Bu benim listem," diye ısrarak karşılık verdim, bir kez daha Korkutucu Alfa'ya meydan okumak. "Sorulara vereceğiniz cevapları önceden hazırlayarak kopya çekemezsiniz."

Ranger şaşkın şaşkın baktı. Bakışlarının yoğunluğu her yerimi ateşlendirdi. Tanrı aşkına, baharın başlarıydı. Esinti neredeydi?

"Bana onlardan birini soracak mısın?" Dünyadaki tüm zamanlara sahipmiş gibi sandalyeye yaslandı. Sanırım parasını ödeyebilseydi, öderdi.

Hızla çarpan kalbimi sakinleştirmek için kendime bir saniye vermeye çalışarak önceden ezberlediğim kâğıda göz attım. Tüm bu sorular

Aptal. Hobisi neydi? İnsan öldürmek mi? Eğlenmek için ne yaptığına bile cevap veremedi.

"Mükemmel bir eşten ne anlıyorsun?" İyice düşünmeden ağzımdan kaçırdım. Bilmek istemiyordum. Gerçekten, bazılarıyla asla boy ölçüşemeyeceğimi görünce...

"Sen." Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

Çok klişeydi, gülmek zorunda kaldım. "Sen daha

Beni

mle. "Neden seninle bu randevuda olduğumu sanıyorsun?" diye

" takıldı. İnanmayarak başımı salladım ve diğerlerine baktım. kameralar onları çekerken konuşan yarışmacılar. "Bu gerçek bir randevu değil."

"Hayır, değil." Ranger'ın derin sesi odağımı geri çekti. Ona uzun süre bakmak zordu. Güneşe bakmak gibi. Gerçi kurdumun onun gözleriyle bir sorunu yoktu. Sorun olan ağzıydı.

kırıldı ve ağzının suyu akmaya devam etti.

"Mükemmel bir ilk buluşma için senin fikrin nedir?" diye sordu. Ses tonu o kadar ciddiye ki tekrar gülümsedim.

"Bununla mı gideceksin?"

"Listende vardı." Ranger'ın kaşlarını çatması çok hoştu.

"Yoksa bunu bana mı sormak istiyordun?"

Kâğıdı katladım ve mükemmel bir şekilde ikiye böldüm. "Cidden mi? Havadan sudan konuşmaktan nefret ederim."

Nefes nefese bir kahkaha attı. "Ben de havadan sudan konuşmaktan nefret ederim."

"Bir saat önce ayağa kalkabilirdin," diye işaret ettim zil çalarken. "Ya da şimdi ayağa kalkabilirsin."

"Benim daha iyi bir fikrim var," dedi. "Neden bana büyük bir şey söylemiyorsun?"

"Derin, karanlık sırlarımıza mı dalıyoruz? Ne bilmek istiyorsun?" Çoğunlukla beynim çalışmaya başlarken oyalanmak için sordum.

Yarış.

Bunu yapabilir miydik? Şekil değiştiren toplumundaki en tehlikeli suçlulardan biriyle aile bağları olan delicesine güçlü Alfalarla uğraşırken kuralların ne olduğundan emin değildim. Öylece ortaya çıkıp planlarının ne olduğunu sorar mısın?

Kullanmam gereken şifreli bir kelime var mı?

Hapishanede çalışmanın beni biraz daha dünyevi yapacağını düşünürsünüz ama oraya da hiç uyum sağlayamadım. Tanrıya şükür ki Clara bana dil konusunda yardım etmek için etrafımdaydı.

"Neden bana gerçekten neden burada olduğunu söylemiyorsun?" Ranger gülümsedi. Tamam, bu kesinlikle kaşlarını çatması kadar sevimliydi.

"Neden önce sen başlamıyorsun?" Masaya daha da yaklaştım.

flört
etmek
için.

İşe yaramasını beklemiyordum ama burun delikleri esinti ona doğru hareket ederken cevap verdi. İstesem de bunu daha iyi planlayamazdım.

"Bazı eski aile sorunlarını halletmek için buradaydım," dedi ve en kötü şüphelerimi doğruladı.

Dudaklarımı ıslattım. "Peki ya şimdi?"

"Artık eskisi kadar önemli değil." Kelimeleri sakince söyledi, ancak yüzündeki hayal kırıklığının parıltısını görebiliyordum. gözler.

"Ama yine de önemli." Görev iptal. Geri çekil. Babamı bağışlaması için ona yalvarmalı mıyım yoksa Derek'i otobüsün altına mı atmalıyım diye düşünerek ayaklarımın üzerinde hızlıca düşünmeye çalıştım.

"Hiçbir şey seni bu gösteriyi benimle birlikte terk etmeye ikna etmek kadar önemli değil."

"Seninle mi?" Kurdumun kulakları dikildi ve kalbim dört nala koşmaya başladı.

"Benimle gelmek ister misin?" Umut gibi bir şey gözlerini daha da büyüttü, yüzünde tahmin edebileceğimden daha çocuksu bir ifade vardı. "Seni tanımıyorum bile," diye kekeledim, birden kendimi

Bu başa çıkabileceğimden daha büyüktü. Çok derin. Çok hızlı. Hepsi bir numara olabilirdi. Kiminle uğraştığımı kendime hatırlatmam gerekiyordu.

Ranger sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bir sonraki randevumuzda bu konuyu daha fazla konuşuruz."

"Bir sonraki randevu mu?" Trenton'ın Yuma Pack'ten Ismelda'yı güldürdüğü başka bir masaya baktım. Bir an için gerçekten neden burada olduğumu unutmuştum.

"İkinizin hikayesi nedir?" Ranger'ın sesinde uyarıcı bir hırıltı notası vardı.

Zil çaldı.

"Saatler doldu," dedim, gerçekten hareket etmesini beklemiyordum. O güzel kızı o sandalyeye hemen hemen oturtmuştu. İçimi çektim ve dikkatimi tekrar topladım. "Trenton benim Alfa'mın oğlu. Bunda bir hikâye yok."

"Bana yalan söylenmesinden hoşlanmıyorum Aspen."

"O zaman kusura bakma," diye kestirip attım. "Sen sürümü yok etmek için planlar yaparken benimle oyun oynanmasından hoşlanmıyorum."

Ranger'ın gözleri beni incelerken kısıldı. "Nuva Sürüsü'nden ne istediğimi sanıyorsun?"

Bunu ağzımdan kaçırdığıma inanamıyordum ama bu Alfa bana garip şeyler yapıyordu. "Sen... Nuva Sürüsü'nden hiçbir şey istemiyor musun?"

"O sürüden istediğim tek şey sensin." Kollarını göğsünde kavuşturdu.

Kalbim uçuşa geçerken kurdum onayını uludu. Hava bahar esintisi ve yumuşak kiraz kokusuyla temizdi. çiçek açar. Yalandan eser yok.

Yanlış anlamış olmam mümkün müydü?

Ve bir aptal gibi, buna bir yanıt bulamadım, bu yüzden orada oturup beceriksizce göz kırptım.

Ranger rahatladığını hissetmiş gibiydi. "Şuna ne dersin? Kameralardan uzak bir yerde gerçek bir randevuya çıkalım ve gerçek bir konuşma yapalım."

"Bunu yapabilir miyiz?" Alt dudağımı ısırdım, bu fikirden tamamen nefret etmiyordum. "Kurallara aykırı mı?"

Bir bulmacayı çözer gibi beni inceledi.

"Ne?" diye sordum. İncelemesi dayanılmaz bir hal aldığına sordum. "Kurallara uyuyormuş gibi davranıyorsun ama bunu nasıl yapacağından emin değildim. gerçekten ne kadar çok olduğunu."

"Ve sen de kırmızı bayrak gibi görünüyorsun," diye alay ettim.
"Bunun yanlış olduğunu da kanıtlayacağını umuyorum."

Gözlerinde dans eden mizah midemin bulanmasına neden oldu.
"O zaman gerçek randevumuzu dört gözle bekliyorum."

O kadar ani bir şekilde ayağa kalktı ki sanki masanın sıcaklığını emdi ve kollarını sıvamaya başladı. Ki bu tamamen gereksiz. O ön kollar her zaman sergilenmeli. "Gidiyor musun?" Nefes nefese sordum.

Zil tekrar çalarken Ranger sırtıttı. "Randevumuzun ayrıntılarını yakında sana bildireceğim."

"Bir randevuyu asla kabul etmedim," diye arkasından seslendim, uzaklaşırken kışını biraz fazla uzun süre izledim.

Jay Renfro kameraların önündeki yerini aldı,
Hızlı buluşma turunun bittiğini duyururken bakışlarımı Ranger'ın arkasından ayırdım ve çok sinirli bir Molly gördüm.
bu sefer kesinlikle bana bakıyor.

*

Molly'nin isteği üzerine Ivan bana konferansa kadar eşlik etti.
Oda. Ranger'ın varlığından dolayı hâlâ telaşlıydım ve kurdum hevesli bir yavru gibi aptalca davranıyordu.

Çok seksi.

Evet, bunu birkaç kez söyledin.

Ivan'a baktım, muhtemelen onun da bana bakabileceğinden utandım.

Ranger'a verdiğim yanıtın kokusu hâlâ tenime sinmiş durumda. "Ee... Kısa çubuğu ya da başka bir şey çizdin mi?

Benim için bebek bakıcılığı görevi mi?"

Kapıyı iterek açarken dudakları hafifçe kıpırdadı, taş ve yara izleriyle kaplı yüzünde küçük bir çatlak oluştu. "Bu detayı ben istedim, Luna."

Tuhaf yorumunu geçiştirdim, küçük bir galibiyetin tadını çıkarıyordum.

Muhtemelen işini ciddiye alıyordu. "Doğru. Etrafta olman güzel. Ne zaman bir parça kek ya da vişneli turta

"Beni dışarı çıkarmaya çalış."

Ivan'ın çenesi sıkıştı. "Hayatım üzerine yemin ederim, bu bir daha olmayacak." Derin sesi koridordan konferans salonuna kadar yankılanarak beni daha da gerdi.

Ve yaptığım şakayı tamamen kaçırmıştı.

Kuşkusuz komik bir espri değildi.

Birkaç adım daha sessizce yürüdük.

"Benim gözetimimde tehlikeli hamur işlerine karşı güvendesin," diye mırıldandı.

"Sert adam görüntünün altında bir mizah anlayışın olduğunu biliyordum.

persona." Ona parmak silahları attım. Sonra da bunun için kendi suratıma tokat atmak istedim.

"Sen nasıl istersen, Luna." Biraz tuhaftı ama en azından soğuk bakışlarıyla konferans salonunu tarayıp beni Molly'yle baş başa bırakırken hâlâ gülümsüyor gibiydi.

"Bayan Nuva, lütfen oturun." Molly bestelemişti buraya kadar yürürken, bize yeterli zaman bırakarak buz kraliçesi yapımcı şapkasını tekrar taktı. Avukatları olmadan masada otururken daha küçük görünüyordu ama yine de ödümü koparıyordu.

"Bir sorun mu var?" Koltuğumun kenarına oturdum.

"Sanırım buna cevap verebilirsin. Anlaşmamıza ne oldu?" Sesi bir kırbaç gibiydi, havayı dümdüz kesiyor ve tüylerimi diken diken ediyordu.

Gizlice kokladım, acaba dönüştüğü hayvanı bir şekilde kaçırdım mı diye merak ettim.

Hayır. Hâlâ insandı.

Ve hâlâ acımasız bir kaltak.

"Ne demek istediğinden emin değilim." Elbisemin kıvrımlarıyla oynadım. "Trenton'a koçluk yapıldı ve daha iyi performans gösteriyor."

Kabul ediyorum, hızlı buluşma sırasında onun çabalarına pek dikkat etmemiştim çünkü biraz meşguldüm. Ama Ismelda'yı güldürmüştü ve eminim eğitimini takdir eden birkaç Luna daha vardı.

"Saçmalamayı kes, Aspen." Molly bir bacağını diğerinin üzerine atarak arkasına yaslandı. "Bay McCaw'la ne tür bir oyun oynuyorsun? McCaw'la ne tür bir oyun oynuyorsun? Daha fazla Alfa'yla filmde yer alacağına söz vermiştin."

Oh. O kısım.

Gözlerimin arasından kurdumun minicik bir parçasının parlamasına izin verdim, ki o kontrol isterken bu zordu.

Sadece ona bir şey göstermek istiyorum.

Dişlerin olduğunu biliyor.

Ama onların gücünü hissetmedi.

Henüz hissetmedi.

"Eğer Bay McCaw ile bir sorunuz varsa, neden burada olduğumu anlayamıyorum." Kurdumun hükmetme dürtüsünü görmezden gelerek yüzümde hoş bir gülümseme tuttum. "Reytingleri artırarak üzerime düşeni fazlasıyla yerine getirdim. Kaynaklarım doğruysa, Ay Denemeleri'nin final gecesi yedi sezondur en çok izlenen bölümünüz oldu."

Doğru, kaynaklarım bir çita şekil değiştiren ve bir ama bu cümleyi kullanabilmek harika bir histi.

Molly bunu takdir etmemiş gibiydi. "Sezonun başlarında büyük bir doruk noktası yaşamamanın sorununu biliyor musun?"

Başımı salladım.

Molly gülümsedi. Hoş bir gülümseme değildi bu. "İzleyicilerin geri gelmesini sağlamak için sonraki bölümlerde çitayı yükseltmek zorundayız. Bu da sizden çok daha fazlasına ihtiyacımız olacağı anlamına geliyor."

Elinden gelse alttan üste çıkacaktı ve bu beni bu kadar heyecanlandırmamalıydı. Doğrusu, Aspen'de beni kızdırmayan pek bir şey yoktu. Bu olmalıydı.

Korkunçtu ama değildi. Avin heyecanı canavarımı çağırıyor ve ona adrenalin pompalıyordu.

Aynen öyle. Göğsünü kabarttı, son karşılaşmamızdan dolayı kibirliydi.

Çiftleşme çağrısının çekiciliği damarlarıma bir atış gibiydi ve hiç bu kadar canlı hissetmemiştim. Bir yanımda bu kader arkadaşı çekiminin lojistik yönünü merak ediyordu.

Ben pratik bir insandım, duygularla dolup taşmazdım ve bu duygunun hiç azalmayacağı düşüncesi bazı endişelere neden oluyordu. Bu çekim bu kadar tüketirken sürüme çabaladığım kapasitede liderlik etmeye devam edebilecek miydim?

Umurumda değil. Canavarım homurdandı.

Anahtar kartını kilide doğru kaydırırken kendi kendime gülümsedim.

İkimizin arasında kalsın, benim de pek umurumda olmadığını itiraf edebilirdim. Bu işi yürütmenin bir yolunu bulacaktım. Tanrıça beni kutsamayı uygun görmüştü ve ben bunu bir kenara atacak kadar aptal değildim.

*

"Birileri mutlu görünüyor. Sanırım hızlı buluşma iyi gitti."

Ben kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapatırken Fallon kulaklıklarını çıkardı.

"Senin orada olman gerekmiyor muydu?" "Orada olman gerekmiyor muydu?"

ses tonum ilgisizdi ama sesim hissettiğim hafifliğe ihanet ediyordu.

"Onlara başımın ağrıdığını söyledim." Omuz silkti.

"Baş ağrısı mı?"

"Orada oturmak zorunda kalsaydım gerçek bir baş ağrısı çekerdim.

hayatımın hedeflerinin ne olduğunu tekrar tekrar cevaplamak." Fallon onu kapattı

Dizüstü bilgisayar. "Şimdi dökül bakalım. Neden bir müzikal parçası çalacakmış gibi görünüyorsun?"

"Ben şarkı söylemem."

Gözlerini devirdi. "Ne demek istediğimi biliyorsun. İlk randevun nasıldı?"

"Bilmiyorum çünkü henüz gerçekleşmedi." İfademi boş tuttum, daha fazla ayrıntı için kaşınan kız kardeşime takıldım, ve kaşlarını çatana kadar bekledi. "Ama çok yakında ilk gerçek randevumuza çıkacağız."

"Seni pislik." Fallon alkışlamaya başladı. "Artık kader birliği ettiğinizi biliyor mu?"

"Bunu konuşmadık." İkimizi düşündüm. konuşurken, bu konunun hiç açılmadığını fark ettim. Çözülmesi gereken çok şey vardı ve bu tür durumlarda protokolün ne olduğundan emin değildim.

"Sen... Konuşmadın..." Kız kardeşim bana baktı. gözünü kırpmadan. "Sence de liderlik etmen gereken kısım bu değil miydi?"

'Hey, seni o kadar iyi tanımıyorum ve beni affet' gibi. ama kurdum senin benim kader eşim olman konusunda kararlı. Senin kurdun da aynı şeyi hissediyor mu?"

"Sen böyle söyleyince..." Aspen'in olası tepkilerini düşünerek çenemi kaşıdım. "Hayır."

"Hayır mı?" Fallon ellerini havaya kaldırdı. "Ne yapıyorsun? ne yapacaksın? Onu kaçırıp sonunda teslim olana kadar rehin mi tutacaksın?" "İşe yarayacağını düşünseydim denerdim," diye onu kızdırmaya devam ettim.

Kız kardeşimin yüzü kıpkırmızı olduğunda durdum. "Sakin ol. Onu normalde herhangi birini hissedebildiğimden daha fazla hissedebiliyorum. Beni istediğini biliyorum ama bir şey onu engelliyor. Aramızdaki bağı kabul etmesi için ona baskı yapmayacağım."

Fallon tartışmak için ağzını açmıştı ama sözlerim araya girince yavaşça kapattı. "Bu çok asilce bir davranış."

"Benden daha azını mı bekliyordun?" Kıkırdadım.

"Belki de." İç çekti. "Kameralar biraz fazla." "Yeterli değiller," diye homurdandım ve koltuğa oturdum.

Kanepe. "Onu kimin tehdit ettiğini hâlâ bulamadık."

Fallon yanıma oturdu. "Sürü artık burada. Onu güvende tutmak konusunda bu kadar endişelenmene gerek yok."

Ellerime baktım, yavaşça parmak eklemlerimi kırdım. "Bunun mümkün olmadığını biliyorsun. Benim kaderim olmasa bile, bir köpeğin

Bu kaydırak gibi tehdit."

"Lafı açılmışken..." Fallon bu cümleyi bitirmek zorunda kalmamak için derin bir nefes aldı.

"Hiçbir şey değişmedi," dedim. "Açıkçası Aspen artık benim için daha önemli ama ben hâlâ burada oyunlarda yarışıyorum."

"Biliyorsunuz, bunu yasal yollardan yapmak zorunda değildik. Lester gibi davranmak zorunda olduğumuzu söylemiyorum, ama bunu yasal yollarla da halledebilirdik.

farklı bir şekilde. Senin dahil olmana gerek kalmazdı." Son kısımda hayal kırıklığı hissederek yüzünü buruşturdu.

"Benim Alfa olup senin olmamanın ve Lester'ın parmaklıklar ardında olmasının bir nedeni var," diye hırladım, intikamın ne kadar çabuk akılsızca kan dökmeye dönüşebileceğini biliyordum. Fallon benden daha çabuk öfkeleniyordu.

Bu da bizi, arkamızda ailemiz ya da sürümüz olmadan büyürken pek çok riskli duruma soktu.

"Haklısın. Sana güveniyorum." Başını salladı. "Bu arada, bu randevuda ne yapacaksın?"

"Ben-"

"Şu anda meşgul müsün, Alfa?" Ivan bana zihin bağlantısı kurdu.

"Fallon ve ben odadayız. Yukarı gel."

"O da neydi?" Fallon sordu.

"Ivan," dedim. Ses tonunda beni geren bir şeyler vardı ve ayağa kalktım.

Bir dakika sonra çatı katındaki süite girdi. "Kötü bir zaman mı?" Ivan Fallon'a baktı.

"Ciddi misin?" Fallon homurdandı. "Eğer beni dışarı atmaya kalkarsan, diğer odadan kulak misafiri olurum."

Ivan yüzündeki sert ifadeyi bana doğru çevirdi. Yüzünde bir özür ifadesi belirmişti bile.

"Sorun değil," dedim. "Ne oldu?"

"Aspen hakkında."

Canavarım öfkeyle ulurken kollarımdan tüyler fışkırdı ve dişlerim uzadı.

Ivan boynunu açarak bir inilti çıkardı. "O iyi ve otel odasında güvende."

"Ben video kaydını açayım." Fallon bir şekilde güvenlik önlemlerimi atlatarak dizüstü bilgisayarımı aldı. Onun nasıl

Şifremi daha sonra öğrenecektim.

Aspen'in yatak odasında volta attığını görmek canavarımı yatıştırmaya yetti.

"Bir dahaki sefere onun iyi olduğu kısımla başla," diye ısırdım, dişlerimi geri çekerek.

"Özür dilerim Alfa." Ivan kaçmak ister gibiydi ve ben de onu suçlamadım. Bu kadar hantal olmam nadir görülen bir şeydi. Yaklaşan kızgınlık beni düşündüğümünden daha kötü etkiliyor olmalıydı.

"Devam et," diye kibar konuşmaya çalıştım. Sesim kurdum yüzünden bozuk çıkmıştı. Neyse. Denedim.

"Molly yine Aspen'i konferans odasına çağırdı, çekimler sırasında daha iyi bir performans göstermediği için onu azarladı."

İnsan ölmeli.

Kurdumun görüşüyle hâlâ kırmızı görüyordum ama Canavarımla tekrar güreştim. Video boyunca Aspen'i izlerken dizüstü bilgisayarımdaki besleme yardımcı oldu. Dramatik bir hışımla yatağına düştü ve kurdum bir kahkaha attı.

"Bu onu ikinci kez köşeye sıkıştırdı mı? İlk denemelerin son gecesinde miydi?"

Ivan başını salladı, hâlâ boynunu gösteriyordu.

"Yapımcılarla ben ilgilenirim," dedim. "Söylediğin için teşekkürler Ben."

"Dahası da var," diye mırıldandı Ivan.

Aspen'in üzerine bir yastık çekmesini izlerken çenem sıkıştı. yüz. "Ne kadar daha?"

"Sanırım ona bir şekilde şantaj yapıyorlar. İlk başta, onlar Trenton'la birlikte programdan ayrılması için para teklif etti. O hayır dedi ve Molly reytingleri artırmak için Aspen'in kendisiyle birlikte çalışmasını sağlama fırsatını yakaladı. Sözde..." Sesi kesildi.

"Tükür onu."

Ivan yutkundu. "Aspen'in daha fazla Alfayla flört etmesi gerekiyordu."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Başımı yana eğdim ve bacaklarını yatağa vurup yastığa doğru çığlık atmasını izledim. "Bu artık bir sorun olmayacak. Bunu yapmaması şaşırtıcı. Onlardan da para kabul etmem."

Teklifimi geri çevirdiğini biliyordum ama bunun gurur meselesi olduğunu düşünmüştüm. Anlamadığım şey, bu şovda ne olduğuydu. kalmak istemesine neden oldu.

Fallon kaşlarını çattı. "Ne düşündüğünüzü biliyorum ama dikkat çekmek isteyen bir kıza benzemiyor."

"Bana öyle geliyor ki, öldürülenlerin intikamını almak istiyor. Omega," diye ekledi Ivan. "Ama bence bundan daha fazlası var. Trenton'ın programda kalmasında büyük çıkarı var. Görünüşe göre kendinden daha çok."

Bu da onu öldürürsem kızacağı anlamına geliyor.

Kurdum hırladı, hâlâ gergindi.

Kimseyi öldürmüyoruz. Henüz.

"Bana bir dakika verin." Dizüstü bilgisayarımı alıp yalnız kalabileceğim yatak odama giderken itirazlarını duymazdan geldim. Aspen yatağında oturmuş, saçları yüzüne dağılmış bir halde tavana bakıp başını sallıyordu.

Videoyu yakınlaştırdım. Canavarım sonunda rahatladı. O derimin dikişlerini zorlamayı bıraktı ve izlemek için yerleşti. Çenemi sıktım, yaklaşan kızgınlığın etkileri ve kendim üzerinde ne kadar kontrol sahibi olduğum konusunda yanılıp yanılmadığımı merak ediyordum.

Aspen'in gözlerinin yaşlarla dolması hiç yardımcı olmadı. Öfke yine canavarımı sarmıştı ve videoyu ekranı dolduracak şekilde büyüttüm, parmağımla Aspen'in yanağının dış hatlarını çizerken canavarımı sakinleştirdim.

"Benden ne sırlar saklıyorsun güzelim?"

Bu aptal şovdan bıkmıştım. Molly berbattı. Daha fazlasını istiyordu, temelde ona borçlu olduğumu ve Ranger'ın bir iddiası varmış gibi görüldüğü için farklı Alfalarla flört edersem dramayı artıracağını söylüyordu.

Bundan hoşlanmayacak, diye hırladı kurdum.

Biliyorum.

Bu sınırları biraz fazla zorlamaktı. Ben asla Sırf ilgi çekmek için birini bilerek kızdırmak ve her neyse, aşk üçgenleri beni gerçekten rahatsız ediyordu. Ya bir karar verin ya da ikisiyle de birlikte olun.

Ve burada hayatıma katmak istediğim başka kimse yoktu.

Asıl soru Ranger'ı eklemek isteyip istemediğimdi. Sanırım hızlı buluşmadan sonra ikimizin de bir kıvılcım hissettim. Molly aramıza biraz mesafe koymamızı önerdi. Kurtlarımızın nasıl tepki vereceğini görmek için birbirimize baktık ama insan kadının kararlarına güvenmedim. O sadece reyting peşindeydi.

Ayrıca, o etrafta olmadığında göğsümde yoğunlaşan garip bir çekişme vardı.

Onun Nuva Sürüsü için bir planı olmadığını bilmek omuzlarımdan bir yükün kalkmasına neden oldu. Ranger Trenton'ın peşinden giderse Alfa Derek beni asla affetmez. Kesinlikle Trenton'la bir ilgim olduğunu düşünürdü.

Trenton yaralanırsa ve beni tekrar cezalandırırsa.

Belki de Molly beni sadece Ranger'a ulaşmak için kullanıyordu. O güçlü bir Alfa'ydı.

Bir şey olacağını ve onu kızdıracağımı umuyor gibiydi. Aramıza biraz mesafe koyarsam onun için daha güvenli olabilir.

Hayır.

Kendi kurduma gözlerimi devirmiştım. *Gösteriden birlikte ayrılabilceğimizi söyledi.*

Hadi gidelim.

Bu aptal gösteriden öylece çıkıp gitme düşüncesiyle midemde kelebekler dans etti...

Telefonum gelen bir mesajla çaldı.

Baba: *Artık beni hiç aramıyorsun.*

Bu doğru değildi. Onunla dün konuşmuştum. Bir yumru geri arama düğmesine basmak için acele ederken boğazımda bir düğüm oluştu. "Ne demek artık seni hiç aramıyorum?"

"Bilmiyorum." Sert sesi beni hıçkırıklara boğdu. "Sadece biraz yalnızım. Dondurma yiyecek kimsem yok geceleri."

Gözlerimi kuruladım, onu en sevdiği koltuğunda otururken ve plastik kaptan şerbet yerken hayal ettim. "Bunu yiyemeyiz. Otomattan atıştırmalık bir şeyler alayım."

*

Kollarım atıştırmalıklar ve telefonumla dolu olarak otel odama geri dönerken koridorda duran gür kumral sakallı ve ön kolları soluk dövmeli yeni bir şekil değiştirene başımı salladım kulağıma bastırdı.

"*Çiftleşme Sezonu* yerine başka ne izliyorsun?" Atıştırmalık istifimi yatağın üzerine bıraktım.

Babam bana, "Bir şekil değiştiren pasta yarışması programı vardı," dedi. "Sadece bir özel bölümdü ama canım havuçlu kek çekti. Tavşanların onunla ne yaptığını gördüğümde beri."

"Eve döndüğümde sana havuçlu kek yapacağım," diye güldüm ve buna ne kadar ihtiyacım olduğunu fark ettim. Tek eksikim bir telefundu.

Clara ve bu mükemmel bir akşam olabilirdi. Ne yazık ki telefon saatleri hapishanede akşam yemeği saatini geçmiyordu.

"Daha mutlu görünüyorsun," dedi babam.

"Öyle mi?" Odanın etrafına bakındım. Hâlâ yalnızdım ama yarın ve ertesi gün Ranger'ı görecekim düşüncesi Belki de başka bir randevuya çıkmak beni daha çok gülümsetiyor olabilirdi.

"Tavsiyeni isteyebilir miyim?" Bir paket beyaz kaşarlı patlamış mısırı yırttım, kurcalanması konusunda endişelenmedim.

"Sarı kar yeme," dedi tüm ciddiyetiyle.

Bir kahkaha patlattım. "Gram'ın kader arkadaşın olduğundan nasıl emin oldun?"

"Şimdi zor şeyleri soruyorsun." Koltuğunda geriye doğru sallanırken inledi.

"Eğer konuşmak için çok fazlaysa, sorun değil."

"Ben öyle bir şey demedim." Öksürdü. "Sanırım başlangıçta bundan emin değildik. Kurtlarımız bunu bizden önce anlamış gibiydi ama o çekimden kaçamazsınız. Pençelerini batırır ve gitmesine izin vermez. Bundan sonra içgüdülerinize güvenin."

Pencereden dışarı bakmak için döndüğümde kalbimi bir şey çekti. "İçgüdülerinin doğru olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çiftleştikten sonra kesinlikle anlayacaksın ve bağı tamamlayın." Kıkırdadı, ben tıkanınca hemen başka bir yöne döndü, "Sanırım bugün dünyanın sorunu bu. Her şey çok hızlı ilerliyor ve çok fazla seçenek var. Şüpheyi düştüğünüzde karar vermekten bunalırsınız. İçgüdülerinizi o kadar çok görmezden geliyorsunuz ki onlara güvenmek zorlaşıyor. Ve bazen korkuya rağmen bir inanç sıçraması yapmanız gerektiğini unutuyorsunuz."

Gülümsedim, hâlâ pencereden dışarı bakıyordum. "Ne zamandan beri böyle bir filozof oldun?"

"Burada tek başıma olduğum için düşünecek çok zamanım oldu. Peki sen beynini nereden aldığını sanıyorsun? Ben kendimden daha zekiyim.
bak."

"Çok mu ukalasın?" İçimi çektim. "Seni çok özlüyorum baba. Yalnız olman hoşuma gitmiyor."

"Ben iyiyim. Her gün torunun yuvadan ayrılmıyor ve sen onun nasıl olduğunu televizyondan izleyemiyorsun."

Ayın üzerinden bir bulut geçti ve battaniyeyi omuzlarıma çekerek titredim. "Gördüğün ya da duyduğun her şeye güvenme."

"Bundan emin değilim. Gözlerim Ranger'ın senden hoşlandığını söylüyor, kulaklarım da senin ona karşı bir şeyler hissedebileceğini."

Tanrım. Bu kadar açık olduğumu düşünmemiştim.

"Belki." Henüz bilmediğimiz çok şey vardı. Fiziksel çekimi aştıktan sonra, ikimiz birlikte nasıl çalışacaktık?

Bu doğru. Yapmazdık.

O Ranger McCaw'dı ve ben de...

Telefonumun şarjı yüzde on olarak biyledi. Şarj cihazına uzanırken yatağın üzerindeki atıştırmalık zulama göz attım. Yerden kaldırdım, yıpranmış ve yıpranmış kabloya hafifçe küfrettim. Kirli spor ayakkabılarımın altına sıkışmıştı. İnleyerek yatağıma düştüm ve sırtımın altına bir paket mısır cipsi sıkıştırdım.

Berbat bir haldeydim.

"Ondan hoşlandım," diyerek babam kara kara düşünen kendime acıma halimi kırdı. "Sezondan sonra Ranger'ı eve getirmelisin ki onunla doğru düzgün tanışabileyim."

Cips poşetini dikkatlice altımdan çıkardım ve Tanrıça'ya şükürler olsun ki açılıp kırıntıları etrafa saçmamıştı.

Her yerde. "Bilmediğiniz bir şey var. Sosyal medyada falan yok ama Ranger'ın Lester Norman'la bir akrabalığı var."

Kendini nasıl taşıdığını düşündüm. Gölgeleler gibi üzerine yapışan karanlık tehlike girdabı ve gücünün diğer Alfalardan daha güçlü bir şekilde titreşmesi. Çok ateşliydi. Bu konuda kurdumla tamamen aynı fikirdeydim.

Nihayet. Başını salladı.

Ama boyumuzdan büyük işlere kalkıştık.

"Saçmalık," diye tükürdü babam. "Hepiniz kanın her şey olmadığını biliyorsunuz ve bunu milyonlarca kez söylediğinizi duydum. Suçlular ikinci bir şansı hak eder. Neden kurduna güvenmiyorsun? Bu mu?"

Evet. Neden bana güvenmiyorsun? Neredeyse dilini çıkaracaktı.

"Peki, tamam." Dişlerimle bir parça kurutulmuş et kopardım. "Ama kötü bir şey olduğunda beni suçlama."

*

O ölecekti.

Otobüsler bizi bir vadiye inen bir vadiye bakan bir dağ platosunun tepesine bıraktı. Beyaz çadırlar kurulmuştu ve kamera ekipleri Alfa röportajlarını filme almak için çoktan çalışmaya başlamıştı.

Uçurumun kenarında durdum. Ayakkabım toprakta kaydı ve gevşek bir kayayı dağın yamacından vadiye doğru fırlattı. İlk engel bir çamur çukuruydu. Havada en az bir mil yükseklikte sallanan halatların ve trapez merdivenlerin altındaki yüzlerce metrelik pürüzlü kaya ve bataklığa benzeyen çamura başka ne ad verileceğini bilmiyordum.

Ve bu sadece ilk engeldi.

Kenardan uzaklaşmak. Rüzgâr kulaklarımın etrafında dolanırken kurdum kendini olabildiğince zihnimin arkasına yasladı ve gözlerini sıkarak kapattı. Jesse kararlıydı.

Bu sabah saçlarımı özenle örmüştüm ve şimdi nedenini biliyordum.

Çamur çukuru ölüm tuzağının görüş açısından bir adım uzaklaşırken kurdum fısıldadı. **Onu tanımanın güzel olduğunu söyleyemem.**

Bu kadar yüksekte olmanın verdiği huzursuz korkuyu yuttum ve çadırların etrafında dolaşan yarışmacılara döndüm. Trenton kamera ekibine başıyla işaret ederek röportajını bitirdi. Ranger hâlâ içeride bir yerlerdeydi. Bu sabah Trenton'a odaklanmaya çalışıyordum. Ranger aynı otobüsteyken bu çok zordu. Trenton ve ben ön tarafa yakın oturmuştuk ama Ranger pusulamın gerçek kuzeyi gibiydi ve dikkatimi sürekli ona doğru çekiyordu.

Trenton bana doğru yürüdü.

"Nasıl geçti?" diye sordum.

Son sözlerini kayda geçirdin mi?

Kurduma gülmemeye çalışarak dudağımı ısırdım. "İyiydi." Omuz silkti.

"Umarım tek kelimelik hecelerden daha fazlasıyla cevap vermişsindir." İçimi çektim. Diziyi hiç izlemediğim zamanlarda Alfa Derek'le bu anlaşılmayı yapmak o kadar da zor görünmemişti ama şimdi Molly'nin ne istediğini bildiğim için imkânsızı kabul edip etmediğimi merak ediyordum.

Trenton ellerini ceplerine sokup aşağıdaki engelli parkura bakarken çenesi titriyordu. "Hâlâ nasıl randevu programı adabı konusunda uzman olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Sen de ben de." Güldüm. Ama sanırım doğru motivasyonla her şey olabilirdi ve babamı başımın üzerinde tutmak kesinlikle zıplamamı sağladı.

"Bunu daha sık yapmalısın," dedi Trenton.

"Neyi yapmalıyım?" Esinti artarken kollarımı göğsümde kavuşturarak gülümsedim.

Yüzüne çarpan saç tellerini yakalamak için elini saçlarının arasında gezdirdi. "Gülmek."

Gülümsemem anında düştü. "Komik olan pek bir şey yok. hayatım boyunca."

"Peki neden?" Ranger'ın derin sesi beni yakaladı- kokusu diğer yöne doğru savrulunca irkildim ve bir adım geri attım.

"Dikkatli ol." İri eli dirseğimi sararak beni sabitledi ve koyu kahverengi gözlerine baktım. Dokunuşunun sıcaklığı rüzgara rağmen tüm bedenimi ısıttı.

Merhaba güzelim. Kurdum mırıldandı.

Ranger kargo pantolonu ve siyah bir tişört giymişti, mezar basmaya giden kötü çocuk tarzında lezzetli ve sade görünüyordu. Kargo pantolonu seven bir kız olduğumu fark etmemiştim ama... kahretsin.

Trenton yanımda homurdanıp duruşunu genişletirken çenemi yerden kaldırdım.

"Gitmeliyiz."

Sanırım Trenton benimle konuşuyordu ama esinti yön değiştirip beni onun çam talaşı kokusuyla sardığında olduğum yerde donup kalmış, hâlâ Ranger'a bakıyordum.

Cennet gibi.

O kadar güzel kokuyordu ki.

"Aspen," diye uyardı Trenton adımı.

Ranger'ın dudakları yana doğru kıvrıldı. "Görünüşe göre burada kalmak istiyor."

Gözlerimi kırıştırdım ve bir adım daha geri attım. Neyse ki Ranger hâlâ dirseğimi tutuyordu da uçurumdan aşağı yuvarlanmadım.

Kendimi gerçekten toparlamam gerekiyordu.

Bu onun kokusunun hatasıydı. Başımı döndürdü. Garip bir kahkaha attım ve doğru yöne doğru adım attım.

kenarda.

"Hepimiz gitsek iyi olacak," dedim.

Trenton Ranger'a "Evet," diye bağırdı. Ölmek isteyip istemediğini merak ederek ona ters ters baktım.

Ranger yine de Trenton'a aldırış etmedi. Nasıl oldu bilmiyorum ama gözlerinde yanan o yoğunlukla bana baktığında sanki dünyadaki tek kişi benmişim gibi davranıyordu.

"Sence benim için bir gülün olacak mı?" Başparmağı kazağımın kumaşına değdi ve kolumu hâlâ bırakmadığını fark ettim.

"Belki." Gülümseyerek dudağımı ısırdım. Kurdum karşılık olarak daha yüksek sesle mırıldandı.

"*Ciddi misin?*" Trenton sürü bağlantımız üzerinden hırladı.

"*Mafya adamından uzak durmaya ne oldu?*"

Emin değildim.

Bunun altında sıkışıp kalmışken başka tarafa bakmak çok zordu.

büyü.

Ranger uzandı ve örgümün ucundan tuttu.

"Bitiş çizgisinde görüşürüz."

Evet. Bu işe yaradı.

Ranger dönüp uzaklaşırken küçük bir nefes verdim. Canavarım hâlâ nefes nefeseydi ve rüzgâr etrafımızda esmeye devam ederken bile tenim yanıyordu. Ranger'ın mükemmel kıcı kargo pantolonunu doldururken Alfa sırasına doğru koştu.

Trenton bir süre daha yanımda kaldı.

"Ne?" Onu bana bakarken yakalayınca tersledim.

"Tanrıça, Aspen." Başını iki yana salladı. "Daha zavallı olabilir miydin?"

"Alfalarımızın Lunas'ın kalbini kazanma yolunda karşılaşacakları ilk mücadeleye hoş geldiniz." Jay Renfro aşağıdaki vadiye ve çamur çukuruna bakan uçurumun üzerinde duruyordu. Kullandıkları ses ekipmanı sihirli olmalıydı çünkü Jay'i rüzgârdan zar zor duyabiliyordum ve ben de şekil değiştiren kulaklara sahiptim.

Jay, "Bugünkü etkinlik Alfaların sevgili hanımlarımızdan bir onay gülü kazanmayı umdukları dostça bir yarışma," diye açıkladı. "Alfalar bitiş çizgisine ulaştığında her Luna istediği kadar gül dağıtabilir."

"Unutma, bu bir yarış değil." Parmak uçlarımin üzerinde durup Aşağıdaki vadide sıralanırken Trenton'ı iyice görebiliyor ve zihnimde canlandırabiliyordum. Mücadeledeki bir sonraki engelleri kontrol etmek için çadırların diğer tarafına geçmem gerekecekti. Ne olacağını bildiğimiz Luna Denemeleri gibi değildi. Alfa Oyunları'nda dizi şok faktörlerini öne çıkarıyordu.

"Bir bitiş çizgisi var. Bu bir yarış." Trenton homurdandı Bağlantımız.

Bırak ölsün. "İyi o zaman." Ben de karşılık verdim. *"Ama yavaş ve istikrarlı olan kazanır."*

"İşleri ilginç kılmak için, bitiş çizgisini geçen ilk Alfa eski günlerdeki gibi geleneksel bir lütufla ödüllendirilecek." Jay artan bir heyecanla kameralara konuştu. "Bir iyilik mi? Bir meydan okuma mı? Ömür boyu borç mu? Merakla beklenen bu ödülü kimin alacağını görmek için sonuna kadar bizi izlemeye devam edin."

Bir saniye...

Ne tür bir borç?

Biri silahla ateş etmiş.

Harika bir sabah olacak gibi görünüyordu. Güneş parlıyordu. Kuşlar cıvıldıyordu. Havada yoğun bir testosteron kokusu vardı.

Savaş kokuyordu.

Zafer kokuyordu.

Oyunların bu kadar başında bir nimet verilmesini beklemiyordum. Bu hoş bir sürprizdi. İşler plana göre giderse, öğleden sonra bu gösteriyi bitirebilir, istediğim her şeyi ve daha fazlasını alarak ayrılabilirdim.

Uçuruma baktım, bizi izleyen tanrıçayı arıyordum. Aspen çok güzeldi. Canavarım bu mesafeden bile esintideki yumuşak kokusunun ince notalarını alabiliyordu.

Yakında, eşim. Canavarım sakinleşti.

Çok geçmeden ben de kabul ettim, içim enerji dolmuştu. Tek yapmam gereken kazanmaktı ve ödülümü alabilecektim.

Yirmi erkek başlangıç çizgisinde durduk. Silahın ateşlenmesini beklerken gerginlik arttıkça bazılarının tüyleri diken diken oluyor, dişleri kırılıyordu.

Başlangıç çizgisinin diğer tarafında metanetle duran John O'Neil ile göz göze geldik ve birbirimize başımızı salladık. Aramızdaki genç Alfalar volta atıyor ve kaşınıyorlardı.

"Sence Aspen kaç tane gül dağıtacak?" Chad Tulia yanımda esnedi. İki haftadır bu aptalı anlamaya çalışıyordum ve görünüşe göre buraya gelmesinin tek sebebi diğer Alfaları kızdırmaktı.

Canavarlığımı belli etmemek için ona baktım. "İstediği kadarını dağıtabilir."

Bu doğruydu. Ben tam bir barbar değildim. Durumun kontrolünü elimde tuttuğum ve güvende olduğundan emin olduğum sürece Aspen ne isterse yapabilirdi.

Peki ya ona bir gül vermek isterse?

Mezarına gönderilmek üzere bir buket ayarlayabilirdim.

"Böyle güzel bir kış parçası." Chad ısıık çaldı. Anlaşılan para duyguyu satın alamıyordu. "Hala kilitlemediğine inanamıyorum."

Sadece beni kışkırtıyordu. Onun gibi bir şekil değiştiren, ben Aspen'e ilgi göstermeseydim onun gibi bir dişiye iki kere bile bakmazdı. Ama bunu canavarıma açıklamakta zorlandım.

Bölgesel bir hırıltı çıktı. Çenesini kaşıırken Chad'in gözleri büyüdü ve boynunu göstermek için içgüdüsel olarak hareket eden başının hafif seğirmesini gizlemeye çalıştı.

O bir tehdit değildi.

Bu çocuk oyuncadı.

Silah ateşlendi. Chad'i ve diğer Alfaları toprakta geride bırakarak koşmaya başladım.

Ayaklarım çukurun kenarındaki platforma çarptı ve yaklaşık on beş metre yukarıdaki ipe tutunurken liflerin avuçlarımı ısırdığını hissederek sıçradım.

Parkurun ilk kısmında elden ele geçerek ilerledim. Alay ipi yukarıya, ağlardan oluşan labirente doğru kavis çizirken bacaklarım sivri kayaların ve çamur havuzlarının üzerinde sallanıyordu.

Parkur, vadiyi kaplayan dar uçurumlar boyunca uzanan ağlar ve halatlardan oluşan bir tür asma ninja eğitim düzeneğiydi. Normal bir insanı çarpma anında öldürecek kadar yüksektydik ama düşersem en fazla birkaç gün sırt üstü yatabilirdim. Biri çığlık attı, ardından kemiklerin çatırdaması ve çamurun gıcırtısı geldi.

Ahh. Kurdum ve ben, aşığıdaki zeminde kanla keçeleşmiş sarı saçları görerek ürperdik.

Bunun iyileşmesi birkaç günden fazla sürebilir.

Bacaklarımı ipin üzerinden yukarı salladım, bir örümcek maymunu gibi ilerideki merdiven örgülü ağılara doğru tırmandım.

Ellerim kayganlaştı ve kaslarım yanmaya başladı ama hafif rahatsızlığı görmezden gelerek ağı tutundum ve bir sonraki tutamağı doğru sallandım.

Bu çok saçma. Kurdum çenesini pençelerine dayadı.

Anlaştık. Dişlerimi sıktım, bir sonraki tutamağı sıkıca kavrarken ter gözlerimi yaktı ve bacaklarımı ağı üzerine kaldırdım.

İp parkurunun sonu çoktan görünmüştü. Çok uzağı bakmamaya çalışarak daha hızlı tırmandım. Vadinin diğeri tarafındaki platformun ötesinde bir sonraki engel vardı. Onu da oraya vardığımda halledecektim.

Metal platform üzerine indiğimde biraz sallandı ve sonra arka tarafından atladım. Çamurlu zemine çömelerek indim. Yukarıdaki kadınların tezahüratlarına bakılırsa ilk bitirenin ben olup olmadığımın emin değildim ama yine de bitirdim.

Uçurumu taramak için bir an durdum. Kör edici güneş ve gözlerimdeki ter onun dış hatlarını seçmemi zorlaştırıyordu. Ama oradaydı, beni izliyordu. Bunu hissedebiliyordum.

"İlginç bir şey görüyor musun?" İleriden sert bir kahkaha sesi geldi. Büyük canavar sakalının altından bana sırtırken John O'Neil geriye doğru koşuyordu.

"İlginçten de öte," diye karşılık verdim ve bir sonraki engele doğru onunla yarışırken ulumaya başladım.

Kayalardan oluşan sıraya aynı anda ulaştık. Talimatlar yeterince basitti. İt onları.

"Bunu hedeflemedin, değil mi?" John omzunu dev bir kayanın yanına yerleştirirken alay etti.

"Hayır," diye homurdandım ve onun yanındakini seçtim.

Hangisini hareket ettirmenin daha kolay olacağını değerlendirecek zaman yoktu. Diğer Alfalar arkamızdaki platforma iniyordu.

Kurdumun gücünden biraz çekiştirdim, kayaya doğru iterken sıkılmış piçi uykusundan uyandırdım.

John kendi hızında ilerlerken ben de dikkatimi içime yönelttim ve elimdeki işe odaklandım. Kaslarım ip parkuru yüzünden şimdiden yanmaya başlamıştı ama iyi olacaktım. Acı ve yorgunluğu bundan çok daha derinden tatmıştım.

Önümdeki bitiş çizgisini henüz göremiyordum ama beni neyin beklediğini bilmek zorlamaya devam etmek için yeterli motivasyondtu. İleriye doğru ittiğimde kaya bir adım daha sendeledi.

Homurdanarak tekrar ittim.

Ve tekrar.

Tiştörtümün arkasından ter damlıyordu ve kayayı acı verici bir santim daha kaldırırken bacaklarım titriyordu. Karanlık görüş alanımın kenarında dans ediyordu ve ben göz kırparak onu uzaklaştırdım.

John solda bir yerdeydi. Küfürlü homurtularından onu hayal meyal seçebiliyordum. Ama bize doğru yaklaşan başka erkekler de vardı ve kendi dolambaçlı kayalarını tepeye doğru taşıyorlardı.

Bu bir sonraki seviye saçmalıktı. Bu

kayadan nefret ediyordum.

Üzerime yuvarlandı, kemiklerimi ezmekle tehdit ediyordu ve ben başka bir itişle karşılık verdim.

Aspen.

Elinde bir gülle beni bekliyor olacaktı.

Kurdumdan daha fazla güç aldım, derilerimizi kâbusların Lycan canavarınıninkiyle birleştirdim. Kollarım ve göğsüm iki katına çıktı, tiştörtümü parçaladı, kürküm ve pençelerim uzadı. Çenem uzadı ve kayayı tekrar iterek vahşi bir uluma çıkardım.

Ayaklarım yere saplandı.

Kaya bir santim daha hareket etti.

Eşimden o gülü hak *edecektim*.

Sonra da iyiliğini kazanacaktım. O kendini beğenmiş küçük hıyarın üzerinde kullanacaktım. Borcumu alacaktım. Arkadaşımı ve sürümü bu gösteriden uzaklaştıracaktım.

Bir kamera drone'u yüzümün yanından vızıldadı ve omzumu ağır kayaya dayayıp tekrar hareket ettirirken hırılayarak onu uzaklaştırdım.

Ter kürkümü keçeletirdi ve kaya geriye doğru sallanırken kollarım titriyordu. Devasa kayaya karşı mücadele ederken botlarım toprağı daha derinden kazıyordu. Bir kez daha ittim ve kaya düz zeminde sabit durdu.

İleride tebeşirle işaretlenmiş bitiş çizgisini gördüğümüzde görüşüm kurdumunkiyle ikiye katlandı.

Nefes nefese ellerimi dizlerime indirdim ve omzumun üzerinden bakmak için döndüm. John arkamdan geliyordu. Çimlerin arasında ne kadar yol kat ettiğimi gösteren toprak bir iz vardı. Hızlıca saydığım da diğer tüm Alfaların kayalarını hareket ettirdiğini gördüm.

Dişlerimin arasından sırtarak kayaya geri döndüm. Henüz her şey bitmemişti. Ringde yüzlerce gece geçirdim ve son zile kadar pes edilmemesi gerektiğini zor yoldan öğrendim. Bütün o geceler dövüşerek geçti. Meydan okuma içime işlemişti.

Kazanacaktım.

Ama bu sefer beni izleyen biri vardı.

Aspen'in uçurumdan aşağıya baktığını düşünmek bana o aptal kayayı tekrar itme gücü verdi.

Öğle güneşi başıma vururken, rüzgâr dağ kayalıklarına saldırmaya devam ediyordu. Çadırlara girip diğer kadınlarla vakit geçirmem gerektiğini biliyordum. Burada bulunma sebebimi unutup duruyordum. Trenton'ı Alfa Oyunları'na sokmak için. Eminim buna bir eş bulmasına yardım etmek ya da en azından birkaçını ona bir şans vermeye ikna etmek de dahildi.

Ama bakışlarımı aşağıdaki vadiden ayıramıyordum.

Çamur çukuru engelini ilk geçen oydu, haince asılmış ipleri maymun çubuklarında oynar gibi manevra yapıyordu ve dev kayaları tepeye doğru iten Alfalar sürüsüne liderlik ediyordu. Bu yarışmadan sonra son bir yarışmaları daha vardı ve ben nefesimin altında onun için tezahürat yapmaktan kendimi alamadım.

Ranger kazanacaktı.

Kurdum onu çoktan değerli bir eş olarak görerek onayladı.

Her ne kadar o kadar ileri gitmesem de, göğsümde bir yanma vardı ve midem düğüm düğümdü, burada olup onu alkışlamak istiyordum.

Gözlerimi kaçırmak ve kendimi Trenton'ı bulmaya zorlamak fiziksel olarak acı veriyordu. Ranger'ın birkaç adım gerisindeydi ve kendi kayasıyla mücadele ediyordu. Trenton bu açıdan bir çocuk gibi görünürken, Ranger görkemli, canavar gibi bir erkekti.

Gül elimde gevşemiş ve terlemişti. Neden hâlâ ona tutunduğumdan emin değildim. Çadırların içinde yiyecek, su ve sandalyelerle birlikte daha pek çok şey vardı.

"Luna, neden gelip bir şeyler yemiyorsun?" Ivan kalın sesiyle ödümü koparmıştı. Hâlâ dışarıda olduğunu fark etmemiştim.

"Ben iyiyim," diye yalan söyledim.

Kokuyu almamış gibi davranma nezaketini gösterdi. "Sen yapmazsan içeri giremem ve susadım."

"Neden daha önce bir şey söylemedin?" Çadıra geri dönüp onun devasa gövdesini iterek ağladım. "Güneşten uzak dur. Sana bir içki getireyim."

Homurdanarak karşı çıkmasına rağmen soğutuculara doğru ilerledim ve ikimize de birer şişe su aldım. Başıyla onaylayarak benimkinin mührünü kontrol etmemi izledi ve ikimiz de neşelendik, çadır bizi rüzgârdan korurken plastik şişeleri birbirine vurduk.

Çadırın içinde yuvarlak masalara ve plastik sandalyelere bakan birkaç ekran vardı ve burada parkurdaki olaylar sanki altımızda gerçek hayatta yaşanmıyormuş gibi gösteriliyordu. Arka tarafta ise kesilmiş şarküteri sandviçleri, cips poşetleri, kurabiye tepsileri ve meyve kaseleriyle dolu dikdörtgen masalar vardı.

Ivan, etrafımızdaki şekil değiştiren dışilerin video yayınından ve çadırın kanatlarını kırbaçlayan rüzgârdan zar zor duyabilecekleri kadar alçak sesle, "Acıktıysanız sizin için öğle yemeğinin tadına bakacağım," dedi.

"Sorun değil. Biraz cips alacağım." Onu öne doğru ittim. "Sen de yiyecek bir şeyler al."

"Aspen! Buraya gel." Tezgâhtan bir paket cips alırken Fallon el salladı. Umarım Ivan bir şeyler yer ve mola verirdi. Hâlâ görevde olduğunu ve beni izlediğini bilseydim onu orada bekletmezdim.

Fallon'un masasına doğru ilerledim, Ivan'ın oturacak bir yer bulmasına sevindim ve bir grup genç Luna yarışmacısıyla konuşan bir kamera ekibinin yanından geçtim. Trenton'ın adı geçince dinlemek için yavaşladım ama kadınlar kulak misafiri olduğumu görünce gerildiler.

Başımı salladım ve yürümeye devam ettim. Fallon'un plastik yuvarlak masadaki grubu son birkaç gün içinde ikiye katlanmıştı. Edith ve Lilith orada oturuyorlardı. Yerime otururken onlara gülümsedim ve gergin bir ifadeyle

Diğer iki kadının yanında oturan Cindy. Sarah ve Meghan, eğer isimlerini doğru hatırlıyorsam. Meghan Florida'dan gelen bronzlaşmış sarışın bir bombaydı, Sarah ise onun tam tersiydi. Nashville'in dışındaki Chism Pack'ten gelen klasik bir country güzeliydi.

Her ikisi de Fallon, Edith ve Cindy ile daha önce takıldıklarını görmemiş olmama rağmen rahat görünüyorlardı ama bu masada parası ya da geniş bir bölgesi olmayan bendim. Belki de garip bir şekilde gergin olan tek kişi bendim.

"Dışarıda iyi bir şey görüyor musun?" Fallon sordu.

Tehlikeli bir uluma çadırı doldururken ve Ranger'ın yarı değişmiş korkunç halinin görüntüsü ekranda belirirken bir yudum su daha yuttum ve oyalandım. Ben suyum yudumlarırken Fallon gözlerini devirdi.

Kutsal Tanrıça...

O mükemmeldi. Bir Alfa'nın acayip lezzetli bir örneği idi.

Isı doğrudan merkezime aktı, derinlerde zonkluyordu. "Ranger kazanacak," diye mırıldandı Meghan.

Eğer durmazsan gözlerini oyacağım-

Yeter, diye hırladım kurduma.

"O kadar ileride ki," diye onayladı Edith, "bir adım bile atmıyor. ter."

Ellerim su şişesinin etrafında dolanırken plastik su şişesi kırıştı. masanın altında. "Chad nerede?" Başka birine odaklanmalarını isteyerek bağırdım.

Lilith gülümsedi ve anlamaya çalışacak sabrımın olmadığı gizli bir hareketle kız kardeşinin omzunu dürttü. "Beşinci sırada geliyor ama Trenton da önde gidiyor."

"Öyle mi?" Trenton'dan bahsettikleri için rahatlamam gerekirdi ama bu sadece ekrana tekrar bakmama neden oldu. Trenton

Ranger homurdanarak kayayı tepeye doğru iterken kameralar onun etrafında dolaşıyordu.

"Chad için endişelenme," diye homurdandı Cindy.

"Öyle değil miydin?" Ona bakarken kaşım soru işareti şeklinde kalktı. "Trenton benim sürü arkadaşım."

"Ah evet." Cindy gözlerini devirdi. "Nereli olduğunu neredeyse unutuyordum."

Bu kaltakla bir daha olmaz. Dişlerim kaşındı.

"Sakin ol," dedi Meghan. "Chad Tulia herkesin umurunda değil." Gözlerini Edith'e dikti. "Alınma ama."

"Alınmadım." Edith el sallayarak onu başından savdı.

Burnumdan nefes alarak Meghan'a minnettar bir gülümseme sundum. "Kimi destekliyorsun?"

Dudakları sanki ekşi bir şey yemiş gibi büzüldü. "Kimi istediğimin bir önemi yok. Kurtlarımız uygun bir eşleşmeye karar verecektir. Televizyonda olduğumuzu unuttuysan diye söylüyorum, bunların hepsi göstermelik."

Orada bir yerde bir tehdit vardı.

Tam olarak nerede olduğundan emin değildim ama kurdumun tüyleri tepki olarak diken diken oldu.

"Bu senin ikinci sezonun değil mi?" Fallon bana doğru eğilirken sıkılmış bir kahkaha atarak gerginliği dağıttı. Gözlerim irileşti. *Gerçekten mi?*

Dramadan hoşlandığımı söyleyemem ama onu dinlemeye de hayır demeyecektim.

"Benim kurdum seçicidir." Meghan dikkatini tekrar ekrana verirken omuz silkti. "Geçen sezon bu kadar iyi bir seçim yoktu."

Ranger'ın terli kasları gerginlikten dalgalanıyordu ve dövmeleri gömleğinin yırtık pırtıklarının altındaki siyah kürkünün arasından görünüyordu. Cehennem çukurlarından fırlamış bir canavara benziyordu.

"Ben söyleyeyim." Edith Meghan'a göz kırptı. Her ikisi **de benim** olan şeye bakarken neredeyse salyaları akıyordu.

Pençelerim elimdeki plastik su şişesini kırdı ve bölgesel bir hırıltı çıkarken gözlerimdeki kurt parladı.

"Bu çok şirin." Meghan kıkırdadı. "Sence onun kurdu senin mi?"

Fallon'un eli omzuma indi ve beni geri çekti. "Sen Aç mısın?"

Başımı salladım, beni çimdiklerken hala homurdanıyordum. yan.

"Ahh. Bu ne içindi?" Kalçamı ovuşturarak ciyakladım Tırnaklarının deriyi kıldığı yerde.

"Gel hadi." Fallon beni masadan uzaklaştırdı. "Hadi sana biraz et alalım."

*

"Luna?" Ivan ayağa kalkmak için hareketlendi.

"Sadece yemek alıyorum." Oturup molasının tadını çıkarmasını umarak elimi uzattım.

O kadar da aç değildim ama masadaki susamış dişilerden uzaklaştıkça kurdum sakinleşiyordu.

"İpuçları üzerinde çalıştığımı söylediğimi hatırlıyor musun?" Fallon kahvesini yeniden doldururken sesini alçak tuttu.

"Eğer bir ismin varsa, bana söyle." Lekeli olmadığından emin olmak için jambonlu sandviçi kokladım.

Ciddiyim. Bir kaltağı dilimleyeceğim.

"Bilmiyorum," dedi Fallon, "ama o masadaki her dişi, daha büyük bölgelerden birinden bir Alfa ile çiftleşmezse iyi bir toprak veya para yığınınını kaybedecek. Ranger bu yılın en iyi avı. Bahse giren biri olsaydım, paramı nereye koyacağımı biliyorum

Tehdit. Hiçbiri ağzından kaçırıp bu işe karıştığını söylemedi ama ben de kimseyi doğrudan kışkırtmazdım."

"Ben değil korkmuş . onları." I battı benim
dişler içine sandviçten bir parça et
kopardı.

"Bunu görebiliyorum," diye güldü Fallon. "Ama bu işi çözene kadar biraz daha kendimizi koruyalım."

Haklıydı.

Bu durum yutkunmayı kolaylaştırmıyordu.

"Neden bana yardım ediyorsun?" diye sordum.

O masada oturanların onun arkadaşları ya da yakınları olduğunu tahmin ediyordum. Ben o grup için hiç kimse değildim. Görünüşe göre bir tehditten başka.

Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum.

"Belli değil mi?" Fallon kara kaşlarından birini kaldırdı, ekranı işaret ederken o anda ağabeyine çok benziyordu.

Bakmama ya da hoparlörlerden yansıtılan sesini duymama gerek yoktu. Onun zafer ulumasının dağda yankılandığını ve yanıt olarak ulurken kendi canavarımı kızdırdığını fiziksel olarak hissedebiliyordum.

Sandviçin geri kalanını çöpe attım ve ekrana baktım. Ranger gözlerinde doğrudan bana yönelmiş gibi görünen hınzır bir parıltıyla doğrudan kameraya bakıyordu.

Çadırdan dışarı fırladığımda kalbim hızla çarpmaya başladı ve Ivan'ın da ayağa fırlayıp beni takip etmesine neden oldu.

Çıkarken soğutucudan bir gül aldım, göğsüme bastırdım ve Ranger'ın son mücadelesini izlemek için uçurumun diğer tarafına koştum.

Lanet olsun. İşte bu. Rock. Nefes nefese kalmıştım, bitirmenin verdiği rahatlamanın tadını çıkarmak için kendime bir dakika verdim. Hayatımda yaptığım onca şey arasında gerçek bir kayayı tepeye taşımayı hiç beklemiyordum ama işte buradaydık.

Belim beni öldürüyordu ve muhtemelen günlerce ağrıyacaktı. Buna değip değmeyeceğinden şüphe etmeye başlamıştım. Kenarda bekleyen kamera ekibi bana yer verip drone'larını gönderirken ben bir kez daha sinirli bir şekilde uludum.

Gömleğimin kalıntıları rüzgârda dalgalanıyordu ve yumruğumu göğsüme vurarak ilkel başarı duygusunun kanımı pompaladığını hissettim.

Buraya nasıl geldiğimiz önemli değildi; her şey bitmişti.

Başardık.

Henüz işimiz bitmemişti. Arkamızda ayak sesleri duyulurken kurdum hırlayarak son raunt için hazırlandı.

Neredeyse geldik. Koşmaya başladım.

Aspen, engelli parkurun sonunu gösteren beyaz bayrakların karşısındaki uçurumun kenarında duruyordu. Vadinin yamacı dağ platosuna yaklaşıyordu, bu da bana eşimi ve elinde tuttuğu gülü daha iyi görme imkânı veriyordu. Bacaklarımı daha hızlı pompalarken dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

Son parkuru gösteren işaretlerin bulunduğu çimenli tepecikte kayarak durdum. Kır çiçekleri ve diz boyu çimenlerden oluşan bir alan önümde uzanıyor, tepenin üstündeki bitiş çizgisine giden son bir dönüşlük kayalık çıkıntıya doğru kıvrılıyordu. Aspen dalgalanan beyaz bayrakların arasında yürürken hayvanım uludu. Rüzgâr onun etrafında eserek bana kokusunu gönderdi ve ben de ödülümünden derin bir nefes aldım.

O kadar yakındı ki neredeyse tadını alabilecektim.

Bakışlarımı başka yöne çekerek tepenin kenarlarındaki cirit tipi mızraklarla dolu çelik kovalara baktım. Başımı kaşıyarak son engeli incelemek için bir an durdum.

Çimenli vadinin etrafı çevrilmiş ve sondaki uçurumun yüzüne doğru hafif tehlikeli tırmanışın son kısmına giden bir yarış gibi düzenlenmişti.

Peki mızraklar ne için?

Metale karşı kayan metal dikkatimi çekti. John O'Neil kovadan bir mızrak çıkardı. Kokusu rüzgârın estiği yöne doğru eserken, iri yarı hayvan sinsice yaklaşmıştı. Yumruğu mızrağın etrafında sıkılaştı. Bir adım geri çekildim.

"Ölümüne dövüşmek mi?" Kahverengi gözlerini benimkilerle buluşturmak için kaldırırken elini sakalında gezdirdi.

Kamera dronları yakınlaştı. Mızrağa uzanırken tüylerim diken diken oldu.

Fırlatılan bir sopanın vızıltısı yüzlerimizin arasından geçti ve ciğerlerimdeki nefesi de beraberinde götürdü. Döndük ve mızrağın yüksek otların arasında neredeyse saklı duran hedefine isabet edişini izledik.

"Elli puan." Serseri Trenton kibirli bir hırıltı çıkardı. "Zirvede görüşürüz."

John ve ben, Trenton'ın yanımızdan hızla geçişini izlerken omuz omuza durduk. Mızrağı elime alıp ağırlığını test ettim. John nefesinin altında bazı hesaplamalar mırıldandı.

Daha fazla erkek kayalarını itmeyi bitirirken ayak sesleri arkamızdaki toprağa çarpıyordu.

"Puanlar sayılıyor mu?" John fısıldadı.

"Sanmıyorum." Elimdeki sırığın ağırlığını ayarladım, Trenton tarlada koşarken doğrudan bir isabet olasılığını hesapladım. Onu saf dışı bırakmak kolay olurdu. Amaç da bu olabilirdi. Öldürmek varken kimin iyiliğe ihtiyacı var ki? Oyunlar

eskisi gibi değillerdi ama gösterinin ilkel doğalarımızla oynamasını da es geçmezdim.

"Bu hiç iyi değil." John yere tükürdü. "Burada arkamı kollayan birinin olması iyi olurdu."

Bayrakların yanında durup ne yapacağımı görmek için bekleyen Aspen'e baktım. İçimde volta atan kurdumun tüyleri hâlâ diken dikendi.

Sessiz bir dua gönderdim ve mızrağımı hazırladım. "Seni yakaladım.

Hızlı hareket etsek iyi olur."

John başını salladı ve mızrağını kavrarken alnındaki teri sildi. "Sana bir borcum var."

"Üç deyince." Eğer bunu başarırsak ikimizin de birbirimize borçlu olacağımıza dair bir his vardı içimde. "Bir, iki..."

Ciritlerimiz havada süzülüyor, on ve yirmi yardalık noktalarda kolay hedefler buluyordu. Nereye düştüklerini fark etmeden yanlarından geçip gittik. John ileri doğru koştu. Çimlerde gizli delikler olmamasını umarak ben de onun arkasından geriye doğru koştum.

Üç Alfadan oluşan bir sonraki grup, tepedeki başlangıç çizgisinde mızraklarını aldı. Onlara yolu gösterdiğimiz için tereddüt etmediler, bu da kararlarını bizden çok daha hızlı verdikleri anlamına geliyordu.

"Solunuza," diye homurdandım ilk mızrak havada vızıldayarak gelirken.

"Tahtaya dikkat edin." John bir hedefin etrafında zikzak çizdi ve ben de onun adımlarını takip ettim.

Alfa'nın mızrağı geniş bir alana indi. Yarışa atılırken yer değiştirdi. Kurt formlarımızda daha hızlı olabilirdik ama telepatik olarak iletişim kurabileceğimiz sürülerimizden hiçbiri burada olmadığı için kör koşuyor olacaktık.

"Sıradaki bende." John dönüp omzuma dokundu. Pozisyon değiştirdik. Önümdeki tuzaklara dikkat ettim, arkamı koruyacağına güveniyordum.

"Saat dörtte geliyorum," diye bağırdı John.

İnsanların bunu yapmasından nefret ederdim.

Saat kadrânındaki hayali ibreleri hesaplamam yarım saniye sürdü ve ayağımın dibindeki toprağa düşen mızrağı kıl payı kaçırdım.

Ben homurdanırken tekrar yer değiştirdik. "Sol, sağ, kuzey, güney kullanın. Lanet bir saatten başka her şeyi."

John'un derin kahkahası göğsünden yükselirken bir mızrak havada süzülüp geniş bir alana yayıldı. Başlangıç çizgisinde bir avuç Alfa daha toplandı.

Dikkatimi çeken Chad'in hırlayan yüzüydü. Mızrağını fırlatıp havada kurda dönüşürken öfke nöbeti geçiren bir çocuğa benziyordu.

Uzun süre gülecek zamanım olmadı. "Eğil!"

Mızrak başımızın üzerinden uçarken John arkamdan yere düştü. Chad bir hedef yerine doğrudan bizi hedef almıştı. Piç kurusu.

Kazanmanın tadını çıkaracaktım.

"Bu saçmalık için çok yaşıyım." Yamaçtaki eğimi tırmanmaya başladığımızda John ayağa fırladı. Ben kayalık çıkıntının üzerinde tutunacak bir yer bulmaya odaklanırken o arkamızı kolluyordu.

"Sağına doğru," diye bağırdı.

Bir mızrak toprağa saplanırken elimi çektim ve sonra kendimi yamacı kaplayan kayaların üzerinden yukarı kaldırdım. "Bizi mi hedef alıyorlar?"

"Öyle hissediyorum." John arkama geçerken inledi ve tekrar koşmaya başladık.

Geriye doğru daha yavaş koşmanın verdiği eforla inciklerim geriliyordu ve kurdum hayal kırıklığı içinde hırıliyordu. Ancak kayalıklar ve toprak yamaç, sıraya giren bir sonraki Alfa dalgasına karşı bize mesafe avantajı sağlıyordu. Yeter ki onlar...

"Oh, hadi ama."

"Nereye?" John panikle arkasını döndü.

"Bilmiyorum," diye bağırdım. "Sadece koş."

Hedef bölgeden uzaklaşmak için önceki stratejimizi bir kenara bırakarak birlikte dağın yamacına doğru koşmaya başladık. En az beş mızrak havada vızıldayarak bize doğru geliyordu.

Zemin dikleştikçe ve çizmelerimizin altındaki toprak gevşedikçe bayraklar ileride dalgalanıyordu. Acı çeken bir kurdun sesi, korkunç bir uluma havayı doldurdu.

Sağıma baktım ve Trenton'ın sarışın kurdunun, böğrüne saplanmış bir mızrakla dağdan aşağı yuvarlandığını gördüm.

"Dikkat et." Aspen'in kan donduran çığlığı beni olduğum yerde durdurdu.

Bir mızrak yüzümün önündeki havayı kesti.

Canavarım **ona** gitmemi istedi, vardiya için benimle savaşıyordu.

Trenton'ın kurdu ayağa kalkmaya çalışırken ve ayağını kaybederken dişlerimi sıkarak kendimi tuttum. Alfaların sonuncusu mızraklara ulaşmıştı ve fırlatan kurtlar yaklaşıyordu.

"Geliyor musun?" John ileriden bağırdı.

Trenton'ın kurdu nefes nefese yatarken gözlerini bana kilitledi.

Bir mızrak daha havada vızıldadı.

Lanet olsun. Yamaçtan aşağı kaydım, mızraktan kaçtım ve cirit saniyeler önce vücudunun olduğu yere inerken Trenton'ın kurdunu kollarıma aldım.

John bitiş çizgisini geçerken üzerimizden alkış sesleri yükseldi. Birkaç adım sonra geldim ve Trenton'ın kurdunu, derisi iyileşmeden önce mızrağı çıkarmak için hızla çalışan sağlık görevlilerinin yanına bıraktım.

Adrenalinden titreyerek dönüp parkura baktım. Alfaların sonuncusu, kimse arkalarından mızrak fırlatmadan tepeye doğru kolayca koşuyordu.

Damarlarımda kan kaynıyordu.

Kurtlar böyle davranmamalıydı. Bu korkakların yoluydu. En zayıflar güçlüleri yok ediyordu. Sona kalanlar ilerideki kurtlara saldırıyordu. Artık bu politik olarak doğru dünyaydı. Bu program. Sürülerin ne olması gerektiğinin insanlaştırılmış versiyonu.

Sert bir el omzuma indi.

"Kuralların ne dediğini biliyorum." John derin bir nefes aldı, hâlâ nefesini tutmaya çalışıyordu. "Ve umurumda değil. Sana bir iyilik borçluyum ve bunu nimet talebim olarak belirteceğim."

Onu omuz silktiğimde canavarımın hırıltısı hafifledi. "Bunu kabul etmeyeceğim. Adil ve dürüstçe kazandın. Buraya ne için geldiyse onu al, ben de kendi işimi başka bir şekilde halledeyim."

"Emin misin?" Daha fazla Alfa bitiş çizgisinden geçerken John yanımda durdu.

Çenemi sıktım ve başımı
salladım. Kaybetmiştim.

Hepsi bu kadardı.

"Ranger?" Adım esintide tatlı bir soruydu ve Aspen'in orada durduğunu görmek için döndüm. Kahverengi gözleri açlıktan faltaşı gibi açılmıştı ve göğsünde gevşek bir gül tutarak titriyordu.

Canavarım volta atmayı bırakmış, ödülünü almak için ilerliyordu.
Hiçbir şey kaybetmemişti.

Ranger yırtıcı bir hayvan gibi bana doğru yaklaşırken vücudum beklentiyle titriyordu. Trenton'ı kontrol etmeye gitmeliydim ama ayaklarımı hareket ettirmeye zorlayamadım.

O bir şekil değiştirendi. İyileşirdi.

Ranger'ın onu kurtarmasına gerek yoktu.

Ne yaptığını fark ettiğimde çığlık atmıştım, o ciritler etraflarındaki toprağı dağıtırken Trenton'ı kurtarmak için kendini tehlikeye atmıştı. Reytingleri artırmak için her şeyi yapabileceklerini bildiğim bu programdan ve hayatı tamamen hiçe saymalarından nefret ediyordum.

Şu anda bile, kameralar yarışmacılar arasında birkaç aksiyon sahnesi daha sıkıştırmaya çalışan akbabalar gibi etrafta dolaşıyor bir şey hakkında tartışıyorlardı.

Ama Ranger onları görmezden gelip bana geldi. Trenton'ı kurtarmış ve liderlikten vazgeçmişti. *Bunu neden yapsın ki?*

Bizim için. Kurdum hülyalı hülyalı iç çekti.

Trenton'ı kurtarmak romantik bir jest için ilk tercihim değildi ama bunun tatlı olduğunu düşünmeyecek kadar da kalın kafalı değildim. Alfa Derek aynı fikirde olmayabilir. Bununla daha sonra ilgilenmem gerekecekti. Ranger bana bir sonraki yemeğiymişim gibi bakmayı bıraktıktan hemen sonra. Adrenalin ve testosteron ondan yayılıyor, baş döndürücü Alfa gücüyle karışıyor ve içimdeki uğultulu beklentinin tüm uzuvlarıma yayılmasını sağlıyordu. Feromonlarının çekiciliği manyetikti.

Sarhoş edici. Tehlikeli.

Çok çok tehlikeli...

"Bu benim için mi?" Ranger eliyle elimdeki gülü işaret ederken, derin sesi canavarımı mırıldanmaya iten boğuk bir tona bürünmüştü. Elini.

Sanki ilk kez görüyormuş gibi ben de baktım. Bir tanesini daha mahvetmişim. Sapı bükülmüştü ve yaprakları sıcak güneşin altında kaldığı için solmuştu.

Güller zaten aptaldı. Çenemi kaldırdım. "Belki."

Ranger komik bir şey söylemişim gibi dudağını ısırđı. "Ödöl için üzücü bir bahane ama kabul ediyorum."

"Evet demedim." Yok edilmiş gülü tuttum. "Öyle her istediğini alamazsın."

Kurdu gözlerinde parlarken ifadesi karardı. "Söz veriyorum, bir gün her şeyi alacağım ve sen de bana sunacaksın."

"Her şeyi mi?" Dudaklarım aralanırken ve nefes alışım yavaşlarken kelime fısıltıyla çıkmıştı.

Dişlerini uzattı ve güneş i engelleyerek yaklaştı. "Her şey ve daha fazlası."

Beni iyi vakit geçirmem için kışkırtma.

Nefes almayı unuttum.

"Alfa yarışmacıları, burada sıraya girin." Molly alkışlıyordu, günün etkinliklerinin sona erdiğini işaret ediyor ve beni şehvet dolu sersemlikten kurtarıyordu.

Bu Alfa'nın nesi var böyle? Diğer Luna yarışmacıları çadırdan çıkarken başımı sallayarak bir adım geri attım.

Erkekler gardıroptan şortlarını çektikten ve makyaj ekibi tarafından rötuşlandıktan sonra sıraya girdiler. Ranger, kalın kalçalarını saran kargo pantolonunu bırakarak üstünü değıştirme zahmetine girmed i ama göğsündeki dövme yi tüm dünya görebilsin diye gömleğinin yırtık pırtık kalıntılarını silkti.

Kendime hakim olmaya çalışarak kurdumun sahiplenici hırıltısını bastırdım. Ranger'ın gözlerinin yüzümden hiç ayrılmaması yardımcı olmadı. İzlediğini, beklediğini bildiğim için yanaklarım kızardı.

Alfa canavarı beni istiyordu.

Ve ben hâlâ nedeninden emin değildim.

Buraya bir eş bulmak için gelmemiştim. Ya da yuva kurmak.

Ya da aşık olmaya.

Aşk.

Ama bu gerçekten aşk değ il miydi? Değ il miydi?

Karasevda, elbette, ama sonsuza kadar masal gibi değ il. I Onu çok az tanıyordum. O da beni tanı mı yordu. Gerçek bir randevuya bile çıkmamış tık.

Yine de Ranger gözünü kırpmadı.

Bakışlarının yoğunluğu kararlılığımı eritiyor ve ruhumda zonklayan derin bir ihtiyacı çekiyordu. Ben de onu istiyordum.

O bizim. Lunalar gülleriyle sıraya girerken kurdum hırlamaya başladı.

"Senin için, Ranger." Meghan kirpiklerini kırıştırdı ve ayak parmaklarının ucunda durarak ona gülünü uzatırken yanağına bir öpücük kondurdu.

Kurduma ve dudaklarıma sarıldığımda kalbim daha sert atıyordu.

Ne yapacağını görmek için izlerken dişlerime yer açarak geriye doğru kıvrıldı.

Bana bakmaya devam ederken gözlerindeki eğlence parladı ve elindeki gülü alıp yere bıraktı.

Meghan suratını asarak John O'Neil'a bir gül vermek üzere harekete geçti. Ranger'ın önüne başka bir kadın çıktı. İçimden bir şey koptu.

Pençelerimi uzatıp alt dudağımı kana bulayan dişlerimle saldırdım. Ranger'ın derin kahkahası ayak parmaklarımı kıvrırken beni yakaladı. Bacaklarım onun kalçalarına dolandı. Elleri popomu sahiplenici bir şekilde kavrarken, iç uyluklarıma bir sertleşmiş itiş.

"Çok hızlıydı." Ranger boynumun kenarına doğru hırladı, kokumu derin derin içine çekti.

"Kameralar," diye homurdandım, elimi saçlarına uzatıp başını geriye doğru çekerken ona sürtünüyordum. Saç telleri hayal ettiğim kadar yumuşaktı. Kalın, ipeksi ve güçlüydü.

"Hallediyorum." Göz kırptı. Bu kelimeler kulağa hiç bu kadar seksi gelmemişti. Ellerim terden kayganlaşmış çıplak göğsünün üzerinde kayarken inledim ve ağzı benimkine çarptı, ben açıldıkça içeri girmek için savaştı yanıt verdi.

Canavarı onaylayarak homurdandı.

Benimki de öyle.

Ve sonra Ranger koşmaya başladı.

Taş gibi sert karın kasları göbeğime sürtünerek her adımda ihtiyaçtan yanmama neden oluyordu. O durduğunda ben zaten gergindim, bizi çadırın arkasına sakladı. Ranger parmaklarını

Yüzünü tekrar boynumun yan tarafına daldırırken, diğer eliyle sırtımı tutup ona doğru bastırdı.

Nefes nefese kalmıştım, tutarsız kelimelerle yalvarıyordum,
dişleri

Köprücük kemiğimin tam üzerinde bir iddia izi vardı.

Ve donup kaldım. Gözlerim panikle açılırken vücudum bir yay gibi gerildi.

"Henüz her şey değil o zaman." Ranger tenime karşı homurdandı, örgümü bırakıp elini kışımı sıkarak için indirirken boynuma tatlı bir öpücük bıraktı.

Bacaklarımı daha geniş açtı. Taytımın kumaşı belinin alt kısmına doğru gerildiği için çoktan ıslanmıştı. Ranger kalçalarını benimkilere doğru salladı ve beni ahlaksızca inletti. Benimkini yakaladı alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve sesi içine çekti.

Ona karşı daha sert hareket ettim, sürtünmeyi kovaladım ve vücudumu kontrol altına alan ağrıyı hafifletmeye çalıştım.

"Bir gün her emrini reddedeceğim ve sana nasıl daha fazla zevk alacağını öğreteceğim." Sözleri ağzımı ısıtıyordu. Onları içime çektim, onu daha sert öptüm ve ne söylediğini umursamadan karın kaslarına sürtünerek kendiminkini aradım serbest bırakmak.

Tüm bu gerginlik beni deli ediyordu. Bırakmam gerekiyordu. Teslim olmak için.

Beni kalçalarından uzaklaştırdı, o lezzetli Ellerinden biri amımı avuçlamak için aşağı uzandığında acı verici bir an için temas etti.

Yıldızlar patlarken nefesim kesildi.

"Ama bugün değil." Nefesi kulağımda dans ederken kulak mememi ısırdı. Ranger başparmağını klitorisimi örten ince siyah malzemenin etrafında daireler çizerek hareket ettirdi. "Çok duyarlı. Çok ıslak. İyi bir kız ol ve bana o orgazmı yaşat. Olabildiğince yüksek sesle çığlık at. Tüm dünyanın benim olduğumu bilmesini istiyorum."

Oh... Aman... Tanrıçam...

Beni doğruca uçuşuma götürdü ve
Kelimeler.

Bedenim bana ihanet etti, memnun etmeye hevesliydi ve tam olarak istediği şeyi. Coşku sarmalının içine düştüm,

Hayatım buna bağılıymış gibi başparmağını ve avucunu sürüyordum. Kaygan tozluğumdan sıırıslılam olmuştu. Boş seksim kasıldı ve sıkıştı. O da

Vücudumdaki uğultu, gözlerim kafamın içinde geriye yuvarlanırken ve onun adını haykırarak doruğa ulaştığımda daha yüksek bir kreşendoya ulaştı.

"İşte orada." Ranger dudaklarımı yavaş, şehvetli bir öpücükle yakaladı ve zevkimin son iniltilerini yuttu.

Kucağından aşağı kayarken hâlâ bir bulutun üzerinde süzülüyordum. Ereksiyonu karnıma baskı yaparken ayaklarım yere dengesiz bir şekilde indi. Eğer o olmasaydı yere yığılabilirdim. beni tutuyordu. Her kasım durgun bir rüyanın içinde gevşedi.

Beynim iki dakika geç fark etti.

Az önce ne yaptım ben?

Kurdum garip bir şekilde sessizdi. Her zamanki yorum yerine onun varlığı beni doyuruyor ve izliyordu. Bir an panikledim, acaba bir şekilde insanımı nasıl ele geçireceğini mi buldu diye düşündüm. Form. Bunun mümkün olduğuna dair söylentiler vardı. Canavarları istediklerini aldıkça şekil değiştirenler vahşileşiyordu.

Ve ben bunu yapmıştım.

Tam da ihtiyacım olan şeyi aldım.

"Um..." Alt dudağımı ısırdım ve parmaklarım kargo pantolonunun düğmesini karıştırırken Ranger'a baktım. Bu garipti ama en azından iyiliğine karşılık verebilirdim.

Ranger bileklerimi yakaladı, bir eliyle kolayca kavradı ve alnını benimkine dayadı. "Hayır."

"Hayır mı?" Geri çekildim, acaba durumu yanlış mı algılamıştım diye düşündüm.

Beni istediğine dair işaretler apaçık ortadaydı ama birlikte büyüdüğüm pislikler dışında alfalarla pek deneyimim yoktu. Bu bir çeşit Alfa güç gösterisi miydi? Rastgele kızları kontrol etmekten mi hoşlanıyorlardı?

Ne kadar kolay boşaldığımı fark ettiğimde yanaklarım kızardı. Bana neredeyse hiç dokunmadı ve pantolonumu bile çıkarmadı. Elini bir boğanın üzerindeki eyer gibi kullanmış ve iki nokta beş saniye içinde orgazm olmuşum.

Bunun mümkün olmaması gerekiyordu.

Boku yemiştim. Başka biri bununla nasıl rekabet edebilirdi ki?

"Her zaman bu kadar çok mu düşünürsün?" Ranger beni çenemden yakaladı, ona bakmaya zorladı ve başımı sallamama izin vermedi.

İstediğim kadar dramatik bir şekilde. "Hayır asla demek değil. Sadece şu anda değil. Otobüse geri dönmemiz gerekiyor."

Bir çığlık atarak geriye doğru sıçradım ve ellerimi ağzıma kapattım. Nerede olduğumuzu tamamen unutmuştum. Bu hiç iyi değildi.

Benim sorunun ne?

Hiçbir şey. Kurdum mırıldandı. **Bu eğlenceliydi.**

Ranger başını yana eğdi. "Ne?"

"Ne demek 'ne?'" diye bağırdım. "Ya bizi filme alırlarsa? Ya bunu televizyonda gösterirlerse? Ya babam görürse?"

Otobüslerden uzaklaşmaya başladım.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Bir uçurumdan atlamaya."

Ranger kolumu tutup beni göğsüne doğru çekerken güldü. "Düşmekten kurtulursun ama canın yanar. Ve canavarımın o güzel küçük bedeninde bizim koymadığımız bir işaretten hoşlanacağını sanmıyorum."

Bu ifadede çözmem gereken bir şey vardı ama kokusunu tekrar içime çekerken aklım şehvet dolu bir sisin içindeydi.

"Gel hadi. Seni tatil köyüne geri götürelim." Göğsündeki kurt, dizlerimin bağını çözen bir tür hırlama-gürleme sesi çıkarıyordu.

"Ama..." Başımı sallayarak temizledim, etrafıma bakındım ve Sesimi fısıltıya indirerek, "Herkes ne yaptığımızı bilecek."

Ranger elini omurgamda bir aşağı bir yukarı gezdirirken kurdu göğsünde gürlemeye devam etti. Gülmesini, benimle dalga geçmesini bekledim ama bunun yerine endişem geçip kaslarım gevşeyene kadar bana sarıldı.

Bastırılmış bir iç çekişi serbest bıraktım.

Ranger çenemi eğerek gözlerimin içine baktı. "İstediğin bu değil miydi? Hak iddia etmek?"

İstiyor muydum?

Evet.

Bilmiyordum. Ama düşünmek için bir dakikaya ihtiyacım olduğunu biliyordum.

az önce olan her şey. Ranger elimi tuttu ve beni bekleyen otobüslere götürmesine izin verdim. Bu benim ilk utanç yürüyüşüm olmasına rağmen başımı dik tuttum.

Otobüslere ve kameralara yaklaştığımızda Aspen'in eli benimkinden kaydı. Canavarımla birlikte birkaç adım arkasından yürüdüm.

yüzeye tehlikeli bir şekilde yakın, herhangi birine meydan okuyarak ikimizi de kaplayan uyarılma kokusu hakkında yorum yaptı. Onun işaretini taşımaktan ve kokumun onun üzerinde olduğunu bilmekten gurur duyuyordum ama utanç onun nefis kokusunu lekeliyordu.

Kurdum ve ben bundan hoşlanmadık. En azından pişmanlığın acı buzu yoktu. Ama utancın verdiği asit yanması, insanlar ilk kez temel içgüdülerine teslim olduklarında sık rastlanan bir durumdu. Sanki o yanlış bir şey yapmış ya da biz sahne tabu olarak kabul edildi, bu yüzden utancının bana olan arzusuna boyun eğmesiyle bir ilgisi olduğunu varsaydım.

Bu hiç de iyi bir duygu değildi.

Otobüs hareket ettiğinde onun yanındaki koltuğa oturdum ve diğerlerinin bakışlarını kaçırdığından emin olmak için etrafıma bakındım.

"Ne yapıyorsun sen?" Aspen fısıldadı.

"Bu koltuk dolu muydu?" Kaşlarımı kaldırdım ve bana kaybolmamı söylemesini bekledim.

Hayır. Volta atıyordu. **Bu hiç hoşuma gitmedi.**

Aspen koltuğa yaslanıp gözlerini kapatırken içini çekti. "Bugün gerçekten çok iyiydin."

Göğsüm gururla kabarırken kurdum da ona doğru beklenmedik iltifat. "Meydan okuyarak mı yoksa elimle mi? Sizi temin ederim ki, bu sadece neyin tadıydı-"

"Dur," diye yalvardı. Yanakları pembenin güzel bir tonunda kızardı. Bu sataşmayı uzatmak istemekle, aramızda çiçek açan şeyden sonra onu çok fazla zorlamak istememek arasında kaldım.

"Bu bizim randevumuz sayılmaz." Bana bakmak için tek gözünü açtı.

Kalbim göğsümü dolduracak kadar kabardı. "Tabii ki sayılmaz. Tutmam gereken bazı sözler var."

Evet, kolumu koltuğun arkasına dayadığımda kurdum iç geçirdi. Otur.

Aspen gözlerini kapatırken dudakları yana doğru kıvrıldı tekrar. "Sadece rahatına bak."

Ben de karşılığında gülümsedim ve uzun kahverengi saçının örgüsünden kurtulan bir parçasıyla oynadım. "Planlıyorum."

*

Yorgunluğuma ve yarışmayı kazanamamanın verdiği hayal kırıklığına rağmen yüzümdeki gülümsemeyi silemedim. O beni istiyordu. İster yaklaşan çiftleşme çağrısı, ister ruhlarımızın birbiriyle konuşması olsun, bu çekim şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha yoğundu. Ve bugünden sonra, onun da bunu hissettiğine şüphe yoktu.

Buna göre hareket etmek tamamen farklı bir konuydu ve çok hızlı teslim olarak her şeyi berbat etmiş olabilirdim. Onunla daha uzun süre dalga geçebilir, arzusunu çekebilirdim, ama onu tamamen merhametime bıraktığımda neler yapabileceğimi ona biraz tattırmanın hiçbir zararı yoktu.

Bunu şimdi yapabiliriz, diye homurdandı kurdum, onu zorla Aspen'in yattığı ve Beau'nun koridoru koruduğu tesisten uzaklaştırdığım için hâlâ kızgındı.

Sabır, diye karşılık verdim. Aceleci bir canavar değildi ama çiftleşme işaretini tamamlamak ve bağımızı mühürlemek için beni zorluyordu. *Olacak*, diye ona güvence verdim.

Önce çantamla müzikle yüzleşme zamanı geldi.

*

Mattox beni tatil köyünün sınırlarının dışında kurt formunda karşıladı. Bir dişinin kokusu hâlâ koyu gri kürküne sinmişti.

Gizlice kokladım ve onun kokusunu da sürüme dahil ettim.

"Ava buraya ne zaman geldi?" Ormanda birlikte yürürken sordum.

Kurt gibi sırtarak başını kaldırdı. *"Bu sabah bazı malzemeleri bırakmak için geldi."*

"Ve eve geri mi döndüler?"

Mattox'un kafası sallanırken ağzından küçük bir mırıltı döküldü Kurt.

"Ondan hoşlanıyorsun." Adımlarımı yavaşlattım.

Ava, geçen yıl sürümüze geç gelen sıska bir kimsesizdi. Oregon'un doğusundaki topraklara musallat olan gezgin sürülerden birinden. İçine biraz daha et koyduğumuzda biraz daha büyümüştü ve nihayet kendi yaşında görünüyordu.

"Onun benim kaderim olduğundan falan emin değilim."

Mattox'un gri kuyruğu havada sallanıyordu. *"Ama ondan hoşlanıyorum."*

Kurdu da aynı fikirdeymiş gibi yere pençelerini vurdu.

Yürümeye devam ederken kıkırdadım. "Aferin sana. Birini bulmana sevindim kardeşim. O da aynı şeyi hissediyor mu?"

"Sanırım öyle." Ormanda sessizce ilerlemeye devam ederken iri pençeleri toprağı ve çürümüş yaprakları çıtırdatıyordu.

"Ve?" Ben sordum.

Arkasını dönmeden önce bana baktı. *"Kaderini bulan sensin. Artık hepimizin içinde bir parça şüphe var."*

Bunu ve Aspen'le gerçekten kaderli bir çift olsaydık bunun sonuçlarının ne olacağını düşünmemiştim. Çiftleşme Kurtlar bir kader bulma umuduyla beklerken sürüme katılanların sayısı azalır mıydı? Sürü sayısı azalır mıydı? Hatta önemli mi? Kurtlar seçilmiş bir kişiyi aldıklarında endişe hep vardı. Ama biz sadık bir türdük ve seçilmiş ya da kaderli olsak da ömür boyu çiftleştik.

Yürürken kafamın arkasını kaşıdım, "ya olursa "lara takılmanın anlamsız olduğunu biliyordum. Ama arkadaşım ve yardımcımın şu anda bana ihtiyacı vardı.

"Aspen benim kader eşim olmasaydı bile, ki hala olup olmadığından emin değiliz," kurdumun hırıltılı itirazını duymazdan geldim, "onu seçerdim."

Açıklığa adım attığımızda Mattox'un canavarı başını salladı.
"Bu iyi çünkü tek gecelik bir ilişki için çok fazla iş var."

Çantamda daha fazla çadır kuruluydu. Ivan, güneş enerjisiyle çalışan bilgisayarlarla çevrili "komuta merkezinin" içindeydi. Beau tatil köyünde Luna'nın güvenlik işleriyle ilgileniyordu. Diğer çadırlar uyku tulumları ve hamaklarla doluydu. ağaçların etrafına dizilmişti. Dağlara gelenlerin çoğu erkekti ama daha önce gelen dişilerin kokusu hâlâ havadaydı.

Fallon ateşin yanındaki kamp sandalyesine oturmuş, botlarını bir kayaya dayamıştı. Jones ona bir şişe viski uzattı. Çiftin en asık suratlısı oydu ama arkadaşı Foster şu anda ateşin başında onunla birlikte değildi, bu yüzden Foster'ın gülümsemesi olmadan tek başına daha da sert görünüyordu.

kenarları yumuşatır. Yakın çevrede olmayan sürüyü kontrol etmek için duyularıma ulaştım ve Foster ile Justin'in çevreyi taradığını gördüm. Mattox erkekleri sürüye katmak için peşlerinden koştu.

Geri.

Daha önceki ikmal konvoyunun kanıtı, toprak yoldaki taze öncü izlerinde ve

katlanabilir masaların üzerinde şekerlemeler ve s'mores malzemeleri.

Beau'nun arkadaşı Jenna, birkaç kişi için ızgarada hamburger çeviriyordu.

genç erkekler için. Bunu gerçek bir kamp gezisine dönüştürmeyi halkıma bırakın.

Ateşin başına geldiğimde içimi çektim, suratların bana doğru dönmesine tamamen hazırdım. Altta yatan hayal kırıklığını hissedebiliyordum.

ve onları hayal kırıklığına uğrattığım için bunun benim hatam olduğunu biliyordum.

Fallon gülümseyerek bana viski şişesini uzattı. "Arkadaşlık durumu nasıl gidiyor?"

"İyi gidiyor." Şişeden bir yudum aldım ve sürümün gözlerini üzerimde hissederek ateşin yanına çömeldim. Onlara dürüstlük borçluydum.

"Kader eşim olduğunu hâlâ kabul etmedi ama sanırım bu fikre ısınıyor."

Isınmak yetersiz bir ifadeydi. Ama o *kadar* da dürüst olmayacaktım.

"Cidden," diye homurdandı Fallon. "Bu sonsuza dek sürecek. Biliyor musunuz? Belki de daha önce yanılmışım ve kaçırma planını yeniden düşünmeliyiz, böylece buradan hemen çıkabiliriz."

Aspen'in kollarımda nasıl hareketsiz kaldığını ve dişlerim geleneksel iddia işareti bölgesini sıyırdığında gözlerindeki paniği düşündüm. "Hayır. Onu aceleye getirmeyeceğim."

"Peki neden gitmek için bu kadar acele ediyorsun?" Jones kamp sandalyesine yaslanmış, gözlerini kız kardeşime dikmişti. Aralarında bir sessizlik geçti ve bu sessizlik sürünün geri kalanına da yayıldı. "Alfa Korucu buraya geliş nedenini henüz bitirmedi."

Fallon'un bakışları sertleşti. Eğer kız kardeşimi benim kadar iyi tanımasaydınız, bunu anlayamazdınız. Bir şeyler saklıyordu ama bunu hiçbirimizin bilmesine izin vermeyecekti. "Yaklaşıyoruz Çiftleşme mevsimi. Bu işleri çok zorluyor. Başka bir yol bulacağız."

Fikrini değiştirmesinin nedenlerini araştırmak istesem de haklıydı. "Çiftleşmemiş McCaw üyelerinden burada daha fazla kalmalarını isteyemem."

Ben de burada daha fazla kalmak istemiyordum ama kendimi kontrol edebiliyordum. Şekil değiştirenlerimin evde kendi başımıza olması gerekiyordu.

ve sürü büyüklerimizle birlikte sezon boyunca onlara yardım edecekler.

Mattox, arkasında Justin ve Foster olduğu halde ateşe geri döndüğünde hâlâ kurt formundaydı. Foster, Jones'un ayaklarının dibine uzandı.

ve büyük adam arkadaşının kulaklarını kaşımak için öne doğru eğildi. Bir tabağı folyoya sarmakta olan Jenna'ya baktım.

Beau'nun görevi bittiğinde ona saklamayı planlıyordum.

Dördü dışında, ekibimin geri kalanının önümüzdeki iki ya da üç gün içinde eve gitmesi gerekiyordu.

çiftleşme mevsimi dürtüleri başladı.

Ellerimi kalçalarımın üzerine koydum, ayağa kalkmaya ve açıklamayı yapmaya hazırdım. Bugün kaybetmişim ve buraya gelme sebebimi gerçekleştirememişim ama ortada bu kadar çok şey varken bunu gereksiz yere uzatmayacaktım. Sürüye liderlik etmek ve hepimiz için en iyi kararları vermek bana kalmıştı.

Fallon benden önce davrandı. "Sanırım hepimiz Aspen buradayken kardeşimin intikama odaklanmasının çok riskli olduğu konusunda hemfikiriz."

Kurdum biraz kılıandı. Ben de öyle. Bu şekilde ifade etmesine gerek yoktu. Onunla aynı fikirdeydim ama kurdum eşine bakamayacağının ima edilmesinden hoşlanmadı. "Riskli, evet. Ama değil imkansız."

Kız kardeşim hayal kırıklığı içinde homurdandı.

Kamp ateşinin etrafına bakındım. "Geri kalanınız ne düşünüyor?"

Mattox bize doğru yanaştı, insan formuna dönüştü ve yün bir battaniye örttü. "Avın başlamasına iki günden az kaldı. O zamana kadar kalıp senin yöntemi bir kez daha denemememiz için bir neden göremiyorum."

Birkaç anlaşma mırıltısı vardı.

Beta'mı inceledim, zihnimi ona bağladım, böylece tüm sürüye kirli çamaşırları. *"Çiftleşme mevsimine kadar evde olmamızı istememin nedenlerinden biri de sensin."*

"Benim için endişelenme Alfa." Fallon'ın yanına oturdu ve viski şişesini aldı. "Yıllardır bir çiftleşme sezonu

O aileye bizimkine yaptıklarını tattıracağız. İki gün daha bizi öldürmez."

"Onu kızdırmayı bırakacak mısın?" Fallon şişeyi geri çekerken gözlerini devirdi. "Zaten omuzlarında yeterince yük var. O pisliği başka bir şekilde hallederiz."

Bu hiç hoşuma gitmedi. Canavarım hırlamaya başladı.

Yüzümü gece gökyüzüne kaldırdım ve ayın tenimi okşamasına izin verdim. Mattox haklıydı. İki günün zararı olmaz. Bir tane daha alırdım.

bir iyilik kazanma şansı ve Aspen'i gezintiye çıkarmak için hala zamanınız var.

uygun bir tarih.

"Av gününe kadar kalacağız ve sonra yola çıkacağız," dedim sürüme ve son kararı verdim. Bu bize topraklarımıza dönmek ve çiftleşmeye hazırlanmak için üç gün kadar zaman kazandıracaktı sezon. Biyolojik dürtülerimiz kontrolü ele almadan Aspen'le fazla zaman geçiremezdik ama yarın akşamki randevumuzda bizimle gelmesi için onu ikna edebileceğime dair bir his vardı içimde.

Sürülerimin onay çığlıkları etrafımda çınılıyordu. Fallon viskiden uzun bir yudum aldı. Odunların yanışını izlerken alevler gözlerimde dans ediyor, dövüşten çekilmeyerek hata yapmadığıma dua ediyordum.

"Dökülme. Kaç santim? Düğüm ne kadar kalın?" Clara'nın nefes nefese kalışı telefonu susturmasıyla kesildi. "Çeneni kapatacak mısın? Şimdi ona soruyorum."

Yüzüm acıyacak kadar sertçe ürperdim.

Ranger'ın sikinin ayrıntılarını bilsem bile -ki ne yazık ki bilmiyordum- tüm hapisane kadın nüfusunun onu mastürbasyon malzemesi olarak kullanması düşüncesi öğürmememe neden oldu. Neyse ki, kokumuzla onu işaretlediğimiz için kurdum artık fazla bölgeci değildi.

"Henüz bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdim.

"Bilmiyor," diye bağırdı Clara, sesini benim için alçaltarak, "Bu susamış sürtükler için endişelenme. Bana ne olduğunu söyleyebilirsin. gerçeği."

"Sana doğruyu söylüyorum." Güldüm.

"Neden?" diye dudak büktü. "Dışarıda hepimizin hayallerini yaşıyorsun.

Seni bir Alfa sikinin üstüne atlamaktan alıkoyan ne?" Dün kıyafetlerim yüzünden.

Ranger'ın elini kızıışmış bir kurt gibi sıkıştığını hatırlayınca yanaklarıma sıcaklık hücum etti. Bana dokunmamıştı bile ve ben onun üzerine boşalmıştım. Bir orgazm yeterli değildi. Uyanmıştı İçimde bir şeyler vardı, bunun ne kadar ileri gitmesini istediğimi düşünmek bile beni sürekli ıslatıyordu.

Ama bunları Clara'ya anlatacak değildim.

"Her yerde kameralar var," diye açıkladım otel odamın etrafına güvensiz bir bakış atarak.

"Yani?" diye sordu. "Teşhircilik çok seksi."

"Babam izlerken olmaz," diye fısıldadım, utanarak. "Dizideki engelli parkuru gördün mü?"

"O bölüm birkaç saat içinde yayınlanacak," dedi. "Pazar bölümlerini her zaman doğu saatiyle öğleden sonra yayınlarlar."

Pazar günü müydü?

Tatil köyünde olmak, haftanın günlerinin birbirine karıştığı ve saatlerin kaybolduğu bir tür garip zaman tüneli gibiydi.

Anlamı. Bu sadece sıcaklığın bana hatırlattığı bir şeydi.

Biyolojik saatin tik takları.

Ve burası cidden sıcak olmaya başlamıştı.

"Duş almam lazım," dedim. Tercihen Ranger'ı kafamdan atmak ve güne hazırlıklı başlamak için soğuk bir duş.

O konuda iyi şanslar. Kurdum iç çekti.

"Henüz gidemezsin," diye sızlandı Clara. "Bana hiçbir şey söylemedin.

detaylar."

"Bir gizlilik sözleşmesi imzaladık," diye hatırlattım.

Kuralların her zaman biraz esnetildiği bir hapishanede olduğunu çok iyi bilmesine rağmen.

"Şovun detayları umurumda değil." Gözlerini devirdiğini duyar gibiydim. "Sen ve Ranger artık bir şey misiniz? Sana ne diyeceğiz? Rapen mi? Asger? Tamam, ikisi de kulağa yanlış geliyor. McNu takımına ne dersin?"

"İsimlerimizi birbirine karıştırmayı keser misin lütfen?" I yalvardı. "Burası lise değil. Ondan hoşlanıyorum. Kurdum ondan hoşlanıyor. Bu işin nereye varacağını göreceğiz."

Clara, "Eğer yakında doğrudan Alfa sikine gitmezse seni asla affetmeyeceğim," diye kestirip attı.

"Her şeyden önce, yatak odasında ne yaptığımı seni ilgilendirmez."

"En iyi arkadaşını aç mı bırakacaksın?" Nefesi kesildi.

"Hayır," diye bağırdım. "Yani, evet. Lütfen bunu bırakabilir miyiz?"

Yalnız

mi?" "Bak şimdi utanmış gibi konuşuyorsun," dedi Clara. "Yapma. ol. "Cinselliğini, olduğun gibi, sürtük kurt-şekil değiştiren tanrıça gibi sahiplen."

Kurt-şekil değiştiren tanrıça mı?

Doğru söylüyor. Kurdum pençesini yaladı.

İkisinin arasında, sahip olduğumdan çok daha fazla özgüvene sahip olmalıydım.

"Sana tapıyorum," diye güldüm, "ama şimdi gerçekten gitmem gerek."

Dramatik bir şekilde iç çekti ve onu öylece bıraktığım için duyduğum suçluluk duygusunu açığa vurdu. Ama yine de tüm sorularına nasıl cevap vereceğimden emin değildim.

"Dinle, söz veriyorum ne olursa olsun ilk öğrenen sen olacaksın."

"Ulusal televizyon için filme alındığını düşünürsek, bu sözünü tutmadığında seni yargılamayacağım." Clara kıkırdadı. "Ama bu sefer telefonunu yanından ayırma. Aramalarımı kaçırmandan bıktım."

*

Telefonumda bir sorun vardı. Clara dedi ki birkaç kez aradım, ama cevapsız çağrıların hiçbirini görmedim. Şarj aleti de düzgün çalışmıyordu. Muhtemelen kablo bir telle zar zor tutunduğu içindi ama telefonumun şarjı yüzde elliye geçmiyordu.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde, kahvaltı etmek için aşağı inerken telefonu prize takılı bıraktım. Geleneksel av yarındı ama çocuklar dünkü engelli parkurdan sonra toparlanmak için bugün izinliydi. Biz de

Bu öğleden sonra bazı röportajlar planlandı, sanırım bir sonraki bölümün yayınlanmasından sonra olacak. Tüm bu kayıt, ekleme ve gösterim zamanlarının nasıl işlediğini hala anlamamıştım.

Bir gün buradan çıktığımda oturup tüm sezonu izlemeye çalışabilirim diye düşündüm.

Tabii midem kaldırabilirse.

"Günaydın, Luna." Ivan'ın derin sesi

Salo

n. Göğsümü tutarak sıçradım. "Tanrıça, beni korkuttun.

Sen hiç uyumaz mısın?" Dün gece koridorda volta attığını duyduğuma yemin edebilirim. "Her gece beş saat uyurum." Ivan yanıma geldi. "Beş saat mi?" Gözlerim büyüdü. "Bu yeterli değil. Sen Normal bir günde en az sekiz tane gerekir."

"Sen nasıl istersen, Luna." Huysuz görünüyordu ve muhtemelen daha fazla uykuya ihtiyacı vardı.

Asansörün düğmesine bastım. "Molly tüm yarışmacılar için güvenlik istiyor mu yoksa bu bana özel bir şey mi?"

"Molly mi?" Ivan gözlerini kırıştırdı. "Pek sayılmaz. Ama Luna'mın güvenliğini çok ciddiye alırım."

"Sakın bana senin de bahse girdiğini söyleme?" Jesse'yi düşünerek gözlerimi devirdim. En azından şovda kalmam için fazladan para aldığı için şimdi daha iyi bir ruh hali içinde görünüyordu.

"Bahis mi?" Ivan çenesini kaşıdı. Bugün biraz yavaştı. Yeterince uyumayınca böyle oluyor işte.

"Boş ver." Güldüm, kapıların kaymasını bekledim.

Açık.

Ivan kolunu uzattı. "Önden buyur, Luna."

Asansöre doğru yürürken omzunu okşadım. "Teşekkür ederim, Büyük adam, ama sakıncası yoksa bana sadece Aspen diyebilir misin?"

*

Muhtemelen Trenton'ı bulmaya gitmeliydim ama karşılaşmayı umduğum başka bir Alfa vardı. Trenton çünkü cirit mızrağı olayından sonra çabuk iyileşti, bu yüzden çok endişelenmedim Her neyse.

Kafeteryaya vardığımda, birkaç erkeğin hâlâ boş tepsilerinin başında oyalanmasına rağmen Alfa feromonları neredeyse hiç yoktu.

O burada değil. Kurdum kokladı ve sonra tekrar yerine yerleşti. Enerjisini sıcak için sakladığını hissettim.

Bu beni olduğundan daha fazla korkutmalıydı.

Ama son birkaç gün beni biraz olsun heyecanlandıran bir kıvılcım çakmıştı. Merak ediyordum. İçimdeki bilimsel inek diyebilirsiniz ama

bu sezonun nasıl geçeceğini görmek istedim. Ayrıca, birkaç tane daha Clara'ya *bir şey* vermek için ayrıntılar yoksa bunun sonunu asla duyamazdım.

Tepsimi kahvaltılıklarla doldurdum, serpilmiş bir Sosisim ve çırpılmış güneybatı usulü yumurtamın yanında çörek. Opal gittiğinden beri, onun anısına daha fazla tatlıya düşkünlük geliştirmiş gibiydim. Ya da belki de sığağa hazırlanıyordum. Her iki durumda da yemeğin tadı hiç bu kadar güzel olmamıştı.

Ivan bana doğru eğildi ve benimle aynı anda tepsiyi kokladı. Tüm yiyeceklerimi kontrol etmek biraz eskimeye başlamıştı ama gardımı indirecek kadar aptaldım.

Ayrıca bunu yaparken beni kimin gördüğü de umurumda değildi. Elbette birkaç kıs kıs gülen ve burun kıvrıran oldu ama bir kızın yemek yemesi gerekir ve ben yemeğimin zehirsiz olmasını tercih ederim, çok teşekkür ederim.

Kahvaltımın beni öldürmeyeceğinden emin olduktan sonra boş bir masaya doğru ilerledim. Ivan kafeteryanın kapısında bekledi, kendimi çok gizli-güvenlik-acayip hissetmeme neden oluyordu ama iri adam beni etkilemeye başlamıştı.

Önce çöreği ısırdım, şekeri bir parça etle kovaladım ve etrafımda hâlâ yemek yiyen diğer geç kalanları izledim. Çoğunluğu kadındı ve yanlarında Alfaları olanlar kendi sürüleriyle takılıyor gibiydi.

"Bu sabah iyi misin Trenton?" Onunla zihin bağlantısı kurmaya çalıştım ama dışarıda bir yerde olmalıydı. Sadece sürü

Alfa bizi uzak mesafelerden arayabilecek kadar güçlüydü ve bunun bile bir sınırı vardı.

Yine de ölüp ölmediğini hissedeceğimi düşündüm ve çöreğimden bir ısırik daha aldım.

Kurdum hırlamaya başladı.

"Dünkü gösterin oldukça iyiydi." Meghan masama doğru yürüdü.

"Bunun için buradayız, değil mi?" Yutkundum doğrudan gözlerinin içine baktığından emin olarak kahvaltı etti. "Gösteri yapmak için."

"Doğru." Meghan gülümsedi. Yumurtalarımnda kullandıkları peynirden daha sahteydi. "Bu gece bizimle geliyor musun?"

"Henüz emin değilim." Ne demek istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama üstünlüğü ele geçirmesine izin vermek istemiyordum. Yakın zamana kadar onunla konuşmamış olmama rağmen şu anda cupcake olayında kesinlikle şüpheliler listemdeydi.

"Umarım biliyordur." Meghan bana küçük bir el salladı ve granola barını kapıdan dışarı taşıdı.

Tekrar çöreğimi ısırdım ve Fallon'un bana söylediği gibi kurdumu susturdum.

kafeteryaya girdi. Üzerinde içinde yüzülebilecek kadar büyük siyah bir kapüşon vardı ve güneş gözlükleri yüzünü gizliyordu.

"Hey Fallon," diye seslendim, sanki bir şey yapmış gibi ona el salladım.

Bana bir düzine kez.

Başını salladı, parmağını kaldırdı ve kahvesini doldurdu.

Bir şeyler yanıyormuş gibi masama koşmadan önce. "İyi misin?"

"Neden olmayayım ki?" Titreyen ellerine baktım.

kahvesini yudumladı. "İyi misin? Kafein dışında bir şey içmen gerekir mi?"

"Giderken bir simit alacağım." Tam kafeteryanın kapıları açılırken omzunun üzerinden baktı.

İki Luna yarışmacısı, Amber ve Danielle O'Neil, odaya girdiler. Fallon'un üst dudağı, kahve fincanının arkasına sakladığı bir yüz buruşturmasıyla kıvrıldı. Kalp atışlarının hızlandığını duydum. Damarlarındaki kan daha hızlı atmaya başladı.

"Neden sosisimden biraz almıyorsun?" Tepsimi ittim. Şimdi düşününce, daha önce hiç sosis gördüğümü hatırlamıyorum. Fallon sabahları kahveden başka bir şey yemiyor. Şekil değiştiren ya da değil, bu sağlıklı olamazdı.

"Ben iyiyim." Yumuşak bir sesle homurdandı ve bir adım geri çekilerek

Kafeteryanın kapıları tekrar açıldı. John yeğenlerinin ardından içeri girdi. Daha genç kadınlardı, on dokuz yaşlarındaydılar ama onların alaylarına ve kahkahalarına tahammül ederken onu çok daha yaşlı gösteriyorlardı.

Fallon ne kadar bitkin görüldüğüne aldırıyor gibiydi. John'un Uyarılma kokusu havayı dolduruyordu. Bunu belirtmeyecek kadar kibardım, çöreğimin sonunu bir ısırıkta daha bitirdim.

"Seninle sonra konuşuruz." John O'Neil bize doğru baktığı sırada Fallon acil çıkış kapısından koşarak çıktı.

Bu çok garipti.

Yumurtalarımı kokladım, acaba yemeğimde bir şey mi kaçırdım diye düşündüm.

"Çocuklara onları getirmeleri için haber gönderene kadar bunları burada bırakacağım." Masa ve sandalyeleri daha büyük olan çadıra, Jenna'nın karyolasının yanına, güvende olacakları bir yere yerleştirdim.

"Onu gece yarısı pikniğine mi götürüyorsun?" Jenna ellerini yeşil tulumunun ceplerine soktu.

Yapım ekibi ferforje bistro masa ve sandalyeleri hızlı randevu turu için kullanmadıkları zamanlarda depoda tutuyordu. Kendi randevum için bir set ödünç alırsam kimsenin onları özlemeyeceğini düşündüm.

"Onun gibi bir şey." O hüzünlü bir şekilde içini çekerken ben de ona gülümsedim. "Bu fikri senin için Beau'nun aklına sokmamı ister misin?"

"Hayır, teşekkürler Alfa." Jenna güldü. "Vücudunda romantik bir kemik bile yok ve o uyumadan önce çamurda kızıışmak istemiyorum."

Toprakta kızıışmanın nesi yanlış?

Jenna'nın sözleri beni duraksattı ve bu gece için oluşturduğum zihinsel listeye bir piknik battaniyesi ekledim.

"Sana bir şeyler pişirmemi ister misin?" Jenna ağarmış saçlarını kulaklarının arkasına atarak sordu. Kırmızı bir teni vardı ve her zaman sıcak bir gülümseme takınırdı. Beau onu iyi bir eşin yapması gereken her şekilde tamamlıyor, kahkahalarını ortaya çıkarıyor ve onu diken üstünde tutuyordu. Karnı Jenna'nın yemekleriyle doğru orantılıydı.

"Eğer ormanda değil de kendi mutfağında olsaydın, bu teklifini anında kabul ederdim." Omzunu nazikçe sıktım, iltifat karşısında kurdunun tüylerinin diken diken olduğunu hissettim. "Ama şimdilik rahatla. Gelecekte dostumun senin yemeklerini denemesi için bolca zamanı olacak."

*

Bir sonraki durağım kafeteryanın arkasındaki tesis mutfağıydı. Kapıların önünden geçtim, hemen buhar ve ter kokusuyla karşılaştım.

sabah yemeğini temizliyordu. Metal raflarda yiyecek kutuları, peçete ve kâğıt ürünleri kutuları duruyordu. Mutfağın derinliklerine gitmeden önce durup en üst rafa baktım ve kaşlarımı çattım.

Aşçılar, portakal kokan bir çeşit yağ çözücü maddeyle ızgaraları temizlemekle meşguldü. Biraz dinledim, öğle yemeği için siparişleri sıralayan şef yardımcısını seçtim.

Bingo.

Şef, saçları albino renginde, tavşan değiştiren biri gibi kokan soluk beyaz bir adamdı. Onu bir kar ayakkabısı tavşanı olarak tanımlayabilirdim ama görünüşe bakarak varsayımda bulunmak istemedim.

Kutsal alanına davetsiz girdiğimde bir av değiştiriciye göre ölümcül bir bakışı vardı. "Mutfağımda ne yapıyorsun?"

Cebimden bir tomar para çıkarıp evrensel iskelet anahtarı salladım. "Özel bir sipariş vermeyi umuyorum. bu gece."

*

Aspen'le akşam yemeği menüm için Sous Chef'e ihtiyacım olduğundan, resepsiyona gönderilmek üzere kek siparişini kimin verdiği konusunda onu çok sert bir şekilde sorgulamadım. Bilmediğini söyledi ve yalan söylediğine dair hiçbir ipucu yoktu. Resepsiyon görevlisinin söylediği gibi keklerin tesis dışından geldiğini varsaymıştık ama aynı kutuların tesiste olma ihtimali neydi?

"Tam da görmek istediğim şekil değiştiren," diye konuştum Ivan'la otel odamın kapısını açarken. "Bana bir iyilik yap ve bu gece mutfağa uğra. Dondurucuların yanındaki üst raftaki kahverengi kutuları kontrol et ve Omega'nın geçen gün keklerle birlikte taşıdığı kutularla aynı olup olmadıklarını bana bildir."

"Ben de mutfakların dışındaki kamera görüntülerini kontrol edeceğim." Ivan'ın yüzü avla ilgili yeni bir ipucunun heyecanıyla aydınlandı. "Yine de bu ipucunu daraltmıyor. Mutfaka herhangi biri girmiş olabilir."

"En azından bizi hiç gelmemiş bir teslimatı aramaktan kurtarır." Web arama sonuçlarını çıkardım

üç saatlik mesafedeki yerel çiçekçilere baktım. "Ve eğer kutular aynıysa, şu resepsiyonistle bir kez daha konuşalım."

"Adı Alison'dı ve personel tarafından çoktan işten çıkarıldı." Ivan çenesini kaşıdı. "Bu bir örtbas gibi hissettirmeye başladı."

Bu da paralı biri olduğu anlamına geliyordu. Bu, buradaki yarışmacılardan neredeyse herhangi biri olabilirdi. Kaslarımdaki gerginliği hafifletmeye çalışarak boynumu iki yana salladım.

"Gül mü lale mi?" diye sordum.

"Ha?" Ivan gözlerini

kırpıştırdı.

"Hangi çiçekleri daha çok seviyorsun?"

"Um..." Ivan sanki bu bir tür şakaymış gibi omzunun üzerinden baktı.

Kapıya vurulan bir tekme her iki canavarın da gerilmesine neden oldu, ardından Fallon anahtar kartını kilide vururken küfretti.

Ivan aceleyle onun için kapıyı açtı. Kız kardeşim hışımla odaya girdi ve yatak odasının kapısını çarparak kapatırken ikimizi de atlattı.

"Sen iyi misin?" Ona şimdi ne olduğunu merak ederek seslendim.

Kapalı kapıya doğru bağırmadan önce bir yastığa doğru çılgılık attı, "Buradan siktir olup gittiğimizde olacağım!"

"Bugün Ranger'ı gördün mü?" Jesse beni öğleden sonraki mülakatlar için hazırlarken aynanın karşısına geçip mümkün olduğunca hareketsiz durmaya çalıştım.

"Onu neden göreyim ki?" Jesse yansımasında gözlerimle buluşmadı. Yalan söylememişti ama yine de yalan kokuyordu.

Kurdum hayal kırıklığıyla hırlarken midemde gerginlikten küçük bir takla attı. Bütün sabah, bir Alfa'yla karşılaşmayı umarak tesisin etrafında dikkat çekmeden dolaşmışım. Hatta birkaç kez kokusunu bile almıştım ama benden kaçıyor gibi görünüyordu.

Şimdi Jesse'nin soruma cevap vermeyi reddetmesiyle, cevabımı hemen hemen almıştım.

Tanrıça. Ben bir aptalım.

"Keser misin şunu?" Jesse allık fırçasıyla yüzüme vurdu. "Özgüven eksikliği seni çok üzgün gösteriyor."

"Özür dilerim." Omuzlarımı dikleştirdim, bunun beni etkilemesine izin vermemeye kararlıyım. Bugün Ranger'a rastlamamış olmamın yüzlerce başka nedeni vardı. Muhtemelen Alfa işleriyle meşguldü.

Artık her neyse.

Ve bunun bir önemi yoktu. O özgür bir erkekti, ben de özgür bir dişiydim. Birbirimizle çiftleşmiş ya da birbirimize tasma takmış değildik. Bu eğlenceliydi. Bu kadar. Kimsenin umursamasına ihtiyaç duymayan, soğukkanlı, sakın ve akli başında bir kadındım.

"Küçük bir kuş bana sabahtan beri çalışanlarla konuştuğunu söyledi." Jesse göz kapaklarımın üzerinde bir fırça gezdirdi. "Büyük bir şey planlıyor gibi görünüyor."

Kalbim göğsümden fırlamaya çalıştı. *Randevumuz mu?*

Öyle olsa iyi olur, diye homurdandı kurdum. Gün ilerledikçe daha da hırçınlaşıyordu.

"Sanırım neyin peşinde olduğunu biliyorsun?" Jesse sordu. Yüzümdeki her seçirmeyi izlerken bir şeyleri kendime saklamak zordu.

"Belki de." Dudağımı ısırđım, Jesse kaşlarını çatınca bıraktım.
"Bu arada sen nasılsın?"

"Doğrudan yönlendirmeye, hoşuma gitti." Jesse kıs kıs güldü.

"Ben iyiyim.

Sorduğın için teşekkürler. Ya sen?"

"Sanırım iyiyim." Gülümsememin sıcaklığının vücuduma yayıldığını hissedebiliyordum. Belki de Ranger'ı sağlıklı olandan biraz daha fazla önemsiyordum. Ama bu hâlâ yeni ve tazeydi. Herkes gibi ben de kur yapma sürecinin tadını çıkarabilirdim. Bunun için buradaydık, değil mi? "Diğer adaylar nasıl?"

"Oh, hayır." Jesse saçımı çekiştirmeye başladı. "Dudaklarımın mühürlü olduğunu biliyorsun."

"Herkes hakkında mı?" Fallon'un bu sabah nasıl garip davrandığını düşünerek sordum. "Ranger'ın kız kardeşi de o konuşulmayacaklar listesinde mi?"

Jesse saçımın bir tutamını ütünün etrafına sararken bir omzuyla omuz silkti. "Öyle ya da değil demiyorum."

"Peki ya Alfa John O'Neil?"

Jesse'nin dudağı doğru yolda olduğumu anlamama yetecek kadar seğirdi. "Rızası olan iki yarışmacı arasında ne olduğu beni ilgilendirmez. Gerçi geçen gece ormanda koşan iki kurt hakkında bazı söylentiler vardı."

Aman Tanrım. Çenem düştü.

Kurdumun kulakları dikildi. **Ne oldu ki?**

Sen sadece kurt formunda olmalarını önemsiyorsun.

Kurtlar bu işi yapmakta daha iyidir.

"Ağzını kapat ki sinek kapmayasın." Jesse çenemin altını patlattı.

"Bundan daha fazla ayrıntıya ihtiyacım olacak," dedim, Clara'nın hikâye için yalvardığını hissederek.

"Odanı daha sık terk edip diğer yarışmacıların arasına karışırsan kendi detaylarını bulabilirsin." Jesse başka bir saç teline yöneldi.

"Şimdi Molly gibi konuşun." Bu sabah lobide bana doğru dik dik baktığını görmüş ve başka bir konuşmadan kaçınmak için hızla oradan sıvışmıştım. "Dizinin cupcake olayını araştırmasıyla ilgili yeni bir şey duydu mu?"

Hala onlardan istihbarat anlamında bir şey geleceğine dair nefesimi tutmuyordum ama sorduğu için bir kızı suçlayamazsınız.

"Hiçbir şey yok." Jesse başını salladı. "Her şey halının altına süpürüldü."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Reytingleri artırmadı, neden tekrar gündeme getirsinler ki?"

"Reytinglerden bahsetmişken, oğlun Trenton yükselişe geçti. Görünüşe göre iyi bir koçu varmış." Jesse göz kırptı.

Birinin harcadığım çabayı takdir ettiğini duymak iyi hissettirdi. Tanrıça Trenton'ın asla teşekkür etmeyeceğini biliyordu. "Pisliğin teki ama en azından deniyor."

"İkinizin hikayesi nedir?" Jesse saçımın ön kısmını tutturdu.

Ona söylememeyi düşündüm ama stilist gizliliği beni biraz daha rahatlattı. "Biz birlikte büyüdük. Babası Alfa ve ben doğmadan önce de öyleydi. Ben yavruyken babamın Alfa Derek'e meydan okumaya çalışmasıyla ilgili büyük bir durum vardı."

"Meydan okumadı." Jesse'nin nefesi kesildi.

"Etti." Jesse'nin saçıma taktığı tokaları bozmamaya dikkat ederek başımı salladım. "Alfa Derek babamı öldürdü ve sürüdeki alt rütbeli konumumuzu sağlamlaştırdı. Sanırım her şey yolunda gidebilirdi ama ergenliğe girdiğimde küçük bir tavır sorunu oldu."

Sözlerimi dolandırdığımı biliyordum ve Jesse de gözlerini kısarak bunu fark etmiş gibiydi. "Tavır sorunu mu?"

"Aklımdan geçenleri çokça söyledim." Omuz silktim. "Bir ya da iki öğretmene güç gösterisi yaptıklarını söylemiş olabilirim. Bir keresinde erkek beden eğitimi koçunun cinsiyetçi bir domuz olduğunu öne sürmüş ve kovulması için imza kampanyası başlatmıştım."

"Sanırım Alfa Derek bunu baban gibi başka bir meydan okumanın başlangıcı olarak gördü." Jesse hayal kırıklığını mırıldandı.

"Onun gibi bir şey. Gerçi on iki yaşımdayken beni evindeki ofisine çekip bir güzel dövüştü." İşin komik yanı, boynumu bükmeye zorlanmanın verdiği aşağılanma kadar acıyı hatırlamıyordum. "Trenton her zaman ukala bir pislikti,

Arkadaşlarının daha düşük rütbeli kurtları hırpalamasını izliyor ve hiçbir şey söylemiyordu. Gerçekten katılmıyordu ama sanki sessizlik daha kötüydü, anlıyor musunuz? Özellikle de bir gün sürüye liderlik etmesi beklenen biri için."

"Peki babası sana zarar verdiğinde ne yaptı?" Jesse sordu.

Trenton'ın gözlerini zihnimde o gün gördüğüm kadar net gördüm. "Hiçbir şey yapmadı. Koridorda durup izledi ve annesi onu kovana kadar tek bir şey söylemedi."

"O serseriye sevmediğimi biliyordum," diye tısladı

Jesse. "Daha da kötüleşiyor," diye güldüm.

"Nasıl yani?"

"İlk çiftleşme sezonumuzda-"

"Kapa çenenizi. O yapmadı." Jesse'nin gözleri büyüdü.

"Yaptı." Gülümsedim. "Onun kurdu benimkini dağlara kadar kovaladı ve doğruca babamla birlikte iz sürmeye çıktığımızda kamp kurduğumuz mağaralardan birine geldi. O bilmiyordu ama ben o bölgeyi hazırlamak için birkaç hafta harcamıştım, böylece kızgınlığımı huzur içinde atlatabilecektim." "Akıllı kız." Jesse makyaj çantasının fermuarını çekti ve kalçasına yaslandı. banyo tezgahına karşı. "Anladığım kadarıyla hayır kelimesini pek sevmiyordu."

"Biraz utanç vericiydi." Trenton'ın kurdunun bacaklarından tuttuğum tuzaktan kurtulmaya çalışırken oflayıp puflamasının ne kadar garip olduğunu hatırlayarak iç çektim. "Haftanın büyük bölümünde beni aç bırakabileceğini ve benim de pes edeceğimi düşünerek etrafta dolandı. Hayal edebiliyor musun?"

Kurdum onu seçmeye karar verseydi hayatımın ne kadar berbat olacağını düşünerek kendimi küçümseyen bir kahkaha attım.

Asla olmazdı, diye beni rahatlattı. Elimi kalbimin üzerine koydum ve varoluşumuzun bu düzleminde ona dokunmaya olabildiğince yaklaştım.

"Bu kadar kötü olduğunu fark etmemiştim." Jesse bana bakarken gözleri yaşlarla buğulandı.

"İyi idi. Eminim diğer şekil değiştirenlerin durumu daha kötüdür." Jesse'nin acıma duygusunu bir kenara ittim ve aynada kendimi seyretmek için ayağa kalktım, ellerimi siyah ipek pantolon takımımın üzerinde gezdirirken bir ısıklık çaldım ve şık at kuyruğumu görmek için döndüm. "Hiçbir zaman

bu gösteriden ayrıldığımda bu görünümleeri yeniden yaratmak için. Sen sihirlisin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

*

Jesse gittikten birkaç dakika sonra telefonum çalmaya başladı. Şarj cihazının üzerinde durduğu yere doğru koştum. Yüzde altmış pil ömrüne ulaşmayı başarmıştı ve ilk gördüğüm şey şuydu bilinmeyen numaralardan gelen yaklaşık on cevapsız arama. Clara aramaya çalıştığını söylerken şaka yapmıyordu.

Hayatımda hiç bu kadar çok bildirim almamıştım.

Babamdan gelen mesajı açtım ve tüylü insan çenesinin görüntüsünü gördüm. Neye baktığımı anlamam bir saniye sürdü.

Aspen: *Selfie mi çektin?*

Baba: *Selfie de ne?*

Aspen: *Boş ver. Yakışıklı görünüyorsun. Ayrıca, diziyi izleyip izlemediğini söyleme bana.*

Saate baktım. Son bölümün yayını şimdiye bitmiş olmalıydı ve benim de birazdan röportajlara gitmem gerekiyordu.

Baba: *Tamam, sana söylemeyeceğim. *öpücük surat emoji**
Hayır! Ne gösterdiler?

Elimdeki telefon çaldı, mesajı engelledi ve bilinmeyen numaraya kaşlarımı çattım. Clara'nın bir günde iki kez aranması duyulmamış bir şeydi. Son bölümde ne gösterdiklerini merak ederken kalbim hızla çarpmaya başladı.

Telefonu kulağıma götürdüm. "Alo?"

"Benden uzak durmanın bir nedeni var mı Aspen?" Alfa Derek'in soğuk sesi beni dondurdu.

"Hayır," diye kekeledim, hazırlıksız yakalanmıştım. "Şarj cihazım bir sebepten dolayı çalışmıyor."

"Erkek arkadaşına söyle sana bir tane daha alsın."

Yere tükürürken çıkardığı ses midemi bulandırdı. yuvarlan. "Seni bu kadar meşgul eden şeyin ne olduğunu sorardım ama tüm dünya bunu televizyonda görebilir."

Paniğimi bastırdım.

Babamın beni izlemesinden ya da programda kendimi rezil etmekten o kadar endişelenmişim ki Derek'in her şeyi göreceğini unutmuştum. Hemen röportajları ve etkinlikleri düşündüm, Onu kızdıracak yanlış bir şey söyleyip söylemediğimi merak ediyordum.

Kendimi bu kadar küçük hissetmekten nefret ediyordum.

"Tam olarak bana söylediğin şeyi yapıyorum."

"Bunu görebiliyorum." Kıkırdadı. "Görünüşe göre kendine bir Alfa bulmuşsun."

Kurdum hırlamaya başladı, Ranger'dan bahsetmesinden iğrenmişti. Ona katılıyordum ama sanırım gösteri için sözleşmeleri imzaladığımızda gizlilik haklarımızı kaybetmiştik. İnsanların bizi izlediğini ve bu tesisin dışında koca bir dünya olduğunu hatırlamak giderek zorlaşıyordu.

Yine de unutmamalıyım. Dışarıda hâlâ gerçek hayatım vardı.

"Sanırım unuttum," diye fısıldadım, kendimi yeniden on iki yaşındaymışım gibi hissediyor ve diğer botunun kaburgalarımaya değmesini bekliyordum. "Bu bir sorun mu?"

"Hiç sorun değil," dedi kendini beğenmiş bir sesle. "Ama seni oraya göndermemin nedeni bu değil."

"Trenton dizide iyi gidiyor."

"Oğluma ne olduğunu gördüm," diye bağırdı Derek. "Neyi görmedim biliyor musun? Onun iyiliğini umursamadığını. Gülü neredeydi? Neden ona bir eş bulmasına yardım etmedin?"

"Benden başka ne yapmamı bekliyorsunuz bilmiyorum. Ona koçluk yapıyorum ve maçlar boyunca ona yardım ediyorum." Zahmet etmedim.

Hala programda olmasının tek sebebinin ben olduğumu söyledi. Alfa Derek'in umurunda olmazdı. Körü körüne teslimiyet ve sonuç bekliyordu.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım." Arka planda bir motor çalıştı. "Oğlum ve sürüm için oradasın. Onu korumak için kimi becermek zorunda olduğun umurumda değil ama Trenton bu oyunlardan sağ çıkacak ve eve bir eşle dönecek ya da hiç unutabilirsin. Nuva topraklarına bir daha ayak basmayacaksın. Ve büyükbaban topraklarımı asla terk etmeyecek."

"Buna cüret edemezsin-" diye hırlamaya başladığımda gözlerimdeki canavar parladı.

Arama kesildi ve ben sessizce telefonuma baktım.

Akünün bittiğini görünce çığlık attım. Bu harikaydı. Aslında inanılmazdı.

O yaşlı piçi öldürecektim.

Evini yakıp yıkacaktım. Çantasını yok edecektim.

Sıcak gözyaşları gözlerimi doldurdu ve utanç üzerime çöktü.

Hiçbir şey yapmayacaktım.

O haklıydı. Kimi kandırıyordum ki? O olmasaydı bu şovda bile olamazdım. Ranger'a bulaşmak tehlikeliydi. Bana yerimi unutturdu... sürünün en altındakini.

Titrek bir nefes aldım ve Jesse'nin makyajı bozulmadan önce hızla gözlerimi kuruladım.

Kendim için üzülmenin bir faydası yoktu. Ne yapmak için kaydolduğumu biliyordum. Alfa Derek bir pislikti ama yine de benim Alfa'mdı ve ondan kurtulana kadar itaat etmekten başka seçeneğim yoktu.

Bir gün bunu ona ödeteceğiz.

Omuzlarımı dikleştirdim ve kapıya yöneldim, Ivan'ın kapıyı çalmak üzereymiş gibi yumruğunu havaya kaldırmış bir şekilde orada dikildiğini görmek için kapıyı sallayarak açtı.

"İyi misin Luna?" diye sordu.

"İyiyim." Yerimi hatırlayarak yüzüme hoş bir gülümseme yerleştirdim. "Ve lütfen bana sadece Aspen de."

"O Şimdi nerede?" Ellerimi yumruk haline getirdim, Onları dizüstü bilgisayarımın iki yanındaki masanın üzerine koydum ve burnumdan yavaşça nefes aldım.

Ivan, "Beau aşağıda, onlar röportajları çekerken göz kulak oluyor," dedi. Canavarımı daha fazla kızdırmamak için ses tonunu kontrol altında tutarak hâlâ alçak sesle konuşuyordu.

Benim de röportajların yapılacağı yere gitmem gerekiyordu. Aspen'in yolunu kesip ona bu geceki randevumuzu sormayı planlamıştım. Ama Ivan'ın beni odamda yakalamasına sevindim. Ne yapacağımı bilemezdim.

O küçük sürtük kurt Trenton'a, bu dizinin yapımcılarına ya da aşağıda olanları öğrenseydim yoluma çıkan herkese ne yapardım bilmiyorum.

Şu anda bile, kurdum zihnimde sessiz ve ölümcül bir şekilde ilerlerken, karanlık görüş alanımı daraltıyordu.

Yapmayı planladığımız şeyler.

Şimdi her şey anlam kazanmıŐtı.

Onunla tanıştığımdan beri bu programa çıkmaktaki amacının ne olduğunu merak ediyordum. Hayatını kurtarmak için flört edemeyen tatlı kızım

ve erkeklerle neredeyse hiç konuşmuyordu. Her gece saat dokuzda yatağı giriyor, tatil köyündeki flört sahnelerinde dolaŐmaya zahmet etmiyordu.

Bir eş aramıyordu.

Onu bulmam tamamen Őanstı.

Şantaj.

Bu Şovda olmasının sebebi buydu. Hem de kendi Alfa'sından. Canavarım hırlamaya başladı.

Trenton'ın boynunu kendi ellerimle kıracaktım.

Kafasını bir pasta kutusunda babasına geri gönderecektim. Tüm soyunu yeryüzünden silecektim.

"Hey, patron. Bu bakışı biliyorum." Ivan kel kafasının üst kısmını ovuŐturdu. "Ödeme yapması gerektiğı konusunda seninle aynı fikirde olsam da

En azından önce Luna'mızla konuşana kadar dişimizi tırnağımıza takıp gitmemeliyiz."

"Düşüncesizce tepki vereceğimi nereden çıkardın?" Doğrudan gözlerinin içine bakarken sesim buz gibi sakindi.

"Sadece bariz olanı." Ivan, kurdu her düzensiz nefes verişimde dışarı ittiğim güce tepki verirken yumuşak bir şekilde sızlandı.

"Hayır. Hızlı bir ölüm çok kolay olur. Çok acısız." Dizüstü bilgisayarındaki ekran koruyucuyu kapattım. "Nuva Sürüsü'nü parça parça yok edeceğim."

"Peki ya büyükbabası?" Ivan sordu. "Telefonda duyduklarım doğruysa, pazarlık kozu o. Eğer ona bir şey olursa Aspen bizi asla affetmez."

Çenem sıkıştı ve Ivan'ın eşimin adını fazlasıyla tanıdık bir şekilde kullanması üzerine hırlamaya başlayınca canavarımı bastırdım.

Ona güveniyoruz.

Ben kimseye güvenmiyorum.

"Alfa mı?" Ivan başını yana eğip boynunu açarken yine sızlandı.

"Sanki beni tanıımıyorsun bile." Ses tonuma mizah katmaya çalıştım ama başaramadım. İç çekerek dizüstü bilgisayarı Aspen'in arama kayıtlarını görebileceği şekilde çevirdim.

Telefonumu çıkardım. Babasının numarasını bulmak zor olmadı. Aradığı tek kişi oydu. Numaraları yazdım, Aramayı sonlandırmak için düğmeye basmadan önce durakladım.

Bir anlık bir tedirginlik kapladı içimi.

Ya eşleşmemizi onaylamazsa?

Görüşmeler sırasında bunun onun için önemli olduğunu söylemişti ve hızlı randevu etkinliği sırasında ondan nasıl bahsettiğini hatırladım.

Bizi sevecektir.

Bunu bilemezsin.

Onu sevdiğimi biliyorum.

"Alfa, bir sorun mu var?" Ivan tekrar sordu. Endişesi dalga dalga yayılıyordu.

Derin bir nefes aldım ve arama tuşuna bastım. Telefon birkaç kez çaldı ve doğrudan otomatik sesli mesaja geçti. Daha önce sonlandırmıştım.

bip sesi duyuldu.

"Alpha Derek'in kişisel ve iş sistemlerine girmeni istiyorum." Telefonumu masanın üzerine koydum. "Banka hesaplarına, hapishane yazılımına ve bölgeye giren ya da çıkan tüm sevkiyatlara monitör koy. Bizim haberimiz olmadan nefes almasını bile istemiyorum."

"Tamamdır." Ivan'ın kendisine bir iş verilmesinden duyduğu rahatlama hissediliyordu ve bu işi çabucak halledebileceğini biliyordum.

"Trenton'a da göz kulak ol," diye arkasından seslendim.

"Emredersiniz, Alfa." Ivan başını salladı ve kapının arkasından kapanmasına izin verdi.

Sandalyemde arkama yaslandım ve doğruca aşağıya inmeyi düşündüm.

Dizi drama istiyordu.

Onlara kan banyosu yaşatabilirdim. O çocuğu durduğu yerde katleder ve bağırsaklarından lobideki geyik boynuzu avizeye asardım.

"Bu çılgınlık." Fallon başını yatak odasından çıkardı. "Bana işlerin değiştiğini ve artık daha erken ayrılacağımızı söyle."

Sandalyeyi ona dönük olacak şekilde çevirdim. Uyuduğunu düşünmüştüm ama kız kardeşimi tanıyorsam her şeyi duymuştur, bu yüzden ne bildiğini sorma zahmetine girmedim. "Neyin var senin?"

"Hiçbir şey," diye ısırdı, onu ilgi odağı haline getirdiğim için kızgındı.

"Bana yalan söyleme Fallon."

"Tamam." Yüzünün etrafındaki tüyleri kaldırarak abartılı bir nefes verdi. "Kurdum çıldırıyor. Onun bir an önce buradan gitmesini istiyorum."

çiftleşme mevsimi."

"Senin kurdun mu?" Noktaları birleştirerek başladım. "Hangi erkek

Bu

mu

?"

Telefonum çaldı.

"Seni ilgilendirmez." Fallon rahat bir nefes aldı. "Sen

Buna cevap versen iyi olur." Ben telefonumun ekranına bakarken kapıyı çarparak kapattı.

Cevap vermeden önce sesimdeki öfkeyi temizlemek için öksürdüm. "Alo?"

"Merhaba," dedi huysuz yaşlı adam. "Bu da kim?"

Lobideki boynuzdan avizeye bakıp tozunu alma işinin kime kaldığını merak ederken şöminenin yanındaki sıraya doğru ilerledim. Arka tarafta, görüşmelerin yarısının havuz başında yapıldığı yerde bir mimoza barı vardı ama ben onun yerine içeride. Asansörleri buradan görmek daha kolaydı ve gözüm Ranger'ı arıyordu.

Gerçi onu görürsem ne diyeceğimden emin değildim. *"Elinize binmeme izin verdiğiniz için teşekkürler,"* biraz ileri gitmiş gibi görünüyordu.

Ona iyiliğinin karşılığını vereceğimizi söyleyebilirsin.

Kurdum dramatik bir iç çekişle yerleşti. gözleri de asansörlerdeydi. Alfa Derek'in birkaç saat önce yaptığı küçük telefon görüşmesinden bu yana, insan ırkından ve tüm Artık Ranger'a takıntılıydı.

Ona işlerin muhtemelen onun düşündüğü gibi yürümeyeceğini söyleyecek cesareti kendimde bulamadım. Bu tipik bir çiftleşme sezonu karşılaşması değildi. Ranger, ilgilenmesi gereken kocaman bir sürüsü olan, delicesine güçlü bir Alfa'ydı. Masaya parasız ve bir sürü yük gelen bir hiçtim.

Babam bir yük falan değildi ama en büyük yüküm önceliği onu Nuva Sürüsü'nden çıkarmaktı. Bir de her zaman Alfa Derek tehdidi vardı. Eğer anlaşmamızın şartlarını benim üzerimde bu şekilde değiştirdiyse, ne yapacağını kimse bilemezdi.

Sıradaki. Ranger'dan bazı iyilikler istemeye karar verirse çok utanç verici olurdu. Derek'in kirli işlerini yapmaya devam etmek zorunda kalırsam sürüme benzemediğimi nasıl açıklayacaktım?

İşte bu yüzden asla bir eş istememiştim.

Çok karmaşıktı. Kendi hayatım ve sorunlarımla yeterince uğraşıyordum ve bir başkasını bu boktan şova sürüklemek istemiyordum.

Trenton için lobiye taradım. Sürü bağlantısı üzerinden cevap vermiyordu ve bir parçam bunun sebebinin

babasının neyin peşinde olduğunu biliyordu. Bu konuda hiçbir şey yapmayacak olsa bile babasından utanmayı hak ediyordu.

Görüşme sırası ilerledi. Bir adım daha attım. Şöminenin yanında, bir sonraki Alfa'nın mikrofon bağlatmak için beklediği kumaş bir kabin vardı. Ben sıranın sonuna yakındım, daha sessiz birkaç kadın yarışmacının arkasındaydım. kayda değer sürüler.

Daha gençtiler, on sekiz ya da on dokuz yaşındaydılar ve ikinci yarışlarına giriyorlardı ama yine de muhtemelen benden üstündüler.

Yuma Pack'ten Ismelda ipeksi kahverengi saçlarını düz bir bob şeklinde kestirmiş ve Neff'ten Kimberly uzun çilek sarısı saçlarını iki Fransız örgüsüyle bağlamıştı. O'Neil sürüsünden kız kardeşler Amber ve Danielle'in arkasındaydılar.

Hepsinin adını hatırladığım için kendimle gurur duyuyordum. Onları ezberlemem sadece üç haftamı almıştı. Kadınlar etrafımda gergin görünüyordu ama Opal olayından sonra herkes gerilmişti. Mesafemi korumaya çalıştım, ki bunu sıradayken yapmak zordu, ama sonra Alfa Derek'in tehdidini düşündüm.

Biraz daha yaklaştım ve kendimi onların yarı oluşturdıkları çemberin içine sokmaya çalıştım. Onlardan biraz daha uzun boyluydum, bu yüzden daha çok beceriksizce arkalarında durdum ve onların üzerinden baktım.

Kafalar.

"Amcan kazandığı zaferden ne gibi bir iyilik elde etti?" Kimberly Amber'a sordu.

"Av alanımızı Illinois'e doğru genişletmekle ilgili bir şey." Amber onay için Danielle'e baktı.

Biraz daha yaşlı olan kız başını salladı. "Sanırım bu sadece Gelmesinin sebebi. Bizimle gelmesi için ona yalvarmak zorunda kaldık ve kadın yarışmacıların hiçbiriyle ilgilenmiyor gibi görünüyordu. Onun dışında..."

Bakışları lobideki kamera ekibine kayınca sesi kesildi ama onlar daha çok kaslarını sergileyen mayolarını giyerek havuza giden Alfaları çekmekle ilgileniyorlardı. Ne söyleyeceğini çok merak ediyordum ama diğer kızların umurunda değil gibiydi.

"En azından bir iyilik yaptı," dedi Ismelda. "Bizim de daha fazla araziye ihtiyacımız var ve kardeşim Jeff'in onlar gelene kadar bu şansa sahip olacağını sanmıyorum.

Bırakın hepsi savaşınsın."

"Dövüşmek mi?" Sıra bir santim daha ilerleyince arkalarından adım atarak sordum.

Kızlar sanki kulak misafiri olduğumu fark etmemişler gibi irkildiler. Bu da bana onların kurtları için pek umut vermedi.

içgüdüleri. Amber ve Danielle birbirlerine daha yakın durdular ama Kimberly yüzünde acıma ifadesiyle bana baktı.

"Gösteriyi izledin, değil mi?"

"Hayır." Başımı salladım. Zaten bunun için kendimi yeterince hırpalamıştım, şimdi yeniden başlamayacaktım.

"*Çiftleşme Mevsimi*'ni nasıl olur da hiç izlemezsin?" Ismelda'nın nefesi kesildi. "Televizyonun yok mu senin?"

"Var ama pek izlemiyorum."

Görünüşe göre bu "sadaka vakası"nın şifresiydi. İşe yaradı. Kızlar bana yer açmak için hareketlendi, beni sohbete dahil ettiler ve bilgeliklerini paylaşmaya heveslendiler.

"Her zaman sonunda Alfalar'la sürpriz bir savaş olur, böylece kızıışmadan önce birbirleriyle kapışırlar."

Kimberly açıkladı. "İlk sezon, onları Rocky Dağları'nın doğu yakasına bıraktıkları bir tür survivor durumuydu.

Av için helikopterler."

"Üçüncü sezon harikaydı," dedi Ismelda. "Zehirli tuzakların olduğu labirent gibi bir şey vardı ve sadece bir kazanan vardı."

Evet, kulağa hoş geliyordu.

Hayır.

Amber eğildiğinde gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oldu. daha yakın.

"En komiği sezonun çamur güreşi turnuvasıydı. Dört," dedi bana. "Jordon, kışında çamurlu pati izleri olan o beyaz mayoyu giyerken Kendra'yla flört ettiği için Rockland'ı neredeyse öldürüyordu. Sonra James devreye girdi ve Kendra'yla aralarında bir şeyler olduğu ortaya çıktı."

"Kendra'nın Alfa'sı ölmemiş miydi?" Danielle sordu.

"Hayır," diye fısıldadı Amber sanki bize kötü şans getirecekmiş gibi. "Eve dönmeye karar verdi çünkü dişilerden hiçbirini sevmiyordu. yarışmacılar."

Derek'in uyarısı kulaklarımda çınlamaya devam ederken drama yerine gerçeklere odaklanmaya çalıştım. "Alfalar neden dövüşür?"

"Alfalar neden kavga eder?" Kimberly şaşkın görünüyordu.

"Para. Toprak kapma. Dişiler. İstedğini seç."

İçimi bir rahatlama kapladı.

Hiçbir şeyimiz yoktu, bu yüzden bu bir sorun olmayacaktı. Nuva Pack beş parasızdı ve bir karavan parkı ya da hapishane istemediğiniz sürece arazimizin peşine düşmek için bir neden yoktu. Ranger tek kişiydi

Trenton'la kavga etmek kimin işine gelirdi bilmiyorum ama Nuva Pack'i istemediğini söylemişti. Trenton güvende olacaktı.

"Trenton'ın herhangi bir hedef belirlememiş olmasına şaşırdım," dedi Ismelda, gözlerimin kısılmasına neden olacak bir şekilde.

Ona ne bildiğini sorma isteğime direndim. Çünkü Trenton canını yakacak ve babasını kızdıracak bir şeye kalkışacaksa, kışına tekmeyle ben basardım. "Neden bir hedef belirlesin ki?"

Sıra birkaç adım ilerledi ve biz de boş alanı doldurmak için acele ettik.

Kimberly sanki çok mantıklıymış gibi, "Küçük sürülerin çoğu bunu kendilerini diğer Alfalara kanıtlamak için bir fırsat olarak kullanır," dedi.

Mantıklıydı ama o salak Trenton buradaki görevimi tehlikeye atacak ve babamı tehlikeye sokacak aptalca bir şey yapabileceğini düşünürse, ilk çiftleşme sezonumuzda başladığım işi bitirmekte tereddüt etmezdim.

Alfa Derek'in bunu nasıl çarpıtacağını ancak hayal edebilirdim. Trenton sert bir kurt gibi davranarak yaralanırsa suçu bana atma durumu. Trenton'ın hiç Alfası yokmuş gibi görünüyordu. bir sorun var.

Ranger.

Yapmazdı.

Trenton bir aptaldı ama *o kadar da* aptal değildi. Ranger'la dövüşmeye kalkarsa ölürdü.

Omzumun üzerinden asansörlere baktım ve Ranger'ın lobiye gelmesini diledim. Belki Trenton'ı güvende tutmak için ondan yardım isteyebilir ya da bir tür pazarlık yapabilirdim. En azından Çiftleşme sezonu başlamıştı ve Derek'le olan anlaşmamı yerine getirebilirdim.

"Trenton çok seksi," dedi Ismelda ve beni içimde yükselen panikten uzaklaştırdı.

lyyy. Kurdum öğürdü.

Alfa Derek'in Trenton'ın bir eş bulmasına yardım etme şartını eklediğini düşünerek rahatsızca gülümsedim. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Kendimi iğrenç hissettim. Ismelda tatlı görünüyordu.

"O bir korucu değil," diye güldü. Kurdum tehlikeli bir ses çıkardı hırla.

"Senin bölgene girdiğimden falan değil,"

Ismelda başını çevirirken ekledi. Kızların dördü de boyunlarını açmışlardı.

Ellerimi ağızıma kapattım. Canavarım o kadar da baskın değildi ama kızların davranışlarına bakılırsa öyle görünmüyordu.

"Özür dilerim," dedim. "Kurdum son zamanlarda çıldırıyor."

İlk kıkırdayan Danielle oldu ve herkesin rahatlamasına neden oldu. "Bunun için endişelenmeyin bile. Hepimiz yaklaşan sıcaklığı hissediyoruz.

Dün sütyenim parçalanmış bir şekilde uyandım. Rüyamda ne gördüğümü hatırlamıyorum ama iyi bir şey olmalı."

Amber şakacı bir gülümsemeyle kız kardeşini dürttü. "En azından hâlâ aynı beden sütyen giyiyorsun. Yemin ederim benimkiler artık derimi kesiyor."

"Memelerim de büyüyor," diye inledi Ismelda.

herkesi güldürdü. "Bu neden oluyor? Henüz yavruları emzirmek zorunda değiliz ki."

Neredeyse zehirleniyor olmanın getirdiği paranoyadan dolayı içimde bir hüznün hissederek onların kederli kahkahalarına katıldım. Diğer Luna'larla bağ kurma fırsatını kaçırmama neden olmuştu. bir kız arkadaşım yoktu. Sürüm baktandı ve Clara dışında pek kız arkadaşım yoktu. Kurt ve çakal biyolojisi benzerdi, Ama hapishanedeki birine kardeşçe yakınlık hissetmek zordu, özellikle de orada eğitimci pozisyonundayken.

Asansörün kapısı açılıp sadece bir kamera ekibi dışarı çıktığında üzgün bir şekilde tekrar omzumun üzerinden baktım. Fallon da son zamanlarda garip davranıyordu. Onu bulup iyi olduğundan emin olmak istedim.

Kızlar hâlâ ön ısıtma hakkında konuşuyorlardı. Görüşme kabinine yaklaştıkça utanç verici anlar yaşıyorduk ama bana baktıklarında birden sessizlik oldu.

Oh, doğru ya. Ben de bu konuşmanın bir parçasıydım. Sıcaklığın etkilerini düşündükçe yanaklarım kıpkırmızı oldu. "Dün engelli parkurda ne yaptığımı herkes gördü mü?"

"Çok sıcaktı." Kimberly kendini yelpazeledi. "Keşke kime talip olduğumu bilseydim."

"Ben de," diye iç geçirdi Ismelda. "Kurdum seçici davranıyor. Seçimlerimizi daraltmadan önce erkeklerin avda nasıl olduklarını görmek için beklemek istiyor."

Amber bir adım geri çekildi ve mikrofonu mikrofona takarken kız kardeşinin önden gitmesine izin verdi. "En azından senin kurtların sana bir şeyler veriyor. Benimkiler çiftleşme sezonu başlayana kadar bakmayı reddediyor."

Kurtlarının nesi var?

Çok konuşuyorsun, diye takıldım. *İlk birkaç çiftleşmemizde neredeyse hiç ortaya çıkmadın.*

İhtiyacım olduğunda ortaya çıktım, diye homurdandı.

Ayrıca, o zayıf itlerle başa çıkabilirsin.

Sanırım Ranger konusunda yardımına ihtiyacım olacak. Yarı şaka yapıyordum.

Büyük ihtimalle. Kurt gibi sırttı. Ben asla Canavarımın bu kadar azgın olduğunu biliyordum ama hiç ilgilendiği biri olmamıştı.

Ismelda bana bakarken ellerini iki yana açarak, "Sormak zorundayım," dedi. Amber kız kardeşinin sırasından sonra görüşme kabinine girdi ama yüzündeki hüzünlü ifadeyi görebiliyordum. Bu her neyse cevabımı kaçırmak istemiyordu.

Ismelda'ya "Devam et," dedim.

Kimberly ile bakiştılar. "Kurdun neden Trenton'a sahip çıkmadı? Onda bir sorun mu var?"

Kokusunu alsalar bile yalan söylemeyi düşündüm ama Alfa Derek'in tehditlerine rağmen, en azından bir başkasının sonsuza dek mutlu olmasına yardım etmezsem kendimle yaşayamazdım.

Kim bilir? Belki Trenton bir gün kendisini tamamlayacak kızı bulurdu. Ama onun sahip olmadığı bir şeyle övünecek değildim.

Onlara "Uygun değildi," dedim. "Trenton hiçbir zaman kurdumun onu ciddiye almasını sağlayacak kadar güçlü olmadı."

Yapım asistanı ona bir mikrofon bağlarken Ismelda gözlerini devirdi. "Belli ki."

Beklediğim tepki bu değildi. "Bu ne anlama geliyor?"

Ismelda kabine girdikten sonra Kimberly, "Bir şey demek istemiyor," dedi. "Her gün düşük rütbeli bir dişi kurdun Ranger boyutlarında bir Alfa'yla kapıştığını göremezsin. Senin kurdun onları büyük seviyor olmalı, büyük."

Kesinlikle öyle.

Bunu yüksek sesle söylediğine inanamayarak gözlerimi kırptım. Kimberly omuz silkti ve mahcup bir gülümseme verdi. "Alınmak yok."

*

"Aspen, sevgilim, uzun zamandır görüşmüyoruz. seninle konuşmak. Bulunması zor bir kadınsınız." Jay Renfro karşımdaki kabinde, bir mülakat görevlisinin yanında oturmuş, limonata gibi kokan bir bardak içkisini yudumluyordu.

"Uzun zaman oldu," diye kabul ettim. Burada geçirdiğim neredeyse üç hafta bana bir ömür gibi geldi. "Görüşülecek kırk yarışmacı varken, ben

Beni araya sıkıştırarak kadar vaktiniz olmasına şaşırdım."

"Bunu keseceğiz," diye mırıldandı biri karanlık taraftan Perde.

Söylenecek yanlış şeyin bu olduğunu tahmin ettim.

"İzleyiciler seninle ilgili daha fazla ayrıntı için can atıyor ve Ranger," diye devam etti Jay. "İkinizin arasında neler olduğunu bize anlatmak zorundasınız."

Benim de sorularım vardı.

Ellerimi kucağımda birleştirirken gülümsemem daha da büyüdü.
"Onlar da en az benim kadar biliyor."

"Hadi ama. Bize bundan daha fazlasını vermelisiniz." Jay surat astı. Molly'nin dışarıda mimoza barında röportaj yapıp yapmadığını ve ondan kaçarak nasıl bu kadar şanslı olduğumu merak ettim. Jay, perde arkasında her şeyi yöneten insan kadın kadar korkutucu değildi.

Ona verecek ilginç bir şeyler düşünmeye çalıştım.
"Kurdum... aşık oldu."

Aşık mı? Kim demiş bunu?

"Saplantılı" dememi mi tercih ederdin?

"Bunu görebiliyoruz." Jay güldü. "Bay McCaw da aynı şeyi hissediyor olmalı ki uzak duramıyor."

Lobinin görüşünü engelleyen siyah kumaşa baktım ve kurt şekil değiştirenlerin x-ray görüşü gibi harika güçleri olmasını diledim.
Geliştirilmiş

Koku almak, güçlenmek, iyileşmek ve duymak sıkıcıydı.

Ben de uçmak istiyordum.

"Siz ikiniz çiftleşme sezonu için plan yaptınız mı?" Jay Sanki olacakları düşündükçe kalbim daha çok çarpıyor ve içim içimi yemiyormuş gibi rahatça sordu.
gerginlik.

Başımı salladım.

"Soruya cevap ver Aspen," diye fısıldadı ses ekibinden biri.
İçimdeki divayı yönlendirerek derin bir nefes aldım ve Jay'e küçük bir göz kırptım. "Sürprizi mahvetmek istemem."

"Bu mükemmeldi." Bir kamera yüzüme yakınlaştı. "Tekrar söyle."
Kendimi tekrarlardım ve göz kırpmayı denedim, ikinci seferde daha da sahte görüldüğünü biliyordum.

"Son bir soru." Jay sanki biri limonatasına ilaç katmış gibi sıırıyordu. "Baban onaylıyor mu?"

"Neyi onaylıyor?" diye sordum.

Jay'in gülümsemesi düştü. "Luna Denemeleri sırasında sahne röportajları yaptığımızda maçınızı onaylaması gerektiğini söylemiştin."

"Ah, doğru." Bunun ne kadar garip olduğunu düşünerek güldüm.

Eğer böyle bir şey olduysa, bu konuşmanın bir anlamı olmaz. "Sanırım ona ne düşündüğünü sormamız gerekecek."

Aspen'in babası telefonda, "Bence sen bir aptal olabilirsin," diye homurdandı.

"Bence haklı olabilirsin."

Konuşma iyi gidiyordu. Benimle en son ne zaman bu şekilde konuşulduğunu hatırlayamıyordum ve Aspen'in bunu nereden çıkardığını görebiliyordum.

cesaret. Düşük rütbeli bir şekil değiştirene göre, huysuz yaşlı kurdun içinde biraz Alfa vardı.

"Bunları planladığını bilmiyor mu?" diye sordu. "Henüz değil," dedim. "Bu gece onu bir randevuya götürmeyi planlıyorum. her şeyi biliyor."

"Televizyonda çok daha zeki görünüyorsun." İçini çekti. "Bundan hoşlanmayacak, özellikle de telefon konuşmalarını dinlediğin kısımdan."

"Anlıyorum ve sonuçlarını kabullenmeye hazırım." Bulunduğum pozisyonda bazen bir şey istemenin daha kolay olduğunu öğrenmiştim. izin vermektense affetmek.

İşler bu şekilde daha hızlı yürüyordu.

"Ona bir şey söyleyecek olan ben olmayacağım," diye uyardı. "Bu dramın bir parçası olmak istemiyorum."

"Sizden bunu beklemiyorum efendim." Başlığı dürüstçe attım. Benim üstüm olmayabilirdi, ama onun benim saygımı kazanacağını zaten biliyordum.

Saygı.

"Hâlâ aptalın teki olduğunu düşünüyorum ama Alfa Derek denen o sıçan piçi hakkında söylediklerin doğruysa, seni terk etmeye hazırım.

Oğullarınız geldiğinde."

"Teşekkür ederim," dedim.

Bu umduğumdan daha kolay oldu. Arka planda kahve cezvesi olduğunu tahmin ettiğim bir şeyden fışkıran sıvı sesi geliyordu. "Bana henüz teşekkür etme. Torunumu tanıyorum ve bunun için sana çok kızacak."

"Bunu tamamen bekliyorum." Bilgisayar koltuğuna yaslandım, onun şımarık tarafıyla başa çıkmak için heyecanlıydım.

Bir fikrim var. Canavarımın kuyruğu seğırdi.

Büyükbabasına duyduğum saygıdan dolayı bana gönderdiği görüntü ve hisleri görmezden gelerek onu susturdum.

Yaşlı adam telefonda sanki kaderine boyun eğmiş gibi iç çekti. "Ayçiçeklerini seviyor, ama sana söylediğimi ona söyleme."

"Not edildi." Dizüstü bilgisayarımın çiçekçi siparişini açtım, düzenlemeyi değıştirip acele teslimat eklediler. Birkaç saat içinde tesise getireceklerdi. Paranın neler yapabildiği ve insanları ne kadar hızlı hareket ettirebildiği beni hâlâ şaşırtıyordu.

Aspen'in babası içkisinden uzun bir yudum aldı. "Yakında ava çıkacaksın."

"Evet, var." Başımı salladım ve dizüstü bilgisayarımı kapattım. Hiç bitmeyen listeye eklenecek bir şey daha, ama maddeleri kontrol etme konusunda bir uzmandım.

"Yılın bu zamanında neyin mevsiminde olduğunu biliyorsun, değil mi?" Muzip ses tonu beni kıkırdattı.

"Eminim öyledir."

*

Kurdumun gözleriyle sıradağlara baktım ve aşağıdaki ormanlık vadiyi seyrettim. Burada daha rahattı, günlerdir kullanmadığı kaslarını esnetiyor ve hızındaki karışıklıkları çözmeye çalışıyordu. Hayal görmüş olabilirim ama pençe izleri daha büyük görünüyordu. Bu da daha önce tecrübe etmediğimiz, yaklaşan kızgınlığın garip bir işaretiydi.

Size başka neyin daha büyük olduğunu söyleyeyim.

Kuyruğunu havada sallayarak sırtın tepesi boyunca kasıla kasıla yürüdü. Kıkırdadım. onun kibrini besliyordu.

Öğleden sonra geç saatlerdi ve çiçekler gelmeden önce öldürmem gereken birkaç saatim daha vardı, bu yüzden zamanın gecikmesini öncekinden biraz daha fazla keşif yapmak için kullanıyorduk. Son birkaç gün içinde buraya gelen tek şekil değıştiren ben değildim ve sonuncu da olmayacaktım.

Eğer doğru hatırlıyorsam, bu sezon dizide yerel Alfalar yoktu. Arazi hepimize yabancıydı. Yine de bu turda yarışmak çok zor olmazdı. Avlanmak bizim işimizdi.

Kan. Bu kurdun doğasında vardı. Ancak gerçek güç testi, insan ve hayvan arasındaki dansta hassas bir denge olan temiz bir öldürmeydi.

"Birkaç yüz metre geride bazı doğal çakalların kokusunu aldım."

Mattox'un kurdu, buraya kadar izlediğim geyik izini takip ederek sağ yanıma yaklaştı.

Yine de geyik ya da çakal aramıyordum. Aklımdaki av için değil. *"Aradığım şeyi buldum. Hadi geri dönelim. dağa."*

Mattox "zaman kaybı" diye bir şeyler mırıldandı ama ondan beni takip etmesini istememiştim. Bu gece olduğu gibi yarının da olabildiğince sorunsuz geçmesini istiyordum ki bu oyunlarla işim bitsin.

Ormanda hızla ilerliyorduk, yokuş aşağı eğim hızımıza yardımcı oluyordu. Mattox biraz geride kaldı, ama ben her zaman onu geçtim. Boyut ve güç bakımından eşittik.

Hayatımızın büyük bir bölümünde, kafeslerde iyi birer koruyucu partner olmuştuk ama o kardiyodan nefret ederdi.

Önümüzdeki günlerde aramızdaki ilişkinin ne kadar farklı olacağını düşünerek hızımı yavaşlattım.

"Bu sezon ikimiz de çiftleşebiliriz."

"Ve?" Arkamdan nefes nefese kaldı. *"Bunun seni yavaşlatacağını mı düşünüyorsun?"*

Sonunda?"

"Bunun için endişelenmiyorum." Kurdum ve ben ikimiz de Toprak yola ve kamp alanının kurulduğu açıklığa yaklaştık.

"Sakın bana ürktüğünü söyleme. Bu iş için çok uğraştık." Mattox tırısla yanıma geldi.

İnsan formuna geçtim ve ağacın üzerinde bıraktığım yerden bir çift şort aldım. "Bu ne anlama geliyor?"

"Tüm sürü eve bir Luna getireceğin için heyecanlı demek." Mattox gömleğini başının üzerine çekti. "Yani bunu berbat etmene izin yok."

"Batırdığım bir şey mi var?" Sustum, doğrudan gözlerinin içine baktım. Mattox benim ikinci adamımdı çünkü bana olduğu gibi söyleyen birkaç insandan biriydi. Aynı zamanda yüzüme yumruk atıp bunu anlatacak kadar yaşayan birkaç kişiden biriydi.

Gençliğimizde birlikte büyümüştük ve ikimizin de ringe çıkma sebepleri farklı olsa da, o benim için bir kardeşe en yakın şeydi.

Bu yüzden bakışlarını indirip "Alfa yok" diye homurdanması canımı acıttı.

"Şimdi kim korktu?"

Gözlerinde kurdu parlarken üst dudağı kıvrıldı. "İyi. Henüz hiçbir şeyi mahvetmedin ama Fallon'un ya da benim önerdiğim gibi yapsaydık şu anda bu karmaşanın içinde olmazdık."

"İkinizin istediği gibi saldırsaydık, Lester'ın hapishanede çürümesinden farkımız kalmazdı," diye homurdandım. "Onlara meydan okumanın doğru yolu buydu. Onurlu bir şekilde. Ve eğer gelmemiş olsaydım burada olsaydım Aspen'le tanışamazdım. O yüzden sizin deyiminizle bu *karmaşa* benim için sorun değil."

Mattox elini sakallı çenesine sürterek başını salladı.

"Haklısın. Ben sadece... ben bu işin bitmesini istiyorum. Onlara bunu ödetmek için çok bekledik. O kadar yakındı ki tadını alabiliyordum ve şimdi elimizden kayıp gidiyor gibi görünüyor."

"Uzun oyunu seçtik ve henüz bitmedi. Sadece kız kardeşime ve ölmek üzere olan anneme değil, sana, Ivan'a, Foster'a ve bu olaydan etkilenen diğer herkese bu saçmalıkların intikamını alacağıma yemin ettim.

yapmışlardı. Ayrıca..." Mattox'un omzunu sıkmak için yürümeyi bıraktım, "Ben her zaman haklıyım. Bunu biliyorsun."

Beni iterken kıkırdadı. "Sen ne dersin de, Alfa."

"Sabırsızlığın belli oluyor. Ava ne yapacak?

Bu kadar kolay heyecanlanırsan ve bu kadar erken taşaklanırsan ne yaparsın?"

İçgüdüsel olarak baldırına attığı tekmenin önünden atladım ve kendimi durdurmadan önce bir yumrukla karşılık vermek için döndüm. "Hâlâ yavaşınsın."

"İkimiz de yaşılanıyoruz." Sırıttı. "Belki de durulmanın zamanı gelmiştir."

Katılıyorum. Canavarım Mattox'un maskaralıklarını görmezden gelerek gözlerini kapattı.

"Senin adına sevindim," dedim yürürken. "Ava iyi bir eş olacak."

Mattox göz ucuyla bana baktı. "Aspen'i henüz tanımıyorum ama seni hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Hepiniz Kaderini bulacak kişi olmayı hak ediyorsun. Seni destekliyoruz ve yarınki avda işler yolunda gitmezse kızmayacağım."

"Aww." Benden şüphe etmesine biraz sinirlenerek onu bir adım geriye ittim. "Yaklaşan kızgınlık yüzünden yumuşama. Hormonlarını kontrol altında tut."

Öfkeli hırıltısını duymazdan gelerek dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım ve sürümün emirleri beklemek üzere toplandığı kampa geldiğimizde otorite havamı korudum.

*

İlk ekip, Aspen'in büyükbabasını Nuva Sürüsü'nden uzaklaştırma çabalarına yardımcı olmak için dağdan aşağıya doğru yola çıkmıştı bile.

Sabah oraya vardıklarında beni arayacaklar ve ben Derek Nuva'yı aramadan önce bölgeyi kuşatacaklardı.

Bunu yüz yüze yapmayı tercih ederdim ama mesele zaman açısından hassastı ve ben zaten çok gergindim. Şimdilik kolay kurtuluyordu.

Gerisi birkaç hafta içinde gelecekti.

Toprağa çömelip kalan herkesin görebilmesi için kaba bir harita çizdim. "Av için hepiniz benim dönüşümü beklemek üzere tesise yaklaşacaksınız. Park yerinin köşesinde ekipler istiyorum. Burada ve bahçelerin yakınında, Aspen'i korurken Ivan'ın yardımına koşacak kadar yakın."

"Fallon'u kim izliyor?" Jones grubun arkasından kıkırdadı.

"Kısa sopayı kim aldıysa." Foster onun omzunu tuttu ve saçının tepesini karıştırdı.

İğnelemelerini duymazdan geldim ve dikkatimi acil sorun. "Bence yarından sonraki gün ne olursa olsun sürümüzün çiftleşmemiş üyelerini buradan çıkarmamız gerekiyor."

avda ne olacağı. Hafta sonuna kadar kalmak işleri sezona çok yaklaştırıyor."

"Ama ya bir şeyler değişir ve kazanma şansı kalmazsa? Dizide bazen işleri karıştırmak için bunu yapıyorlar," dedi Erickson, sürüde yükselmeye hevesli bir grup genç şekil değiştiricinin yanında durarak. "Sonuna kadar ya da en azından siz ve Luna'mız gidene kadar burada olmalıyız."

"Katılıyorum," derken Mattox pek de mutlu görünmüyordu. "Hepimiz burada kalalım ve bu işin sonunu görelim."

"Hayır." Bir Alfa havlaması kullanmama gerek yoktu; ses tonum

yeterince emredici. "Koşu için her şeyi hazırlaman için sana evde ihtiyacım var. Mülkümü hazırla, bir felaket olmadığından emin ol.

veda partisi düzenle, ormanda devriye gezmeye başla ve yaşlılarla birlikte çalışarak bir yemek programı hazırla."

Jenna başını sallayarak Mattox'un yanına gitti. "Hâlâ dondurucuları doldurmamız gerekiyor."

"Bundan hoşlanmadım," diye mırıldandı Mattox. Sadakati parçalanmıştı ve bunu biliyordum ama çiftleşme mevsimi yaklaşırken hayat böyleydi. Uyum sağlamayı öğrenmek zorundaydı. Ben de öyle.

Beau bir adım öne çıkarak Mattox'un omzuna sarıldı. "Ne kadar sürerse sürsün Alfa'yla birlikte geride kalacağız." Başlarıyla onaylayan Foster ve Jones'a baktı. "Söylentilere göre zaten bu sezon için evde olman gerekiyormuş."

"Ve eğer her şey plana göre giderse, ben haklı olacağım Arkandayım," diye Beta'ya güvence verdim. "Her şeyi hazırla ki yeni Luna'nı eve getirebileyim."

"Tamam." Mattox iç çekti. "Av için kurallar nedir? Buradaki diğer sürüler ormanın her yerinde. Engelli parkurda olduğu gibi arkanızı kollayacak biri olmadan başka bir olay istemiyoruz."

"Yerel düzenlemelere uyuyoruz. Güneydoğu vadileri açıkça işaretlenmiştir. Sınırlara sadece Alfaların girmesine izin verilir." I dik durdu. "Kurallar var."

Mattox bana ters ters baktı. "Bu da onları çiğnememize izin vermeyeceğin anlamına geliyor."

"Bu sefer değil." G z kırptım. "Sana söyledim, eğer bunu yapacaksak, ellerim temiz olacak."

*

Misafir hizmetleri s itin zilini  alıp ayçiçeği aranjmanını bıraktığı sırada duştan çıkıp havlumu aldım.

"Ay i ekleri mi?" Fallon onları uzattı.

"Seni ilgilendirmez." Siyah ipek gömleğimin düğmelerini ilikledim. "Bugünkü toplantıya neden katılmadın?"

"Bu boktan gösteri bitene kadar odasında saklanmasına izin verilen tek kişi Aspen mi?" Kız kardeşim gözlerini devirdi ve konuşmayı sonlandırmak için kulaklıklarını taktı.

Asansöre adımıımı atarken çiçekleri içime çektim ve taze koktuklarından emin oldum.

Ona et getirmeliydik. Kurdum hapşırdı.

Ona *yarın* dedim. Avı kazanacak ve ona uygun bir adak sunacaktık, bağlılığımız söz konusu olduğunda anlaşmayı m h rleyeceğini umduğum bir adak.

Ama bu gece bir zemin hazırlıyor ve onu ilk randevumuza götürerek her şeyi açıklığa kavuşturuyordum. Her şeyi ortaya dökerek yeni bir başlangıç yapacaktım.

açıkta. Ona babasının güvende olacağını söyle.

Sabah olmuştu ve bu dünyada onu bir daha incitecek hiçbir şey yoktu.

Asansör kapıları açıldığında boş koridora baktım. açıldı.

"*Neredesin?*" Ivan'la zihinsel bağlantı kurdum.

"*Uzanıyordu ve sessizdi,*" diye cevap verdi. Kaşlarımı  attım. Saat daha yediydi. "*şu kutuları kontrol etmek için mutfağın anahtarlarını alıyorum.*"

"*Güzel.*" Gömleğimin yakasını d zeltiltim, anahtarları Bir eline buket. "*Hazır vaktin varken video kayıtlarını da kontrol et. Gecenin geri kalanında onunla ben ilgileneceğim.*"

Sinirlerimden sıyrılıp yumruğumu kaldırarak 623 numaralı odanın kapısına vurdum ve uyuyan g zelimi uyandırmadığımı umdum.

Kafamı dışarı çıkardığımda Ivan kapıyı korumuyordu. Bu iyi bir şeydi. Koca adamın bir molaya ihtiyacı vardı. Umarım tavsiyemi dinler ve erken yatar. Kendini bu işe fazlasıyla adanmıştı. gösteri.

Koridorda yürüdüm ve gitmeye karar verdim. Odamda kapalı kalmak bana Ranger ile konuşmak için başka bir fırsat vermeyecekti. Bir kızın arkasından özlem duyacak türden bir kız olacağımı hiç düşünmemiştim.

Ama dünkü *olaydan* sonra onu bütün gün görmemek beni tedirgin ediyordu.

Ayrıca Alfa Derek'le yaptığım pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirmek için Trenton'ı kontrol etmem gerekiyordu. Molly zaten daha fazla ortama karışmamı istiyordu. İyi bir itaatkâr kurttan başka bir şey değildim.

Bu konuda kimi ikna etmeye çalışıyorsun?

Görünüşe göre kendimi. Asansörden çıktım.

Kaçırdığım koca bir gece hayatı vardı. Diğer Alfaların hiçbirinin bana oy vermemesine şaşmamalı. Bunca zamandır Çekimlerin mesai saatinden sonra bittiğini sanıyordum ama daha fazla yanılmış olamazdım.

Lunalar yüksek topuklu ayakkabıları ve daracık parti elbiseleriyle birbirlerinin kollarına yapışarak lobide yürüyorlardı. Pencereleden şezlongların yanında yanan tiki meşalelerini ve Alfalardan birinin havuza dalarken çıkardığı su sesini görebiliyordum. Lobideki şöminenin yanındaki kuyruklu piyanodan müzik çalıyordu. Sadece dekorasyon için orada olduğunu sanıyordum. Daha yüksek bas sesler koridorun sonundaki barda duyuluyordu, dans pistinde nabız gibi atan melodiler. Baktığım her yerde kaçırduğım kahkahalar ve hayat vardı.

Büyük boy kazağımın kollarını çekiştirdim.

Daha çapkın bir şeyler giymek için üst kata çıktım. Ama odama gidersem yatağımın kazanacağını ve korkup kaçacağımı biliyordum.

Kendimi gelecek garipliklere hazırlayarak bara yöneldim, kimsenin ayağına basmamaya çalışarak gözümü

Ranger. Şansıma Trenton'ı ilk ben gördüm.

Bar tezgahındaydı, bir tabureye tünemişti ve Colton Penobscot ve kız kardeşi Hillary. İnce siyah askılı bir elbise giymişti ve uzun saçları arkadan tutturulmuştu. kaslı omuzları vardı. Colton daha rahat görünüyordu, Trenton gibi flanel bir düğme ve kot pantolon giymişti.

Colton başını kaldırdı ve ben de el salladım.

Trenton bana sırtını dönmedi ama kokumu alınca gerildi. *"Burada ne yapıyorsun?"*

"Uyuyamadım." Dişlerimi tamamen düz tuttum, hâlâ Onlara doğru ilerlerken gülümsüyordum. Kabalık olarak görülmese, Trenton'ın bana doğru ittiği kızgın hislerden kaçınmak için muhtemelen yürümeye devam ederdim.

"Selam Aspen." Colton gülümsememe karşılık vererek yanlarında bana yer açmak için bir sandalyenin üzerinden kaydı. "Biz de tam seni geceleri hiç dışarıda görmediğimizi söylüyorduk."

Ellerimi bar taburesine dayayarak ayakta durdum. "Evet, yeterince uyumazsam huysuzlaşıyorum."

Hillary kardeşine bakarak güldü. "Trenton seni böyle şeylere tampon olarak sürüklediği için şanslısın. Daha fazlasını tercih ederdim. Uyumak da."

"Aspen hiçbir zaman sürü etkinliklerini ya da hava karardıktan sonra takılmayı sevmemiştir." Trenton beni çok iyi tanıyormuş gibi davranarak birasını yudumladı.

Bu durumda haklıydı. Ama yine de...

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum ve bu ifadeyi biraz daha detaylandırmasını diledim. Neden takılmadığımı açıklamak gibi.

ya da onların arkadaşlığından çok hoşlanıyorum.

Köşeden bir kamera ekibi geldi, objektiflerini bize doğru çevirdi ve Alfa Derek'in uyarısını hatırladım.

"Geç saatlere kadar dışarıdasınız." Sesim amaçladığımdan biraz daha tiz çıkmıştı. "Yarınki av için yorgun olmayacak mısınız? Yerinizde olsam, büyük olaydan önce iyi bir gece uykusu çektiğimden emin olurum."

Colton kıkırdadı. Hillary kızardı.

Trenton'ın omuzları sertleşti. *"Annem gibi davranmayı bırak."*

"Ne?" Hâlâ gülümseyerek paket bağlantımız aracılığıyla sordum.
"Erken yat, erken kalk. Bu benim sloganım."

Saçmalıyorsun. Kurdum da Trenton gibi inledi.

Öyle miyim? Kameralar şimdi daha da yaklaşıyordu. Sinirden tüylerim diken diken oldu ve Landon North'a çarparak bir adım geri çekildim.

"Dikkat et canım." Bana dokunmaktan korkuyormuş gibi ellerini havaya kaldırarak yan adımlarla ilerledi.

"Özür dilerim," dedim, kimden özür dilediğimden emin değildim. Trenton'ın gözleri kısıldı ve tekrar denedim, "Yani, Trenton yarın harika olacak. O harika bir avcı. En iyisi. Hepimiz kadar uykuya ihtiyacı yok."

Kameraman birkaç adım geride durmuş, beni aptal durumuna düşürürken, etrafımızdaki hava tüm pis kokularıyla dolarken yalanlar.

"Sesini alçalt." Colton kahkahalara boğulurken Trenton birasının kalanını yudumladı.

İşte bu yüzden normalde odamda kalırdım.

Topuklarımın üzerinde döndüm, bu insan bulma görevini tamamen terk etmek üzereydim ki Edith yanıma geldi ve kolunu omzuma doladı.

"Aspen," diye adımı söyledi. "Bu saatte dışarıda ne yapıyorsun? Gel bizimle bir şeyler iç."

"Elbette," diye ciyakladım, beni kurtardığı için minnettardım ve o nerede oturuyorsa Fallon'un ve dolayısıyla Ranger'ın da orada olmasını umuyordum. Yatağımdan uzaktaki bu korkunç gece macerasını buna değecek tek şey oydu.

Edith barmene el salladı ve tezgâha yaklaşırken beni Trenton'dan uzaklaştırdı. "Ne içersin?"

Barmenin elindeki çalkalayıcıya bakarken, Trenton'ın sırtıma hançer gibi saplanan bakışlarını görmezden gelmeye çalışıyordum. "Ne alırsanız deneyeceğim."

Edith omzumu bırakırken sevinçle alkışladı. "Şunu iki elmalı martini yap."

Bu muhtemelen hayatımda tattığım en iğrenç şeydi. Edith'i dışarıda takip ederken buzlu bardağı yudumladım. ve yüzümü buruşturmamaya çalıştım. Şekerli elma şurubunun tadı dilimin arkasına çarptı ve öğürdüm. İlk içgüdüm bir an önce içip bitirmektir ama Edith'i riske atmak istemedim. Bir tane daha almamızı önerdi.

Bunlardan bir tanesi bir ömür boyu yeterdi.

Tekrar kokladım, barmen hazırlarken şahin gibi izlemiş olmama rağmen zehir içermediğini üç kez kontrol ettim, ve kendimi bir yudum daha almaya zorladım. Bir hoparlörden pürüzsüz bir caz sesi yükseliyor ve mavi puro dumanı havada kıvrılıyordu.

Chad, havuzun yanındaki çardakta bulunan hasır bankta arkasına yaslanırken bir bacağını dizinin üzerinde çaprazlamıştı. Lilith ise

kuzeninin yanındaki şezlongda oturuyor, telefonuyla mesajlaşıyor ve biz yaklaşırken başını kaldırıp bakma zahmetine bile girmiyordu.

Meghan Florida'dan gelen Alfa Scott'la oturuyordu. Söylentilere göre Ranger yuvalama denemeleri sırasında onun yüzüne yumruk atmıştı ama nedenini bilmiyordum. Meghan ve Scott'ın kan bağı yoktu. Clara bana onlarla ilgili herhangi bir bilgi vermemişti ama Meghan, benzer renkteki ağartılmış sarı saçları dışında Scott'a hiç benzemiyordu. Aile gibi de kokmuyorlardı.

"Selam kızım," diyerek yanımdan geçen Cindy, Chad'in karşısındaki koltukta kuzeni Brett Fraizer'ın yanındaki yerini aldı. Bir kamera ekibi onu takip etti ve pavyonun arkasına yerleşti, o da onlara ödüllü bir gülümseme fırlattı.

Buradaki herkes çok doğal, zahmetsizce havalı görünüyordu ve sen

Üzerlerindeki paranın kokusunu alabiliyordum. Buraya ait olmadığım acı verici bir şekilde ortadaydı ama Edith beni sanki aitmişim gibi çemberin içine sürükledi.

Tiki meşalelerinin ışığı havuzun arka tarafını aydınlatıyordu. ve etrafıma bakıp Ranger ya da Fallon'dan bir iz aradım.

Lanet olsun.

Kamera ekibi ayarlarını yaparken Chad, "Biz de nereden saklandığınızı merak ediyorduk," dedi. Bluetooth hoparlörün sesini kıstı, böylece caz sesleri fısıldayarak uzaklaştı.

Benimle konuştuğunu anlamam bir saniye sürdü. "İşte buradayım." "Ve Ranger olmadan." Chad sıcak bir gülümseme takındı.

çoğu insanı rahatlatır.

Ben bundan hoşlanmıyorum. Kurdum volta atmaya başladı.

"Ben aslında Ranger'ı arıyorum." Ne demek istediğimi kanıtlamak için omzumun üzerinden baktım. "Onu ya da Fallon'u gördün mü?"

"Bu gece görmedim ama yakında ortaya çıkacaklarına dair içimde bir his var." Chad yanındaki kanepenin minderine vurdu. "O eğlenceyi mahvetmeden gel otur ve keyfine bak."

Kurdum hırıyordu, Chad'in bu sözleri karşısında koruyucu bir dişi canavar kesilmişti.

Alay etmek. Sözde arkadaşların birbirlerinin arkasından konuşmasından hoşlanmazdık. Sürünün dışında olduğum için bunun herkesin başına geldiğini görmüştüm. Yine de bu doğru olduğu anlamına gelmezdi.

"Hayır, teşekkürler. Sonra görüşürüz."

"Bekle," diye dudak büktü Edith, beni geri çekerek. "Fallon seni hep kendine saklıyor. Kal ve biraz bizimle takıl."

"Ve eğer Ranger'la çiftleşeceksen, zaten bizimle daha fazla zaman geçireceksin," dedi Lilith telefonundan başını kaldırarak. Edith başını sallarken dudakları ince bir çizgi halinde sıkıştı.

Hayır. Gidelim.

Canavarıma karşı mücadele ettim, kalmalı mıyım diye düşündüm. Lilith gençti ama haklıydı. Eğer bir Luna olmayı umuyorsam kalabalıklar içinde tek başıma ayakta durmayı öğrenmem gerekiyordu.

Bunu isteyip istemediğimden hâlâ emin değildim. Ama korkup kaçmayacaktım.

Oturacak bir yer aradım, içkimi plastik sehpanın üzerine bıraktım ve bana yardım etmek için ayağa kalkan erkeklere rağmen katlanır şezlonglardan birini sürükledim.

"Ben hallederim." Koltuğun arkasını destekledim ve hızlı bir kaçış yapabilmek için çemberlerinin dışına yerleştirdim. Yerimi aldıktan sonra içkime uzandım.

Tanrıça, bu çok acı.

"Demek Holton Hapishanesi'ndensin," dedi Meghan, sandalyemin kazağının neden olduğu garip sessizlikten sonra kibarca. Kamera ekibi farklı açılardan çekim yapmak için grubun etrafında dolanıyordu.

Martini'den bir yudum daha içerek yüzümü yakan ateşi soğutmaya çalıştım. "Ben Nuva Sürüsü'ndenim. Holton Cezaevi bizim bölgemizde ve hapishaneyi biz koruyoruz."

"Bu nasıl oluyor? Yüklenici mi tutuyorsunuz?" Brett kolunu açık havadaki kanepenin arkasına dayadı. Şeftali kokusu Puronun kokusuyla karışan koku gece esintisiyle bana doğru sürüklendi ve yapışkan elma tatlılığı midemi bulandırdı. dil. "Nuva Pack'in o kadar da büyük olmadığını sanıyordum."

Nedense içki ağzımı kurutuyordu. Daha fazla yutkundum ve bu kısmı yayınlamaya karar verirlerse kameralar için nasıl ifade edeceğimi düşündüm. Odam çok daha güvenliydi. Orada rol yapmak zorunda değildim.

"Bu bir tür aile işi," dedim. "Bütün sürü yardıma koşuyor."

"Sanki yerinden edilmiş kampçılar için bir hayır işi gibi konuşuyorsun." Cindy gözlerini devirdi.

"Her şekil değiştiren azılı bir suçlu değildir," diye açıklamak için acele ettim. "Bazıları kısa yoldan köşeyi dönmüş ya da sadece cezalarını huzur içinde çekmeye çalışıyorlar."

Gitmemiz gerekiyor. Etrafımdaki şekil değiştirenler kahkahalara boğulurken kurdum alçak bir uyarı sesiyle hırlamaya başladı. Yanaklarımın ne kadar kızardığını hissedebiliyordum, bu kadar komik ne söylediğimi merak ediyordum. Ellerime yapacak bir şey vermek için martini bardağıma uzandım ve onu çoktan boş buldum.

"Hayır, anlıyorum." Chad öne doğru eğildi ve baskın Alfa titreşimleri herkesi susturdu. "Şekil değiştiren topluluğu çok fazla önyargıyla uğraşıyor. Bu varsaymak adil değil Holton'daki herkes aldığı cezayı hak ediyor." Kameralar yakınlaştı.

Chad bana gülümsedi.

"Kesinlikle." Boş bardağıma selamlamak için kaldırdım, şimdi yanağında iki gamze olduğunu fark ettim. *Bu nasıl mümkün olabilir?*

Bir gözünü kapat.

Gözlerimi kısıtım.

Cindy elini Chad'in dizine koymak için uzanırken, "Her zaman insancıl," diye bağırdı. Kurdum ayağa kalkmaya çalıştı ve geriye düştü.

nefes nefese kalmıştım.

Chad hâlâ bana bakıyordu. "Şekil değiştirenlerin şekil değiştirenlere karşı işlediği suçlarla ilgili yasalar hakkında ne düşünüyorsun?"

Bu içkinin kameralar önünde fikrimi söylemem için biraz fazla sert olduğunu hissettim. "Sana bir makale yazmam gerekecek ve Sonra teslim edersin."

Kelimelerim biraz bulamaç gibiydi.

Bulamaç gibi. Bulamaç mı?

Kurtlar tüylüdür.

Ha.

"İşte Ranger." Lilith ablasının kolunu dürttü. Edith dik oturdu ve saçlarını düzeltti.

Kurdum bölgesel bir hırlama çıkarmaya çalıştı ama bu daha çok bıkkın bir iç çekiş olarak çıktı. Başımı çevirmek anormal bir çaba gerektirdi ama çevirdiğimde çok mutlu oldum.

Ranger geliyordu.

Çooooook ateşliydi. Bu kadar iyi görünmesi adil değildi ve denemesi bile gerekmiyordu. Ne düşünüyordum ki? Nasıl olur da Bütün bu güzel kızlarla yarışmak mı?

Onları öldüreceğiz. Kurdum nefes nefese kalmıştı.

Gerçekten kimseyi öldürmek istemiyorum. Ranger bize doğru gelirken dudaklarımı yaladım. *Hepimiz iyi geçinmeliyiz.*

Ranger kızgın görünüyordu. Gölgesi arkasında uzuyor, attığı her adımda daha da büyüyor ve güçleniyor gibiydi. İpek siyah gömleğinin kolları yine kıvrılmıştı.

O seksi kollarını göstermeye hiç hakkı yoktu.

Herkes görebiliyordu. Kendimi ayağa kaldırdım ve dünya tersine döndü.

Rahatsız edici martini bardağına bir bakış attım ve Ranger'ın yaklaşmasını izlemek için geri döndüm. Benim yakışıklı hayvanım. Avucunda tuttuğu parlak ayçiçekleri karanlığıyla tuhaf bir tezat oluşturunuyordu. Ayçiçeklerini severdim. O nereden biliyordu? Çünkü o mükemmel bir erkek örneğiydi. Çiçek saplarından çıkan sarmaşıkların kollarını dövme gibi sardığını hayal ettim...

Sanırım sarhoş olabilirim.

Ben de sarhoşum. Kurdum başını salladı. Onun hareketleri başımı döndürüyordu.

Beynimde ikinci bir varlığın olması çok güzel bir şeydi.

Ŗu ana kadar bunu gerçekten dűŖűnmemiŖtim.

DűŖűnmek abartılıyordu.

"Hey." Tűkezeleyerek ileri atıldım ve Ranger beni dirseęimden yakaladı. Hırıltısı gűrűltűlű ve derindi. Dűnya dűnmeye devam ediyor, midemdekilerle birlikte sallanıyordu. Yine de çok gűlűydű.

Beni yakalamıŖtı ve dűnya tekrar yavaŖlayana kadar beni gűvende tutacaktı. Ayrıca gűzel çiçekler getirmiŖti.

Kűtű olan hiç kimse ayçiçeęi

taŖımazdı. "Bunlar," diye hıkırdım,

"benim için mi?"

Uyuşturucu. Burun deliklerim alevlendi.

Aspen kollarıma yığılırken Edith haykırdı ve diğer kadınların nefesi kesildi.

Dişlerimi göstererek kameralara hırladım. "Silin şu Görüntüler." Bu bir Alfa emriydi, tartışmaya yer bırakmıyordu ve sadece temel hasar kontrolü için yeterli olduğunu umabilirdim.

Bu beni aniden vurdu. İçimde kabaran öfke sarmalına hazırlıklı değildim. Karanlık, görüş alanımın köşelerinde geziniyordu.

Aspen'i göğsüme yasladım ve koşmaya başladım.

Canavarım öfkesiyle ulurken kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu. Aspen'i yakınımda tuttum, özünü içime çektim. Gelincik ve adaçayı kokusu, yanıkların acı kokusuyla karışmış, lekelenmişti. Kimyasallar. Ketaminin kokusu ya da tadı olmadığını söylediler ama bu, uyuşturucuyla büyümemiş ve uyuşturucuyu öğrenmemiş olan vardiyacılar içindi.

diğer kurt sakinleştiricilerden ayırmak için.

Geçmişimin iblislerini geri püskürtmek için mücadele ettim - onları kollarımdaki yumuşak kadından uzak tutmak için - tek yapmak istedikleri tüm bu tesisi parçalamak ve dünyayı yıkmaktı.

Bu nasıl oluyor?

Canavarım cevap olarak hırladı; hayali hayaletlere çenesini şaklatıyor ve dışarı çıkmak için yalvarıyordu.

Asansöre adımımı attım ve kapılar arkamdan kapanırken aynadaki görüntüme baktım. Mükemmeldi İçim korku ve vahşi bir öfkeyle titremesine rağmen ölümcül bir sakinliğin yansımasıydı.

"Sana yukarıda ihtiyacım var," diye Ivan'ı zihnime bağladım.

Aspen çok küçüktü. Narin parmakları koluma sarılmıştı ve horlamaları küçük nefes alış verişleri şeklinde geliyordu. Ama

hâlâ nefes alıyordu. Canavarımın vahşî sahipleniciliğini geri iterek bu gerçeğe tutundum.

Bilmiyordum.

Bunu nasıl kaçırmışım?

Düşüncelerim dönüyordu. Kontrol elimden kayıyordu.

Servis asansörünün kapıları açılırken Ivan nefes nefese koridorda beni karşıladı.

"Odasını arayın," diye emrettim. "İhtiyacı olursa diye teçhizatı bulun."

Gözleri şokla açılırken bir nefes aldı ve inanamayarak başını sallayarak yavaşça geri çekildi. Yapıp yapmayacağını görmek için beklemedim.

emirleri takip et.

"Bul onu. Sonra da tedarikçiyi bul."

sıkılmış dişlerimle, anahtar kartını kilide çarparak ve çatı katındaki süitimin kapısını tekmeleyerek açtım.

Hiçbir işaret yoktu. Kameraları izliyordum.

sadakatle. Ama bunu aramayı düşünmemiştim. Yatağa gitmişti.

Her gece erkenden. Sebebi bu muydu? Nasıl? Nasıl kaçırmış olabilirim?

Göğsümden acı bir kahkaha kaçtı.

Bu lanet olası bir kaderdi.

"Hasta olacağım," diye mırıldandı Aspen. Gömleğime sarılırken tatlı nefesi göğsümden sızdıyordu.

"Neredeyse oldu." Dudaklarımı alnına bastırdım ve yatak odama doğru döndüm.

"Neler oluyor?" Fallon hışımla odasından çıktı. Aspen'i kollarımda görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Olamaz. Kahretsin. Ranger! Onu kaçır dediğimde şaka yapıyordum. Onu geri koymalısın!"

"Buz kovanı doldur," diye homurdandım kız kardeşime, Aspen kollarımda kuru kuru sallanırken.

Fallon ellerini yumruk yaptı. Havayı koklarken tırnakları avuçlarına batıyordu.

"Kimilda!" Havladım.

Fallon başını salladı ve şaşkınlığını üzerinden atarak Mutfak.

Banyonun fayans zeminine diz çöktüm ve Aspen'in yumuşak kahverengi saçlarını avucumun içine alarak başını tuvalete doğru eğdim.

"Çıkar şunu." Onu cesaretlendirmek için sırtını okşadım, sabit tuttum ve sesimden öfkeyi uzak tuttum. Kurdum sessizleşmişti.

Daha sonra.

Bunun ne anlama geldiğini başka bir zaman düşünecek ve bununla nasıl başa çıkacağımı daha sonra bulacaktım. Şu anda önümde duran şeyle başa çıkabilirdim. Sırtını ovmaya devam ederdim. Ona istediğini vermek için Gerekliydi.

Aspen, o kocaman, masum gözlerini bana doğru kırıp kalbimle birlikte nefesimi de çaldığında onu ilk gördüğümde üzerinde olan tüylü kazağı giyiyordu.

Gerçi masum değildi.

Ben kör bir aptaldım.

Aspen tükürükten başka bir şey kusmadı ve yanağını porselen klozet kapağına dayadı.

"Soğuk iyi hissettiriyor," diye fısıldadı. "Her şey çok sıcak. Sanki sen."

"Ne kadar aldı?" Fallon arkamdan konuştu, elinde buz kovalarını göğsüne dayadı. Başımı salladım. Cevaplarım yoktu. Her zaman cevaplarım vardı. Bu...

Kontrolüm dışında.

Aspen yumuşak bir horlama sesi çıkardı, başı göğsüme yaslanırken bir kez daha uykuya daldı.

Fallon elini omzuma koydu. "Hadi onu yatak

."

*

Bir kadının bu kadar narin olabileceğini bilmiyordum.

Kadınsı forma yabancı değildim. Bu benim

En sevdiğim eğlenceler. Ama benim her sert yanıma karşılık Aspen'in yumuşak bir kıvrımı vardı. İçimdeki canavarın öfkelenip tenimi parçalamasını engellemek için arkasına uzandım ve onu kendime yakın tuttum.

Parmaklarım çenesi boyunca ilerledi, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı ve tekrar omzunu izlemek için aşağı indi. Bu doğru geliyordu. Ona dokunmak parmaklarımın yapmak için yaratıldığı şeydi.

Ama diğer her şey yanlıştı.

Normalde bu kadar kör değildim. Çocukluğumdan ve iblislerin siz kör olmadığınızda neler yapabileceğini zor yoldan öğrendiğimden beri. Bakıyordum. Aspen söz konusu olduğunda gözlerim açıktı. Ya da ben öyle sanıyordum. "Benden başka ne saklıyorsun?" Fısıldadım, sürükleyerek

Başparmağımı onun küçük parmak eklemlerinin üzerinde gezdiriyor ve yatağımın ipek çarşafının üzerinde duran elinin kadife yumuşaklığını hissediyordum.

"O, o değil." Fallon yatak odasının açık kapısında kendine sarılmış bir şekilde dururken, oturma alanından gelen ışık benim karanlık alanıma süzülüyordu. "Bu nasıl oldu bilmiyorum ama yemin ederim annem gibi değil."

"Bunu biliyorum." İçimdeki canavar gürleyerek Fallon'a geri çekilmesi için bir uyarıda bulundu.

Aspen, bir sonraki uyuşturucu için yaşayan boşa harcanmış bir keş olamayacak kadar sıcak ve kıvılcım doluydu. Türümüzden herhangi birinin annemizin düştüğü seviyeye düşebilmesi bir mucizeydi. Şekil değiştirenlerin hızlı bir metabolizması vardı. Şimdi bile Aspen'in vücudunda yanan ilaçların kokusunu alabiliyordum. Ama annem de diğerleri gibi hayvan sakinleştiricilerine ve Dünyanın baskıları çok fazla olduğunda güçlü kokteyllerdeki sokak değişiklikleri.

Yalnızlık salgını. Gazeteler böyle diyordu. Artan kurt şekil değiştiren nüfusu artık kader eşlerini bulamıyordu. İnsanlar ve şekil değiştirenler o kadar da farklı değillerdi. Özlerinde değillerdi. Sevgi olmadan, türlerin en güçlüsü bile yavaş yavaş yok olurdu.

Elimi saçlarımda gezdirecek kadar uzun süre Aspen'e dokunmayı bıraktım.

Belki de kaderindeki eşi bulmak iblisleri uzak tutmak için yeterli değildi. *Benim* de yeterli olmamam mümkündü... yine.

Daha çok deneyeceğiz. Hepsiyle savaşıcağız.

"Kesin şunu," diye homurdandı kız kardeşim.

"Neyi keseyim?" İçimi çektim, Aspen inleyip yastığıma salyalarını akıtırken elimi kalçasına koydum.

"Oraya gittiğini görebiliyorum." Fallon'un sesinde üzüntüsünü gizleyen sert bir ton vardı. "Kes şunu."

Elimi Aspen'in kalçasında tutmaya devam ettim ve Ivan odaya girerken omzumun üzerinden bakmak için döndüm. Fallon'un yanındaki yatak odasının kapısında durdu ve hayvanım uyarıcı bir hırıltı çıkardı.

"Hiçbir şey yok, Alfa." Ivan boynunu büktü. "Odası temiz. Orada hiçbir şeyin izi yok."

İfadesi karşısında hissettiğim rahatlamayı derinlere ittim. tekrar kandırılmak istemedim. Ivan herhangi bir uyuşturucu ya da teçhizat bulamadığını söylerse ona güvenirdim. Nereye bakacağını biliyordu. Bir kere keş olan, hep keş kalır. Fredrick böyle derdi. Ama onun bir şey bulamamış olması, kızın aramaya gitmediği anlamına gelmiyordu.

Ivan kel kafasını kaşıdı. Hüzün dalga dalga yayılıyordu. "Biri ona vermiş olmalı."

"Alt kattaki görüntüleri kontrol et," dedim Ivan'a, kurdum hırlamaya başladığında Aspen'in sırtını ovuşturarak. "Bak bakalım Chad'in odasına da arama yapması için birini sokabilecek misin?"

Ivan başını salladı ve telefonunu çıkardı.

Buraya geldiğimizden beri Chad'in üzerinde hiçbir koku almamıştım ve ona mümkün olduğunca yakın durmaya özen göstermiştim ama bu tesadüf olamayacak kadar büyük bir ihtimaldi. Arkadaşımın anlaştığına dair kanıtım olsaydı, tüm bahisler kapanırdı. Bir anda Lester olurum.

Kalp atışı, onu soğukkanlılıkla yok etti ve kadın kuzenlerini de ter dökmeden onunla birlikte aşağı indirdi.

Fallon, "Gitmemiz gerek," diye fısıldadı. oda.

Kurdum daha yüksek sesle hırladı ve Aspen'in dönüp yüzünü göğsüme yasladı. Kız kardeşim olduğu yerde dondu kaldı.

Kapı çalındı ve Fallon'un gözleri büyüdü. "Şaka yapıyor olmalısın."

İkimiz de koridorda konuşan Edith ve Chad'in sesini dinledik.

Aspen'in yanağına bir öpücük kondurarak onu battaniyenin altına soktum ve bu oyunu bitirmeye hazır bir şekilde ayağa kalkarken gömleğimin kırıışıklıklarını düzelttim.

*

"*Beau'da Chad'in süitini aramak için anahtar var,*" Ivan Fallon'un odasına girerken bana akıl verdi.

Fallon ön kapıyı açmaya giderken ben de yatak odamın kapısını arkamdan kapatıp bar arabasına yöneldim.

"Aman Tanrım, Aspen iyi mi?" Edith'in gülsuyu kokusu odaya girerken onu takip ediyordu.

Bir bardak viski doldurdum ve bir yudum aldım, o hırılayıp zihnimde volta atarken içimdeki canavarı zar zor tutuyordum. Chad koklayarak Edith'i odaya kadar takip etti. Saklanmanın bir anlamı yoktu. Aspen'in burada olduğu gerçeğini. Kokusu her yerde ve her tarafımdaydı.

"O iyi." Fallon kapıyı kapattı. "Siz neyle parti yapıyordunuz?"

Kız kardeşim bilgi ararken her zaman çok yumuşak davranırdı. Şimdi bu becerim için minnettardım çünkü bu gece sakın kalabileceğimi sanmıyordum. Viskimden bir yudum daha aldım ve yanmasına izin verdim.

boğazımdan aşağı aktı ve dikkatimi Tulia klanına yönelttim.

Edith Chad'e bakarken kaşlarını çattı. "Sadece bir elmaydı martini."

"İçkisine hakim olamayan bir kurtla hiç karşılaşmadım." Chad'in yüzündeki şaşkın gülümseme yatak odamın kapısına bakarken de devam etti.

"Ona başka bir şey vermedin mi?" Fallon kendi içkisini doldurmak için yanıma geçerek tekrar sordu.

"Hayır," dedi ikisi de.

Fallon ve ben gizlice kokladık.

Doğruyu söylediklerini bilmek içimi rahatlatmak için çok az şey yaptı.

Canavar.

"*Beau süitlerinin temiz olduğunu söylüyor,*" diye konuştu Ivan bana.

diğer odaya geçtim.

Uzun bir içki daha aldım ve kanepeye doğru ilerledim, hâlâ Tulia çocuklarını izliyordum.

Onlar değilse, o zaman kim?

Buna güvenmiyorum. Bu başka bir oyun.

Alt kattaki görüntülere ihtiyacım vardı.

Edith yaklaştı ve kışını sehpayaya dayayarak davetsiz bir şekilde karşıma oturdu. "İyi misin, Ranger?"

"Neden olmayayım ki?" Kaşlarımı kaldırdım, kırmamak için viski bardağımı gevşekçe avucumun içinde tutuyordum.

Kuzenine ve Fallon'a baktı, sanki odada sadece biz varmışız gibi bana döndüğünde sesini alçalttı.

"Eğer bunu sızdırırlarsa hiç tahmin etmediğimiz kadar kötü bir reklam olur. Yardım etmek için ne yapabileceğimi bana bildirin."

"Peki neden ortaya çıksın ki?" Gülümsedim, bu çizgiyi aşması için ona meydan okuyordum. Bir adım öteye. İhtiyacım olan tek şey buydu. Göz ucuyla Fallon'un dövüşmeye hazırlanırken gerildiğini gördüm.

"İkimiz de medyanın nasıl olduğunu biliyoruz." Edith gülümsememe sanki aramızda bir şaka yapıyormuşuz ve etrafını saran tehlikenin gerçekten farkında değilmiş gibi karşılık verdi. "Ama ben hasar kontrolü konusunda ustayımdır."

"Eminim öylesindir." Viskimin kalanını geri attım. Niyetini anlamaya gerek yoktu. O basit biriydi. Yeterince. Daha büyük bölge Alfalarından herhangi biriyle eşleşmek için yarıştığı bir sır değildi ama ben asla bu kadar alçalmazdım.

"Çok yorgunum." Fallon dramatik bir şekilde esnedi. "Peki sizin altı saat içinde av için hazır olmanız gerekmiyor mu?"

Chad kapı aralığına yaslanırken kollarını göğsünde kavuşturdu. "Zor bir maç olacak. Hâlâ geliyorsun değil mi? Sen orada olmazsan kazanmak hiç de eğlenceli olmaz."

Tüm bunlardan sonra, Alfa'da poz veren ve oynayan bir çocuktan fazlası değildi. Onun için neredeyse üzülüyordum. *Neredeyse.*

Ben üzülüyorum.

Kanepeye yaslandım, ifademe çeki düzen verdim ki tek gördüğü görmek istediği şey olsun. Gelecekteki konumunu güvence altına alacak potansiyel bir müttefik, oysa ben hiç de öyle değildim. "Bunu kaçırmazdım."

*

Birkaç saat sonra Nuva Paketi'nin durumuyla ilgili telefon görüşmelerini yapmak için yataktan kalktıgımda Aspen hâlâ uyanmamıştı.

avlanmak için aşağı inmeden 6nce.

Yanağını 6pt6m, d6n geceden kalan ayııeklerinden birini yanındaki yastığa bıraktım ve diğer her şeyle ilgileneceğime dair sessizce s6z verdim. Bunu d6zeltecektim.

Bir şekilde daha iyi hale
getirecektim. Tekrar
başarısız olmayı
reddettim.

"Bu odadan çıkmıyor," dedim kan ıanağına d6nm6ř g6zleriyle koridorun dışında n6bet tutan Ivan'a.

"Bunu duydun mu?" Fallon'a seslendim.

Kız kardeşim yeni demlenmiş kahvesiyle beni selamladı.

"Luna'yı kaıırma operasyonu başladı. Kayıtlara geısin diye s6yl6yorum, bunun olacağını kesinlikle biliyordum, bu y6zden 'ben sana s6ylemiştim' diyebileceğim."

Ağzımın tadı elma şekeri kaplı ölü gibi ve kokusu da bir o kadar iğrençti. İçime çekerken öğürdüm, yan tarafa yuvarlandım ve yüzümü şey gibi kokan bir yastığa gömdüm...

Olamaz.

Bir gözümü kırarak açtım, ezilmiş bir ayçiçeğinin yapraklarıyla yüz yüze geldim ve durumumu kabullenmeye çalışırken yavaşça göz kırptım.

Uyumaya devam et, diye homurdandı kurdum.

Tabii ki tembel bir sürtük olacaktı, burada uzanıp yabancı odanın odunsu kokusunun tadını çıkaracaktı. Koku her yerdeydi. Çam ve talaş battaniyelerin içine sızmış, açık dolap kapılarından süzülüyor ve perdelerden geliyor gibi görünüyordu.

Kendimi bir dirseğimin üzerine çıkmaya zorladım. Duvarlar döndü ve sonra kendilerini düzeltti. İnleyen kurdumu görmezden geldim.

Burası kesinlikle benim otel odam değil.

Uzandığım yatak benimkinin iki katı büyüklüğündeydi. Kraldan daha büyük bir şey mi yapmışlardı? Sandalyeler vardı. Çoğul olarak. İki tanesi küçük bir meşe masanın yanında oturuyordu. Ve bu lanet olası bir

Aşağıdaki dağlara ve ormana bakan cam pencerelerin yanındaki platformda jakuzili küvet.

Manzara olmasaydı, son birkaç haftadır kaldığım aynı tesiste olduğumuzu bilemezdim.

Dün gece ne olmuştu?

Çarşafı neyse ki hâlâ giyinik olan göğsüme çektim ve ne kadar yumuşak olduğunu görmek için bir an durakladım. Görünüşe göre jakuzili odada ipek çarşaflar varmış.

Odaklan. Başımı salladım, yaptığım hareketten anında pişman oldum ve çarpmaya başlayan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım.

Hatırladığım son şey o berbat elmalı martini ve ardından Ranger'ın elinde ayçiçekleriyle gelmesiydi. Bir tanesinin kalıntılarına baktım, sarı yaprakların siyah çarşaflara doğru kıvrıldığını gördüm.

Zavallı küçük şey.

Sen zehri içtiğinde Ranger bizimle ilgilendi. Kurdum zihnimde durgun bir şekilde uzanıyordu. **Uyumaya git. Avdan sonra dönecek.**

"Av!" Çığlık attım, battaniyeleri tekmeledim ve dev yatağın üzerinde zıpladım. Telefonumu hiçbir yerde göremediğim için saatin kaç olduğunu bilmiyordum ama güneş arka duvarı kaplayan renkli camların arasından çoktan parlamaya başlamıştı.

Sonunda yataktan kalkmayı başardım ve yatak odasının kapısını açarak Fallon'la yüz yüze geldim.

Panikle bir çığlık attım.

Siyah kareli pijamalarıyla sanki beni bekliyormuş gibi orada duruyordu. "Güzel. Uyanmışsın."

Göğsüme sarıldım, kalbimin dışarı fırlamasını engellemeye çalışıyordum. "Burada ne yapıyorum ben?"

"Benimle biraz sohbet ediyor." Fallon özür dileyen bir ifadeyle Gülümsedi ve gümüş kapaklı tepsilerin bulunduğu arabayı göstermek için yana doğru ilerledi. "Bize kahvaltı söyledim."

*

Evdeki karavanımın oturma odası ve mutfağından daha büyük olan açılır çatı katındaki deri kanepeye oturdum. Camın altındaki parke zemini Fas tarzı kırmızı bir halı kaplıyordu. kahve masası. Duvarı boydan boya pencereler kaplıyordu. Balkonları yoktu ama içimden bir ses bu odayı kim kullanırsa kullansın balkonu özlemeyeceğini söylüyordu.

Resmi oturma alanındaki gazlı şöminenin üzerine düz ekran bir televizyon monte edilmişti. Sağ tarafta dört kişilik koyu ahşap bir masa, yanında bir bar arabası ve küçük bir mutfak vardı.

Kesinlikle farklı vergi dilimlerindeyiz.

Tesisin oda servisi olduğunu bile bilmiyordum. Fallon tepsinin kapaklarından birini kaldırdı ve ortaya dumanı tüten bir tabak omlet ve kahvaltılık et çıktı. Yanında da bir sepet taze açık büfede hiç vakit geçirmemiş kruvasanlar. Her ne kadar rahatsız edici olsa da iyi bir yemeği geri çevirecek değildim.

"Dün gece hakkında," diye başladım, gümüş maşayı alıp sosisleri temiz bir tabağa koyarken. Sonra nereye gideceğimden emin değildim.

Ama boşlukları onun dolduracağını umuyordum.

"Eğlendin mi?" Fallon seramik kahve bardağını yudumlarken tuhaf bir ifadeyle beni izliyordu.

"Hatırlayamıyorum." Utancımı örtmek için ağızma peynirli yumurta ve mantardan bir ısırık attım.

Fallon'un siyah tırnakları bardağın kenarına vuruyordu. "Daha önce hiç uyuşturucu kullandın mı?"

"Uyuşturucu mu?" Kahvaltımda boğuldum, umarım bu Burada olmak için yeterince dünyevi olup olmadığımı belirlemek için bir tür zengin insan mafyası telkin testi. Büyük bir başarısızlık yaşamak üzereydim.

Ve ben sınavlarda *as/a* başarısız olmam.

"Yani, hayır o zaman?" Koltuğunda rahatlarırken kaşlarını kaldırdı. "Bu sabah nasıl hissediyorsun?"

Noktaları birleştirirken ağızım açık kaldı ve sonra pençelerim yavaşça aşağı inmeye başladı. "Elmalı martini. Tadının zehir gibi olduğunu biliyordum. Edith bana ilaç mı verdi?"

"Ağır ol bakalım katil," dedi Fallon. "Edith sana ilaç vermedi. Ama vermiş olsaydı bile, onunla tek başına savaşmaya gitmezdin."

Fallon'u severdim ama bana yönelik bir tehdidi daha görmezden geleceğimi düşünüyorsa çıldırmış olmalıydı. Buna bir son vermeliydim. Şimdi. Burada değildik.

Nuva Sürüsü, ama yine aynı döngü. Üst rütbeli kurtlar, istedikleri her şeyi yapabileceklerini düşünüyorlardı. sonuçları. Onların saçmalıklarına katlanmaktan bıkmıştım. Yine yanlış kurda bulaşmışlardı. Edith içkiyi zehirlememiş olabilir, ama oradaydı ve kimin yaptığını görmüş olabilir. Ben değildim. daha fazla oylanmak.

"Kahvaltı için teşekkürler." Tabağımı yere bıraktım.

"Aspen, dur." Ben ayağa kalkarken Fallon hırlamaya başladı. "Bunu bir meydan okuma olarak söylemedim. Edith sana ilaç vermedi ama biz -hepimiz- kimin verdiğini bulacağız."

"Biz mi?" Sanki bir yerlerde saklanan daha fazla insan varmış gibi boş süite dikkatle baktım. Gerçi burası koca bir sınıfı sığdıracak kadar büyüktü.

"Açıklayacağım," dedi. "Oturur musun?"

Kollarımı kavuşturdum. "Neyi açıklayacaksın?"

"Gerçekten, bunun için oturmak isteyeceksin."

Bu bende ayakta durma isteği uyandırdı. "Ne kadar kötü? Önce gidip dişlerimi fırçalayayım mı?"

"Hayır, sana izin veremem..." Gözleri fal taşı

gibi açıldı. "Neye izin veremezsin?"

"Gitmeme." Yüzünü buruşturdu.

Bir sorunumuz olabilirdi. Kurdumu çektim, gerekirse onun gücünden yararlanmaya hazırlandım. Beni görmezden geldi, esnedi.

Ciddi misin?

Sakin ol. Her şey yoluna girecek.

"Gitmeme izin veremezsin," diye tekrarladım, kapıya doğru bir adım atarak.

Kapı.

"Lanet olsun Ranger," diye mırıldandı Fallon, içkisinden büyük bir yudum almadan önce

Kahvesini. "Evet. Gitmene izin yok. Kardeşim senin onun kader arkadaşı olduğunu düşünüyor ve şimdi McCaw Sürüsü seni korumak için burada. Hepsi yeni Luna'larıyla tanışacakları için heyecanlı. Yine de son zamanlarda işlerin çok sessiz olduğunu bilmeliydik. İçkiniz.

Uyuşturulmanın gerçekleşmemesi gerekiyordu ve Ranger hayatına yönelik üçüncü bir girişimi riske atmayacaktır. Bu yüzden av bitene kadar bu odada kalacağız ve sonra bizimle eve geleceksin."

Otururken ciğerlerimdeki hava boşaldı.

Sadece nefes al. Kahvaltını bitir.

"Artık biliyorsun." Fallon arabanın üzerindeki gümüş sürahidenden bardağını doldurdu. "Her şeyin açığa çıkmasına sevindim. Ranger beni daha sonra öldürebilir."

"I..." Duvarlar üzerime geliyordu. Kapana kısılmıştım, zengin Alfa ailesinin tarafını tutan kurdum tarafından terk edilmişim ve gevrek kruvasanlarla rüşvet alıyordum.

Daha kötüsü de olabilirdi. İç çekti.

Başımı salladım. Panik göğsümü sıkıştırıyordu. "Bu konuda söz hakkım yok mu?"

"Elbette." Fallon başını salladı. "Ne istersen söyle." Kahve fincanının kenarından bana bakmak için durakladı. "Yine hasta mı olacaksın?"

"Yine mi hastalanacağım?" Midem çalkalandı.

"Teknik olarak sadece dün gece Ranger banyoda yerde oturup saçını tutarken biraz    rd n. Sonra seni yatakta tuttu ve gecenin geri kalanında hiçbirimizin sana yaklaşmasına izin vermedi."

Buradan çıkmam gerekiyordu.

Kenara doğru kayarken deri koltuk gıcırdadı. Fallon gözlerini kısıtı. Kilit tıkırdayıp kapı açıldığında dışarıda bir kargaşa oldu.

"Ivan!" Aya a fırladım, koca adamı g rd   me çok sevinmi tim. Elbette Fallon ve Ranger'ın parası ve şüpheli davranışları vardı ama gösteri güvenliğinin içini yapmasını engelleyemezlerdi.

Ivan kel kafasını e erek tek kollu garip bir selam verdi. "Luna, uyanıksın. Nasıl uyudun?"

Se ti i tuhaf sözcükler sonunda yerine oturdu.

Onunla Fallon'un arasına baktım, gözümün önünde duran şeye inanmak istemiyordum.

Böyle bir şey olamazdı.

Fallon, "Ivan, bir iyilik yap ve kapıyı kapat," dedi.

Kalbimin hızlı atı ına kıyasla sakın bir şekilde. "Yeni Luna'mız ko acak."

"Derek mutlu değil ama içeri girmelerine izin veriyor." Mattox orman servis yolundaki cipte oturuyor, av için belirlenen güneydoğu sınırlarının dışında kalıyor ve telefonlarımızı izliyordu.

"Bir değişiklik olursa bana haber verin." Mattox'u geride bıraktığımızda hayvanım kocaman başını salladı.

Bu sabah her bir Alfa başlangıç çizgisinden farklı bir yöne gitmişti. Jay Renfro talimatlarımızda gizemliydi, şüphesiz izleyici reytinglerini artırmayı umuyordu, ancak genel fikir, öldürmenin büyüklüğüne ve zorluğuna bağlı olarak tek bir kazanan olacağı yönündeydi.

Zaman çok önemli değildi ve bu benim için bir nimetti. Nuva Sürüsü'nün güncellemelerini beklemek için geride durmak zorunda kalmasaydım dağın daha da yukarısında olabilirdim. Alfa Derek taleplerimi pek hoş karşılamamıştı ama sabahın geri kalanı ve onun işbirliği yaklaşan cezasının nasıl olacağını belirleyecekti.

Şimdi önümdekine odaklanmak zorundaydım. Arkamızdakilere olan bu yeni çekim garipti. Aspen'in kız kardeşimle birlikte beklediği tatil köyüne. Göğsümün ortasında her adımda daha da güçlenen bir çekim vardı. Yokluğumda neler olabileceğine, neler olduğuna dair süregelen tehdidi bana hatırlatan keskin bir bıçak darbesi.

Alfa olarak, yokluğumun altında yatan sürekli ihtiyaçlara alışmıştım. korumak. Bu görevi üstlenmeden önce bile etrafımdakilerle ilgilenmek doğamda vardı. Ama Aspen söz konusu olduğunda, aramızdaki bağı mühürlemek için hiçbir şey yapmamışken ve onun güvende olduğundan emin olmak için yanında değilken çekip gitmek fiziksel olarak acı vericiydi.

Bu, kader arkadaşları için eşsiz bir deneyim olmalıydı. Seçilmiş eş bağının temellerini ve kurtların nasıl iz bıraktığını biliyordum. Çiftleşme sırasında sadakatlerini ilan ettiler ve kurtlarının ruhlarını birleştirdiler. Kendi bağlantılarını kurdular, birbirlerini kontrol edebildiler ve yaşam için yerleştiler. Ama bu çok tüketkendi. Aspen'le aralarındaki bağlantı o kadar ham ve

savunmasız. Onu saklamak, dünyanın meraklı gözlerinden uzakta geliştirmek için çok güçlü bir ihtiyaç duyuyordum. Onun saklanması istedim. Güvende. Ve benimle yalnız.

Bir kamera drone'u kurdumun başının üzerinde vızıldadı ve dişlerini gösterip hırlamasına neden oldu.

Aptallar oyunu korkutacak.

Biliyorum. Sakinleştirici bir ton tutturmaya çalışarak onu ileri doğru ittim. Konu Aspen, av ve yaklaşan kızışma olduğuunda o benden daha heyecanlıydı. Kırılmak üzere olan ince bir çizgide yürüyorduk ve bunu biliyordum, ama bunu görmekten başka seçeneğim yoktu.

O bizim yatağımızda, diye hatırlattı bana burnunu orman zeminine dayayıp bir iz bulmaya çalışırken.

Bu düşünce içimi garip bir sıcaklıkla doldurdu. Burada çok uzun süre kalmayacaktık, ama tek yaptığı birkaç saat uyumak olduğu halde onun kokusunu çarşafımda tutmak için oda servisini reddedebilirdim. Daha önceki cinsel ilişkilerimin çoğu kulüpte bir ya da iki sahneden fazla sürmemişti. Sürü draması ve favoriler nedeniyle aynı kadınlarla uzun süreli ilişkilere girmedim, aynı zamanda eve getirmek istediğim hiçbirini olmadığı için. Şimdi elimde uykulu bir kadın vardı.

Yataktan ayrılmasını hiç istemedim.

Eğer orada kalırsa, onu güvende tutabilirdim.

Başka birinin ona dokunması, dün gece parti yaparken ondan faydalanılması düşüncesi hem beni hem de canavarımı kırmızı görmek. Kurdum daha hızlı koşarak saldırganlığını avlandığımız av patıkasından çıkardı ve ben de insani düşüncelerime daldım.

Nuva Sürüsü'nün durumu şimdilik halledilmişti ve onun Her şey plana uygun gittiği sürece büyükbaba bu öğleden sonra McCaw Sürüsü topraklarına doğru yola çıkacaktı. Bu halledilmişti ama Aspen'in bu gösteriden kurtulup güvenli bir şekilde bölgede kalmasını istiyordum ki tekrar rahat bir nefes alabileyim.

Aramızdaki bağı kabul etmesi onun için daha kolay olacaksa, bu çiftleşme sezonunu yürütmek zorunda bile değildik. Güvende olduğu sürece, kovalamaca için gelecek yıla kadar beklerdim. Ya da eğer ihtiyacı varsa sonraki yıl.

Zaman.

Kendi adına konuş.

Canavarımın öfkesine gülüp geçtim.

Bekleyecekti.

Ve tüm hayatımız boyunca yaptığımız şeyin bu olduğunu fark ettim. Annemizi kaybettiğimizden beri, kan bağıımız olmayan başka hiçbir dişiye yaklaşmamıştık. Bu anı bekliyorduk.

Aspen'i bekliyorduk.

Ve şimdi beni bekliyordu.

Yenilenmiş bir amaç ve gurur duygusuyla Görev, hayvanım hızını artırdı. Daha önce keşfe çıktığımız bölge tanıdık ama yeni kokular izlerin üzerinden geçiyordu. Bir iz kamerası Kurdum yanından geçerken kayıt başladığında kırmızı renkte göz kırptı. Zengin ve karanlık toprağa gömülü av izinin kokusuna odaklanmaya devam ederken içten içe bir göz devirme hareketi yaptı. Av ile avcının kesiştiği yol ayrılıyordu.

Ava devam ettik.

Güneş ışığı, üzerinde yeşil kırıntılarla tomurcuklanan kavak ağaçlarının seyrek dalları arasından süzülüyordu. Son birkaç yıldır peşinde olduğumuz bir yırtıcının izini takip etmemize rağmen Saatler sonra yine de bir geyiğe rastladık.

Taze kan kokusu havada ağır ağır asılı duruyordu ve acı dolu anırlar, çalılıklar arasında ilerleyen kurdumun ilkel doğasına sesleniyordu.

Dizginleri biraz çekiştirdim ve yakın çevreyi algılaması için onu geri çektim. *Bu bir tuzak olabilir.*

Diğer Alfalardan hiçbiri bana açıkça meydan okumamıştı ama mızrak fırlatmalarından ve Aspen'e yönelik tehditlerden sonra Gölgeler.

Kurdum iki kat geri çekildi ve daha kuzeydeki açıklığa doğru ilerliyor, kokusunu rüzgarın altında tutuyordu. Ölmekte olan bir dişi geyiğin miyavlamaları giderek zayıflıyordu.

Cesedin yanına geldiğimizde tiksintiyle ürperdim ve bu Alfa özentilerinden hangisinin yavrulama mevsiminde bir dişi geyik avladığını merak ettim.

Açlığın içimi kemirip beni dizlerimin üstüne çökerttiğini bilirdim.

Küçük kız kardeşimin bedeninden erimişti ama yavruyken en zor günlerimizde bile asla böyle düşüncesizce öldürmemiştim.

Hamile geyik son nefesini verirken yarısı yenmiş halde yatıyordu. Canavarım homurdandı, etrafındaki toprağı kokluyor ve bu anlamsız ölüm karşısında hüsrana uğruyordu.

Kurt değil. Sabahtan beri takip ettiğimiz patikaya geri döndü. Hedeflediğimiz ölüm şimdi çok daha tatlıydı ve o kadar da gerisinde değildik.

*

İz kameralarını ormanda bırakmıştık, ancak dağın sırtına çıktığımızda bizi tam da kameralı dronların altına getirdi. Akbabalar gibi daireler çiziyorlardı. Kurdum ağır ağır nefes alıyor, kasları yoruldukça yavaşıyordu.

Avlanmak hiçbir zaman kesin bir şey değildi ama bu dağ silsilesi av hayvanlarıyla doluydu. Muhtemelen dizinin etkisiyle aşırı kalabalıktı ve yeterince düzenlenmemişti. Yırtıcı hayvanların kontrolsüzce dolaştığını ve izleyicilerin ilgisini çekmek için avlarının yaşam alanlarını yok ettiğini düşünmek beni öfkeliyordu.

Eski bir ayı ininin yanından geçtik. Bir siyah ayı övünme hakkı kazandırabilir ve iyi puan toplayabilir. Ama günümü burada geçiriyor olsaydım, daha değerli bir avla geri dönerdim.

Kurdum nefesini tuttu ve kayalara doğru geri geri giden bir patikaya girdi. Yavaşça tırmandı, pençeleri kayalara tutunmak için çabalarken ağrıyan eklemlerini görmezden geldi. Gözetleme noktasında rüzgâr tekrar yön değiştirdi ve kokusunu istediğimiz yere götürdü.

Hazır mısın? Kendini yere bırakırken gözlerinden onu izliyor, avın beklentisinin içimizde dolaştığını hissediyordum.

Ben doğuştan hazırdım. Oyunun yön değiştirmesini ve avımızın artık bizden bir koku almasını beklerken kurdum alay etti.

Yavaş ve istikrarlı bir şekilde ufku taradık.

İşte oradaydı.

Ten rengi bir kürk parıltısı kurdumu hırlattı ve kayadan atlayıp ormana doğru koşmaya başladı.

Dağ aslanının feryat gibi çığlığı vadide yankılanırken pençeleri hâlâ hamile geyiğin kanıyla kaplıydı. Kurdum devasa pençelerin altından sıyrıldı ve kendi pençeleriyle aslanın karnına vurdu.

Kedi en yakın ağaca tırmanarak kaçtı.

Bu kolay oldu. Yabani kedi başının üzerinde uyarı hırıltıları çıkarırken kurdum, yaprak dökmeyen ağacın gövdesinin yanında soluk soluğa yürüyordu.

Henüz bitmedi. İnsan derisine büründüm, omurgam çatırdayarak yerine otururken sırtımı gerdim ve çenem bir insanınki gibi yeniden düzenlenirken yüzümü gökyüzüne çevirdim.

Kedi panikle bir tıslama sesi çıkardı, ortasında bir insan görmekten korkmuştu.

Onu suçlamadım. İnsanlar korkunçtu.

En alttaki dal başımın bir ya da iki ayak üzerindeydi ve ona atladım, iki elimle sert kabuğu yakaladım ve kendimi yukarı çektim.

Dağ aslanı dişlerini gösterdi. Ben de benimkileri çıkardım.

Omzumun üstündeki dal boyunca geriye doğru ilerledi ve kulağıma doğru hamle yaptı. Eğildim, çıplak ayaklarımı kullanarak dengemi sağladım.

ve daha yüksek bir dala sıçramadan önce ağırlığımı test ettim.

Ağaç ikimizin altında inledi ve yana doğru sallandı. Dağ aslanı çığlık atıp bana doğru hamle yaparken gözleri kocaman açılmıştı.

Bir elimle boynunun arkasını kavradım ve yere atladım, kıpırdanan hayvanı serseri bir yavru gibi tuttum. Tısladı ve tırmaladı, pençelerini ön koluma geçirdi ve derinlere sapladı.

Acıya rağmen dişlerimi sıkarak aslanı yere sabitledim. "İyi denemeydi, kedicik. Ama ben geyik değilim."

İzin ver. Kurdum kısmi kaymayı zorladı ve çeneleri tekrar aşağı indi. Dişleri güneşte parlıyordu, sonra dağ canavarının boynundaki kalın deriyi sıkıca kavradı ve derili eti parçaladı.

Temiz ve hızlı bir öldürmeydi. İnsancıldı.

Anne geyiğin aldığından çok daha fazla.

Cesedi omuzlarıma attım. Sıcak kan damlıyordu. Çıplak sırtımdan aşağı süzüldü ve av patikası boyunca koşmaya başlarken küçük bir melodi ısılık çaldım.

Eğer avcım konusunda seçici olmasaydım avı daha erken bitirebilirdim ama bu, ödenmesi gereken birçok borçtan biriydi. geri ödedim. Tüm kedilere karşı bir kan davam olduğundan değildi. Ne de olsa maaş bordromda bir tane vardı. Ama dağ aslanları Rockies'de doğal bir avcı olmadan kontrolden çıkmıştı ve bu yüzden Arkadaşımın büyükbabasına zarar veren biri oldu. Borcun uzantısı ödendi.

Bu, açıklayamadığım bir şekilde doğru hissettirdi ve bu sadece intikam hediyesi değildi. Temel içgüdülerime sesleniyordu; eşime bakma ihtiyacıma. Av bitmişti ve son birkaç hafta boyunca yaptığım tüm çalışmaların meyvesini verip vermeyeceğini bugün öğrenecektim. Ya çıkmazsa?

Başka bir yol bulacaktım.

Ama şimdi odaklanmam gereken daha önemli şeyler vardı. Aspen'in evimde ve bavulumda bir yere ihtiyacı olacak. Onu almamız gerekecekti. büyükbabam kurdu. Ve onun hayatını kaçmak istemeyeceği bir hale getirmek için ne gerekiyorsa yapacaktım.

Avı dağdan aşağı taşıırken göğsüm biraz daha dolgun ve adımlarım biraz daha uzun hissediyordu. Ormandan gelen temiz hava ciğerlerimi doldurdu. Kafam açıldı ve odaklanmıştım. Olacaklar için sabırsızlanıyordum. Çok güzel bir gündü.

Özellikle de her şey plana göre gittiği için.

Çıldırıyordum. Hiperventilasyon. Plan bu *değildi*.

Bu insanlar deliydi. Ranger'ın bilgisayarında bir şeyler yazarken kel kafasını eğmiş olan Ivan bile hain psikopat grubunun bir parçasıydı. Böyle şeyler gerçek hayatta olmaz. Bunu aklım almıyordu bile.

Önündeki kahve soğurken Fallon rahatça oturmuş tırnaklarını törpölüyordu. Dünya umurunda bile değildi. Çünkü İnsanları sürülerinden kurtarmak/kaçırmak ve onlara masalsı bir hayat vaat etmek, kahvaltı sohbetlerinin normal bir parçasıydı. Görünüşe göre McCaws.

O bizim kader arkadaşımız. Kurdum yine iç çekti.

Biraz temkinli olduğum için beni affet, diye ısırdım, kuruntuluydum ve kendimle tartışıyordum.

Gerçeklere odaklanmam gerekiyordu. Her yerde Ranger'ın nefis kokusu varken bunu yapmak zordu. Bu gerçekten de bir Kaçırılma. Nerede olduğumu biliyordum. Benim için sınıfsallığın bir başka seviyesi olan çatı katı süitinde. Ama hâlâ bir kafesteydim. İsteğim dışında hapsedilmiştim.

Yine de süslü bir hücreydi. Harika kokuyordu.

Oda servisi sipariş edebiliyorduk.

Beynimin mantıklı kısmı, muhtemelen Stockholm sendromu bölgesine doğru gittiğimizi düşünmem için bana yalvarıyordu. İnleyerek yüzümü ellerimin arasına aldım.

Bana kıyafet almıştı. Jesse'nin maaşını ödemişti. Ivan'ın her zaman yanımda olmasını sağlamıştı. Bana şantaj yapmaya cüret ettiği için Alfa Derek'i tehdit etti. Ve Ranger şimdi babamı Nuva Sürüsü topraklarından uzaklaştırıyordu.

Kaçırılmış olabilirdim ama sonuçlarının çok güzel olduğunu iddia edemezdim.

Keyfini çıkarın. Patilerini tımar etmeye başladı.

Parmaklarımın arasından baktım. "Telefonuma ihtiyacım var."

"Ivan." Fallon iri adama baktı. "Beau'yu tesise geri çağırıp odasına uğramasını söyleyebilir misin?"

"Hayır. Bir yabancınn eşyalarını karıştırmasını istemiyorum." İ Yavaşça ayağa kalktım, yerimde durmaya niyetliydim. "Ve bir duşa ihtiyacım var. Kıyafetlerimi değıştirmeliyim. Dişlerimi fırçalamak istiyorum."

"Burada senin için eşyalarımız var." Davetkâr görünmeye çalışıyordu ama bunun onun için normal bir hava olmadığını hissediyordum. "Ranger bu odadan çıkmaman için emir verdi."

Sorun yaşadığım kısım buydu.

Eğer kaderimizde gerçekten birlikte olmak varsa, o zaman körü körüne boyun eğmeyeceğimi öğrenmesi gerekecekti.

"Ranger benim Alfa'm değil. Henüz değil. Ve beni kontrol etmiyor."

Fallon, "Kafayı isteyerek bulmadığını söylemiştin," diye karşı çıktı.

"Bu hayatına yönelik iki girişim demek. TSTL olup üçüncü kez riske girmek ister misin?"

"Teknik olarak, onu öldürmek için yeterli değildi," diye konuştu Ivan dizüstü bilgisayarını karıştırmaya devam ederken. Fallon homurdandı.

Başını kaldırıp baktı. "Özür dilerim."

Ondan yeniden hoşlanmaya başlamıştım. "Ivan en son orada değildi.

Gece. Ve eğer bana etrafta bu kadar korumayla dolaştığımı söyleseydin, bunu kullandığımdan emin olurdum."

Bu da dişlerimi sıkan bir başka şeydi. Beni karanlıkta bırakmak aşağılayıcı hissettiriyordu. Eğer eşit olsaydık -arkadaş olsaydık- kendi kararlarımı veremezmişim gibi davranılması hoşuma gitmiyordu.

"Odada kalarak bunu şimdi kullan." Fallon omuz silkti. Haklı olduğu bir nokta vardı.

Dilimi dişlerimin üzerinde emdim, dün gecedan kalan kiri hissediyordum. "Ben eşyalarımı almaya gidiyorum."

"Ben de onunla gideceğim." Ivan ayağa kalktı. Tekrar iyi listemdeydi. Ona uzun süre kızgın kalamayacağımı biliyordum.

"Bizi öldüreceğini biliyorsun." Fallon ellerini havaya kaldırdı.

"En azından kiminle karşılaşmayacağımızı bilmemiz için dün geceki görüntülerden bir şey bulabildin mi?"

Başını iki yana salladı. "Havuz alanındaki tüm kablolu kamera kayıtlarıyla oynanmış ve el tipi video

yayın henüz sunuculara yüklenmemiş. Ranger onlara görüntüleri silmelerini söyledi."

"Lanet olsun. Sağlıklı düşünemiyordu." Fallon adım atmaya başladı. O durduğunda ben de kapıya doğru ilerliyordum, siyah boyalı bir tırnağını bana doğrultarak uyardı.

"Hemen döneceğim," diye söz verdim. "Ve etrafta benimle birlikte test edecek başka biri olmadığı sürece bu tesiste bir daha asla bir şey yiyip içmeyeceğim."

"Ranger kadar inatçı." Fallon dönüp Ivan'a ters ters baktı. "İkimiz de onunla gideceğiz. Diğer kamera görüntülerini kontrol et ve odasının temiz olduğundan emin ol."

"Emin olun... benim.... Diğer kameralar mı?" Gözlerimi kısmış, bir açıklama bekliyordum.

Bir an önceki kabadayılığı bir şalter gibi inmiş, onu şaşkın ve özür dileyen biri haline getirmişti. "Tüh."

"Tüh mü?"

Fallon kahve fincanını aldı ve konuşmadan önce oyalandı. "Artık her şeyi açıklığa kavuşturursak iyi olacak. o garip üçüncü perde ayrılık anlarından hiçbiri yok."

*

O zorba, sahiplenici, çılgın, ucube Alfa'yı öldürecektim.

O çok tatlı, diye bağırdı kurdum.

Hâlâ uyuşturucu kullanıyordu.

Fallon ve Ivan'ın itirazlarına aldırmadan odama bir sandalye sürükledim ve başparmağımdan daha büyük olmayan küçük bir kamera buldum

beyaza boyanmış ve yangın alarmina takılmıştı.

Ivan mini buzdolabının üstündeki köşeyi işaret ederken hırlayarak ayakkabımın altında ezdim.

Mahremiyetimi bu şekilde ihlal etmeye nasıl cüret eder?

İstila edebileceği daha çok yer biliyorum.

Onu savunmayı bırakacak mısın? Kamerayı duvardan söktüm ve onu da ezdim. Biliyordum. İlk başta bunun

ama izlendiğim hissinden kurtulamamıştım. Deli değildim. Öfkeliydim.

Ya o... Çenem düştü.

Beni mastürbasyon yaparken izlemiş olabilirdi.

Onu düşünüyordun, neden sakladın?

Yardımcı olmuyorsun! Dişlerimi sıktım.

"Göründüğü kadar deli değil," diye önerdi Fallon.

daha fazla kayıt cihazı bulmak için otel odamı taradı. "Zor bir hayatımız oldu ve işlerin tekrar kötüye gitmemesi için kontrolü elinde tutması gerektiğini düşünüyor."

Psikoloji raporu istemiyordum.

Bu kadar kızgınken olmazdı.

Giysileri ve askıları kollarımda toplarken dolabın kapısı dış duvara çarptı.

Fallon ellerini kaldırarak balkonu kapattı. "Sakin ol. Bu konuyu konuşabiliriz."

"Sakinleşmek mi?" Gülüşüm dengesiz geliyordu.

"Burada neler oluyor?" Jesse içeride duruyordu.

Ivan ön kapıyı kapatırken otel odasına girdim. Elimdeki kıyafetleri görünce kedi gözleri büyüdü. "Valentino ipek bluzunu kırıştırmayacağını biliyorum."

Azı dişlerim uzadı. "Sen."

"Ben mi?" Jesse ciyakladı, ben ona doğru sinsice yaklaşırken geriye doğru sıçradı. "Bu sabah ava uğurlamayı kaçırın sensin ve öğleden sonra dönüşü geç kalacaksın. Eğer geç kalırsan işim tehlikeye girer..."

Ben onu köşeye sıkıştırırken sesi kesildi. O da Giysileri yüzüne doğru tuttuğumda pislik bana tıslama ve elini havada gezdirme cüretini gösterdi.

"Onun sponsor olduğunu biliyordun."

Jesse ellerini ceplerine soktu ve omuz silkti. "Bana sorarsan, bu biraz romantik."

Kediye katılıyorum.

Gözlerimi devirerek ve Tanrıça'ya sabır için dua ederek geri çekildim. Bir oyuncak bebek gibi hırpalanmam onların suçu değildi.

Ranger bu işin beyniydi.

Ve kader arkadaşı olsun ya da olmasın, bu şekilde davrandığı için aklımdan bir parça almak üzereydi.

"Nereye gidiyorsun?" Jesse sordu.

"Dişlerimi fırçalamak için." Banyo kapısını çarparak kapattım ve şarj aletinin üzerindeki telefonuma baktım.

Öldü. Şarj olduğunu söylemek için ekran yanana kadar yıpranmış kabloyla oynadım. Bozuk telefon-şarj cihazı-kordon fakiriydim. Ranger'ın benim için tasarım kıyafetlere harcayacak kadar parası vardı. O ise

Güçlü. Dikkatli. Alfa Derek'e karşı durdu ve babamla ilgileniyordu.

O bizim kader arkadaşımız.

Kurdumun benden bıkmaya başladığını söyleyebilirdim ama ben... Artık bilmiyordum. Her şey çok hızlı gelişti. Çiftleşme mevsimi çok yakındı.

Bir fırçayı saçlarımın arasından geçirdim ve sonra saç tellerimi boynumdan yukarı doğru çekerek çiftleşme işaretinin bulunduğu pürüzsüz deriye baktım.

Gidecek.

Bunun doğru karar olduğundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Kendi yansıma baktım, sanki içimde yaşayan canavarın gözlerimden parladığını görebiliyordum.

İçgüdülerine güven.

"Şimdi ne yapıyoruz?" Fallon ben banyodan çıkarken, arkasında gergin bir şekilde duran Ivan ve Jesse'ye bakarak sordu.

Sıcak bir gülümseme verdim. Onlara yolumdan çekilmelerini söylediğimi umduğum bir gülümsemeydi bu. "Kader arkadaşımın dönmesini beklemek için aşağıya iniyorum, böylece sınırlar hakkında biraz konuşabiliriz."

Acele etmemeyi, böylece diğer yarışmacıların gelişini izleyebilmeyi ve muhtemelen çöl faresi Alfa özentisi birini yakalayıp kaza süsü vermeyi düşündüm. Derek, Trenton'ın bununla bir ilgisi olmadığını söyledi. Ona inanmadım ama telefonda emin olamazdım. Yüz yüze görüşene kadar beklemem gerekiyordu.

Ama kurdum huzursuzdu ve göğsümdeki yabancı çekiş giderek güçleniyor, beni tesise geri çağırıyordu. Fallon ya da Ivan'la zihin bağlantısı kuramayacak kadar uzaktaydım ama ormanda varlığını hissedebildiğim Mattox'a bir soru gönderdim.

"Eskorta ihtiyacım yok," diye hatırlattım ona.

"İhtiyacın olduğunu söylemedim. Benim dikkat ettiğim bu erkeklerin geri kalanı."

Yavaşlayarak koşmaya başladım, ölü aslanın omuzlarımdaki ağırlığını ayarlayarak etrafı tehditlere karşı taradım. Diğer Alfalardan bazıları buradan geçmişti. Feromonları hâlâ buradaydı. Adrenalin ve testosteron avın heyecanını işaret ediyordu.

Yine de izlerin hiçbiri taze değildi.

"Henüz kimse dönmedi mi?"

"Sen ilksin." Sesindeki gururu duyabiliyordum.

Rehavete kapılmadan hızımı tekrar artırdım. *"Kızlar nasıl?"*

"Tatil köyünde her şey sakin." Aramıza mesafe koydukça Mattox'un menzili azalıyordu. *"Ve Nuva Sürüsü şimdilik işbirliği yapıyor."*

"Güzel." Tesis arazisinin sınırını belirleyen sınırı geçerken beni duyup duymadığından emin değildim. Ters giden bir şeyler vardı. Göğsümü çekiştiriyor, volta atarken kurdumu huzursuz ediyordu.

Bu Aspen, dedi.

Ama bu doğru olamazdı. Odamda güvendeydi ve yatağında bekliyordu. Ayrıca, onu henüz hissedemeyiz.

Bir işaret olmadan olmaz.

Bize ihtiyacı var.

Derme çatma kulübenin yakınındaki ağaçların arasına daldım. sahne, tatil köyünün önündeki balık kafalı su fıskiyesinin yanında kurulmuştur. Çakıllı araba yolunun diğer tarafında açılır kapanır tenteler vardı. Birinde Jay Renfro vardı ve makyaj ekibi tarafından bir gösteri Pomeranian'ı gibi kabartılıyordu. Bunun ötesinde, kızlar ikinci tentenin gölgesinde oyalanıyordu.

Canavarım hırlarken burun deliklerim alevlendi.

Öfke beni öldürmek için daha da sıkılaştırdı.

Fallon kısa bir el salladı. "*Korkma.*"

Kız kardeşimi görmezden geldim ve bakışlarımı diğer Luna'larla birlikte oturan Aspen'e diktim. Soluk mavi bir elbise pantolonu giymiş, ayak bileklerini kavuşturmuş, ellerini prensesler gibi kucağında kavuşturmuş, çenesini kaldırmış bana bakıyordu.

Ve kızgın görünüyordu.

Aslanı platforma bıraktım ve sahnenin yanındaki sepetten bir çift şort çıkardım. Bir kameraman yüzüme mikrofon tutarken bile bakışlarım Aspen'den hiç ayrılmadı.

"Bay McCaw, sizce hayvanınız diğerlerinin karşısında nasıl duracak? İzleyiciler yarışmayı sizin kazanmanız gerektiğini söylüyor. Engelli parkur. Bugün kazanacağını mı sanıyorsun?"

Ona hırladım ama taze yüzlü insan tehdidi fark edemeyecek kadar cevap vermeye hevesliydi.

"Aspen Nuva nasıl? Siz ikiniz sezon için planlar yapıyor musunuz?" diye hızlı ateşine devam etti.

Onun soruları benim de yanıtını istediğim sorulardı. Bir elimi saçlarımda gezdirdim, çıplak sırtımı ve göğsümü kaplayan kanla ne kadar vahşi görüldüğümü fark ettim. "*Affedersiniz.*"

Ben dişilerin çadırına yaklaşırken Fallon, "*Beni dinlemedi,*" diyordu.

Aspen'in bakışları daraldı ve kalbimin beklentiyle daha sert atmasına neden oldu.

"Ona her şeyi anlattım."

Luna'mın kızgın olmasına şaşmamalı. Fallon bunu yanlış anlar ve beni dengesiz bir mağara adamı gibi gösterirdi. Kız kardeşim

övgü dolu sözleriyle tanınmıyordu.

Fallon aceleyle *"Bilerek uyuşturucu almadı," diye açıkladı. "Biri içkisine koymuş. Daha önce onlara hiç dokunmamıştı."*

Canavarım volta atmayı bıraktı. Koruyucu öfke içimize doldu ikisini de.

"Oh ve ona kameralardan bahsettim-"

"Yeter," diye yüksek sesle homurdandım ve dışının Lunas zaten atlamak için bana bakmıyordu. Öğleden sonra esintisiyle sürüklenen uyarılmışlıklarının kokusunu alabiliyordum, çadırın etrafında dolaşan heyecanın kokusunu alabiliyordum. Yine de Aspen'in öfkesi dikkatimi çekmeye yetecek kadar güçlü olan tek şeydi.

"Ranger, nasıl gitti?" Edith, Meghan'ın yanında durmuş, yolumu kesmek için ilerliyordu.

Aspen'in burun delikleri alevlendi.

Diğer kadınları görmezden geldim, umursamadan etraflarından dolaştım. Aspen hâlâ oturduğu yerden kalkmamıştı. Beni kendisine gelmeye zorluyordu. Bir güç oyunu. Bu çok hoştu.

Sandalyesinin yanında diz çöktüğümde iyi karşılanmayacağını bildiğim için sırtışıma geri çektim. "Nasıl hissediyorsun?"

Kameralar içeri girip tüm dünyanın görmesi için Aspen'in önünde çömelmiş oturduğum yerin etrafında dönmeye başladığında çadırda nefesler tutulmuştu. Kız kardeşim bile bir adım geri çekilirken şok olmuştu.

Aspen hâlâ hareket etmiyordu ama kalp atışlarının arttığını ve keskin bir nefes alış verişini duydum. "Neden bana nasıl hissetmem gerektiğini söylemiyorsun? Her şeyi kontrol etmek istiyor gibisin. başka."

İfadesine ne kadar katılmak istesem de, onun bunu duymak istediğini sanmıyordum.

"Sen delisin." Olduğum yerde, göz hizasından daha aşağıda kaldım, böylece bana bakıyordu. Beni izleyen herkes Daha önce belli olmasaydı bile seçtiğim kişinin kim olduğuna şüphe yoktu. Bu, hiçbir Alfa'nın kendini koymayacağı bir pozisyondu, onu benden üstün tutmak.

Ama eşimin benden üstün olduğunu düşünmeyecek kadar kendini beğenmiş bir hıyar değildim.

onu yerleştirdiğim kaideyi hak etti. Kurdumun da umurunda değildi.

Bize öyle bakmayı keserse ayaklarının dibinde yere uzanabiliriz.

"Bana neden kızmayacağımı söyle." Sözleri keskindi ama ses tonu keskinliğini kaybediyordu.

Onun bu kadar kolay pes etmesini istemiyordum. kıvılcım. "Bu geceki randevumuza çıkmayı kabul ettiğinde sana her şeyi anlatacaktım."

Kızın çenesi öfkeyle düştü.

Gerçekten pürüzsüz. Kurdum panikledi. Dün gece olanlardan sonra buluşma olayını gerçekleştirmeyi planlamamıştık. Şimdi bana yumruklamak mı yoksa öpmek mi istediğine karar veremiyormuş gibi bakıyordu.

Aspen kahkahasının dışarı taşmasını engellemek için dudaklarını birbirine bastırdı. "Gerçekten de o büyük penis enerjisini kilit altına almışsın."

Omuz silktim ve bunu yaparken kaslarım biraz esnediyse, bu tamamen benim hatam değildi. Anatomi her zaman kontrol edebileceğimiz bir şey değildi. "Küçük olmasını mı tercih ederdin?"

"Ne kadar iyi kullanabileceğine bağlı." Sırıttı.

Kurdum bu meydan okumayı onaylarcasına uluyarak yaklaşmam ve hak iddia etmem için bana yalvardı. Kanla kabuk bağlamış elimi kaldırdım, dizine dayamak niyetindeydi ve pantolonunun temiz kumaşının üzerinde duraksadı. Onu lekeleyecektim. Onu lekeleyin. Bu tatlı ve alingan bir kızdı. Çok mükemmeldi, çok kırılıyordu. Çok saftı.

Birisi onu bizden almaya çalıştı.

Elimi sahiplenerek kalçasına koydum.

Bu kıyafetleri ben almıştım ve eğer ihtiyacı olursa ona yenilerini alacaktım. Mahvetmek için benimdi.

"Bunun bu geceki randevumuza evet demek olduğunu varsayıyorum." "Bu geceki randevumuza evet diyorsun sanırım? kaş.

"Sanırım kapana kısıldım." Dili yanağındayken Kollarını kavuşturmuş, sandalyesine yaslanmıştı ama bal rengi gözlerinde ateşli bir kıvılcım parlıyordu. "Senin avlanman gereken bir şey yok mu? kazanmak, Alfa?"

Her şeyi biliyordu ve yine de bize bir şans veriyordu. Sahnede durdum, bugünkü zaferimle hiçbir ilgisi olmayan bir gururla ışıldıyordum.

Jay Renfro, "İki yüz kiloluk, sekiz ayaklı erkek dağ aslanıyla Ranger McCaw birinci geliyor," diye anons etti.

Çenemdeki kirli sakalı kaşıdım ve etrafımdaki herkes tezahürat yaparken Aspen'e hızlı bir bakış attım. Alkışlarken yüzü onayla parlıyordu.

Hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez canavarımı tatmin olmuş hissediyordum.

Jay Renfro üç parçalı bir takım elbise giyerek sahneye çıktı. kanlı ve çıplak göğüslerimizin yanında gülünç görünüyordu. Ama eminim bunun dizinin yansıtmaya çalıştığı imajla bir ilgisi vardı. Hepimiz insan formunda sergilenen canavarlardık.

Programın sunucusu yanımda durdu ama göz kamaştırıcı gülümsemesini kameralara çevirdi. İşte buydu. O an bana iyilik. Omzumun üzerinden baktım ve Chad Tulia'nın sahnedeki poligona yaslanıp telefonuna baktığını gördüm. Başarmıştım.

Sadece birkaç dakika içinde her şey bitecekti.

Bu gece Aspen'i bir randevuya götürecek ve Tulia Klanı'nın neden oldukları tüm hasarın bedelini sürüme geri ödemesini sağladıktan sonra sabah ilk iş yola çıkacaktık.

"Geleneksel avın galibi olarak," Jay Renfro ses ekibi için daha yüksek sesle konuştu, "Bay McCaw yarın geceki dövüşlerde rakibini seçme hakkını kazandı."

Canavarım hırlamaya başladı ve yanlış duyup duymadığımı merak ederek onu sıkı sıkı kontrol ettim. Plan bu değildi. Bir iyilik kazanmıştım. Bir rica. Başka bir meydan okuma değil.

Aspen'i eve götürmek istiyordum.

Jay sahneden inerken yönetmen "Kestik," diye seslendi. Kalabalığın içinde Aspen'in yüzünü ararken son sözlerini kaçırmıştım. Hâlâ gülümsüyordu. Hâlâ beni alkışlıyordu.

Göğsüm sıkıştı.

"Kara ayının kazanacağını düşünmüştüm." John O'Neil sırtımı sıvazladı. "Ama bu sefer sen kazandın."

"Dağ aslanları bu ormandaki gerçek zararlılar. Doğal bir avcı olmadan daha da büyüyorlar ve gösteri artık yerel insanların onları avlamasına izin vermiyor," dedim Jay sahneden çıkarken onu izleyerek. "Kavga mı dedi?"

"Evet." John başını salladı. "Onlar hakkında konuşuyorlardı Daha önce. Görünüşe göre gösteri yarın için arazinin arka kısmında bir tür ring kuruyor. Eğer söylentiler doğruysa orada evinizde gibi olacaksınız."

Kendimi John'a bakmaya zorladım ve yüzündeki endişeyi gördüm. Geçmişimin nasıl olduğu bir sır değildi, ama bu Diğer Alfaların hiçbirisi benim eğitimimi almamışken neden böyle bir dövüş ayarladıklarını anlamıyorum.

"Görünüşe göre senden klasik bir meydan okuma görmek istiyorlar," dedi John. Yüz ifadesi sempatikti.

Chad yanımıza doğru yürürken arkamızdan yavaşça alkış sesleri geldi.

Bir avdan dönmek için fazla temizdi. Islık çalarak ellerini ceplerine soktu. "Ağırlığa göre olmaması çok kötü. Benim geyiğim sizinkilerin ikisini de yenerdi."

"Avlanmak için kolay bir av aldın." John duruşunu düzeltti. Alfa gücü ondan dalgalar halinde geldi ve Chad'in irkildim ve bir adım geri attım.

Başımın üstünü ovuşturdum, şovun tarihinde ya da onlarca yıl önce çiftleşme sezonu toplantılarında yapılmamışken bu noktaya nasıl gelindiğini anlamaya çalıştım. Bunu yapabileceğimden emin değildim. Geleneksel bir meydan okuma, Chad'in miras pozisyonunu devralmam gerektiği anlamına gelirdi. Bu da onun ölümüyle ve Tulia Sürüsü'yle - artık hiçbir şey yapmak istemediğim bir grup şekil değiştirenle - ilişkimin devam etmesiyle son bulacaktı.

Kız kardeşimin yanında duran Aspen'e dönüp baktım, iki yanında yürüyen kadın dalgasının içinde sakın bir deniz gibiydi. Hâlâ gülümsüyordu. İzlerken, beklerken yüzünde bir soru vardı. Heyecanla parlayan iri kahverengi gözleri içimdeki canavarı çağırıyordu.

Ve intikamın buna değip değmeyeceğini merak etmek zorunda kaldım.

Düşüncelerim dakikada bir mil hızla ilerlerken kelebekler midemde dönüp duruyordu. Derimden atlamak ister gibi hissediyordum ama derimizi kurduma vermek bunu çözmeyecekti metaforik kaşıntı. Doğru, mahremiyetin ihlali konusunda hâlâ biraz sinirliydim. Ama daha büyük bir parçam Ranger'ı dinlemek istiyordu.

Ayaklarımın dibinde diz
çökmüştü. *Ne tür bir Alfa bunu
yapar?* Derek değil, orası kesin.

"İyi olduğuna emin misin?" Telefonum açıldı.

hoparlör, banyo tezgahının üstünde fişe takılı. Bu şarj sorunu beni gerçekten rahatsız ediyordu. Ivan ve Beau adında bir şekil değiştiren Ranger'ın randevumuz için hazırlıkları bitirmesini beklerken kapımın önünde nöbet tutuyordu.

Gerçekten oluyor. Biliyorum!

"Her şey yolunda," diye konuştu babam telefon hattından.

"Alfa Derek çok kızgın. Ranger'ın adamları evi toplarken onun kurdu dışarıda fırtına gibi uluyor."

Derin bir nefes alarak gözlerimi sıkıca kapattım. Her şey çok hızlı geliyordu. Henüz hazır olup olmadığımı karar vermemiştim. Henüz Ranger eşiydi ve beni -ve babamı- kendi topraklarına taşımaya başlamıştı bile.

"Hâlâ hayır diyebiliriz," dedim, daha çok kendime bunun bir seçenek olduğunu hatırlatmak için. Ranger tüm sorunlarımı çözüyordu ve onun desteği olmadan en başa dönmekten gerçekten nefret ederdim. Yapmak zorundayım.

Aramızdaki işler yolunda gitmezse bir sonraki adımda nereye gideceğimize karar veremedik ama bir Alfa olarak hükümete benden daha iyi dilekçe verebilirdi.

ve bu fırsatı kaçırmak istemedim.

"Boş ver onu," dedi babam. "Eğer bana ne olduğunu söyleseydin Derek'e bir şey olsaydı, bizi buradan çıkarmanın bir yolunu bulurdum."

buradan daha erken. Ve bana yalan söylediğin için sana kızgın olmadığımı sanma."

"Seni endişelendirmek istemedim." Yapabileceği hiçbir şey olmadığını bilerek usulca gülümsedim. Önemli olan düşüncesiydi.

"Hey, şu portreye dikkat et." Babam telefonu kapattı, Sanki ben duymuyormuşum gibi birkaç kelime mırıldandı. "Gidip bu adamların büyükannenin eşyalarını dağıtmadığından emin olmalıyım."

"Seni seviyorum." Kalbim patlayacak kadar doluydu. Aramızda ne olursa olsun, bürokrasiyi aştığı için Ranger'a çok şey borçluydum. Fallon'un söyledikleri doğruysa, biz konuşurken başvurum hızlandırılıyordu ve Derek artık beni ya da babamı paket olarak talep edebilir.

Eğer beni gözetliyor olmasaydı, böyle bir şeyin ne kadar pahalıya mal olduğundan şikâyet edebilirdim. Ödeşmeye yakın değildik ama gerçekten iyi bir başlangıçtı.

Telefonumu banyoda bıraktım ve yatak odamda volta atarak bir zamanlar kameranın olduğu yere baktım. Şimdi ne yaptığımı bilseydim, minnettarlığımı ifade etmek için küçük bir gösteri yapabilirdim.

Bu randevunun nasıl geçeceğini düşünmek bile karnımı ısıtıyordu. Engelli parkurdan sonraki geçen gün sadece bir şakaydı. I sevişmeye *ihtiyacım vardı*.

İşte şimdi konuşmaya başladın. Kurdum biraz gerindi, bu gece için kendini hazırlıyordu. **Anlaşmayı yapamazsan diye.**

Yapamazsın, diye alay ettim kirli canavarımla.

Kesinlikle yaparım.

Kapının çalınması kaşlarımı çatmama neden oldu. Daha sesi kafamın içindeyken kendine özgü hırıltısını duydum. "*Aspen, ne oluyor lan? Bu adamlara geri çekilmelerini söyle.*"

Beau ve Ivan'ın onu sıkıştırdığı otel odasının ön kapısını açmak için acele ederken iç çektim.

"Luna?" Ivan sordu.

"Sorun yok." Ona el salladım, Luna meselesi yüzünden hâlâ kendimi garip hissediyordum. "Artık bana bir şey yapamaz. Ne istiyorsun, Trenton?"

Kollarını çekip kendini fırçalarken çenesinde öfkeli bir tik vardı.
"Bunu yalnız konuşalım."

"Hayır." Ivan bir adım öne çıktı. İri adam, sadece Ranger'a cevap verdiğini bildiğinizde daha da korkutucu oluyordu.

"Sorun yok." Elimi onun iri koluna koydum. "Kapıyı açık tutacağım."

Otel odasına geri döndüm ve koltuğa oturdum. kanepenin kenarında Trenton'ın söyleyeceklerini bekliyordum. Her ne kadar tüm bağları olabildiğince çabuk koparmak istesem de Nuva'dan bu kadar kolay kaçabilirdim.

"Ne yapmaya çalışıyorsun?" Trenton açık kapıya bakarak homurdandı. "Babam delirmek üzere."

"Belki de bana şantaj yapmaya çalışmamalıydı." Omuz silktim. Trenton ofladı. "Şantaj mı? Sende onun isteyebileceği ne var ki?"

Ah, ahbab. "Pislik olmak zorunda değilsin."

"Pislik ben miyim?" Trenton başparmağını göğsüne bastırdı. "Baban benimkine karşı çıktı diye her zaman sürünün geri kalanından daha iyiymişsin gibi davranan sensin."

"Bunu nasıl düşünürsün?" Tüm çocukluğumu ne kadar hızlı bir şekilde bana çevirdiğini görünce adeta kamçılandım. "Bana ne yaptığını gördün. Babamın Alfa olmak için meydan okuması, sürüyü Sırtımdaki hedef. Yıllardır o aptal paketten kurtulmaya çalışıyorum."

"Çünkü Nuva Paketi senin için yeterince iyi değil. Öyle mi?" Trenton hırladı.

"Hayır çünkü sen ve baban gibi hıyarlar kendilerinden başka kimseyi umursamıyor." Kırmızı görüyordum; tükürecek kadar öfkeliydim.

Trenton onun babası değildi, ama gerçek öfkemi huysuz yaşlı adamdan çıkaramazdım, bu yüzden oğlunun yapması gerekecekti. "Senin baban olmaktan bıktım.

bebek bakıcısı ve arkandan temizlik yapmak. Dipteki artıklarla yaşamayı, güç sarhoşluğuna kapılmış kibirli bir hıyarın her dediğini dinlemeyi ve o zıpla dediğinde zıplamayı reddediyorum. Sen gerçek bir Alfa değilsin. Sen sadece sürüsünü istismar eden ve kendi babasına karşı çıkamayacak kadar korkak bir taşra süprüntüsüsün."

"Bana bakıcılık mı yapacaksın?" Trenton'ın yüzü beyazlaştı.

"Bu çok sevimli." Bir parçam sesimi yükseltmem gerektiğini düşündü.

ama hayvanım bana sertçe biniyordu. "Babasının küçük şımarık veledi, oğlunu reddeden kızı onu bu şovda koru."

Onu çok ileri ittiğimi bir an sonra fark ettim. Alanıma girerken elleri yumruk şeklinde kıvrılmıştı. Korkup kaçmalıydım ama nasıl darbe alacağımı biliyordum ve buna hazırdım. I yumruk atmayı planlıyordum. Ivan ve Beau araya girmeden önce iyi bir yumruk atmayı umuyordum.

"Yani zengin bir Alfa'yı becerip parasını mı alacaksın? Ölü baban eşine bile bakmadığı için bir şekilde hepimizden daha iyi olduğunu mu kanıtlayacaksın?" Trenton her bir acı kelimeyi tükürdü. "Annen gibi bir fahişe olduğunu biliyordum."

Az önce bizi orospuluktan mı utandırdı?

Sırıtişım vahşiydi. "Senden ve babandan uzaklaşmak için hayatımın sonuna kadar her gün onun sikini yalayacağım."

"O arsız dudaklarını sikimin üzerinde görmek için sabırsızlansam da," diye mırıldandı Ranger'ın sesi kapı aralığından, dikkatimizi çekerek, "buna gerek yok aşkım. Senin için tüm Nuva Pack'i yok ederim, yanağına bir öpücükten başka bir şey istemem."

"Bu iş daha bitmedi." Trenton'ın yüzü kıpkırmızı kesildi ve kollarını göğsünde kavuşturmuş, kapının pervazına yaslanmış duran Ranger'a baktı.

"Evet, bitti." Çıkışı işaret ettim. "Gitme vaktiniz geldi." "Sen tam bir kaltaksın," diye homurdandı Trenton.

"Ne dedin sen?" Ranger onu boğazından yakaladı. O kadar hızlı hareket ediyordu ki, Trenton boğazını sıkana kadar ne olduğunu anlamamıştım.

ayaklarıyla havayı tekmeleyerek zeminin üzerinde sallanıyordu.

Her ne kadar bunu kendim yapmak istesem de Trenton'ı gerçekten öldürebilirdim. Ve babamın Nuva Sürüsü'nden güvenli bir şekilde uzaklaştığından emin olana kadar ona bir şey olması riskini göze alamazdım.

"Onu yere bırakabilir misin?" Yanına koşarak yalvardım. "Lütfen?"

Onu serbest bıraktı ve uyarıcı bir hırıltı çıkardı. Trenton koşarak uzaklaştı. O kelebekler tekrar karnımda uçuşmaya başladı. Ranger'ın tehlikeli kaşları yumuşadı ve yerini sadece benim için bir gülümsemeye bıraktı. "Randevumuza çıkmaya hazır mısın?"

*

"Bu iyi mi?" Ranger elini saçlarında gezdirerek dağınık görüntüsünü biraz daha belirginleştirdi. Gergin olan tek kişinin ben olmadığımı sevinmişim. Duygularım her yerdeydi, bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu.

bir roller coaster gibiydi ve eminim yaklaşan sıcaklar da buna yardımcı olmuyordu. Ama ben iyiden de iyiydim.

"Bu mükemmel." Bakışlarımı, ağaçların arasından sarkan peri ışıkları ve bir bistro ile ormandaki gizli oyuktan ayırdım. üzerinde ayçiçeği vazosu olan bir masa hazırladı. "En sevdiğim çiçeklerin ne olduğunu nereden bildin?"

İki kez mevsim dışı buket getirmeyi nasıl başardığını sormayacaktım bile. Ben onun yardımlarından faydalanırken ne kadar parası olduğunu söylemek kabalık gibi geldi.

"Ben... Uh..." Ranger başını kaldırıp ağaran aya baktı. "Babana sana söylemeyeceğime söz verdim."

Kaşıkla yemek yiyebilecek kadar sevimliydi.

"Babama verdiğin sözleri tutmamana izin veremeyiz," diye takıldım ve masaya doğru ilerledim. "Ve onu oradan çıkardığın için tekrar teşekkür ederim. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

O anın heyecanıyla Trenton'a söylediklerimi düşündüm ve kızardım. Yani, muhtemelen Ranger'a bir darbe borçluydum. iş. Ama bunu bu şekilde duymasını beklemiyordum.

Ranger ne düşündüğümü hissetmiş olmalı ki bana alaycı bir sırıtışla baktı. "Sorun değil ve neyle uğraştığını bilseydim çok daha erken hallederdim."

Ellerini çok iyi kullanıyor.

Sus. Ranger sandalyemi çekerken ben de oturdum ve onun koyu kahverengi gözlerine baktım. "Kader arkadaşın olduğumu düşündüğün için mi?"

Muhtemelen bu konuşmaya yumuşak bir şekilde girmeliydim ama kimse bana yumuşak demezdi.

"Doğrusu, ben de seninle aynı durumda olan herkes için aynı şeyi yapardım. pozisyonu." Sandalyemi iterken açık sözlülüğümü fark etmemiş gibiydi. "Ama evet, gizli bir amacım vardı."

Bana daha fazlasını anlat, diye soluk soluğa söylendi kurdum, masanın etrafında dolaşıp oturmadan önce kollarını sıvayışını izlerken.

Sürahideki suya uzandım, kendime bir bardak doldurdum ve tekrar konuşmaya çalışmadan önce bir yudum aldım. "Yani sen bizim kader."

"Açıkçası nasıl emin olacağımı bilmiyorum ama bu çekimi inkâr edemem." Ranger sürahiyi aldı ve küçük yan masadaki buz kovalarına eğilmeden önce kendi bardağını doldurdu. "Bu konuda ne hissediyorsun?"

Bir şişe şarap çıkardı ve loş ışıkta etiketini okudu. Doğrudan bana bakmadığı ilk anlardan biriydi. onun o yoğun bakışları altında. Savunmasız ve açık olmam için bana mahremiyet verdiğini fark ettim.

Bu yardımcı oldu. "Çekimi fark eden tek kişinin ben olmadığımı sevindim. Bir süreliğine kendimi biraz deli gibi hissediyordum. Ve sanırım emin olmanın tek yolu bağı tamamlamak. En azından babam bana böyle söyledi."

"Akıllı, yaşlı bir kurda benziyor." Ranger şarap şişesinin mantarını açtı. "Kırmızı sever misin?"

Şarabı doldurmaya başladığında tek omzumu silktim. "Ben daha çok ucuz bira seven bir kızım ama içerim."

Bardağın ince sapını sıkıca kavradı. Nasırlı parmaklarının bir hareketi bardağı kırabilirdi ama gözlerini kaplayan öfkeye rağmen bardağı bana nazikçe uzattı. "Peki uyuşturucu kullanmıyor musun?"

"Tanrıça hayır." Bardağı önüme koymasını izledim. Elimi uzatıp parmaklarımı yumruğunun üzerine koydum ve rahatladığını hissettim. "Sorun yok. Canım yanmıyor. Sadece bu aptal gösteriden çıkmak istiyorum."

Ranger bir an sessiz kaldı, elime dokunuşuna bakıyordu. "Sabah yola çıkacağız."

"Yarın." Nefesimi tuttum, şarabı yudumlarken elimi tekrar kucağıma çektim. Midem yine alt üst oldu. Her şey çok hızlı gelişti. Ama artık babam Nuva Sürüsü topraklarından ayrıldığına göre

Burada kalma amacım. "Peki ya programda olma nedenleriniz?"

"Benim nedenlerim." Bir yudum almadan önce şarabı bardağın içinde döndürdü. Bunu televizyonda yapan insanlar görmüştüm ama nedenini bilmiyordum. "Artık bir önemi yok."

Güldüm. "Buna inanmak zor. Senin gibi bir Alfa'nın kasıtlı olmayan bir şey yaptığını düşünmezdim."

"Benim gibi bir Alfa mı?" Ranger bir kaşını kaldırdı. Bunu yapmasına bayılırdım.

"Sen tanıdığım tüm Alfa'lardan biraz daha *gerginsin*." Dudağımı ısırđım ve başka tarafa baktım. "Ayrıca, buraya geliş amacına odaklanabilmek için beni programdan çıkarman gerektiğini söylemiştin."

"Şu anda odaklanmam gereken daha iyi bir şey var." Göz kırpı. Karnımdaki kelebekler tekrar uçtu. "Kes şunu."

"Neyi keseyim?"

"Dikkatimi dağıtmayı," diye dudak büktüm. "Gösteriye neden geldiğini ve şimdi çekip gitmenin neden bu kadar kolay olduğunu bilmek istiyorum."

"Kolay çünkü önceliklerimi değiştirdim." Ranger sandalyesinde arkasına yaslanırken iç çekti. "Ama ben buraya bir şey için gelmiştim. uzun zaman önce oldu. Tulia Sürüsü, uzun yıllar boyunca kontrolsüz bir şekilde nüfuzunu kendi bölgesinin ötesine yaydı ve... kayıplar. İntikam almak istedim."

Zaman kadar eski bir hikayeydi bu. Kurtlar, sincapların fındık toplaması gibi kin tutarlardı. Canavarın doğası gereği onu suçlamadım. Ama, "Bunun Lester amcanla bir ilgisi var mı?"

"Lester mı?" Ranger kıkırdadı. "Sanırım bir bağlantımız olduğunu varsayabilirsin. Eğer düşündüğünüz buysa, hapse girdiğinden beri görüşmüyoruz. Hapse girmeden önce de ailemle arası açıktı ama benzer sorunlarımız vardı.

motivasyonlar. Yine de eylemleri aceleci ve aptalcaydı. Ben onun gibi değilim."

Tuttuğum nefesi bıraktım, içimden geçenleri anlamaya çalışıyordum.

Ranger'ın bana söylediklerini daha fazla zorlamadan dinledim. Eğer bunun sürü bölgesi anlaşmazlıklarıyla bir ilgisi varsa, o zaman bu benim seviyemin çok üstündeydi. Ama belki de gerçek bir Luna olacaksam bu konuda daha fazla şey öğrenmeye çalışmalıyđım.

Bu da kalbimin yeniden çarpmaya başlamasına neden oldu.

Ranger kollarını masanın üzerine koydu ve elime uzanırken dikkatimi çekti. Bu dokunuş beni anında toprakladı. "Sana bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette." Konuyu daha az ciddi bir şeye çevirmeye hevesliydim.

"Çiftleşmek istiyor musun?" Ses tonundaki çığlık yüreğimi burktu.

"İstiyorum," dedim, çok hızlı bir şekilde. Gözleri kısıldı. "Ya da istemiyordum. Daha önce. Babama olanlardan sonra değil. Çiftleşmek istediğimden hiç emin değildim."

"Ne oldu?" Tehlikeli kaşları geri döndü ve ben Arkamda cesetlerden oluşan bir yol bırakmak istemiyorsam gelecekte sözlerimi dikkatle seçmem gerektiğini fark ettim.

Gülümsemeye çalıştım. "Tipik bir yanlış giden maç hikayesi. Babam daha ilk kızgınlık dönemindeyken genç bir kadın Hapishanedeki ailesini ziyaret eden kız, çiftleşme sezonu koşusuna kapıldı. Kadın daha fazlasını istedi. Alfa için meydan okudu ve kaybetti. Yavrularını bırakıp kaçtı. Bu aşk değildi. Birbirimizi. Kendime ve canavarıma böyle bir şeye asla razı olmayacağıma dair yemin ettim."

"Ama şimdi?"

Onunkini tutmayan elimle dalgın dalgın göğüs kemiğimi ovuşturdum ve o da kalbine dokununca gülümsedim.

"Sanırım şimdi babamın her zaman ne hakkında saçmaladığını biliyorum."

"Ben de öyle düşünüyorum." Ranger'ın sesi hırıltılı bir hal almıştı. dudaklarına odaklanırken gürledi. "Ve lütfen onu oradan çıkardığım için bana teşekkür etme. Böylesi daha iyi. Şimdi hiçbir şey yok Sabah yola çıkmamızı engelliyor. Seni McCaw topraklarındaki malikaneme yerleştirdikten sonra, ihtiyacın olursa giderim. Önce, ben-"

"Bekle, ne?" Sözünü kestim. "Neden beni orada yalnız bıraktın?"

Gülümsedi. "Bu çiftleşme sezonu için sürüme liderlik etmem gerekecek. Ama acele etmek istemiyorsan, birlikte koşmak için gelecek yıla ya da bir sonraki yıla kadar bekleyebiliriz. Ne kadar zamana ihtiyacın varsa."

Aman Tanrım.

Birinin bu adama sakso çekmesi lazım.

Nihayet! Biraz aksiyon olsun.

Masadan kalktım, acelemden şarap bardakları biraz şingirdadı ve oturduğu yere doğru yürüdüm. Ranger yüzünde bir soruyla sandalyesinde arkasına yaslanmış ve bacaklarını açmıştı. gelişigüzel. Seksi bir cadaloz değildim ya da baştan çıkarma işinde iyi değildim ama bunun doğrudan konuya gireceğini ve yeterince açık olacağını düşündüm.

Kalçalarının arasına diz çöktüm ve tokasına uzandım.

"Vay be. Yavaşla, güzelim." Devasa eli iki elimin üzerine kapandı ve neredeyse hayal kırıklığıyla haykıracaktım. İşte bu İkinci kez istediğimi reddetti ve bu hiç adil değildi. Gözlerindeki açlık olmasaydı, odayı yanlış okuduğum için utanabilirdim.

O da beni istiyordu ve neden kendini inkar ettiğini anlayamıyordum. Aptalcaydı.

"Neden?" Başparmağını alt dudağıma değdirene kadar suratımı astığımı fark etmemiştim.

Yüzünde şakacı bir kıvılcım parladı. "Ne yapacağım ben Sen?"

Elinin hâlâ benim elimi tuttuğu yere baktım. pantolonunun denim malzemesini ve altında sertleşen horozunu hissetti. "Birkaç fikrim var."

Göğsünün derinliklerinde kahkahalar gümbürdüyordu ve yukarı baktım, benimle alay edip etmediğini görmek için yüzüne baktım ve onun yerine sadece takdir buldum.

"Güvenli kelimenle başlayalım."

"Benim... güvenli kelimem mi?"

Oh. *Oh!* Geçen gün bu konuyu açtığında ciddiymi. Şaka yaptığını sanmıştım. Ranger şimdi şaka yapıyor gibi görünmüyordu.

Nefesim kesilirken gözbebeklerim büyüdü. "Güvenli bir kelimeye ihtiyacım olacak mı? Daha önce hiç kullanmadım."

Kabul ediyorum, dildolarımı saymazsak sadece bir kez seks yapmıştım ve o da yan kasabadan bir insanla olmuştu. Deneyimim sınırlıydı ama bunu coşkuyla telafi edebilirdim.

Dudaklarından alçak bir uyarı hırıltısı döküldü. Kurdumun kulakları dikildi, canavarından gelen kıskançlık sesini seviyordu.

"Şimdi bir taneye ihtiyacın var." Sözleri bir tehditten çok bir vaatti ama yine de tüylerimi ürpertti.

Canavarım mırıldandı. **Beni iyi vakit geçirmekle kışkırtma.**

Ranger alışmaya başladığım bir yoğunlukla yüzümü inceliyordu. "Korkuyor musun?"

Yarı yalan söylemeyi düşündüm ve başımı salladım. "Biraz, ama denemek istiyorum."

"Denemek istiyorsun," diye devam etmemi istedi. Ona baktım. Ranger beni kaldırıp kucağına oturttu ve beni sabit tuttu. bakışları altında biraz kıpırdandı.

"Kelimeler, Aspen. Bunun işe yaraması için onları kullanmana ihtiyacım var."

"Tamam." Hararetli bir nefes verdim. "Senin yönteminle oynamak ve hoşuma gidip gitmediğini görmek istiyorum."

"İyi bir itaatkâr olacak ve dediklerimi yapacak mısın?" Dişleri uzarken sırtışı tehlikeli bir şekilde sarhoş ediciydi.

"Boyun eğmemi mi istiyorsun?" Öfkelendim.

Beni göğsüne doğru çekerken bileklerimi sıkıca kavradı. "Bedenine sahip olmak ve sen kendini bana teslim ederken ben de sana zevk vermek istiyorum. Ama burada kontrol her zaman sende olacak. Senin için neler yapabileceğimi görmek ister misin?"

Konuşmamı istediğini unutarak hevesle başımı salladım. "Evet. Bunu denemek istiyorum lütfen."

Ranger, birbirine tutturduğu bileklerimi kaldırdı ve nabız noktamın hassas derisine bir öpücük kondurdu. "Hâlâ o güvenli kelimeyi bekliyorum."

Bir iniltiyi bastırırken gözlerimi kapattım. Bana daha yeni dokunmuştu ve ben çoktan ıslanmıştım. Kucağında oturmak hiç yardımcı olmuyordu. Beynim lapaya dönüyordu.

Ellerimi dudaklarına bastırarak tekrar hırladı. "Fransız tostı," diye ağzımdan kaçırdım.

Tenime karşı gülümsediğini hissettim. "Fransız tostı mu?"

"Seninle ilk tanıştığımda tabağıma dolduruyordum," diye açıklamak için acele ettim, yanaklarıma kan hücum ettiğini hissettim.

Ranger ellerimi kalbine doğru indirdi ve gözlerimin içine bakarken yüzümün yan tarafını saygıyla kavradı. "Fransız tostu yemeyi en sevdiğim şeylerden biridir. Artık her zaman özel olacak."

Aww. Hem ben hem de kurdum bayıldık, Ranger'ın yüz ifadesinin kararmasını gerçek zamanlı olarak izledik. Bunu bu kadar hızlı yapabilmesi biraz ürkütücüydü. Belki de daha çok korkmalıydık. "Şimdi ayağa kalkacak ve ellerini masanın üzerine koyacaksın." Emredici ses tonu tüylerimi diken diken etti.

"Ama neden?" Beynim ne dediğimi anlamadan yaklaşık iki saniye önce tekrar kemerine uzandım. *Lanet olsun.* Her şeyi onun istediği gibi oynamayı daha yeni kabul etmiştim ve şimdiden kuralları çiğniyordum.

Ranger yine kıvranmamı izledi. "Böyle mi olacak? olabilir mi?"

Bunu düşündüm ve yavaşça başımı salladım. O kadar da kötü olmazdı.

ona patronluk taslarsam ve kendi ilacının tadına baktırırsam. Belki büyük, kötü Alfa'ya bir iki şey öğretebilirdim.

Ranger öne doğru eğildi. Nefesi kulağıma bir fısıltı gibi geliyordu. "Dizlerinin üzerine çök o zaman."

İki kere söylemene gerek yoktu.

Kucağından atladım. O koltukta öne doğru kaymaya fırsat bulamadan dizlerim onun yayılmış kalçalarının arasındaki toprağa çarptı.

Gördün mü? Dinleyebiliyordum. Harika bir öğrenciydim.

Bardaklarımızı boşaltıp şarap soğutucusunun yanına dikkatlice dizerken kalbim beklentiyle daha da hızlı çarpıyordu. Sonra yavaşça - çok yavaşça- kemerine doğru ilerledi.

"Seni hazırlamak için daha fazla zaman harcayabilirdim." Ranger deriyi her ilmeğin içinden geçirirken tısladı. "Ama hemen atlamaya çok heveslisin."

Kemeri masanın üzerine koydu. Fermuarını indirirken ağzımın suyu akmaya başlamıştı, diken üstünde bekliyordum.

"İştahının midenden daha büyük olduğunu hissediyorum," diye azarladı elini pantolonunun içine sokarken.

Dudaklarımı yaladım. "Kesinlikle yiyebilirim."

Ranger'ın kahkahası ayak parmaklarımı kıvrıracak kadar lezzetliydi. "Benim için dizlerinin üzerinde otururken çok güzelsin."

Kurdum bu övgü karşısında tüylerini diken diken etti. Bir yerde sıkışıp kalmıştım

Bana iyi bir not vermesinden hoşlanmanın verdiği utanç ile daha yüksek bir not alma arzusu arasında gidip geliyordum.

Sonra sikini çıkardı ve tüm bahisler kapandı. *Şu şeyin genişliğine bak.*

Görüyorum. Kurdum nefes nefese kaldı.

Teorik olarak bu, okuduğum kitapların çoğunda hayal ettiğim bir durumdu. Ama bırakın başka bir yere, ağızma bile sığmama ihtimali vardı.

"Bana bak." Ranger çenemi kavradı, yüzümü yukarı çevirdi, böylece tepesinde ay olan kurt değiştiren bir tanrının karanlık hatlarına bakıyordum. "Meraklı olduğun için seni cezalandırmayacağım. Söyle bana güvenli kelime ve farklı bir oyun oynayacağız."

Ceza mı? Ha. Şaka ondaydı çünkü bunu kesinlikle yapabilirdim.

Daha yakına eğildim ve dilimin bir hareketiyle ucunda birikmiş olan prekumun tadına baktım. Takdirle inledim Nefesinin altında küfrederken göğsümün gururla dolduğunu hissederek tadını aldım. Derin nefes alarak başını emdim ve sonra geri kalanını yutmak için yeterince geniş açmaya çalışırken çenemi kırmak üzereydim.

Ranger kırırdamadan oturuyordu ama siki seğirerek Boğazımın arkasına takıldı ve öğürmememe neden oldu. Ellerim yemek borumu korumak için bir güvenlik halkası oluşturarak tabanın etrafını sarmak üzere havalandı.

Sikin içinde boğularak ölecektim.

Çiğneyebileceğimden fazlasını ısırmış olma ihtimalim yüksekti ama artık geri adım atamayacak kadar derine inmiştim. Yapacağım son şey olsa bile bu siki emecektim.

Ellerimi bir rehber olarak kullanarak, tekrar aşağı doğru sallandım. uzunluğunu ve derinliğini yanlış hesapladığım için boğuldum. Gözlerim yaşardı ama durmayacaktım. Sertçe yutkundum ve tekrar denedim.

Doğru yaptığını sanmıyorum. Sadece dön ve sun.

Yardımcı olmuyorsun! Öğürdüm.

Ranger aleti hâlâ içindeyken yüzümü eğdi ve beni tuttu. Sabit durdu ve sandalyeden kalkarken bana nefes alacak bir alan bıraktı. "Gırtlakını siktirmek ister misin?"

En kötüsü de gerçekten istiyordum ve bunu tamamen yanlış yapıyordum. İşgal altındaki ağızımdan neyse ki anladığı karışık bir olumlu cevap geldi.

"Gözlerini benden ayırma," diye emretti içimdeki asiye ağlatan o karanlık sesiyle. Ama yukarı baktığım açı, onun boyunu boğazıma doğru konumlandırdı ve ben de anladım.

Bir elini enseme dolayarak saçlarımı kafatasımın dibinde topladı ve diğer eliyle yanağımdan süzülen bir damla gözyaşını sildi. "Sen daha da

O güzel dudaklar sikime sarılınca çok güzel oluyor."

Ranger ellerimden birini şaftının tabanından ayırdı ve uyluğunun üzerine koydu. "Durman gerekiyorsa dokun. Şimdi nefes ver."

Nefesimi yavaşça verdim, o ağızımın derinliklerine doğru kayarken boğazımın açıldığını hissettim. Ranger bir an durakladı, çekilmeden önce onun büyüklüğüne alışmama izin verdi.

Boğazımın arkasından kalın bir tükürük izi geldi. Tekrar içeri girerken ağızımı muhteşem bir rahatlıkla kayganlaştırdı. Biraz öğürdüm. Mırıldanarak alışmamı bekledi. Tanrım, tadı çok güzeldi.

Ranger'ın kasları üstümde titrerken o da benim rahat ettiğim bir hızda çalışıyordu. Parmaklarının saçlarımda sıkılaştığını, kendini içeri zorlayabildiği gücü ve kontrollü bir ritimle nasıl geri çekildiğini hissettim. Kontrolün bende olduğunu söylememe rağmen, eğer gerçekten öyle olmamı istiyorsa onun merhametine kaldığımı biliyordum.

Dehşet vericiydi.

Şimdiye kadar yaptığım en ateşli şeydi.

Kalçalarımı birbirine sürterek iç çamaşırlarımı ıslatan kayganlığın acısını koymaya çalıştım ve kendime dokunabilmeyi diledim. Ama onun pozisyonunu değiştirecek bir şey yapmak istemiyordum.

bana gösterdi. Artık hareketleri bildiğime göre, buna sahiptim. Boğazıma bir mola vermek için birkaç uzun vuruş boyunca sertçe emdim ve onu tekrar derinlere almaya hazırlandım.

Yeni favori oyuncağımı benden

uzaklaştırdı. Ona uzanırken "Hayır," diye haykırdım.

Ranger beni ayağa kaldırırken homurdandı. "Canını yakacaksın Eğitim almadan çok ileri gidersen kendini kaybedersin." Aleti zonkluyordu, kaya gibi sertti ve dokunmam için yalvarıyordu.

Elimi tekrar şaftının etrafına sardım, buna her şeyden çok ihtiyacım vardı. "En azından seni boşaltmama izin ver."

Alnıma bir öpücük kondururken kahkahası karanlık ve gürültülüydü, canavarının hırıltısıyla karışmıştı.

"Bu kadar kolay kurtulacağını sanma." Ranger bir parmağını havada döndürdü. "Sanırım size arkanızı dönmenizi ve ellerinizi masanın üzerine koymanızı söylemiştim."

Sikimi yumruklarken nefes verdim ve biraz baskıdan kurtulmak için çekiştirdim. Bir şey yapmadan dürtülerime boyun eğmek bana göre değildi.

ama Aspen senaryoyu tersine çevirdi. Beni emmek istediğinde, onu durdurmak istemedim. Ama o çok istekliydi ve iştahı doymak bilmiyordu. *Eğer* hazırlıklı olsaydı, bu harikaydı. Eğitim almadan öylece derinlere atlayamazdı.

Benim için biçilmiş kaftan olacaktı. Ve başlamak için sabırsızlanıyordum.

Parmaklarımı kolunun açıkta kalan derisinde gezdirdim ve tüylerim diken diken oldu. Uyarılmışlığı ve tatlı gelincik kokusu havada ağır ağır asılı duruyor, içime çektiğimde beni sarhoş ediyordu.

"Nasıl dinleyeceğini biliyorsun," diye alay ettim, parmaklarımı ferforje masayı sıkıca kavrayan ellerinin üzerinde gezdirirken.

Kıçını bana doğru bastırırken sığ nefeslerle titriyordu.
"Deniyorum."

Elim pantolonunun ön kemerini buldu ve pantolonunun altına girdiğimde nefesi kesildi. Parmaklarımı kasık kıvrımlarında gezdirdim, aşağı inerken biraz çekiştirdim. Canavarım onu çoktan sırlıslam bulduğumda onaylayarak homurdandı.

"Dinleyen iyi kızlar ödüllendirilir," diye kulağına fısıldadım, orta parmağımın pedini klitorisine masaj yapmak için kullandım.

"Peki ya kötü olmak istersem?" diye haykırdı ve nefes nefese bana doğru eğildi.

Bu soru beni çok şaşırttı. Pantolonunun izin verdiği kadar uzağa çekilirken kahkahalarımı ısırmak zorunda kaldım. Aspen hayal kırıklığı içinde inledi. Elimi olduğu yerde tuttum, sıcaklığın ve gerginliğin avucumu ısıttığını hissettim.

"İstediğin kadar kötü olabilirsin."

Aspen elime karşı öne doğru sallanırken dişlerinin arasından tıslayarak nefes verdi. Kalçasını yakaladım ve

onu hareketsiz bıraktı. İşe yaramayacağını fark etmeden önce tekrar hareket etmeye çalıştı. Doğru koşullarda iki santimlik boşluk işkence gibi gelebilirdi.

"Kötü kızlar cezalandırılır." Dişlerimi omzunun pürüzsüz derisine hafifçe bastırdım ve içimdeki canavarın gürlediğini hissettim.

"İyi! İyi olacağım," diye haykırdı, çünkü bir şey yapmaya çalışmayı bırakmıştı.

kontrolü ele almak. Ayağını yere vurmamasına çok şaşırdım. Küçük velet.

Sevecen bir şekilde gülümsedim ve orta parmağımı dar amcığına sokup aşağı çekmeden önce yukarı kıvrarak onu ödüllendirdim

İç duvar boyunca onu inletmek için. Etrafımda fışkırdığını hissederek birkaç yavaş vuruş daha yaptım.

Boynunun yan tarafına öpücükler bıraktım. "Çok istekli. Çok ıslak." "Beni becerebilirsin," diye inledi.

İkinci bir parmağımı soktum, birazdan söyleyeceklerimin etkisini yumuşatmak için avucumu klitorisine masaj yapmak için kapattığımda onları biraz makaslardım. "Önce seni germem gerekiyor."

"Beni germek mi?" Elleri masadan kalktı ve ön kolumu kavradı. İçimdeki dominant orada durmak istiyordu ama bu farklıydı.

Aspen gerçek bir itaatkâr değildi ve ben eğlenirken Sınırlarını test etmeye çalışıyordum ama benim yöntemimle oynamaya hazır değildi. Arkadaşım bir veletti.

Bizim veledimiz. Kurdum sırtıttı.

Ve ona uyum sağlamam gerekiyordu.

Üçüncü bir parmak eklemeye çalıştım ve o irkildiğinde geri çektim, onu tekrar iki parmağa geri itmeden önce klitorisine lüks ve daha hızlı bir masajla ödüllendirdim.

"Seni eğitmemiz gerekecek." Onu sıkıca vücuduma doğru çektim, böylece sertliğimin sırtına baskı yaptığını hissedebiliyordu. boğazının dibini öptü ve onu daha hızlı parmaklamaya devam etti. "Her parçanı esneteceğim, böylece beni her Gözlerinde o açgözlü bakışı gördüğün zaman."

"Açgözlü mü?" diye bağırdı, nefesi kesilmişti ve ben onu sınıra yaklaştırırken titriyordu.

"Ne istediğini biliyorum." Amcığı parmaklarımı sağımaya başladığında daha sert pompaladım, bacaklarının titrediğini hissettim ve çılgın küçük inlemelerini duydum.

Yumruğuyla sikimi kavrayana kadar elini çılgınca arkasına vurdu. Onaylayarak homurdandım, içine doğru ittim Kavradım.

Onun dokunuşu damarlarımda ateşi hızlandırdı, beni aynı anda hem bir krala hem de bir dilenciye dönüştürdü. Şaftımı çalıştırırken ve parmaklarımı sürerken kontrolü elimde tutmak için mücadele ettim. O tehdit ediyordu. Ona bunun neden iyi bir fikir olmadığını göstermeye tehlikeli bir şekilde yaklaşmışım.

Dişlerim hâlâ boynundaydı, elimde parçalanmak üzere olduğunu hissettiğimde hırladım. "Ver onu bana."

Ay Tanrıçası'na haykırırken vücudu kaskatı kesildi. Avucumda biriken kayganlığı klitorisini daha hızlı ovmak için kullandım ve parmaklarımı kasılana kadar kıvırdım. Aspen'in orgazmı, beni de kendisiyle birlikte çekerken ikimizin de üzerine sert ve hızlı bir şekilde aktı. İçimde biriken sperm ipleri onun tarafından yere fışkırırken ben de serbest bırakıldığımı haykırdım.

Ayaklarını.

Artçı sarsıntılar boyunca ona sarıldığımda hızı yavaşladı, Düğümüm tamamen genişlemeden önce aletimi kontrol altına almak için aşağı uzandı.

Aspen elimden kurtuldu ve gözlerini kocaman açarak arkasını döndü.

ve düğümümü sıktıkça nefesi kesiliyordu. Ama o çoktan görmüştü.

Zarar verilmişti.

Gözbebekleri şişmiş bir halde bana göz kırptı. "Haklısın. Önce o eğitime ihtiyacım olacak."

Gülerek onu göğsüme doğru çektim ve başının tepesine bir öpücük kondurdum. "Hadi sana yiyecek bir şeyler alalım."

*

Aspen kucağıma oturdu, ben dalgın dalgın sırtını ovuyor ve folyo tabaklarda hâlâ sıcak olan tavuklu cordon bleu sandviçlerini elimle yediriyordum. Canavarım parmaklarımdan aldığı her lokmadan memnun ve onaylayarak uçuyordu.

İkramlarımı kabul ederken vücudu durgundu. Çok fazla konuşmadık. Aramızdaki sessizlik sıcak ve

Saçma sapan kelimelerle doldurulmamış rahatlatıcı bir battaniye. Onu kucağıma alana kadar ihtiyacım olduğunu bildiğim bir şey değildi.

Aspen uykulu bir şekilde esnedi, ben de ona bir bardak daha Şarap.

Kalbim yerinden çıkacakmış gibi hissederek gülümsedim. Göğüs. "Seni yatırma vakti geldi mi?"

"Bütün yemeği yedik mi?" diye sordu kaşlarını çatarak. Kendini düzeltti. "Yaptığın bu işin boşa gitmesini istemem."

Onu ayağa kaldırırken, "Kalan yemekleri almaları için sürüme haber veririm," dedim.

"Sürün mü?" Aspen kendine gelmeye çalışarak başını salladı. "Doğru ya. Burada, ormanda bir yerdeler. Gidip onlarla tanışabilir miyiz?"

Yorgun olduğunu biliyordum ama gözleri o kadar büyüktü ki Ona hayır diyemeyeceğim için heyecanlıyım. "Şimdi de yapabilirsin."

*

"Herkes en iyi şekilde davransın." Aspen'in yumuşak eli benimkinde dinlenirken bir Alfa komutu kullanma ve onları dinlemeye zorlama dürtüsüne zar zor direnerek bir zihin bağlantısı yayını gönderdim.

Canavarım yükseliyordu ve kendimi hiç olmadığım kadar hafif hissediyordum. Onun kurduyla oynamak istiyordu. Onu eve götürmek için sabırsızlanıyordum. Bununla ilgili her şey doğru geliyordu. Sürüyle tanışması bile.

Sürünün önünde durduğunda ne bekleyeceğimden emin değildim.

Hiyerarşi olayını yapmadığımızı ve bu kurtlara karşı saygının kazanılması gerektiğini biliyorlardı.

Ayağa ilk kalkan Ivan oldu ve boynunu açarak Aspen. "Luna." Sürünün geri kalanı da aynı şeyi yaptı ve onu aramızda görmekten duydukları hevesi hissedebiliyordum.

Elime yapıştığında yanaklarında koyu kırmızı bir kızarıklık belirdi. "Tanrım. Bana gerçekten böyle seslenmek zorunda değilsin."

Onu kollarımla sardım ve hâlâ kokumla sarmalandığından emin olmak için boynuna sarıldım. "Sana başka ne demeliler?"

"Aspen de olur." Kollarımda rahatladı. "Sadece beni akşam yemeğine geç çağırma."

Cırcır böcekleri cıvıldarken ve şekil değiştirenlerim birbirlerine bakarken garip bir sessizlik oldu.

"Bu kötü bir şakaydı," diye inledi Aspen.

Önce Jenna kahkahayı bastı, onu Beau izledi ve sonra diğerleri de katıldı. Ben daha ne olduğunu anlamadan Aspen sürüklenerek şenlik ateşindeki şeref koltuğuna taşındı.

Birisi onun eline bir lokum çubuğu, benimkine de bir bira verdi. Oturup ilk lokumunu yakmasını izledim. Mattox ona özel yöntemlerini öğretmek için dramatik bir iç çekişle eğildi.

Fallon yanıma çömeldi ve parmaklarını ateşe doğru uzattı.

"Sürü onu şimdiden seviyor."

Homurdandım. Herkesin ona yaklaştığı, onunla bir şeyler konuşmaya çalıştığı belliydi.

Mattox'un dikkatli bakışları altında lokumlar altın rengine dönüşüyordu. Canavarım homurdandı, tüm dikkatinin onların üzerinde olmasını biraz kıskanmıştı ama Alfa olmanın bizi spot ışıklarının altına koyduğunu biliyorduk.

"Her şeyin bu şekilde sonuçlanmasından memnun musun?"

Fallon sordu.

Marşmelov alev alınca Aspen çığlık attı ve aceleyle onu söndürmeye çalıştı. Bana zaferle gülümsedi.

Kendimi aptal gibi hissederek gülümsemesine karşılık verdim. "Neden olmayayım ki? Beklediğimden daha fazlasını kazandım."

"Seni mutlu gördüğüme sevindim kardeşim." Fallon omzumu tuttu ve ayağa kalkmak için kullandı. "Ivan sabaha kadar güvenlik kamerası görüntülerini incelemeyi bitireceğini söyledi, böylece yol. Sanırım savaşın sonunu göremeden ayrılacağız."

Cızırdayan ateşe baktım, meydan okumanın içimdeki karanlığı çağırdığını hissettim. "Bu gidişattan memnun musun?"

"Neden olmayayım ki?" Fallon bir kaşını kaldırdı. "Aspen'i seviyorum ve o senin için iyi. Sürü için de iyi olacak."

"Kastettiğim bu değildi."

Fallon ayağa kalktı, ateşi inceliyordu. "Annem intikam almamızı asla istemezdi. Bu bizim karar verdiğimiz bir şeydi.

Ama başka bir yol bulacağız. Ve bu şovdan bıktım. Bana, senin iyiliğini reddedip bir kafes kurmalarının garip olmadığını söyle.

onun yerine dövüş olayı. Bu işte bir bit yeniği var. Bir karmaşanın içine düşmeden buradan ayrılmak istiyorum."

Kız kardeşimin haklı olduğunu bilerek başımı salladım.

"Geçen gece birlikte koştüğün gizemli kurt McCaw'a geri mi dönüyor? Bize mi?"

Dişlerini sıktı ve hırladı. "Hayır. Onu rahat bırak." "Emin misin?" Dalga geçmeye başladım, onu sürüklemem gerektiğini fark ettim.

bu dışarı. "Çünkü-"

Aspen'in nefesi dikkatimi çekti.

Mattox, "Tulia Sürüsü'nün Alfa'sı olan küçük kardeş Crowley, batı kıyısı boyunca uyuşturucu satıyor ve şekil değiştirenleri bağımlı hale getiriyordu," diye açıklıyordu. "Birçok dış sürüyü vurdu, yerel halkı bağımlı hale getirdi ve sonra kasabayı kurtarmak için," diye hava-"Tulia'nın Alfa'sı, şirketlerinin hisselerini artırmak için küçük dükkanları satın alır ve şekil değiştirenlerin işlettiği işleri tasfiye ederdi."

"Bunun Ranger'la ne ilgisi var?" Bana ve Fallon'a bakarken gözleri yaşardı. Yaşadığımız onca şeyden sonra, Yüzündeki acıma ifadesini görmeye dayanamıyordum. Araya girip konuşmayı durdurmak için ayağa kalktım ama Mattox beni hissetmeden devam etti.

"Annesinin Canyon City'de bir lokantası vardı ve ketamin tavşan deliğinden aşağı kaymış, işini kaybetmiş ve sokaklara düştü. Portland'a taşındılar ve yaklaşık bir yıl sonra öldü." Mattox yanında durduğumu hissetti ve başını kaldırdı. O dürüst bir şekil değiştirendi. Dedikodu yapmak için dedikodu yapmadığını biliyordum. Ağzım.

Ama canavar yine de hırladı.

Aspen ayağa kalkarak aramıza girdi ve Beta'mı azarlamamdan korudu. "Peki sonra ne oldu?"

Bu konu hakkında konuşmak istemediğim için yavaş bir nefes aldım.

Şu anda. Aramızdaki her şey bu kadar yeniyken olmazdı. Dudağını ısırdı, gözyaşlarıyla dolu gözlerini bana çevirdi. En karanlık sırlarımı öğrenmek için yalvaran gözler.

Fallon yanıma gelirken, "Sonra Ranger, diğer çocukların yarısının bizimle aynı kaderi paylaştığı savaş devrelerine sürüklendi," diye açıkladı. "Borcumuzu ödedi ve bizi

Eski Alfa sokakları Tulia'nın etkisinden temizlemeyince McCaw Sürüsü'nün başına geçerek varoşlardan çıktım."

"Bu yüzden buraya geldin." Akıllı dostum her şeyi bir araya getiriyordu. "Annen ve sürünün geri kalanı için intikam. Chad'den bir iyilik almayı umuyordun ki bu da Tulia'yı Sana borçlu mu?"

Başımı salladım.

"Amcasının ve babasının ne yaptığını biliyor mu?" diye sordu.

"Hâlâ ne yaptıklarını." Fallon içini çekti. "Duymak zorunda kaldık Chad'in aileyi devralmak için nasıl yetiştirildiği hakkında iş. Bu konuda konuşmalarını dinlemenin ve onları *yasal olarak* durdurma iznine sahip olmamanın ne kadar sinir bozucu olduğunu anlayamazsınız Hükümet ceplerindeyken."

Mattox, Aspen'in arkasından bir yerlerden, "Ve gösteri, Ranger'ın bel bağladığı iyiliği elinden aldı," diye ekledi.

Bunu ona kendim açıklamak istesem bile, hepsi bunu anlatmaya o kadar hevesliydi ki, onlara izin vermekten başka çarem yoktu. Bu yükün ağırlığını benim taşıdığımı söylüyorlardı ama tek ben değildim.

"Peki neden en azından kışına tekme basmadan gidiyorsun?" Aspen bana bakarken kollarını göğsünde kavuşturdu.

Etrafımızdaki erkek şekil değiştirenler kıkırdadı.

"Çünkü artık bir önemi yok." Onun cesaretine gülümsedim. "Ve dizi kuralları değiştirdi. Eğer iki Alfa dövüşürse, bu geleneksel bir meydan okuma olarak kabul edilebilir çünkü canavarlarımız hâkimiyeti ele geçirebilir."

"Bu da onun Tulia Sürüsü'nün varisi olma konumunu elinden alacağın ve babasına boyun eğmek zorunda kalacağı anlamına geliyor. dizginleri devral." Aspen'in beyni sürekli çalışıyordu. İzlemesi büyüleyiciydi. "Ama onu öldürmek zorunda değilsin."

Zorunda değil miyim?

Aspen gözlerimdeki soruyu gördü. "Hayır, zorunda değilsin. Tanıdığım herkesten daha fazla kontrole sahipsin ve seninle daha yeni tanıştım. Tulia Sürüsü'nü utandırabilirsin, ne kadar zayıf olduğunu gösterebilirsin.

Gelecekteki Alfa'ları televizyona çıkıyor ve onun kışına tekme basıp yaşamasına izin vererek sürünün zihnine şüphe tohumları ekiyor."

"Bu çok şeytani." Fallon sırtıttı. "Bayıldım buna."

"Hiç yoktan iyidir." Mattox eşimin solunda durdu ve Luna'sına saygı duyarak ona güçlü tarafını gösterdi. "Sen her zaman uzun vadeli düşündün. Onları tamamen ortadan kaldırmanın bir yolunu bulana kadar kafalarını karıştırabiliriz."

Elimi çenemde gezdirip seçeneklerimi tarttım. "Bunu yaklaşan dolunay ve çiftleşme mevsiminin başlangıcına çok yaklaşıyoruz. Hepinizi güvende tutabileceğim McCaw bölgesine geri götürmeyi tercih ederim."

"Bir gün daha var." Aspen suratını astı. Sürünün geri kalanı daha da yaklaştı ve o bana doğru ayağa kalkarken mırıldanarak onu alkışladı. Benim küçük veledim oyun oynamak için ortaya çıkıyordu. Uzun kirpiklerini kırıştırarak canavarıma meydan okudu. "Ve o pisliğe gelecekteki sürüme yaptıklarını ödetene kadar buradan ayrılmak istemiyorum."

Etrafımı saran şekil değiştirenler yüzlerini gökyüzüne çevirdi. ve uludu. Ateşin alevleri Aspen'in gözlerinde dans ederken nabzım bir meydan okumanın kadim sesiyle çarpıyordu. Canavarım geri adım atmak istemiyordu. Kendini eşine kanıtlayacaktı.

Aspen'i belinden kavradım ve çantamızın önünde onu derinden öptüm, kaybedecek bu kadar önemli bir şeyim varken çok büyük bir risk aldığım için endişelenmemeye çalışıyordum.

"Bu Holton Cezaevi'nden ödemeli bir aramadır. Şu numaradan gelen aramaları kabul ediyor musunuz: Telefonunuzun nesi var?"

"Kabul ediyorum." Jesse saçlarımı kıvırmaya devam ederken, telefonumu banyo tezgahının üzerindeki şarj aletine takılı tuttum, kablonun yavaşça biraz meyve suyu vermesi için doğru şekilde konumlandırımdım.

"Dostum!" Clara telefonda çığlık attı. "Cevap vermediğin için seni affediyorum. Alfa Korucu'nun ayaklarına kapandığı avda gördüklerimden sonra ben de meşgul olurdum. Bu artık resmiyet mi kazandı? Acaba mahkemeye rüşvet verip beni Düşün için nekahet izni."

"Bir şeyler bulmaya çalışacağım." Gülümsedim. Onun kelime kusmasını tekrar duymak rahatlatıcıydı. Bunu ne kadar özlediğimi fark etmemiştim.

her gün duymayana kadar. "Ama çok fazla iyilik istemek istemiyorum. Babamı çoktan uzaklaştırdı."

"Biliyoruz." Clara sesini alçalttı. "Derek çok kızgındı. Neredeyse şovu izleyemeyecektik ama isyan çıkacağını bildiği için pes etti."

Ben gülmekten iki büklüm olurken Jesse saçımdan çekerek beni tekrar dikleştirdi.

"Ah."

"Sen iyi misin?" Clara sordu.

"Evet." Aynadaki stilistime ters ters baktım. "Bugün kedimle ilgili bir sorun var."

Jesse bana tısladı.

"Her ne kadar bu detayları istesem de, içimden bir ses farklı şeyler hakkında konuşmak. Sakın bana stilistin yeni kankan olduğunu söyleme. Kelimenin tam anlamıyla bir kaltağı şişlerim."

Jesse telefonuma hırlamak için eğildi ve "Getir onu," dedi.

Clara havlamaya başladı. "Arkanı kolla, amcık. İnsanları tanıyorum 9uncu canını alacak."

"Çocuklar, durun." Saati kontrol etmek için telefonumu kaydurdım ve şarj aletini bozdum. Sinirle tekrar oynamaya başladım.

"Ranger her an burada olabilir. Onunla birlikte dövüşlere gitmeliyim."

"Tamam. Unutma, köpekler birbirini bırakmaz ve ben senin en iyi arkadaşınım. Pozisyon açık değil-"

Telefonum bozuldu.

"Bu lanet şeyden bıktım usandım." Tezgâhın arkasına doğru fırlattım.

"Neden Ranger'dan yeni bir tane istemiyorsun?" Jesse homurdandı.

"Cidden, bugün sana ne oldu böyle? Bir şey mi oldu? evde olur mu?" Saçlarımın yarısını kıvrarak at kuyruğı haline getirip tokayla tutturmayı bitirdiğinde sordum.

"Hiçbir şey olmadı." Gözleri açık kapıya kaydı. "Tenis ayakkabılarını giy. Dövüş ringine kadar bir yürüyüş."

*

Beau kapımın önünde duruyordu. Ranger'ı içeri almak için anahtar kartını kullandı. Kendi giysilerimin geri kalanını spor çantama tıktırmayı bitirdim. Jesse daha sonra geri kalanları topluyordu. çünkü görünüşe göre, taşıma için doğru giysi çantalarım yoktu.

"Hazır mısın?" Ranger'ın derin sesi içimde kıvrıldı Karnım, bana gelecek vaatleriyle alay ediyordu. İlk olarak, onun şımarık bir zengini dövmesini izlemek için aşığı iniyorduk. çocuk -ki bu mümkünse Ranger'ı daha da ateşli yapıyordu- ama dün gece sadece bir teaser'dı ve daha fazlası için sabırsızlanıyordum. Omzumun öptü, bir cevap bekliyordu.

O ve onun otoriter sözleri kuraldır.

"Neredeyse." Alt dudağıımı ısırdım, telefonumu kontrol ederken ona yaslandım. *Lanet olsun.* Hâlâ açılmıyordu. Babama bir mesaj gönderip iyi olduğundan emin olmak istiyordum.

"O şarj aleti güvenli değil." Ranger omzumun üzerinden bakarken homurdandı. "Neden bana yeni bir telefona ihtiyacın olduğunu söylemedin?"

"Bu gidişle muhtemelen yeni bir telefona ihtiyacım olacak," diye hayıflandım, tek nokta gibi görünen sihirli pozisyonu tekrar denemek

iş e yarayacağını düş ündü.

Ranger cihazı kald ırdı ve hareketsiz kalarak dikkatle ona baktı. Yavaş ça ona bakana ve zihin bağlant ısıyla konuştu ğ unu fark edene kadar birkaç dakika garip bir sessizlik oldu. "Benim ço ğ u paket iphone kullanıc ısı. Kimsede bunun için ş arj aleti yok. Ama bu gece bir benzin istasyonundan senin için bir tane alır ız."

"Bunu yapmayın," dedim.

"Neyi yapmayay ım?" Telefonumu tekrar tezgâh ın üzerine koydu ve tüm dikkatini bana verdi.

Onun yoğun bakış ları altında gergin bir şekilde kıp ırdand ım. "Alfa havlamayı benim ve telefon ş arj ı gibi aptalca sorunlar ım için kullanarak sürüyü rahatsız etme. Yapacak daha iyi iş leri var."

"Öncelikle, senin her sorunun artık sür ünün hayati bir meselesi."

Hayal kırıklığı içinde homurdand ım, tam onu parçalamak üzereydim ki gözlerindeki alayc ı par ılt ıyı gördüm.

"Ve ikincisi, bir Alfa komutunu asla hayati ve uzuvları korumak için gerekli." Ranger tutmam için kolunu uzattı. "Ş imdi e ğ er sakıncası yoksa, bir talebimi yerine getirmek zorunday ım.

Luna. O küçük, otoriter bir velet."

*

Babamdan haber almak ve yolculu ğ un ona nasıl davrand ı ğ ını öğrenmek için sabırsızlan ı yordum. Bu aptal telefon meselesi gerçekten sinirlerimi bozuyordu. Ama kendimle ilgili düş ünceleri bir kenara ittim ve asansörden çık ıp lobiye girerken Ranger' ın koluna asıld ım.

Bugün ün konusu... dostum muydu?

Bunun oldu ğ unu düşünmek hâl â garipti ve birkaç sezon erteleme teklifini kabul edip etmeyece ğ ime henüz karar verememiş tim.

Yine de bu teklif, kısa bir süre için kol ş ek eri rol ünü oynamayı umursamamamın nedenlerinden biriydi. Gü ç dengesinin gerçekte nerede oldu ğ unu bildi ğ im sürece bir aksesuar gibi görünebilirdim.

Kamera ekipleri çoktan kurulmuş ve çekim yapıyordu. Lensler ç abucak bize doğru çevrildi. Herkes bir röportaj yapmak istiyordu.

Ranger'la birlikte, ama benim asla beceremeyeceğim kadar soğuk bir tavırla yanlarından geçip gitti.

Onun gibi bir şekil değiştirenle birlikte olmanın boyumu aştığını biliyordum ama beni kendine yakın tutması güç veriyordu. Sanki her şeye rağmen buraya aitmişim gibi. Ya da en azından topuklu ayakkabılarla yürümeyi öğrendiğimde olduğumdan daha uzun görünecektim. Neyse ki Jesse'nin tavsiyesine uymuş ve bugün tenis ayakkabılarımı giymiştim. Beau yanımda durdu, Kimliğini açığa çıkarmamak için mesafeyi koruyordu. Bu sabah Ivan'ı görmemiştim ama koca adam bazı teknik konular üzerinde çalışıyor ve bir raporu bitiriyordu.

Fallon elinde kendine özgü bir fincan kahveyle havuz kenarında bize katıldı. McCaw Pack'te onunla daha fazla zaman geçirirsem, kafeinsiz seçenekler arasına gizlice girip giremeyeceğimi merak ediyordum. Hayatımın ne kadar hızlı değiştiğini düşünmek çılgıncaydı. olasılıklar da beraberinde geliyordu. Ranger'ın koluna yapıştım, Temelde tepeye doğru tırmanırken sekizgen şeklinde bir platformun bulunduğu ve halatları çevreleyen zincir bağlantı duvarlarının olduğu yere asıldık.

Gümüş ve demir. Kurdum dişlerini gösterdi

Biz yanından geçerken metal kafesten gelen titreşimli güç.

Midemin bulandığını hissettim ama Ranger ve Fallon zihin.

"Bu ölümcül değil mi?" Ranger'ın kolunu çekiştirdim.

Yüzünde yorgun bir teslimiyetle kafese baktı.

"Pek sayılmaz. Sadece ona doğru savrulmak çok acıtıyor. Ama izleyicileri güvende tutuyor."

Çadırlara vardığımızda diğer yarışmacılar parmak sandviçlerini yiyor ve bir şeyler içiyorlardı.

limonata. Ranger oda servisini bizzat test ettikten sonra daha önce yemiştım ve bu gece tatil köyünden ayrılana kadar bir daha bir şey yiyip içmeyi planlamıyordum.

"Bugün büyük gün," diye seslendi Chad Ranger'a, kuzenleri ve Frazier'lar yanında otururken masasından kalkmaya zahmet etmedi.

Kurdum hırlamaya başladığında tüm vücudum gerildi. Ranger beni uyarmak için elimi sıkıca kavradı. Fallon'a baktım ve Sonra Ranger'a. Yürürken nasıl bu kadar sakin göründüklerini merak ediyorlardı.

Chad'in masasına. İyi bir oyuncu değildim. Bunu yapabileceğimi sanmıyordum.

"Ranger," diye mırıldandı Edith, kirpiklerini ona doğru kırıştırarak. "Bugün dövüşmek için hangi zavallı küçük kurdu seçeceğini görmek için sabırsızlanıyoruz."

Öldür şu sürtüğü.

Dişlerimi gösterdim.

Ranger beni çevirdi, kollarının arasına aldı ve herkesin önünde beni öpüp nefesimi kesti. Beni sersemlemiş halde bırakarak geri çekildi ve burnuma dokundu.

"Uslu dur," diye fısıldadı.

Dilimi ısırarak başımı salladım. Dediğini yapmaya çalışacaktım. Edith, Lilith'e dönerken yüzü kızarmıştı. "Meghan'ı gördün mü?"

"Görmedim. Scott onun odada kalmasıyla ilgili bir şeyler söyledi." Lilith Chad'e yaklaşarak telefonunu gösterdi. Yine de ona dikkat etmiyordu.

Ranger'ın beni yanında nasıl tuttuğunu incelerken yüzünde eğlenen bir ifade vardı. Bir zamanlar gülümsemesinin çekici olduğunu düşündüğüme inanamıyordum. İğrençti. Bir politikacınıninki.

Tiksintiyle ürperdim.

"Pekâlâ beyler, hepinizin sahneye gelmesini istiyoruz," diye seslendi yapım asistanı megafonla. Molly'nin burada olmamasına şaşırarak etrafıma bakındım. Molly'nin sesi sahnede kendi. Bu sabah da tüm Luna'lar orada değildi. Ama çocukların hepsi gelmişti ve sıraya girmişlerdi.

"Başını belaya sokma." Ranger masada bir sandalye çekerken alnımdan öptü.

"Sen de." İyi şans getirmesi için poposuna bir şaplak attım ve bana hırladığında kıkırdadım.

Edith öğürür gibi bir ses çıkararak kız kardeşine yaklaştı ve Chad'in boş koltuğuna oturdu.

Fallon ve ben sandalyelerimizde döndük, böylece kameralar için sıraya giren adamları izleyebildik.

"Orada iyi görünüyor," dedim, Ranger'ın diğer Alfaların yanında ne kadar rahat görüldüğüne hayranlıkla bakarak.

Fallon elindeki fincanın kapağını yırtıyordu. "Bundan hoşlanmadım."

"O iyi olacak." Elimi onun omzuna koyarak Destek. Onu daha önce hiç dövüşürken görmemiştim ve belki de kız kardeşi dövüşürken daha gergin olmalıydım. Ama onun kendine güvenini başka alanlarda da görmüştüm ve herhangi bir konuda zorlanacağına inanamıyordum.

"Sorun o değil." Bakışları kafese odaklanmıştı. "Bu yanlış hissettiriyor. Bana onun ana olay olduğu eski günleri hatırlatıyor."

Sesindeki acıyı duyunca boğazımdaki yumruyu yuttum. Onlar gibi büyümenin onlar için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemezdim. "Keşke her şey farklı olsaydı."

"Ben de öyle." Fallon kahvesinden bir yudum alarak içini çekti. "Ama umarım yarın yeni hayatlarımızın geri kalanının ilk günü olur."

"Bunun şerefine." Jay platforma doğru yürürken ben de onun havaya kaldırdığı yumruğuna vurdum. Sessiz olmamız gerektiğini hatırlatan işaret kartları çıktı.

Çekimler başlamak üzereydi.

"Alfa Oyunlarının sonuna geldik ve ne güzel bir rekabet bu oldu. Kalpler çalındı, kan döküldü ve final..."

Jay Renfro'nun gereksiz konuşmasını duymazdan geldim, bu oyunlardan bıkmıştım. Televizyonda gördüklerimizin çoğunun saatler süren bekleyişler arasında çekilmiş beş dakikalık klipler olduğunu fark etmek bana acı veriyordu. Bir daha asla bir filmi aynı şekilde izleyemeyeceğim. Çok fazla zaman ve çaba bir bakışta tüketebileceğiniz medyaya dönüştü. Çılgıncaydı.

Isınan öğle güneşinin altında durup Jay'in tam çekimi bitirmesini beklerken etrafımdaki Alfalar yer değiştirdi.

Çiftleşme Sezonu'nun Alfa Oyunları kısmının son bölümü için tanıtım konuşması. Önümüzde, Jay'in filminin çekildiği yerde, gençliğimin kâbuslarından tasarlanmış bir dövüş kafesi vardı.

Ama ben o zamanlar öfkeli bir ergenlik öncesi yavrusu değildim. Artık haftanın yeni antrenörüne kendimi kanıtlamaya çalışmıyordum.

Hakemler yan bahisler oynamıyor ve beni

Dövüş. Bahisçilerin gecenin tadını çıkarmasına bağlı değildim. Fredrick ölmüştü. Devrelere ihtiyacı olmayan yetişkin bir Alfa'ydım.

Bir zamanlar ringin şiddetinde boğulacağımı düşünmüştüm. Ama hayatta kalmıştım ve çok daha fazlası olmuştum.

Dikkatimi Aspen ve kız kardeşimin oturup beni izlediği çadırlara çevirdim. Arkadaşım. Sürümün önünde bana meydan okuyan küçük tükürük ateşi. Artık ona aşık olmuşlardı. Birlikte büyüdüğüm ve liderlik pozisyonlarına atandığım yakın çevreyi oluşturan aynı sidik ve sirke zihniyetine sahipti. Çoğu

Daha mütevazı köklerden geldiğini bilseydim onu severdim ama beni bir tür intikam almaya zorlamadan gitmeyi reddettiğinde anlaşılmayı mühürledi.

Aspen McCaw Sürüsü'ne ve benim yanıma aitti. Sadece onu hayal kırıklığına uğratmadığımdan emin olmalıydım.

Biz yapmayacağız.

"Bugün ilk rauntlarda kimin dövüleceğini kura şansı belirleyecek." Jay sahnede durmuş, kurdeleye doğru konuşuyordu Ses ekibi kamera çekiminin hemen dışında durduğu için mikrofon çoğunlukla göstermelikti. "Geleneksel avın galibi olarak, Kötü şöhretli Ranger McCaw, öğleden sonra yapılacak ana müsabakada rakibini seçecek tek Alfa'dır."

PA beni ileri doğru itti ve kurdum, tanıdık hisler bizi boğarken zihnimde hırlayarak aşağı indi.

Ringe doğru ilerledim ve kafesin kapısından içeri daldım, demir ve gümüşün zing'inin canavarımı zayıflatmaya başladığını hissettim ve Jay Renfro'nun yanında durmak için yastıklı kanvas zemin boyunca yürüdüm.

"Söyleyin bize Bay McCaw, hangi Alfa bugün ringde size katılma zevkine ya da talihsizliğine sahip olacak?" Jay itti mikrofonu yüzüme tuttu, beklentiyle ayaklarının üzerinde zıplıyordu.

Onu uzun süre bekletmedim. Adrenalin vızıltısı sabit bir uğultuya dönüşürken müstakbel eşime bakarken sesim net ve güçlü çıktı: "Chad Tulia'yı seçiyorum."

*

Colton Penobscot'un Tucker Jones'u tek bir aparkatla yere sermesini ağır çekimde izlerken irkildim.

Colton zaferini kükreyerek ilan etti. Maç başlamadan önce birkaç hareket çalışmamıza rağmen iyi kazanılmıştı. Nasıl olduğunu bilseydim

Dövüş zavallı bir şekilde geçecek olsa da ona nakavt etmesini söylemezdim.

Tucker bunu hak etmedi.

Hiçbiri hak etmedi.

Dövüşen Alfalar en sert şekil değiştirenlere rakip olacak kaba kuvvete ve hıza sahipti. Gerçek bir dövüşte birbirlerine üstünlük sağlamasalar bile yerlerini koruyacaklarından hiç şüphem yoktu. Ama bu dövüşler gerçek değildi.

Sahnelenmiş gibi de değildi, ama yumruklarını çeken birkaç kişiden fazlası vardı. İçinizdeki canavarı kontrol etmek ve doğrudan öldürmeye gitmemek dengeleyici bir hareketti. Diğer Alfaların eşleşmelerini seçmelerine izin verilseydi, dövüşler biraz daha acımasız olabilirdi. Kura şansı yüzünden kameralar fazla aksiyon kaydedemiyordu.

Öğleden sonra yavaş yavaş geçti ve daha fazla Luna çadırın gölgesinden ayrılıp tesise doğru yola çıktı. Edith ve Lilith'ten sonra sabah boyunca birkaç kez Aspen ve Fallon'la oturmıştım. öfkeyle çekip gitti. Ama burada ring kenarında daha iyi işler yapabileceğimi ve bir iki işaret verebileceğimi hissettim.

En azından ben buradayken dövüşler biraz daha hızlı ilerliyordu. Beşer dakikalık üç raunttan oluşan ilk birkaç maç, iki Alfanın kafesin etrafında başımı döndürecek kadar çok tur atmasıyla acı verici bir şekilde uzadı.

"Tavsiye verdiğini duydum." John yanıma gelip omuzlarını gererken kıkırdadı.

"Sırada sen mi varsın?"

"Öyle görünüyor." John, henüz dövüşmemiş Alfaların su soğutucusunun etrafında kümелendiği ringin kenarına baktı. "Chad Tulia'ya meydan okuduğuna hâlâ inanamıyorum."

"Bu geleneksel bir meydan okuma değil," dedim ona.

"Hayır mı?" Gerinmek için dörtlüsüne uzandı. "Kurdun bunu biliyor mu? Dövüşmek için birini seçseydim, benimki aradaki farkı anlamazdı."

Özel derse ihtiyacı olursa haberim olsun.

Tucker'ı ayaklarından tutup dışarı çekerlerken sırtarak sahneye yaslandım. "Bunun dostça bir dövüş olmadığını düşündüren nedir?

meydan okumak mı? Onu seçmedim çünkü canavarımın onu güvende tutacağını biliyordum."

"Geldiğini gördüğüm için olabilir." John omuz silkti. "Ya da az önce kulak misafiri olduğum telefon konuşması da olabilir."

İlgimi belli etmemeye çalışarak sustum. Ama John, birinin kafasında havuç sallayan diğer siyasi Alfalar gibi değildi.

"GörünüŖe göre Chad-boy babasını aramış ve kavgadan haberdar etmiş," dedi John.

"Bunu neden yapsın ki? Bu sözleşmeye aykırı. film çekmekten bahset." Sadece takılıyordum. İkimiz de kuralların Tulias gibi Ŗekil değiştirenler için geçerli olmadığını biliyorduk.

Ayrıca bizim için de pek geçerli değillerdi. Ama onları gerektiğinde çiğniyorduk, tanrı olduğumuzu düşündüğümüz için değil.

"Neden riske girdiğini bilmiyorum," dedi John'un sesi alaycı bir şekilde. "Ya da Alfa Baba Ŗovu iptal ettireceğini söylediği halde neden savaşta kaldığını."

"Neden acaba?" Dilimi Ŗaklattım ve Chad'in yanında Brett Frazier olduğu halde kırmızı halıdan sahneye doğru yürüdüğü yere baktım.

"Onun da bir planı var." John boynunu bir o yana bir bu yana kırdı. "Bir Ŗeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Kafesin kapısını açmak için merdivenlerden yukarı fırladı.

Arkasından seslenirken gülümsedim.

tavsiye."

"Hayır. Ben iyiyim." John omuz silkti, ayaklarının üzerinde hafifçe durarak

ellerini kaldırdı ve havada rahat bir şekilde tuttu. Brett Frazier ringe hücum etti. John'un ustaca adım atmasını izledim.

Brett'in kendi ağırlığıyla öne doğru tökezlemesine izin verdi ve genç Alfa'nın ölmek üzere olduğunu anladı.

"Böyle bir zamanda nasıl uyuyabiliyorsun?" Fallon koltuğunda öne doğru eğilirken beni dürttü.

"Ranger kavga mı ediyor?" Sarsılarak doğruldum ve başımı ovuşturdum.

Gözle

rini. "Henüz değil," diye homurdandı.

Gözlerimi kısarak ringdeki John O'Neil ve Brett Frazier'ı gördüm.

Bu gün asla bitmeyecekti.

Neden onu bu işe ben itmiştim?

Cidden, işleri eski usul halletmeli ve otoparkın ortasında kavga etmeliydik. Bu noktada, Tulia Sürüsü'nün Alfa'sına sert ifadeler içeren bir mektup yazmaktan çekinmezdim.

Buradan çıkmak için her şeyi yaparım. Colorado muhteşemdi, ama ben McCaw Bölgesi'ne gitmek için acele etmek istiyordum. Sabahtan beri bunun hayalini kuruyor ve sürekli uyukluyordum.

Bu çiftleşme sezonunda koşmak isteyip istemediğime hâlâ karar vermemiştim çünkü yetişkin hayatımda ilk kez bana bir seçenek sunulmuştu ama iş başvurularına başlamak ve babamın bacağı için yeni bir doktor bulmaya çalışmak istiyordum.

"Dikkatini ver." Fallon'un tırnakları dizime battı. Bütün Beklemek kafasını karıştırmış olmalı çünkü yanlış dövüşle fazlasıyla ilgileniyordu.

Pençelerini yavaşça derimden sıyırdım. "John'a bakmam için bir neden var mı?"

"Ona bakma." Sesi onunkiyile karışık çıktı

Kurt ve o şok içinde gözlerini kırıştırdı. "Yani, istersen ona bakabilirsin. Sorun değil. Sadece bu dövüşü kimin kazanacağını görmek istersin diye düşünmüştüm."

"Hayır." Ayağa kalkarken sırtımı esneterek *pedi* patlattım. Kanımın yeniden akması için biraz hareket etmem gerekiyordu. Bu gece de saatlerce bir aracın içinde oturacağız.

Ama belki Ranger ve ben işleri ilginç kılmak için bazı ders dışı aktiviteler bulabiliriz...

"Chad'e meydan okudu," dedi bir kadın sesi arkamda bir yerden.

Bize yöneltilmeyecek kadar alçaktı. Fallon ve ben Ranger'ın duyurusundan sonra diğer Luna'lar birer birer masayı terk ettiği için adeta dışlandı. Açıkçası daha fazla tepki bekliyordum ama soğuk bir omuzu kedi kavgasına her zaman tercih ederim.

Müstakbel eşim hakkında kimin konuştuğuna bakmak için döndüm.

Lütfen artık kaçınılmaz olanı kabul eder misin?

Oraya geliyorum.

Cindy makyaj sanatçılarından biriyle birlikte tesise giriyordu ve bana ölümcül bir bakış fırlattı. Orta parmağımla yüzümün yan tarafını kaşıdım, kapılar arkasından kapanmadan önce bunu görmediği için sinirlendim.

"Kahve ya da başka bir şey ister misin?" Cevabı zaten bildiğim için Fallon'a sordum.

"Evet." Bana el salladı. "Beau senin için tadına bakmadıkça kendin bir şey yeme ya da içme."

"Ben böyle iyiyim." Midem guruldamak için o anı seçti. Beau aceleyle masamıza geldi.

"Ivan video yayınlarını neredeyse bitirdi," diye fısıldadı, gömleğinin cebinden bana bir granola bar uzattı. Folyoyu dikkatlice yırtıp açtım ve yarısı ezilmiş çikolatayı mideye indirdim.

Fallon içecek standından bir fincan kahve aldı.

Zeytin ve peynir şişleri harika görünüyordu ama onlara dokunmak istemedim. Bu tatil köyünden uzaklaşmak ve yiyeceklerime tekrar güvenebilmek güzel olacaktı.

"Bayan Nuva, her yerde sizi arıyorduk." Bizimle birlikte hastaneye gelen prodüksiyon asistanı çadırın arka kapağında başını içeri uzatırken telaşlıydı.

"Beni mi?" Göğsümü işaret ettim.

"Evet." Başını salladı ve elindeki panoya baktı. "Senin Büyükbaba, Bay Arnold Nuva, telefonda size ulaşmaya çalışıyor. Acil olduğunu söylüyor."

"Al." Fallon için kahve fincanını Beau'nun eline tutuşturdum.

"Luna," diye mırıldandı, asistan ona bakınca yönünü değiştirdi, "Bayan Aspen, Ranger için sorun olur mu?"

"Tanrı aşkına." Homurdandım, elimi sıkmak için yanına yürüdüm. Fallon'un omzuna. Her şeyi Ranger'a havale etme durumu hızla eskiyecekti. "İşte kahven. Babam arıyor. Muhtemelen telefonumdan bana ulaşamaz."

"Acele et ve onunla konuş. Sırada Ranger'ın dövüşü var. Başlamasına muhtemelen beş dakika falan var." Bir ses duyuldu zafer uluması ve Fallon sıırttı. "Şunu iki dakika yapalım."

Koşmaya başladım, Ranger'ın dövüşünü kaçırmak istemiyordum ama babama yolda bir şey olmuş olmasından da çok endişeleniyordum. Dün gece Nuva Pack'ten ayrılmışlar ve bir otelde kalmışlardı.

Ama ya bir kaza olduysa?

Eğer iyi değilse kalbim fiziksel olarak buna dayanamazdı.

"Konferans odasında ikinci hatta. Molly içeride.

Şimdi," diye seslendi asistan arkamdan koşarken. Beau'nun bana yetişmek için acele ederken homurdandığını duydum.

Lobiden hızla geçip merdiven boşluğuna yöneldim ve kısa merdivenleri koşarak indim. Koridor giderek hoşlanmadığım nedenlerden dolayı tanıdık geliyordu. Müdürlerin ofisine giriyormuşum gibi hissettim... yine.

Konferans odasına daldım.

Molly masanın başındaki yerinden başını kaldırdı. "Aspen, uzun zamandır konuşmuyorduk. Lütfen oturun."

"I..." Etrafımda sabit hat aradım, bu odada hiç görmediğimi fark ettim. "Babamın aradığını söylediler. O iyi mi?"

"Dramatik havamız için bizi bağışlayın." Molly sandalyesine yaslanırken gülümsedi. "İşte size gösteri dünyası."

"Sen neden bahsediyorsun? Babam aradı mı, aramadı mı?" Tırnaklarım uzamaya başladıkça tırnak yataklarım yanıyordu.

"Sana verdiğim değerden daha iyi bir oyuncusun," dedi Molly. "Pazarlığın sana düşen kısmını yerine getirmemiş olman çok yazık."

"Sana hiçbir şey borçlu değilim." Hırlayarak kapıya doğru ilerledim. Kapı çoktan kapanmıştı. Beau'nun yumrukları diğer tarafa çarpıyordu. Arkamda başka bir şekil değiştirenin hareket ettiğini hissettim ama kime sırtımı döneceğimden emin değildim.

"Evet, öyle. Kontratta yazıyor." Molly elini uzattı
Elini çenesine dayarken alt dudağını ısırđı. "Ve bana drama sözü
verdin, ama izleyicileri bu sezon en sevdikleri çiftten mahrum mu
bırakacaktın? Hayır, hayır, hayır. *Benim* programımda olmaz."

Sanırım çıldırıyor. Kurdum hırlıyordu.

Bir adım geri çekildim ve Molly'nin yüzünün kırmızının bir tonuna
dönüşmesini izledim. "Bu sadece bir randevu programı."

"Bu *Çiftleşme Sezonu* seni nankör küçük velet!" Çığlık atarken
ağzından tükürükler saçıldı.

Gitmemiz gerek.

Arkamı döndüm, gerekirse savaşıarak çıkmaya niyetliydim ki
keskin bir şeyin iğne batması boynumun derisini deldi.

Sarsıldım ve görüş alanımda bulanıklaşan güvenlik görevlisinin
önünde yere düşen iğneye vurdum. Kurdum hırladı ve ben ileri atıldım.
Pençelerimiz üniformasına saplandı ve etini parçaladı. Sonra ellerim
uyuştu ve kollarım işe yaramaz bir şekilde yanıma düştü.
Ayaklarımın üzerinde sallanırken muhafız hiç çaba sarf etmeden beni
tuttu. Ağzım kurumuştı. Dünya dönüyor, siyaha dönüşüyordu.

Bu his garip bir şekilde tanıdık geliyordu.

Yeşil elmalı martiniden nefret ediyorum.

Ding. Ding. Ding.

Jay Renfro olmayan spiker, zil çalmayı bitirdiğinde kafesin kapısını kapattı.

"Nerede o?" Sürü bağlantımız aracılığıyla hırladım.

Chad minderde. Bütün gün süren can sıkıntısının ardından son beş dakika bulanık bir şekilde geçti. Ringe atlamak için zar zor zamanım oldu.

Fallon bir tür telefon görüşmesi olduğunu açıklarken.

"Onu ve Beau'yu bulacağım," diye bağırdı kız kardeşim.

"Dövüşe odaklan."

Ellerimi engellemek için kaldırarak Chad'in etrafında dönmeye devam ettim ve tüm dikkatimi ona verdim. Sanki bu bir oyunmuş gibi gülümsüyordu ama ben ona aptal muamelesi yapmazdım.

Hayır. Ben kazanana kadar, her rakibin konsantrasyonunu alacaktı.

hak etmişti. Ve şimdi yapacağı her hamleye karşı dikkatli olmam gerektiğini biliyordum.

"Neydi o?" Chad uzandı, koluma hafifçe vurarak benimle alay etti ve ulaşamayacağım bir yere zıpladı. "Diğer Alfalardan hiçbiri küçük dişi kurdu etkileyecek kadar iyi bir eşleşme yapamadı mı?"

"Onun gibi bir şey." Sırıttım, keşke benim iyiliğimi kazanmış olsaydım. Adaletin sonunda yerini bulduğu konuşmayı zihnimde yüzlerce kez canlandırmıştım. Şimdi bunu elde edemiyordum. Bugün alamayacaktım.

Ama Aspen ve sürüm haklıydı, onun aklını başına getirmek iyi hissettirecekti.

"Beni yenebileceğini mi sanıyorsun?" Çoğu Alfanın sahip olduğu o kabadayılık özgüveniyle doluydu.

Onun aksine, ben kendiminkini hak etmiştim. "Evet. İlk raunt bitmeden yere serileceksin."

"Bunun üzerine bahse girmek ister misin?" Tekme atarken gülümsemesi daha da büyüdü ve beni kısa bir an için hazırlıksız yakaladı. Baktı

Sanki bir şansı varmış gibi rahatlamıştı ve eminim yaşadığım şok yüzümden de okunuyordu.

Bunu neden düşünmemiştim ki?

"Bahis mi diyorsun?" Kafese doğru geri çekildim, metalin kurdumun gücünü emdiğini hissediyordum. "Şartlarınız nedir?"

"Birleşme." Chad başını salladı. Esprisi bir an için kayboldu. "Seattle'a sınırsız erişim ve bölge üzerinden Kanada'ya uzanan bir ticaret yolu istiyorum. Ayrıca McCaw bölgesinden geçerken güvenliğin sağlanmasını istiyorum."

Neredeyse kendi ayağıma takılacaktım.

Kendini beğenmiş piç kurusu. Bunu planlıyordu. Alfa olarak görevi devraldığım da Tulia Sürüsü'nden iptal ettiğimden emin olduğum tek şey buydu. Artık büyük liglerde oynuyordu. Hiç şüphesiz babamı etkilemeye çalışıyordu.

"Gerçekten kazanacağını mı düşünüyorsun?" Aklının başında olduğundan emin olmak için sordum.

"Hayır." Chad dürüstlüğüyle beni şok etti. "Sadece ikinci tura kalmam gerekiyor."

Bana doğru hamle yaparken saate baktım ve onu geri ittiğim de oynadığı oyunun farkına vardım. O kadar uzun süre konuşmuş ve dans etmişti ki şimdiden iki dakika kaybetmiştim.

Dans eden siz olduğunuzda zaman çok daha hızlı ilerliyordu. Yüzük.

"Kabul edildi." Saldırdım, onu halata doğru tuttum. Metal kafes derimizi yaktı, barbekü gibi kabarıp tüttü.

Onu kopardım, etini yırttım. "Canyon City'deki ve Oregon'un batısındaki tüm mülklerini ve yıllık tazminatını istiyorum. Ailenin çölde becerdiği şekil değiştirenler."

Kendini silkelediğinde hâlâ çılgılık atıyordu. Kollarımdaki deri yavaşça birbirine yapıştı. Bu kafeste olmasaydık o kadar hızlı olmazdı.

Saate baktım ve hızlı geri sayımı gördüm. Bu raundun bitmesine iki dakika otuz saniye kalmıştı.

Birkaç nefes alış veriştikten sonra sendeleyerek doğruldu. "Anlaştık. Sadece orospu annen için burada olduğunu bilseydim-"

Boğazına bir yumruk indirdim, öğürüp dizlerinin üzerine çökerken başında dikildim. "Ben olsam ne yapacağına çok dikkat ederdim."

Söyle. Sana eski yöntemlerle meydan okumaya ve unvanını silmeye hakkım var. Canavarımı ele geçirmeme çok az kaldı."

Ne zaman olduğunu söyle.

Chad yuvarlanıp ayağa kalkmaya çalışırken dirseğimi indirdim.

"Pis dövüşüyorsun." Ağzındaki salyayı sildi. "Senin sokak itinden başka bir şey olmadığını söylediler. Gösteriden sonra kuduz aşılarımızı yaptırmamız gerekecek."

Beni kışkırttığını, düşüncesizce tepki vermemi ve yanlış adım atmamı sağlamaya çalıştığını biliyordum. Bu yüzden yemi yutmadım. Ben kirli dövüşmüyordum. Eğer

Her ne olursa olsun, ringde dövüşerek büyüdüğüm zamana kıyasla ona karşı yumuşak davranıyordum. Şekil değiştirenler için işler farklıydı.

Biz kan dökmek için doğmuştuk.

Etrafımızdan tezahüratlar yükseliyordu. Diğer Alfalar kafesin etrafını sarmıştı. Dövüşü izlemek için burada kaldıklarını fark etmemiştim.

Omzumun üzerinden bakma riskini göze alarak Aspen ve Fallon'un oturduğu boş koltukları gördüm.

Bir yumruk yanağıma çarparak beni tekrar
Kavga.

Kuralları biliyordum. Birini çiğnemenin beni şaşırtmaması Chad'in temas kurmasına. Ama lanet olsun. Bu iyi bir vuruştı.

Şimdi cesaretlenmişti, ileri atıldı.

Gövdesine art arda aparkatlar indirerek onu karşıladım. İki büküm oldu. Kafasının arkasını tuttum ve kafatasımı yüzüne çarptım.

"Bunu ödeyeceksin," diye bağırdı Chad burnundan kan fışkırıp ayaklarının dibindeki mindere dökülürken. Diğerlerinin tezahüratları Alfaların sesi daha da yükseldi. İçgüdüsel olarak bir adım geri çekildim ve hakemin azarlamasını bekledim.

Kimse gelmedi.

Etrafıma bakındım ve bir kafesin içinde olduğumuzu fark ettim. Kendimizi. Kamera ekipleri bile gitmiş, yerlerine tepemizde dolaşan dronlar kalmıştı.

"Karışık kanlı orospu çocuğu kızışmış," diye hırıliyordu Chad yarı yer değiştirirken. Çenesi uzadı ve derisinde tüyler çıkarken pençeleri uzadı. "Sen gerçek bir Alfa değilsin."

Canavarı kontrolü ele alıyordu. İçindeki Alfa meydan okumaya tepki gösterdi. Tehdide. İşler bu noktaya gelmeden bitirmeyi planlamıştım. Hayvani içgüdülerimizin kontrolünü kaybetmeden önce.

Onunla başa çıkabilirim. Kurdum hırlayarak insan derimden sıyrılmaya ve bu işi bitirmeye çalıştı.

Alfaların kan dökülmesini teşvik eden ve canavarımı çağıran ulumalarına rağmen onu serbest bırakmayarak sıkıca tuttum.

Chad gelmeye devam etti. Kurdu tarafından güçlendirilmiş devasa kolları beni yakaladı.

Eğildim ve toparlanarak duruşumu hazırladım. Chad beceriksizce döndü ve saldırdı.

Kafasının yan tarafına attığım bir tekme onu geriye doğru uçurdu. Ayak parmaklarım daha yere değmeden o mindere çarptı. Ona doğru yürüdüm ve ayağımla dürttüm. Chad ayağa kalkmadı.

Alfalar zaferim için kükredi.

Saati kontrol ettim. Geri sayımda otuz saniye kalmıştı. Yirmi beş. Yirmi...

Buna karar verecek hakem nerede?

Nefes nefese, tam bir daire çizdim. Alfalar hâlâ uluyor ve yumruklarını sıkıyorlardı. O günkü kana susamışlık tüm canavarları kızdırmıştı. Dikkatimi çeken, erkek kalabalığından ayrılıp tesise doğru koşan John oldu.

İşte o anda helikopterin kanat seslerini duydum.

Panik kalbimi ele geçirdi ve koşmaya başladım. Kafesin kapısını açtım ve John'un peşine düştüm.

"Fallon! Ivan! Beau! Cevap ver bana!" Elimle ittim.

Onları anlamaya çalışıyordum ama çok fazla panik vardı. ve her yerde karışıklık vardı. Sürüm ormandaydı, benim sıkıntıyla yaklaşıyordu ve ben kız kardeşimle olan bağlantımı arıyordum, sessiz buldum.

İlk helikopter havalandı. Tatil köyünün üzerindeki gökyüzüne bakarken gözlerimi güneşten korudum. İki helikopter daha havalandı.

Son bir helikopter, otoparkın üzerindeki düz çatı helikopter pistinde kaldı. Bir kamera ekibi yanında durmuş Jay'i çekiyordu. Renfro.

Eğer gelişmiş duyularım olmasaydı, ne dediğini kaçırabilirdim.

"Dizi tarihinde ilk kez, izleyicilerimize sevecekleri bir sezon sunmak için doğayla oynama izni aldık.

asla unutma. Alfa yarışmacılarımız

Lunalarımızı yeni *bir çiftleşme mevsimi* yerine haber vermeden götürürken saldırganlık. Bilim insanları bu şekilde erkeklerimizi erken bir kızgınlığa sürükleyeceğimize inanıyor."

Diğer Alfalar arkamda yığılırken koşmayı bıraktım ve göğsümdeki soğuk ağrıyı ovuştururken kendimi onlar kadar güçsüz hissettim. Bizim bile tırmanamayacağımız kadar yüksek olan çatıya baktık. Omuzlarımız genişlerken kürklerimiz ve pençelerimiz kırılıyordu.

Eşimi aldılar. Canavarım hâlâ hırıliyordu, kontrol edemeyeceğim kadar öfkeliydi ve derimi parçalıyordu.

Jay helikopterin sesini duyabilmek için bağırdı.

"7^{inci} yıllık *Çiftleşme Sezonu* tüm hızıyla devam ediyor. Acaba erkekler, dişilerin yaklaşan kızgınlıkları yüzünden birbirlerini parçalamadan önce eşlerini bulabilecekler mi? Favori çiftlerimizin bu durumdan nasıl çıkacağını sadece zaman gösterecek. Görmek için bir sonraki bölümü izleyin."

Déjà vu.

Başım zonklayarak uyandım. Altın rengi güneş ışınları kirli bir pencereden içeri giriyor, ahşap tavanı aydınlatırken toz zerrecikleri havada dans ediyordu. Evimin kokusu etrafımı sarmıştı ve onu içime çekerken gözlerimi kapattım.

Hepsi bir rüyaydı.

Colorado'daki bir tatil köyünde çekilen çılgın bir reality TV programına gönderildiğim, ateşin neden olduğu garip bir kabustu. Dağlar. Ranger hayal gücümün bir ürünüydü. Kalkmam gerekiyordu. İş için hazırlanmalıydım.

Kendine gel. Bizi yine uyuşturdular.

Başımı salladım ve altımdaki, buram buram ev kokan battaniyeyi tuttum. Vücudum yanıyordu ve başım dönüyordu ama doğrulmayı başardım.

Yuvamdaydım. Ama yatak iskeleti parçalanmış ve kırılmıştı. Büyükannemin battaniyesi yırtılmıştı. Kapitone kareleri kollarımda toplarken ağlamamak için yavaş nefesler aldım.

Yuvam yıkılmıştı ama onu onarabilirdim.

Ayağa fırladım, duvara tutunduğum için sersemlemiş hissediyordum.

Kırık yatağın yanında plastik bir çöp kutusu vardı.

Burada her ne olduysa. Sandığın ahşap duvarları etrafımı sarmış, bir daha asla göremeyeceğim evimin kokusuyla alay ediyordu. Gözlerim yaşlarla doldu ve çöp kutusunun önünde çömelirken onları kırıştırdım.

Üstüne bir not yapıştırılmıştı.

Sana söyleyemediğim için üzgünüm.

Lütfen Ranger'ın beni öldürmesine izin verme.

-Jesse

Kağıdı ellerimde buruşturdum ve ayağa kalkarken sessiz çılgılığımı bastırdım. Etrafımdaki dünya biraz sallandı,

Ama Şimdiden daha g     ve uyanık olmaya
başlamıştım.  n kapılara doğru koştum ve
ittim. Lanet olası Şeyler kımıldamıyordu.

Yumruklarımı kontrplağa vururken "Hey!" diye bağırdım, sesim
dıŐarıdaki zincirleri takırdatırken çok uzaklarda yankılandı.
Kapana kısılmıŐ kutu. "Biri beni buradan çıkarsın!"

*

Sevgili okuyucu,

Dışarı çıkmak güvenli mi?

**uçan füzelerden kaçmak için ördek gibi eğilir*

**Dik durur ve kocaman bir gülümseme sunar.*

İtiraf edin! Bu iyiydi! Üçlemenin bu bölümünü nasıl bitireceğimi düşünüyordum ve Jay'in

Sanki en sevdiğimiz TV programını izliyormuşuz gibi kameraya selam verip bizi bir sonraki bölüm yayınlanana kadar uçurumla baş başa bırakıyorlar.

Hepsi yapımcıların suçu. Reyting için her şeyi yaparlar. Tamam, şaka yapıyorum. Sanırım suçu ben üstleneceğim. Ama çılgılık attıysan Kesinlikle buna değer.

Bu üçlemenin son kitabını bitirmek için çok çalışıyorum.
ve 30 Ağustos'ta elinizde olacak.

Buradan ön sipariş verebilirsiniz:

<https://www.amazon.com/dp/B0CY6GQ5MV>

Bu arada, daha hızlı yazmam için bana bağışlamak isterseniz, FB grubuma katılabilirsiniz @

www.facebook.com/groups/heathercarsonreaders

Ya da web sitemi ziyaret ederek e-posta listeme kaydolun ve başka bir shifter romantizm serim için bir freebie kapın @

www.heatherkcarson.com

Umarım Ranger ve Aspen'in aşk hikayesini beğenmişsinizdir. Size nasıl bittiğini göstermek için sabırsızlanıyorum. Bizimle bu yolculuğa çıktığınız için çok teşekkürler. Siz olmasaydınız bu kitapları yazamazdım. Ve eğer bir şansınız olursa, dürüst yorumunuz için gerçekten minnettar olurum.

Yakında tekrar konuşuruz!

-Heather

Heather K. Carson adlı yazarın diğerk kitapları

Kader Yazgıları (üçlemenin tamamı)

"Kader diye bir şey yoktur. Ama bunu bir de benim onun kader arkadaşı olduğumu düşünen huysuz kurt şekil değıştirenene anlatmayı dene..."

Şekil değıştirenlerin var olduğu ve inanmaları öğretilenin aksine büyüñün gerçek olduğu romantik distopik bir macerada Sage, Coral ve Kera'ya katılın.

***Fated Destinies* serisindeki her kitap, ana kahraman ve kadın kahramanın HEA'lerini elde ettikleri çift POV'da anlatılan tam uzunlukta bir romandır. Bu buharlı seri, olay örgüsünden ödün vermeden baharat sunuyor. Bu kaderlerin nasıl iç içe geçtiğini öğrenmek için hemen okumaya başlayın.**

Amazon'da, Kindle Unlimited'ta ve sesli kitapların satıldığı her yerde mevcut!

<https://www.amazon.com/dp/B0BVLBVYL1>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

